

DOSLOVNÝ ZÁZNAM ZE ZASEDÁNÍ Z 11. ZÁŘÍ 2018

(C/2024/3404)

EVROPSKÝ PARLAMENT

ZASEDÁNÍ 2018–2019

Dílčí zasedání od 10. do 13. září 2018

ŠTRASBURK

Obsah	Strana
1. Zahájení zasedání	4
2. Diskuse s premiérem Řecka Alexisem Tsiprasem o budoucnosti Evropy (rozprava)	4
3. Slavnostní zasedání – Libanon	29
4. Pokračování denního zasedání	32
5. Ověření pověřovacích listin	32
6. Hlasování	33
6.1. Rovnocennost přehlídek porostu (A8-0253/2018 – Czesław Adam Siekierski) (hlasování)	33
6.2. Společný systém daně z přidané hodnoty, pokud jde o zvláštní režim pro malé podniky (A8-0260/2018 – Tom Vandenkendelaere) (hlasování)	33
6.3. Prováděcí rozhodnutí o podrobení nových psychoaktivních látek cyklopropylfentanyl a methoxyacetylfentanyl kontrolním opatřením (A8-0271/2018 – Branislav Škripek) (hlasování)	33
6.4. Uvolnění prostředků z Fondu solidarity Evropské unie za účelem poskytnutí pomoci Bulharsku, Řecku, Litvě a Polsku (A8-0272/2018 – Janusz Lewandowski) (hlasování)	33
6.5. Návrh opravného rozpočtu č. 4/2018: uvolnění prostředků z Fondu solidarity Evropské unie s cílem poskytnout pomoc Bulharsku, Řecku, Litvě a Polsku (A8-0273/2018 – Siegfried Mureşan) (hlasování)	33
6.6. Dopad politiky soudržnosti EU na Severní Irsko (A8-0240/2018 – Derek Vaughan) (hlasování)	33

Obsah	Strana
6.7. Zvláštní opatření pro Řecko (A8-0244/2018 – Pascal Arimont) (hlasování)	33
6.8. Možnosti opětovného začlenění pracovníků, kteří se zotavují z úrazu a nemoci, do kvalitních zaměstnání (A8-0208/2018 – Jana Žitňanská) (hlasování)	33
6.9. Vztahy mezi EU a třetími zeměmi v oblasti regulace a dohledu nad finančními službami (A8-0263/2018 – Brian Hayes) (hlasování)	34
6.10. Podpora růstu a soudržnosti v příhraničních regionech EU (A8-0266/2018 – Krzysztof Hetman) (hlasování)	34
6.11. Evropský sbor solidarity (A8-0060/2018 – Helga Trüpel) (hlasování)	34
6.12. Program na podporu strukturálních reforem: finanční krytí a obecný cíl (A8-0227/2018 – Ruža Tomašić) (hlasování)	34
6.13. Evropský program doplňující rámcový program Horizont 2020 (A8-0258/2018 – Rebecca Harms) (hlasování)	34
6.14. Opatření pro předcházení a boj proti psychickému a sexuálnímu obtěžování na pracovišti, ve veřejném prostoru a v politickém životě v EU (A8-0265/2018 – Pina Picierno) (hlasování)	34
6.15. Rovnost jazyků v digitálním věku (A8-0228/2018 – Jill Evans) (hlasování)	34
6.16. Transparentní a zodpovědné využívání přírodních zdrojů v rozvojových zemích: případ lesů (A8-0249/2018 – Heidi Hautala) (hlasování)	34
7. Vysvětlení hlasování	35
7.1. Dopad politiky soudržnosti EU na Severní Irsko (A8-0240/2018 – Derek Vaughan)	35
7.2. Zvláštní opatření pro Řecko (A8-0244/2018 – Pascal Arimont)	35
7.3. Možnosti opětovného začlenění pracovníků, kteří se zotavují z úrazu a nemoci, do kvalitních zaměstnání (A8-0208/2018 – Jana Žitňanská)	36
7.4. Vztahy mezi EU a třetími zeměmi v oblasti regulace a dohledu nad finančními službami (A8-0263/2018 – Brian Hayes)	37
7.5. Podpora růstu a soudržnosti v příhraničních regionech EU (A8-0266/2018 – Krzysztof Hetman)	38
7.6. Evropský sbor solidarity (A8-0060/2018 – Helga Trüpel)	38
7.7. Program na podporu strukturálních reforem: finanční krytí a obecný cíl (A8-0227/2018 – Ruža Tomašić)	39
7.8. Opatření pro předcházení a boj proti psychickému a sexuálnímu obtěžování na pracovišti, ve veřejném prostoru a v politickém životě v EU (A8-0265/2018 – Pina Picierno)	40
7.9. Rovnost jazyků v digitálním věku (A8-0228/2018 – Jill Evans)	42
7.10. Transparentní a zodpovědné využívání přírodních zdrojů v rozvojových zemích: případ lesů (A8-0249/2018 – Heidi Hautala)	43

Obsah	Strana
8. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis	43
9. Pokračování denního zasedání	43
10. Schválení zápisu z předchozího denního zasedání: viz zápis	43
11. Situace v Maďarsku (rozprava)	43
12. Autorské právo na jednotném digitálním trhu (rozprava)	75
13. Oprava (článek 231 jednacího řádu): viz zápis	91
14. Žádost o konzultaci s Evropským hospodářským a sociálním výborem (čl. 137 odst. 2 jednacího řádu) (schválení): viz zápis	91
15. Autonomní zbraňové systémy (rozprava)	91
16. Stav vztahů mezi EU a USA (rozprava)	96
17. Sdělení předsednictví: viz zápis	109
18. Nouzová situace v Libyi a ve Středomoří (rozprava)	109
19. Hrozba demolice Chán al-Ahmaru a dalších beduínských vesnic (rozprava)	121
20. Situace v oblasti vztahů mezi EU a Čínou (rozprava)	124
21. Kontrola peněžní hotovosti vstupující do Unie nebo ji opouštějící (rozprava)	134
22. Boj proti praní peněz prostřednictvím trestního práva (rozprava)	142
23. Předložení dokumentů: viz zápis	147
24. Pořad jednání příštího zasedání: viz zápis	147
25. Ukončení zasedání	147

DOSLOVNÝ ZÁZNAM ZE ZASEDÁNÍ Z 11. ZÁŘÍ 2018

PRESIDENZA DELL'ON. ANTONIO TAJANI

Presidente

1. Zahájení zasedání

(La seduta è aperta alle 9.08)

2. Diskuse s premiérem Řecka Alexisem Tsiprasem o budoucnosti Evropy (rozprava)

Presidente. – L'ordine del giorno reca la discussione con il Primo ministro della Repubblica di Grecia, Alexis Tsipras, sul futuro dell'Europa (2018/2730(RSP)).

Ringrazio il Primo ministro per aver accettato l'invito del Parlamento a partecipare a questo dibattito sul futuro dell'Europa.

Come sapete, il Parlamento vuol essere al centro del confronto su come costruire l'Europa del futuro. Molte cose non vanno, certamente l'Europa va cambiata, ma non va distrutta. Il Parlamento vuole essere protagonista, vogliamo più potere per il Parlamento europeo. Passi in avanti sono stati fatti con il trattato di Lisbona, ma vogliamo il potere di iniziativa per il Parlamento e vogliamo discutere con gli Stati membri non soltanto in occasione del Consiglio. Ho insistito con il Primo ministro Tsipras sull'importanza che riveste per noi la riforma di Dublino, che è un punto chiave sostenuto dal Parlamento europeo.

Avremo tutti quanti occasione oggi di discutere, dopo averlo ascoltato, con Alexis Tsipras, che ringrazio ancora una volta per avere accettato il nostro invito, e lo invito a prendere la parola dal podio.

Αλέξης Τσίπρας, *Πρωθυπουργός της Ελλάδας.* – Κύριε Πρόεδρε του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κυρίες και κύριοι ευρωβουλευτές, αγαπητοί φίλοι, σας ευχαριστώ θερμά για την τιμητική πρόσκληση να εκθέσω στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο τις σκέψεις και τους προβληματισμούς μου για το μέλλον της Ευρώπης αλλά και να συζητήσω μαζί σας.

Είναι σημαντικό αλλά και συμβολικό ότι αυτή η ευκαιρία μου παρέχεται λίγες μόνο μέρες μετά το τέλος μιας μεγάλης περιπέτειας, μετά το τέλος των μνημονίων και την καθαρή έξοδο της Ελλάδας από τα προγράμματα στήριξης, μετά από οκτώ ολόκληρα χρόνια. Την προηγούμενη φορά που είχα την τιμή να απευθυνθώ σε εσάς, η Ελλάδα ήταν σε μια μεγάλη δίνη. Η πολιτική των ελλειμμάτων, της διασπάθισης του δημόσιου χρήματος και της διευρυμένης διαφθοράς προηγούμενων κυβερνήσεων είχαν ρίξει τη χώρα μου στα βράχια της χρεοκοπίας. Αλλά, ταυτόχρονα, η αδυναμία των θεσμών να προτεραιοποιήσουν τις αναγκαίες δομικές μεταρρυθμίσεις στα πρώτα δύο προγράμματα, σε συνδυασμό με την εμμονή ορισμένων εξ αυτών σε μια συνταγή ακραίας δημοσιονομικής προσαρμογής, είχαν οδηγήσει τη χώρα στα όρια της κοινωνικής ασφυξίας, της οικονομικής ασφυξίας αλλά και της κοινωνικής έκρηξης. Από το 2010 έως το 2014, η Ελλάδα έχασε το 1/4 του εθνικού της πλούτου. Η ανεργία, η φτώχεια, ο κοινωνικός αποκλεισμός εκτοξεύθηκαν, το δημόσιο χρέος επίσης. Οι ξένες επενδύσεις εξανεμίστηκαν, οι νέοι επιστήμονες εγκατέλειψαν κατά χιλιάδες τη χώρα. Η οικονομική κρίση Ελλάδας και η αποτυχία της διαχείρισής της είχαν μετατραπεί όμως και σε πολιτική κρίση της Ευρώπης. Και τότε που μίλησα ενώπιόν σας, θα θυμάστε ότι οι μισοί από εσάς με επευφημούσατε, οι άλλοι μισοί με αποδοκιμάζατε, αλλά ελάχιστοι, πολύ λίγοι, ήταν ανάμεσά σας αυτοί που πίστευαν ότι θα είχα την ελπίδα να τα καταφέρω.

Και όμως η Ελλάδα τα κατάφερε! Τρία χρόνια μετά, είναι μια διαφορετική χώρα. Από μέρος του προβλήματος, από πηγή της κρίσης, έγινε μέρος της λύσης για την Ευρώπη. Η καθαρή έξοδος από το τελευταίο τριετές πρόγραμμα είναι μια επιτυχία, πρωτίστως, του ελληνικού λαού, που έσφιξε τα δόντια και έδωσε τη μάχη, που έκανε μεγάλες θυσίες για να παραμείνει η χώρα στην καρδιά της Ευρώπης. Αλλά είναι και μια επιτυχία της Ευρώπης συνολικά, που απέδειξε ότι με πνεύμα αλληλεγγύης και συνεργασίας μπορεί να ξεπερνά τις κρίσεις. Μέσα από αυτή την περιπέτεια βγαίνουμε πιο δυνατοί. Σήμερα στεκόμαστε ξανά στα πόδια μας και κοιτάμε το μέλλον με αισιοδοξία γιατί, για πρώτη φορά μετά το ξέσπασμα της κρίσης, οι θυσίες του ελληνικού λαού έπιασαν τόπο. Εξυγιάναμε τα δημόσια οικονομικά. Προχωρήσαμε σε βαριές τομές και μεταρρυθμίσεις που έπρεπε να είχαν γίνει δεκαετίες πριν. Ξεφύγαμε από το σπείραλ της ύφεσης και επαναφέραμε την οικονομία σε τροχιά ανάπτυξης. Προχωρήσαμε με έργα και επενδύσεις που καθιστούν την Ελλάδα εμπορικό, διαμετακομιστικό και ενεργειακό κόμβο στην ευρύτερη περιοχή, αλλά, ταυτόχρονα, αποδείξαμε ότι υπάρχει δρόμος για να βγεις από την κρίση χωρίς να διαλύσεις τον κοινωνικό ιστό. Στηρίξαμε τους πιο αδύναμους. Σταματήσαμε την ανθρωπιστική κρίση. Δώσαμε πρόσβαση στο σύστημα υγείας σε εκατομμύρια ανασφάλιστους. Αλλά, ταυτόχρονα, πετύχαμε και πρωτογενή πλεονάσματα, κάτι που, τρία χρόνια πριν, κανείς δεν θα μπορούσε να πιστέψει, γιατί ελέγξαμε την ανεξέλεγκτη φοροδιαφυγή, σταματήσαμε τη σπατάλη και το πάρτι διαφθοράς στη δημόσια υγεία και στις δημόσιες προμήθειες, γιατί προχωρήσαμε σε κομβικές μεταρρυθμίσεις, όπως η ενοποίηση των ασφαλιστικών ταμείων και ο εξορθολογισμός του ασφαλιστικού συστήματος. Και σήμερα, όχι απλώς βγήκαμε από τα μνημόνια, αλλά με τη βιώσιμη ρύθμιση του δημόσιου χρέους, ανακάταμε την οικονομική μας κυριαρχία και ξανακερδίζουμε τη θέση που μας αξίζει στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι.

Την περασμένη χρονιά η Ελλάδα επέστρεψε στην ανάπτυξη με τις προβλέψεις μάλιστα για φέτος να προσεγγίζουν ανάπτυξη κοντά στο 2,5%. Τις τρεις τελευταίες χρονιές αποδειχθήκαμε πρωταθλητές στην απορρόφηση των ευρωπαϊκών αναπτυξιακών πόρων. Ενώ, επίσης το 2017, ήμασταν η δεύτερη χώρα σε απορρόφηση κονδυλίων από το σχέδιο Juncker, ενώ οι ξένες επενδύσεις έφτασαν τα 3,6 δισεκατομμύρια ευρώ που αποτελεί την υψηλότερη απόδοση της τελευταίας δεκαετίας. Σε τρία χρόνια, μειώσαμε την ανεργία πάνω από 7%. Δημιουργήσαμε περισσότερες από τριακόσιες χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας. Στηρίξαμε τα δημόσια νοσοκομεία. Υλοποιούμε ένα ολοκληρωμένο δημόσιο σύστημα πρωτοβάθμιας περίθαλψης, ενώ μειώσαμε δραστικά τα οργανικά κενά στα σχολεία και αυξήσαμε τις δαπάνες για την επιστημονική έρευνα στο 1% του ΑΕΠ. Την ίδια στιγμή παλεύουμε για να μετατρέψουμε το «brain drain» σε «brain gain» δίνοντας κίνητρα στη νεανική επιχειρηματικότητα. Εφαρμόσαμε επίσης το κοινωνικό εισόδημα αλληλεγγύης, την ελληνική εκδοχή του κατώτερου εγγυημένου εισοδήματος, από το οποίο ωφελούνται σήμερα περισσότεροι από 650 000 πολίτες. Μειώνουμε έτσι τα ποσοστά της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού, δημιουργώντας ένα πλέγμα κοινωνικών πολιτικών που προστατεύουν τους πιο ευάλωτους.

Την ίδια στιγμή όμως, και κόντρα στο ρεύμα της εποχής, η Ελλάδα είναι από τις λίγες χώρες που διέφυγε τα ατομικά δικαιώματα και τις ελευθερίες των πολιτών της στην Ευρώπη. Για πρώτη φορά, παρέχουμε ιθαγένεια στους μετανάστες δεύτερης γενιάς που γεννήθηκαν και μεγάλωσαν στην Ελλάδα. Κατοχυρώσαμε τη νομική αναγνώριση της ταυτότητας φύλου, καθώς και το σύμφωνο συμβίωσης και την αναδοχή παιδιών για τα ομοφυλόφιλα ζευγάρια. Καταργήσαμε την υποχρεωτική εφαρμογή του νόμου της Σαρία για τη μουσουλμανική μειονότητα, ενώ, επιτέλους μετά από χρόνια, ολοκληρώνουμε και την κατασκευή μουσουλμανικού τεμένους στην Αθήνα. Επιπλέον, σε μια Ευρώπη όπου θριεύει ο ρατσισμός και η ξενοφοβία, η Ελλάδα έκανε ό,τι περισσότερο μπορούσε για να διαχειριστεί τις τεράστιες προσφυγικές ροές με όρους ανθρωπισμού και προστασίας του διεθνούς δικαίου. Την ώρα που άλλες χώρες παραβίαζαν μονομερώς ευρωπαϊκές αποφάσεις και ύψωναν φράχτες, η οικονομικά χτυπημένη Ελλάδα αντιστάθηκε στις σειρήνες του μίσους. Οι τοπικές κοινωνίες έδωσαν μαθήματα ανθρωπιάς και η κοινωνία των πολιτών κινητοποιήθηκε αποτελεσματικά σε συνεργασία με την Πολιτεία, την Ευρωπαϊκή Ένωση και τους διεθνείς οργανισμούς. Σήμερα, η Υπηρεσία Ασύλου, που δεν υπήρχε και πριν από πέντε χρόνια, διαχειρίζεται τον μεγαλύτερο, σε σχέση με τον πληθυσμό, αριθμό αιτούντων στην Ευρώπη. Παράλληλα, η Ελλάδα, με τη σημαντική γεωπολιτική της θέση, συνεισφέρει καθοριστικά στην ειρήνη και τη σταθερότητα σε μια ευρύτερα αποσταθεροποιημένη περιοχή.

Παρ' όλα τα προβλήματα αστάθειας και εθνικιστικής έξαρσης στην Τουρκία, κρατήσαμε ανοιχτούς διαύλους επικοινωνίας, διαφυλάσσοντας την ειρήνη στο Αιγαίο, προωθώντας συνεργατικές λύσεις στο προσφυγικό, εκκινώντας συνομιλίες για μια δίκαιη και βιώσιμη λύση στο Κυπριακό. Στην αποσταθεροποιημένη περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου αποτελούμε, μαζί με την Κύπρο, τον μόνο ευρωπαϊκό πυλώνα σταθερότητας. Διευρύνουμε τις πολυμερείς συνεργασίες με την Αίγυπτο, το Ισραήλ, την Παλαιστίνη, την Ιορδανία και, ταυτόχρονα, εμβαθύνουμε τη βαλκανική συνεργασία και συνανάπτυξη, ξεκλειδώνοντας έτσι την ευρωπαϊκή προοπτική των βαλκανικών κρατών, με κορωνίδα των προσπαθειών μας την ιστορική συμφωνία των Πρεσπών με τη βόρεια γείτονά μας αλλά και τον συνεχιζόμενο διάλογο με την Αλβανία. Μετά από είκοσι έξι χρόνια καταστροφικής κυριαρχίας του εθνικισμού, καταφέραμε με τον Πρωθυπουργό της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας, τον Zoran Zaev, να γυρίσουμε σελίδα και να φτάσουμε σε μία αμοιβαίως αποδεκτή συμφωνία χωρίς την επιβολή και τη χρήση της ισχύος, αλλά στη βάση της διπλωματίας και του διαλόγου. Μια συμφωνία που μπορεί να αποτελέσει πρότυπο επίλυσης διαφορών στην περιοχή μας.

Κυρίες και κύριοι βουλευτές, θέλω να επισημάνω το εξής: η έξοδος της Ελλάδας από το τελευταίο πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής δεν σημαίνει ότι η χώρα επανέρχεται στο παρελθόν της. Αντίθετα, είμαστε αποφασισμένοι να μην επαναλάβουμε τα λάθη και τις συμπεριφορές που οδήγησαν στην κρίση. Το τέλος των μνημονίων δεν συνιστά επαναφορά στο παρελθόν, αλλά ιστορική τομή με το παρελθόν. Είναι μια νέα αρχή που εμπεδώνει τη σταθερότητα και την ασφάλεια. Επουλώνει πληγές. Διορθώνει σταδιακά αδικίες και διανοίγει νέες αναπτυξιακές προοπτικές για τον λαό και τον τόπο μας.

Την προσεχή περίοδο, θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι θα συνεχίσουμε τη μεταρρυθμιστική προσπάθεια, δίνοντας έμφαση στον περαιτέρω εξορθολογισμό της λειτουργίας του κράτους, στον εκσυγχρονισμό της δημόσιας διοίκησης, στην καταπολέμηση της γραφειοκρατίας, στην εμβάθυνση των δημοκρατικών τομών μέσω και της επικείμενης συνταγματικής αναθεώρησης. Θα συνεχίσουμε, όμως, και την πορεία της δημοσιονομικής ισορροπίας, ενώ, παράλληλα, θα θέσουμε ως προτεραιότητα τη δίκαιη ανάπτυξη και την προστασία της εργασίας.

Η Ελλάδα και οι Έλληνες απέδειξαν τα τελευταία χρόνια πόσο βαθιά προσηλωμένοι είναι στην ιδέα της ευρωπαϊκής ενοποίησης, υπομένοντας και επιμένοντας στην ευρωπαϊκή πορεία της χώρας, ακόμα και όταν η ίδια η Ευρώπη ή έστω η κυρίαρχη έκφρασή της πολλές φορές πλήγωνε και υποτιμούσε τον ελληνικό λαό.

Ας προσπαθήσουμε, λοιπόν, από την οκταετή αυτή ελληνική κρίση που αφήνουμε πίσω μας, να βγάλουμε όλοι τα συμπεράσματά μας και, κυρίως, να βγάλουμε συμπεράσματα για το ποια Ευρώπη θέλουμε και πώς θα την θωρακίσουμε απέναντι σε ενδεχόμενες νέες κρίσεις στο μέλλον. Το διακύβευμα για την Ευρώπη σήμερα είναι, θα έλεγα, υπαρξιακού χαρακτήρα. Η μέχρι σήμερα διαχείριση της οικονομικής κρίσης και της προσφυγικής κρίσης αλλά και της κρίσης ασφάλειας έχει αναδείξει τεράστια ελλείμματα και αντιφάσεις και τείνει να μετεξελιχθεί όλες αυτές τις κρίσεις σε μία δομική κρίση του ευρωπαϊκού εγχειρήματος. Θα ήθελα από αυτό εδώ το βήμα να προειδοποιήσω ότι η αποτυχία της Ευρωπαϊκής Ένωσης να δώσει δημοκρατικές και λειτουργικές απαντήσεις στις σύγχρονες προκλήσεις θα έχει ως αναπόφευκτη συνέπεια τον θρίαμβο του σοβινισμού και την αναζωπύρωση των εθνικιστικών ανταγωνισμών. Θα την καταστήσει μια κατακερματισμένη ήπειρο χωρίς ενότητα, χωρίς συνοχή, χωρίς διεθνή ρόλο και προοπτική. Στη διάρκεια της οικονομικής κρίσης, η Ευρωπαϊκή Ένωση, αντί να γίνει περισσότερο δημοκρατική, αξιοποιώντας τα όποια θεσμικά πολιτικά εργαλεία απέδιδε η Συνθήκη της Λισαβόνας, έγινε περισσότερο τεχνοκρατική και εθνοκεντρική, με τις κρίσιμες αποφάσεις να λαμβάνονται δυστυχώς πίσω από τις κλειστές πόρτες άτυπων οργάνων που δεν λογοδοτούν στους Ευρωπαίους πολίτες και κρατούν τους πολίτες μακριά από την Ένωση και με σχήματα τεχνοκρατών, όπως αυτό της τρόικα, να κρατούν τα κλειδιά της οικονομικής κυριαρχίας και να μη λογοδοτούν πουθενά. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ακόμα και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο πέρασαν σε δεύτερο ρόλο πίσω από το θεσμικά μη κατοχυρωμένο Eurogroup και από τα τεχνικά κλιμάκια των τεχνοκρατών της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Ο δημοσιονομικός φετιχισμός στη διαχείριση της οικονομικής κρίσης επέτεινε ακόμη περισσότερο τις κοινωνικοοικονομικές ανισότητες τόσο ανάμεσα στα κράτη μέλη όσο και μέσα σε αυτά. Εξουθένωσε μεγάλα κοινωνικά στρώματα και προκάλεσε ακόμα μεγαλύτερη οικονομική ανασφάλεια και φόβο στους πολίτες μας. Αυτή η αποτυχία της νεοφιλελεύθερης διαχείρισης της κρίσης είναι τελικά αυτή που τροφοδοτεί το τέρας του σοβινισμού και του ακροδεξιού λαϊκισμού. Μετέφερε την ακροδεξιά από το εδώλιο του κατηγορουμένου της Ιστορίας και από την απομόνωση στο πολιτικό προσκήνιο.

Η προσφυγική κρίση που ακολούθησε ήρθε απλά να επιβεβαιώσει την αδυναμία της Ευρώπης να προχωρήσει, όταν ένα μεγάλο μέρος των μελών της δεν ασπάζεται τις ιδρυτικές της αξίες, όταν κυριαρχεί η λογική του απομονωτισμού έναντι της συνεργασίας, η λογική του «ο καθένας μόνος του» έναντι του επιμερισμού των βαρών, η λογική της εθνικής αναδίπλωσης έναντι της ευρωπαϊκής αλληλεγγύης, όταν το δηλητήριο του μίσους και της ξενοφοβίας, δυστυχώς, πηγάζει ξανά στην καρδιά της Ευρώπης εβδομήντα και πλέον χρόνια μετά την πανανθρώπινη τραγωδία του φασισμού. Γιατί σήμερα δεν βρισκόμαστε αντιμετώπιζομε μόνο με την εκλογική άνοδο κάποιων ακραίων δυνάμεων της εθνικιστικής και λαϊκιστικής ακροδεξιάς, αλλά βρισκόμαστε αντιμετώπιζομε με τη διείσδυση της ξενοφοβικής και σοβινιστικής της ατζέντας εντός του δημοκρατικού πολιτικού φάσματος, όπου ο ρατσισμός και η ξενοφοβία γίνεται ηγεμονικός πολιτικός λόγος σε παραδοσιακές συντηρητικές δυνάμεις και όχι μόνο, διαμορφώνοντας τους συσχετισμούς σε κρίσιμες για την Ευρώπη χώρες. Αυτή η εξέλιξη, αν δεν ανακοπεί, είναι που απειλεί την Ευρώπη με αποσύνθεση.

Κάποιοι από εσάς το 2015 φοβηθήκατε τον ΣΥΡΙΖΑ και την αριστερά που διεκδικούσε και διεκδικεί μια καλύτερη Ευρώπη. Πιστέψατε ότι όποιος αμφισβητεί τη σημερινή Ευρώπη της νεοφιλελεύθερης ηγεμονίας και των κοινωνικών ανισοτήτων αποτελεί κίνδυνο για το κοινό μας οικοδόμημα. Σήμερα, όσοι το πιστέψατε αυτό, οφείλτε να παραδεχθείτε ότι πέσατε έξω. Αν κάποιος απειλεί πραγματικά την Ευρώπη δεν είναι όσοι παλεύουν για να την αλλάξουν, αλλά όσοι παλεύουν για να την καταργήσουν. Όσοι βρίσκονται στον αντίποδα των ουμανιστικών ιδεών της αλληλεγγύης και της συνεργασίας των λαών. Όλοι όσοι πιστεύουμε, φίλες και φίλοι, κυρίες και κύριοι βουλευτές, σε αυτό το ευρωπαϊκό όραμα, οφείλουμε να παραμερίσουμε τις υπαρκτές και μεγάλες διαφορές μας μπροστά στον μεγάλο κίνδυνο. Οφείλουμε να μην αφήσουμε την ευρωπαϊκή ιδέα να συνθλιβεί ανάμεσα στον καταστροφικό νεοφιλελευθερισμό και την εφιαλτική ακροδεξιά. Οφείλουμε να απαντήσουμε αποφασιστικά ότι ο μόνος δρόμος της διάσωσης της ευρωπαϊκής ενοποίησης είναι η αναβάπτισή της με τολμηρές μεταρρυθμίσεις δημοκρατίας, διαφάνειας και δικαιοσύνης. Να στηρίξουμε, δηλαδή, την προοπτική μιας καλύτερης Ευρώπης με ευρωπαϊκές λύσεις για τις ευρωπαϊκές προκλήσεις, για το προσφυγικό και τη μετανάστευση, για την κλιματική αλλαγή, για την ασφάλεια, για τη δημοκρατική μεταρρύθμιση της ευρωζώνης, για να νικήσει η ελπίδα τον ακροδεξιό φόβο.

Αυτό που χρειαζόμαστε σήμερα στην Ευρώπη δεν είναι λιγότερη αλληλεγγύη και περισσότερα σύνορα αλλά ένα νέο κοινωνικό συμβόλαιο για την κοινωνική συνοχή και την ευημερία των λαών μας, ενδυνάμωση της πολιτικής ενοποίησης, ισχυρότερο Κοινοβούλιο και ισχυρότερους ευρωπαϊκούς θεσμούς με δημοκρατικό και κοινωνικό έλεγχο. Αυτό που χρειαζόμαστε δεν είναι ένα νέο ιερατείο της λιτότητας και της πειθαρχίας αλλά μια ευρωζώνη προσανατολισμένη στην ανάπτυξη με μηχανισμούς εξισορρόπησης των ανισοτήτων· ένα πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο που να στηρίζει την κοινωνική συνοχή και τη σύγκλιση· έναν νομικά δεσμευτικό ευρωπαϊκό πυλώνα κοινωνικών δικαιωμάτων· την αναθεώρηση του κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου με δίκαιη κατανομή των βαρών· έναν κοινό ευρωπαϊκό μηχανισμό πολιτικής προστασίας για την αντιμετώπιση των φυσικών καταστροφών· την προώθηση του διαλόγου και της ενταξιακής πορείας της Τουρκίας προκειμένου να σέβεται το διεθνές δίκαιο και να επανέλθει αυτή η μεγάλη χώρα σε δημοκρατικές μεταρρυθμίσεις· μια ευρωπαϊκή εξωτερική πολιτική που θα συμβάλει στην επίλυση των ανοιχτών κρίσεων.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι βουλευτές, κλείνω λέγοντας ότι η Ελλάδα τα τρία τελευταία χρόνια κατάφερε να γίνει από μέρος του προβλήματος μέρος της λύσης για την Ευρώπη. Ξεπέρασε την οικονομική κρίση, βάσταξε στις πλάτες της με αξιοπρέπεια τη μεγάλη αυτή προσφυγική κρίση για λογαριασμό ολόκληρης της Ευρώπης. Άνοιξε δρόμους για τη φιλία των λαών με μια σταθερά φιλειρηνική εξωτερική πολιτική που τη μετατρέπει σε παράγοντα συνεργασίας και σταθερότητας σε μια ευρύτερα ασταθή περιοχή στη Νοτιοανατολική Μεσόγειο και στα Βαλκάνια. Όλα αυτά τα δείγματα γραφής των τελευταίων τριών χρόνων αποτελούν, θα έλεγα, έναν θετικό οϊωνό στον συννεφιασμένο όμως ουρανό της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δείξαμε ότι υπάρχει δρόμος, αν το πιστέψεις και αν το παλέψεις σκληρά. Πιστεύω ότι αυτός είναι και ο δρόμος για το αύριο της Ευρώπης.

Έχουμε μπροστά μας δύσκολες μάχες. Η αναμέτρηση των ευρωεκλογών του ερχόμενου Μάη θα είναι κάτι παραπάνω από μία ακόμα εκλογική αναμέτρηση. Θα είναι μια πολιτική μάχη αρχών και αξιών για την ήττα του ακραίου νεοφιλελευθερισμού και του ακροδεξιού λαϊκισμού που απειλούν την Ευρώπη. Για την αναβάθμιση της ευρωπαϊκής ιδέας, την ενίσχυση της ενότητας και της αλληλεγγύης των ευρωπαϊκών λαών. Σε αυτή τη μάχη, όλες οι προοδευτικές, οι δημοκρατικές και φιλοευρωπαϊκές δυνάμεις έχουν χρέος να βρεθούν από την ίδια πλευρά της Ιστορίας και να μην αφήσουν την Ευρώπη να γυρίσει πίσω.

Presidente. – Ci sono tutti i parlamentari che hanno interesse a intervenire nel «catch the eye»? Sapete che per introdurre la vostra richiesta serve inserire la carta di voto e premere uno qualsiasi dei pulsanti per il voto elettronico. Vi siete registrati tutti?

Bene, allora possiamo procedere alla chiusura del sistema per la registrazione elettronica delle richieste per il «catch the eye».

Do ora la parola al Vicepresidente della Commissione europea Dombrovskis.

Valdis Dombrovskis, Vice-President of the Commission. – Mr President, on behalf of President Juncker, who is preparing the State of the Union address that he will deliver tomorrow to this House, I am delighted to take part in this debate on the future of Europe, in the presence of Prime Minister Alexis Tsipras. I have had the opportunity to work closely with Prime Minister Tsipras over the past few years. Most recently, we had a very good exchange on Greece and the future of Europe when I visited Athens in June.

Before I turn to our debate, let me first express our deep sympathy and solidarity to those affected by the terrible forest fires. The Commission stands by your side, Prime Minister, and we must make sure that such tragedies are never repeated.

Greece, its people and Greek civilisation have shaped Europe and its underlying values. One can safely say that the Greeks invented democracy and, above all, they knew how to defend it when it was under threat. This allowed their country to join the European Union after enduring a terrible dictatorship, thus proving that the future belongs to those who have the courage not to succumb to resignation, and the determination to face up to difficulties and take their fate into their own hands. Yes, the future belongs to those who choose to be architects of history.

Greece is not only of historic importance to Europe, but it is also important to the future of Europe. It is impossible to imagine the future of Europe without Greece's contribution. I am thinking in particular of its vital role in the stability of the Western Balkans, a region with a turbulent history, which needs firm reassurance about the prospect of EU membership in order to avoid a repetition of the tragedies we witnessed in the 1990s. And I would like once again to pay tribute to the courage and leadership of Prime Ministers Tsipras and Zaev, who have acted in a spirit of openness and compromise in order to break a long-standing deadlock that served the interests of neither country.

(Applause)

They have set an example for the whole region and the wider world.

I am also thinking of the future of our Economic and Monetary Union and the harsh lessons which, together, we had to learn from the crisis of the last ten years that hit Greece so hard. Although others took a different view, the Commission has always believed that Greece has its rightful place in the euro area. I would like to pay tribute to the unprecedented efforts that have been made by the Greek people to maintain Greece's rightful place at the heart of the European Union.

This summer Greece has turned a new page. It has brought the stability programme to a successful close: it has put its public finances in order and even exceeded its budgetary targets. Its economy is on the rise: this year and next it is set to grow by 2%. Unemployment has already fallen sharply, although it remains unacceptably high. Over 100 000 new jobs have been created since the stability programme began.

The credit for this achievement is shared between the Greeks and their European partners. It is a product of Europe's recipe for success, which combines solidarity with responsibility.

The solidarity shown by the European partners has been unprecedented – both in terms of financial assistance and in terms of support for reforms. The people of Greece have been strong in assuming their responsibility. Their efforts and sacrifices have laid the basis for this sustainable upturn. These are solid foundations on which Greece can now build.

Yet, there are still economic challenges to overcome. The best investment that Greece can now make is to build confidence in its economy. That requires staying the course of responsible fiscal policies and reforms. This is the way to ensure long-lasting economic growth and a constant improvement of living conditions for the Greek people. In such a case, I do not exclude the possibility of the Greek economy surprising us on the upside.

When I see the courage and determination which the Greek people have already shown, I am confident that they will succeed. And Greece can continue to rely on the solidarity of its European partners. In our Union, responsibility and solidarity go hand in hand. We proved as much when we drew lessons from the crisis and made our common currency more crisis-resistant. In order to arm ourselves better to face future challenges, we must take the necessary steps to complete our Economic and Monetary Union. The Commission's roadmap is clear, its agenda is well-known – and this is an urgent priority for the autumn. We are finally making progress to complete our Banking Union and I trust we can move swiftly towards a real Capital Markets Union. The example of Greece shows that we can overcome problems when we join forces. The euro area has emerged from the crisis united and stronger because we chose common European solutions.

As we look to the future of Europe, we must apply this spirit of finding common solutions to common challenges right across the board. This is what being part of the Union means: working together to address the issues affecting us all.

Managing migration is one such common European challenge – it is not the responsibility of only one Member State or another. That is why we stood side-by-side with Greece when it mattered most. Thanks to the EU-Turkey Statement, arrivals are now down by 97% in the Eastern Mediterranean. We backed up our action with the financial resources to match, with Greece receiving a total of EUR 1.6 billion of EU funds to address migration challenges. And we set up a European Border and Coast Guard to make our borders more secure. We now have more than 1 600 officers across Europe, including 662 officers in Greece, at the borders with Turkey, Albania and the former Yugoslav Republic of Macedonia.

The decisive action taken by the European Union has worked. But we can and must do more. Together, it is time that Member States agreed on a long-term solution covering all elements of migration, to help us balance solidarity and responsibility. There would be no stronger or more tangible proof to Europeans that the Union will deliver on its promises and stay united on the things that matter the most. I believe that to achieve this we should look to the teachings of one of Europe's, and Greece's, greatest minds, namely Aristotle. He taught that virtue is the middle between extremes; that understanding and compassion are central to the way a society works; and that we are all, above all else, social beings. In our long and often tragic history, we can see the damage wrought when we lose sight of this humanism.

So the lesson for our future is simple. We must never lose sight of what binds us together: the values that we share; the living together in a society that we hold dear; and the compassion and solidarity that we show each other. That is what our Union is built on, and that is what our future must be built on.

(Applause)

Esteban González Pons, *en nombre del Grupo PPE*. – Señor presidente, señor primer ministro, yo también hablo una lengua del sur, con acento del sur y dolor del sur. La última vez que tuvimos la suerte de escucharle fue en julio de 2015. Le noto muy cambiado. Entró usted y salió de esta Cámara con el aplauso de los populistas y de los eurófobos. Lo recordará usted perfectamente, y nosotros también. Hoy, al entrar, le hemos aplaudido todos.

Grecia se encontraba entonces inmersa en una crisis económica y social sin precedentes. Era un país al borde del desahucio. Lo recuerda usted perfectamente, y nosotros también. Los europeos estuvimos a su lado, estuvimos al lado de los griegos cuando nos necesitaron, estuvimos al lado de los griegos cuando los mercados financieros le cerraron el grifo del dinero a su Gobierno. Cuando el resto del mundo le dio la espalda al pueblo griego, su familia europea le tendió la mano. Y juntos logramos salir adelante. Juntos lo hemos hecho. No era fácil, pero lo hemos hecho juntos. Usted lo recordará perfectamente, y nosotros también.

No seré yo quien le reste méritos a su Gobierno, señor Tsipras. Su Gobierno ha sido actor imprescindible y necesario, como lo fue el del presidente Samaras. Pero su intervención de hoy —déjeme que le diga— ha pecado de triunfalismo y de personalismo. Y ha omitido, no sé si casual o intencionadamente, algunos claroscuros que todavía pesan sobre su gestión.

La salida de Grecia del programa de rescate es un éxito que todos aplaudimos, pero, si alguien merece ser aplaudido, no es su Gobierno, son los ciudadanos griegos, porque han sufrido y han luchado más que nadie para sacar su país adelante. Los griegos son admirables, y su dolor ha sido admirable. Le he oído hablar de los méritos de su Gobierno, pero no le he oído hablar de los méritos de su pueblo, no le he oído hablar de los méritos de los ciudadanos griegos. Los ciudadanos griegos votaron por seguir en Europa y en el euro, mientras algunos de sus ministros luchaban contra molinos de viento. Seguro que usted aún lo recuerda, y nosotros también.

Este relato de éxito que hoy nos ha contado sobre Grecia está incompleto si omitimos la contribución europea, pero no la de los gobiernos y las instituciones, sino la de los ciudadanos europeos. Usted ha jugado hoy a confundir la Unión Europea con el neoliberalismo, con la troika, con los especuladores, con los mercaderes de dinero. Y, sin embargo, esa Unión Europea que, según usted, se ha convertido en más tecnocrática y en más nacionalista ha sido la salvación de su Gobierno y la salvación de su país.

Tanto han criticado desde su partido las políticas de estabilidad, que debería usted reconocer que, gracias a las políticas de estabilidad, países como Grecia, Portugal, España o Irlanda están hoy saliendo de la crisis. No están peor, están mejor que estaban económica y socialmente. Usted sabe que no fue la Europa de los bancos y las corporaciones la que sacó a Grecia del abismo, señor Tsipras, sino la Europa de los contribuyentes, que cada mañana se levantan a trabajar. Han sido ahorros de jubilados, asalariados y pequeños empresarios de toda Europa los que han hecho posible el rescate de Grecia. Seguro que usted lo recuerda perfectamente, y nosotros también.

Europa no es solo un mercado. Europa son valores y principios, es apego a la democracia, la justicia y el Estado de Derecho. Europa es solidaridad, es comprensión, es apoyo, es ayudarnos los unos a los otros cuando lo necesitamos y no tirar piedras al techo de cristal, como debería ocurrir con la crisis de los emigrantes, no solo en Grecia, sino en todos los Estados del sur, tal como ocurrió este verano cuando los incendios arrasaron Grecia, y el pueblo griego tuvo toda nuestra solidaridad.

Europa, señor Tsipras, es hacer honor a la palabra dada, es sentarnos a la misma mesa, es vernos como aliados y como amigos, nunca como enemigos. Justo lo contrario de lo que hizo su Gobierno al inicio de su mandato, cuando precisamente usted estuvo aquí —se acordará y nosotros nos acordamos también—, cuando se perdió un tiempo precioso criticando a la familia europea y entregándose al peor populismo económico. Seguramente usted recordará que se han perdido 100 000 millones de euros por la irresponsabilidad de su ministro, el señor Varoufakis, su famoso ministro estrella. Usted se acuerda de él seguramente, y nosotros también.

Afortunadamente, eso es el pasado. Le veo cambiado, señor Tsipras, muy cambiado, y me alegro. Se han dado pasos positivos, pero queda mucho camino por recorrer y algunas dudas por despejar. Nos preocupa que, casi un mes después de salir del programa de rescate, los mercados sigan desconfiando de sus políticas económicas. Entienda que nos preocupe. Nos preocupa que el crecimiento continúe estancado y que las previsiones no sean muy optimistas, y entienda que nos preocupe. Nos preocupa que siga habiendo sombras de clientelismo en la contratación pública griega, y entienda que nos preocupe. Nos preocupa que casi 500 000 jóvenes griegos hayan tenido que abandonar Grecia, y entienda que nos preocupe. Nos preocupa que unas próximas elecciones cambien su estilo político y la vuelta a la oposición signifique para su partido la vuelta al populismo. Y entienda que nos preocupe, porque nosotros, como ya le hemos demostrado, somos su familia.

Hay muchas lecciones que aprender de la crisis, señor Tsipras. Sabemos que hay cosas que se podían haber hecho mejor y otras que tal vez convendría no haber hecho. Ahora usted tiene dos opciones: continuar por el camino de las reformas que acaba de emprender o volver al populismo y al radicalismo. En su mano está, y esperamos lo mejor de usted y de su Gobierno. Se equivocó en 2015 cuando estuvo aquí, como el tiempo y los hechos han demostrado. Confío en que esta vez sepa elegir la opción acertada. Porque el populismo no es ni de derechas ni de izquierdas, es populismo y siempre lo será. Recuerde una cosa: la extrema derecha es tan peligrosa como la extrema izquierda, al menos para los demócratas. Espero que usted lo recuerde, porque nosotros no nos vamos a olvidar.

Udo Bullmann, *on behalf of the S&D Group*. – Mr President, let me start by saying to the Prime Minister that we are very sad about how many lives were lost this summer in the forest fires in Greece – in other places in Europe as well, but especially in Greece – and let me add that we are very sad, seeing him here today, reminding us of the hardship the Greek people have had to go through, especially over the last eight years.

Prime Minister, you did not mention this today, but you could have mentioned it. How many children were put into poverty during the last eight years in Greece? How many families lost their homes? Here my dear friends from the PPE will disagree, but it is your austerity that caused this, it is not our austerity and it was the representatives of your family in Athens offering the Greek people to leave the Eurozone with an unforeseeable impact on the Eurozone, with an unforeseeable impact on the Greek nation and all over Europe. Don't mix things up. You can be sure we will come back to that.

But we know exactly, Prime Minister, and you rightly did this in your great speech, to outline that Europe has to start on new endeavours and that we have to be bold and that we have not only to talk about the past but also about the future and that we have to shape the future, the European future. If you would like to do that, we need a new vision, a new objective, a new dream, a new policy and also our institutions have to be prepared for that.

This is the topic of today. But let me also be clear that if we would like to have this new vision in Europe, all revolutions start at home and each and every country has to contribute to this new endeavour. That also goes for Greece. You found a lot of problems in front of you when you took over in government and we have to be blunt on that. Our societies cannot be misled by greedy elites. Our societies cannot be fooled by those rich people who do not like to pay taxes and our societies cannot be irritated by public administrations working according to nepotistic politics and not according to the rule of law. Here everybody has to do his and her homework, but especially also Greece. You know that, Prime Minister, and you have reacted to that domestically. You have reacted to the situation in foreign relations; I can only praise what you did with Prime Minister Zaev. You are solving problems in the Balkans for the future of Europe, for peace in the Balkans. My Group is going to full-heartedly support you on that because this is a good step forward, a cornerstone for the new Europe.

I can only encourage you not to stop domestic reforms but rather to continue with the domestic reforms which are necessary, on the public administration, on the functioning of the rule of law, on striving towards a more fair and equal society.

Let me tell you the following: my Group started two years ago to renew our own programme. We decided that we cannot talk anymore about the economy without talking about the environment. We cannot talk anymore about the environment without talking about the social dimension. We are suggesting for the new programme for this European Union to strive towards the United Nations sustainable development goals, because we think this is the correct compass for the future. I do not have to give advice to you, Prime Minister, but only one idea. What if you go to Portugal? The newly-reshaped society of Greece goes to Portugal, talks to António Costa. You go to Spain, and talk to Pedro Sánchez. You could say, look, I have an idea. You could also go to Italy. Salvini will perhaps not listen to you – but Italian society I am pretty sure would listen to you – and you could say, look, this Mediterranean area has a great heritage, but it could also have a great future. What about developing a master plan for safe and sustainable energy? A master plan for better logistics, on land as well as on the sea, for fair and smart mobility. A master plan for high quality services, in tourism as well as in agriculture, for better products for a better future of the European Union, for a better world. You can say this master plan will be put up together, as the region, as the societies, as the countries of the south. Once we have this master plan for the Mediterranean we say, look, European Commission, we need your support, and you could support us on that because this is the future of our region, this is the future of the European Union and this is the future of the Mediterranean. Then you could say, look, political parties, if you come up with the lead candidates, if you would like to form the new mandate, the new governance, we will only vote for somebody who is full-heartedly supporting us on this master plan because the whole European Union needs a master plan like this for the sake of the next generation. If you go that path, we will be with you, we will support you, and that would be the best for our children and grandchildren. I wish you luck.

Νότης Μαρίας, *εξ ονόματος της ομάδας ECR*. – Κύριε Πρωθυπουργέ, κύριε Τσίπρα, αφού είμαι ο πρώτος από τους Έλληνες ευρωβουλευτές που λαμβάνει το λόγο, θα ήθελα να σας καλωσορίσω εδώ στο Ευρωπαϊκό μας Κοινοβούλιο. Ακούγοντάς σας, μου θυμίσατε τον κύριο Σαμαρά που πριν τέσσερα χρόνια καθόταν εκεί που κάθεστε εσείς και μας είπε για το success story του δικού του δευτέρου μνημονίου. Σήμερα εσείς μας είπατε για το success story του δικού σας τρίτου μνημονίου και πότε, όταν αφήνεται καμένη γη, και δεν εννοώ το Μάτι, όταν έχετε μετατρέψει την Ελλάδα σε ένα απέραντο κοινωνικό νεκροταφείο, όταν έχουμε χιλιάδες ανέργους, όταν έχουμε εκατομμύρια φτωχούς, όταν η νεολαία μας φεύγει στην ξενιτιά, όταν υπάρχει πεσόκομμα των συντάξεων, όταν έχουμε μισθούς πείνας, όταν υπάρχει λεηλασία της δημόσιας περιουσίας, με το κατοχικό Ταμείο που θα λειτουργεί 99 χρόνια, όταν έχουμε φορολογικό ρεζάλτο στις τσέπες των Ελλήνων, το φορομπηχτικό ΕΝΦΙΑ, την αύξηση του ΦΠΑ στα νησιά του Αιγαίου, τα οποία δεν αντέχουν άλλους πρόσφυγες και παράνομους μετανάστες. Αφήσατε αναπάντητα αμειλικτα ερωτήματα κύριε Τσίπρα, για αυτό σας κουνάει το χέρι ο κύριος González Pons και το Ευρωπαϊκό Λαϊκό

Κόμμα, δεν μας είπατε που πήγαν τα 288 δισεκατομμύρια EUR τα οποία πήρε η Ελλάδα ως δάνεια γιατί, αν μας δίνετε απάντηση, θα λέγατε αυτό που είπε ακόμη ο κύριος Dijsselbloem, ότι αυτά τα κονδύλια πήγαν για να σώσουν τους δανειστές, για να σώσουν τις ξένες τράπεζες, για να σώσουν πραγματικά το ίδιο το ευρώ και όχι τους Έλληνες πολίτες. Γιατί αυτή είναι η πραγματικότητα. Πρέπει να μας πείτε κύριε Τσίπρα γιατί εφαρμόζετε στο 100% τα μνημονιακά μέτρα ενώ έχετε πάρει όμως μόνο το 70% του δανειακού κεφαλαίου του τρίτου μνημονίου και επιστρέψατε 24 δισεκατομμύρια EUR, σαν πουρμπουάρ, πίσω στους δανειστές, ενώ μπορούσατε να αξιοποιήσετε αυτά τα χρήματα για να δημιουργήσετε ένα Ταμείο Σωτηρίας Δανειοληπτών για να μη χάσουν οι Έλληνες τα σπίτια τους από τα κοράκια, να ανακεφαλαιοποιήσετε τα ασφαλιστικά ταμεία για να μην μειωθούν οι συντάξεις, να δημιουργήσετε 300 000 νέες θέσεις εργασίας για να έχουμε ανάπτυξη. Και εφαρμόζετε τον προϋπολογισμό λιτότητας των δανειστών. Σας ερωτώ κύριε Τσίπρα: θα εφαρμόσετε αυτό που είχατε πει το 2014; Θα εγγράψετε τις γερμανικές αποζημιώσεις στον κρατικό προϋπολογισμό; Θα δώσετε εντολή να εφαρμοστεί η απόφαση του Διστόμου για τις γερμανικές αποζημιώσεις; Αφού εφαρμόζετε την ενισχυμένη εποπτεία την οποία αποδεχθήκατε και τον κανονισμό 472, εφαρμόστε τουλάχιστον ένα σημείο από αυτόν τον κανονισμό, αυτό που σας επιτρέπει να κάνετε λογιστικό έλεγχο του χρέους. Αυτή είναι η πραγματικότητα αλλά υπάρχει και άλλος δρόμος κύριε Τσίπρα. Υπάρχει άλλος δρόμος, ο οποίος πρέπει να ακολουθηθεί. Μας είπατε για την κατάπτυστη συμφωνία των Πρεσβών που κάνει πραγματικά τζάμπα μάγκα τον κύριο Zaev, ο οποίος θα έρθει εδώ την Πέμπτη και θα παριστάνει τον δήθεν Μακεδόνα, θα μιλάει για δήθεν μακεδονική εθνότητα, θα μιλάει για δήθεν μακεδονική γλώσσα, θα μιλά για δήθεν μακεδονική υπηκοότητα και όχι για Βορειομακεδόνες. Εμείς λοιπόν πιστεύουμε σε ειδική σχέση της Ελλάδας μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και μέσα στην ευρωζώνη, μια ειδική σχέση με ρυθμίσεις σε σημαντικούς τομείς της ελληνικής οικονομίας που θα δώσει ανάσα στην Ελλάδα, για να υπάρξει ισχυρή Ελλάδα μέσα στην Ευρώπη των εθνών και των πατρίδων, μέσα στην Ευρώπη που θα σέβεται την εθνική ταυτότητα, θα σέβεται τις εθνικές παραδόσεις, θα προστατεύει την ελληνική οικογένεια, θα προστατεύει την ευρωπαϊκή οικογένεια και θα λύσει το δημογραφικό, όχι με μαζική μετανάστευση, αλλά με τη στήριξη της ίδιας της ευρωπαϊκής οικογένειας. Αυτές είναι οι θέσεις μας κύριε Τσίπρα. Παραμένουμε αμετανόητα αντιμνημονιακοί και παλεύουμε για να πετάξουμε την τρόικα έξω από την Ελλάδα και να ξαναπαρουμε πίσω την πατρίδα μας.

Guy Verhofstadt, on behalf of the ALDE Group. – Mr President, to Prime Minister Tsipras, I should say ‘Welcome back to the European Parliament’. You know, four years ago, Prime Minister, you were a little afraid, I thought, to come here to this plenary, but today, unlike four years ago, you are not here to talk about the Greek crisis: you have rather more solid ground under your feet, if I may put it like that. You want to talk, and you have talked, among other things, about our common future, the future of the European Union.

Nevertheless, let me say something first on the Greek crisis. I think that, whatever our opinion about what happened in recent years, we can all say it is good news that Greece no longer depends on European aid. But, I have to tell you, I'm not as enthusiastic as the German Minister of Finance, Mr Scholz, who said the three Greek rescue packages were a sign of solidarity. If this whole exercise was a sign of solidarity, then, as far as I am concerned, he can keep it. I am more of the opinion of Mr Dijsselbloem who said, a few weeks ago in his assessment of the Greek crisis, that both sides were to blame: Greece, on the one hand, for not reforming deeply enough or fast enough and, on the other hand, Europe for focusing only on pure accountancy and austerity instead of asking for reform from day one. What didn't happen were deep reforms in the Greek economy and in Greek society, and that has been, and still is, my problem with what happened in Greece.

So the key question now extends beyond this Greek crisis, Mr Tsipras: is Greece, and by extension the whole eurozone, ready for the next crisis? Because we know that the next crisis will come. We don't know when. If we knew, we would be rich, of course, but it will come. The end of the economic cycle is there and the question is: are we ready for that? Well, my answer in this debate is ‘no’. Europe is not ready for the next crisis that may overcome us.

Greece was, in fact, a small problem, let's be honest. I call it a small problem and, from another perspective, Mr Tsipras, you naturally call it a very big problem, but let's face the reality: the accumulated debt of three decades was EUR 300 billion. You know what that is: it is 2% of the yearly European wealth that we create, EUR 15 trillion a year. I was in China and in the Treasury in America, explaining the Greek crisis, and I have to tell you that when I tried to explain it, and I gave the figures, they said to me: ‘What is the problem?’

The problem is, naturally, that 20 years after the introduction of the euro and the single currency – and this, I hope, will be the conclusion of our debate with you – 20 years after the introduction of the euro, Mr Tsipras, we are still not capable of facing such problems as we have had with Greece and as could happen tomorrow with other countries in the European Union, because we do not have the right institutions. We do not have the right governance. We have, in fact, only the European Central Bank and Mr Draghi to steer the European Economic and Monetary Union. And you know, and I know and everybody in this House knows, that this is impossible.

We need a fully fledged banking union, and, Mr Dombrovskis, although you say that we are making progress, we don't have it today. We need a common eurozone budget, which we don't have today. We need a safe euro asset, which could be a eurobond or something similar – although the Germans will call it differently – to compete with the other big currency, the dollar, and we don't have that safe euro asset. And we also need a European Minister of Finance (instead of three commissioners responsible for the euro as today), and we don't have it. And that is the problem. The conclusion is that if, tomorrow, something happens again in Greece, in Italy or in another Member State of the European Union, this monetary union will not be capable of addressing the reality, and the worst will happen again.

You will remember, Mr Tsipras, that four years ago we had an energetic – some have even said a 'ferocious' – exchange of views in the House here. This time I will keep it moderate because I have to save my energy for Mr Orbán this afternoon, so please be aware of that, but you will certainly remember that I asked you a question at the end: how do you want to be remembered in history, as an electoral accident or as a revolutionary reformer? Well, you're certainly not an electoral accident, that is clear because you are still here, but my answer today is that you didn't become one or the other. My feeling and my assessment, in terms of the reality on the ground in Greece, is that – in spite of all the efforts that so many people, so many ordinary Greek citizens, have made – the old Greek system is largely still in place. I don't see markets opening, I don't see professions being deregulated, I don't see a vibrant private financial sector active in the Greek economy.

But the same is true not only for Greece: the old system of the eurozone is also still in place. The word 'crisis', as we know, comes from a classical Greek word meaning, in fact, a moment of truth, a moment of decision, a moment of choice. Well, I think that Greece, Italy and the whole eurozone will remain under threat if we do not make a choice in the coming months and years, at this moment of the end of the Greek crisis, to bring about the re-foundation of our Union and reform of the Monetary Union. If we were not to do so, it would be a scandal, a tragedy not only for Greece but for Europe. So, what I would say to you, Mr Tsipras, is that I liked the end of your story, when you made an appeal to all pro-Europeans to come together. I liked it. Why? Because you did not fall into the trap of the extremists on the right or on the left (because they exist on the left, too), of saying 'no' to Europe, making war against Europe and thinking that only national recipes can save us. I liked that, and it is good that you said what you did to the face of your own friends.

Ska Keller, *on behalf of the Verts/ALE Group*. – Mr President, I would like to thank the Prime Minister for joining this debate on the future of Europe. There is much to talk about on the future of Europe and much is at stake because the very existence of this amazing project, here on this continent, is being called into question. We need to find new strength for our European project and, actually, I think a look back will be helpful in looking forward. For me, one of the key things about the Greek crisis was that one of the fundamental promises of the European Union was thrown into doubt – the promise that the European Union would bring prosperity and well-being to its citizens. That promise was broken. All of a sudden, Europe was bringing poverty. We can argue that it's all right because there was a reason why there was a crisis and it was not in Europe, and you can say it was obviously national finance ministers who were doing the main part of the job, so not really Brussels – that's all true, but it doesn't solve the problem that Europe was not able to find a common solution of solidity and solidarity.

Prosperity and well-being: that is one of the Union's fundamental policy goals. That is why we do policies – to fight for our citizens to bring them a better life. So far, we have had a lot of nice promises, including here in the EU, about how nice it would be to have a social Europe and to have more social policies, but we don't have them yet. One of the key lessons from Greece is that we need to finally create that social Europe, and that we get binding social targets, which are on the same level as the economic rules that we already have. We don't need more empty declarations. We need access to proper housing and to medical care for all Europeans. We need an unemployment support scheme to protect citizens from economic crises and to allow Member States to cope with asymmetric shocks and to recover more quickly, and we need a framework directive on minimum income schemes so that we have a safety net everywhere, ensuring well-being in the European Union.

More than anything else, we also need to address the big problem of youth unemployment, which is becoming even more than an economic problem because if you have a whole generation without a perspective, this is also a problem of democracy. I would agree that since 2008 we still haven't come to terms with how to prevent any future financial crisis. We have Member States who are blocking the banking union parts, like the Deposit Guarantee Scheme, and any proposals for mechanisms to absorb asymmetric economic shocks have been spineless so far. Also, our economic policies are being held hostage by national politics and we are not getting where we need to be. Crises can happen at any moment and we need to be prepared and resilient. We should really abandon the dogma of fiscal consultation for its own sake and instead focus on sustainable investments that soften the effects of economic shocks and prevent their escalation and proliferation. We also need a support mechanism for Member States in economic hardship that fits with European principles and European rules. This is not only an act of solidarity – it is not just a nice handout; it is a very vital piece for the survival of our Union.

To have a sustainable economy that provides good jobs, we also need to finally start the social ecological transformation of our economy. We have some good examples of that in Greece. Local initiatives, such as on the island of Tinos on recycling and the energy social enterprise in Karditsa, are very important trailblazers for the future economy. It's very good to have local initiatives, but we also need to have a European plan for social-ecological transition. Already, more than one million jobs exist in the renewable sector, so leading the way as regards the climate will also pay off in terms of jobs.

Joint European action is also needed with regard to refugee protection. Greece was the main point of arrival for Syrians, Iraqis and Afghans fleeing from war and persecution. Later on it was Italy, at some point it was Spain and Malta. Who knows – maybe it is going to be Poland tomorrow. We don't know, but we can no longer leave a single Member State, or even an island, alone to do the job that we have to do all together. The European Parliament has put forward a good proposal. I really hope, Prime Minister, that your colleagues in the Council will finally make a move on that. It was the fishermen from Lesbos, it was the grandmothers in Idomeni and it was the many helpers all over Greece who saved so many lives, but they also saved humanity itself and they saved the face of all of us in Europe. I wonder – what are we giving back in return? *(Applause)* Those courageous people who are saving lives should not be criminalised, as we are seeing in some Member States.

Greece has been hit hard by climate change. Many of the previous speakers mentioned the forest fires, which were really, really severe. Of course, it was not just Greece; we even had forest fires up in Sweden. Europe needs to get its act together finally to combat climate change. This is really a vital question for our planet and our continent. Greece has much to offer in regard to a solution: it has plenty of sun and plenty of wind. Oil drilling, though, is a thing of the past. It poses serious risks to the environment and it harms the climate that we all depend on. I really hope that Greece will abandon all drilling plans and that it will be a frontrunner in renewables and lead the path as it can be. Islands like Tilos show the way and I really hope that there will be more examples like this.

Lastly, Prime Minister, I really want to congratulate you on your truly historic achievement. You have found a solution to a conflict where all predecessors have failed. The agreement on North Macedonia is an example for Europe. It's an example of how to solve conflicts peacefully – without violence, without a big struggle – and try live in harmony with your neighbours. That is really an example for Europe. Thank you for that.

(Applause)

Gabriele Zimmer, im Namen der GUE/NGL-Fraktion. – Herr Präsident, sehr geehrter Herr Ministerpräsident! Ja, das dritte Memorandum ist vor wenigen Tagen zu Ende gegangen. Das ist sein großer Erfolg, aber – und hier widerspreche ich ausdrücklich Herrn González Pons – es ist eben kein Akt der Solidarität gewesen, sondern es ist eine ungeheure Last gewesen, die den Menschen in Griechenland auferlegt worden ist. Und es kann nicht als das Musterbeispiel dafür gelten, wie künftig mit Krisen in der Europäischen Union umgegangen wird. Das muss klar gesagt werden. Das, was hier geschehen ist, war eine humanitäre Katastrophe, und die haben die Institutionen und insbesondere auch die Rechten mit verursacht, weil sie nämlich meinten, eine linke Regierung in die Schranken weisen zu müssen und sagen zu müssen: Alternativen dürfen gar nicht erst gedacht werden. Das ist ihr Herangehen gewesen!

Allerdings, und auch darüber sind wir uns einig: Euphorie ist heute nicht angebracht. Es ist wirklich noch nicht alles vorbei: Die Schulden existieren ja noch. Sie sind mit dem Ende der Memoranden nicht verschwunden. Die Forderung nach dem Erwirtschaften von Haushaltsüberschüssen bleibt bestehen. Das Land bleibt unter einer gewissen Art von Kontrolle, und die Sicherung einer humanitären Versorgung der Flüchtlinge erfordert viel Engagement seitens der gesamten Europäischen Union. Jetzt müssen Voraussetzungen geschaffen werden, damit Griechenland wirklich auch agieren kann. Was ist aus der Schuldenkonferenz geworden? Nicht nur für Griechenland, sondern für alle anderen Staaten, die ebenfalls unter einer Schuldenlast stehen? Es ist doch völlig klar: Bei einem Land wie Italien beispielsweise kann man nicht so agieren, wie man es mit Griechenland getan hat. Wir wissen alle, dass wir vor einer kommenden Finanzkrise stehen. Soll das Ganze wieder wie ein Kartenhaus zusammenbrechen? Wir brauchen Nachhaltigkeit, wir brauchen Stabilität, wir brauchen mehr Demokratie, wir müssen den Menschen in Griechenland, in anderen Mitgliedstaaten endlich ein Zeichen der Hoffnung und der Gemeinsamkeit, der Solidarität geben.

Was zum Beispiel nicht geht, und das müssen wir nachträglich auch für einander klären: Es geht nicht, dass ein Mitglied der Europäischen Union aus dem europäischen Recht herausgenommen wird, dass seitens der EU, auch seitens der Kommission die Verletzung von Grundrechten billigend in Kauf genommen wird. Dass wir von Grundrechtecharta, Europacharta, Sozialrechtecharta nicht mehr sprechen – das geht alles nicht! Hier erwarten wir ein Umdenken! Nur dann können wir auch den Menschen in der Europäischen Union das Signal geben, was es ausmacht, in einer gemeinsamen Union zu sein.

Und im Übrigen, wer repräsentiert denn die Zukunft der EU? Das sind für mich vor allem jene Menschen, jene Griechinnen und Griechen gewesen, die mit großem Mut und hohem Engagement soziale Netzwerke der Solidarität aufgebaut haben, sei es als Nachbarschaftshilfe, medizinische Versorgung, vieles andere mehr. Sie haben die Botschaft übermittelt, dass es die Solidarität zwischen den Menschen, die Solidarität auch zwischen den Völkern in der Europäischen Union ist, die uns zusammenhält. Es muss auch ein Europa der der Menschen geben und nicht einfach darum gehen, höchstmögliche Profite oder Rückzahlungen für die Banken herauszubekommen.

Griechenland hat, wie Ministerpräsident Tsipras feststellte, seine moderne Odyssee durchgestanden und Ithaka erreicht. Das ist aber nur der erste Schritt. Das ist nur der erste Schritt, das ist eine Zwischenstation. Wir müssen jetzt gemeinsam dafür kämpfen, dass die Zukunft der EU gemeinsam mit Griechenland, gemeinsam mit den anderen bedrohten Staaten gesichert werden kann. In dem Sinne: Für mehr Solidarität, für eine Kohäsion, für soziale Gerechtigkeit zwischen den Mitgliedstaaten, für den Abbau von Ungleichgewichten – das ist die Zukunft der Europäischen Union. Und da hat uns Griechenland große Lehren mit auf den Weg gegeben.

Laura Agea, a nome del gruppo EFDD. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, signor Primo ministro Tsipras, lo dico subito: nel futuro dell'Unione europea non dovrà più ripetersi un caso drammatico come quello del suo paese, la Grecia. Un caso in cui l'Europa ha mostrato la sua faccia più spietata e malvagia, con burocrati e professori intenti a giocare al più grande esperimento socioeconomico della storia.

Pochi mesi fa avete festeggiato la fine del programma di austerità. Ma i risultati della troika sono sotto gli occhi di tutti: il 95 % dei 216 miliardi erogati fino al 2016 non sono andati a beneficio dei cittadini, ma sono finiti nelle banche private, sempre loro. Come per le privatizzazioni: gran parte del patrimonio pubblico – aeroporti, ferrovie, porti – sono finiti nelle mani di imprese tedesche e francesi. Sempre loro.

E non elenco la drammatica litanìa dei dati sul PIL: reddito, povertà, disoccupazione, tagli alle pensioni, senz'altro, suicidi, bambini ridotti alla fame. E pensare che per professori come Mario Monti, ex Premier italiano, proclamato dallo *spread* e non dal popolo, la Grecia è stata la manifestazione più concreta del grande successo dell'Euro. Qualche giorno fa ha pure annunciato di pensare a un ritorno in politica, perché glielo chiedono i cittadini. Forse il primo sciagurato tentativo di misurarsi con il consenso popolare non gli è bastato.

Signor Primo ministro Tsipras, Lei non ha perso con l'Europa, Lei ha perso con il suo popolo. Inizialmente, è vero, ha provato a resistere. Poi, l'Europa ha chiesto, anzi ha ordinato, e Lei ha eseguito. E per fortuna che doveva costruire un'altra Europa. La verità è che questa Unione è sempre la solita: o piace alla Germania, e a pochi altri, oppure non è.

I paesi del Mediterraneo, quelli che dovevano starle vicino, Le hanno voltato la spalle. Anche il precedente governo italiano, a parole, Le prometteva aiuto, ma poi è stato il complice più convinto delle scellerate politiche di austerità. Questo è quello che ha fatto Matteo Renzi con la Grecia, e Lei lo sa. Questo è quello che hanno fatto i governi dei cosiddetti socialisti.

Signor Primo ministro Tsipras, non me lo sta chiedendo, ma Le voglio dare un consiglio: ci pensi bene, due, cento, mille volte, prima di aderire al gruppo europeo dei Socialisti alla prossima legislatura. Ci pensi bene prima di allearsi con chi ha umiliato il Suo popolo.

Il problema è tutto qui: un'Unione di nome e non di fatto, un enorme divario tra Nord e Sud, un'Unione forte con i deboli e debole con i forti. E la verità è che noi paesi del Mediterraneo non vogliamo continuare ad essere l'utile idiota d'Europa. Questo tema deve essere posto immediatamente ai tavoli europei. La Commissione europea e il Presidente Juncker lo devono affrontare con lo stesso eccezionale piglio e l'incredibile determinazione con cui risolvono ben altre priorità, per esempio l'ora legale.

L'Europa è stata crudele con i greci, ha commesso uno storico errore politico, economico, sociale e morale. A nome di questa Istituzione, l'unica eletta dai cittadini, mi sento di chiedere scusa al popolo greco, e per il bene e il futuro dell'Europa tutto questo non dovrà mai più accadere con nessun altro popolo europeo. Mai più!

Marcel de Graaff, *on behalf of the ENF Group*. – Mr President, I welcome Mr Tsipras to this Parliament and I tell him, the future of Europe is getting brighter every day. But that is not because of all these 'hallelujah' stories about a Greece that it is going so well. Mr Tsipras has achieved a lot, but is it over now? No.

Still, the future of Europe is brighter every day, and that is because of the strong ties that are being built between Italy and the Visegrad countries, which show a victory of rationality over the destructive forces of socialism, liberalism or whatever they want to call themselves. These are countries with bright politicians that truly represent the people's fight against the destructive policies of the EU: they fight mass migration; they fight a killing policy of austerity and they fight growing terrorism. And, therefore, I welcome Mr Tsipras, who was the hope of the Greek people. And I also understand from his words here that he has been forced by the Troika to bend to their financial demands, and now he is speaking their language.

It has whipped and tortured the people of Greece into unemployment, into poverty and social disruption. Not least because of mass migration. And everybody knows it was not about the adjustment of the Greek economy: it is about saving German and French international banks. And that more or less succeeded. But is the ordeal over for Greece? No, it is not. I think that Greece will be enslaved by this financial burden for years to come. Perhaps for eternity.

So I hope that the next elections in Greece will see a change, the true change that was promised by Mr Tsipras. and perhaps since he has been let a little more off the hook he can also adjust his government policies into ones that really and truly listen to the needs of the Greek people who are suffering. they are suffering because of the euro, they are suffering because of an EU project that was not prepared to step in for Greece and to protect the democratic rights of the Greek people.

Κωνσταντίνος Παπαδάκης (NI). – Κύριε Πρόεδρε, η δīθεν νέα εποχή που εξαγγέλλει ο κύριος Τσίπρας είναι η διατήρηση των 700 μνημονιακών νόμων, δέσμευση, που έδωσε και εδώ, είναι η εποπτεία διαρκείας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα ματωμένα υπερπλεονάσματα δεκαετιών, είναι η χρηματοδότηση και οι φοροαπαλλαγές για την κερδοφορία του κεφαλαίου. Τα ψίχουλα σε βάθος τετραετίας είναι πρόκληση για τους εργαζόμενους και μηδενίζονται από τη σκληρή φορολογία, τη νέα μείωση των συντάξεων και του αφορολόγητου. Αποδεικνύεται ότι δίκαιη ανάπτυξη στο άδικο εκμεταλλευτικό σύστημα δεν υπάρχει, ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση μόνο χειρότερη γίνεται για τους λαούς. Το μέλλον της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι οι κούφια συλλογικές συμβάσεις που στην Ελλάδα αφήνουν από έξω το 90% των εργαζομένων και όσους δουλεύουν για 300 και 400 EUR, με την ανεργία και την ευέλικτη εργασία στα ύψη μέσα στην εργασιακή γαλέρα της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, όπως και επί κυβερνήσεων Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ. Είναι οι πλειστηριασμοί σπιτιών, είναι το χτύπημα του δικαιώματος στην απεργία. Είναι οι απελάσεις μεταναστών ή ο εγκλωβισμός τους στα νησιά. Η πολιτική υπέρ του κεφαλαίου είναι που τροφοδοτεί τις ακροδεξιές δυνάμεις και για αυτό είναι απάτη το ψευτοδίλημμα προοδευτικοί από τη μία έναντι συντηρητικών από την άλλη. Το όραμα του ΣΥΡΙΖΑ είναι αυτό που έχει συμφωνήσει με τις Ηνωμένες Πολιτείες, την Ευρωπαϊκή Ένωση και το Κεφάλαιο. Το μόνο που έχει να προσφέρει στον λαό είναι διαιώνιση της φτώχειας και της εκμετάλλευσης, νέους μεγαλύτερους κινδύνους από την εμπλοκή της χώρας στους αμερικανονατοϊκούς σχεδιασμούς στα Βαλκάνια, προώθηση επικίνδυνων συμφωνιών, όπως είναι αυτή των Πρεσπών που βάζει τους λαούς σε νέες περιπέτειες. Το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας παλεύει ενάντια στα ιμπεριαλιστικά σχέδια. Παλεύει για κατάργηση όλων το μνημονιακών νόμων, την ανάκτηση των απωλειών, την ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών. Αυτά, μόνο ο λαός με την πάλη του μπορεί να τα επιβάλλει.

Αλέξης Τσίπρας, Πρωθυπουργός της Ελλάδας. – Κύριε Πρόεδρε, είναι πάντοτε για μένα πολύ ευχάριστη αυτή η ζωντανή συζήτηση μέσα στο Κοινοβούλιο και ιδιαίτερα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Ίσως να μην προκάλεσα τον ίδιο ενθουσιασμό ή την ίδια αντιπαράθεση όπως στην προηγούμενη παρουσία μου εδώ, όπως θυμήθηκε ο κ. Verhofstadt αλλά και άλλοι ευρωβουλευτές, αλλά φαντάζομαι ότι προκάλεσα –και ήταν στόχος μου να προκαλέσω– έναν έντονο και ουσιαστικό διάλογο. Διότι πράγματι η υπόθεση της Ελλάδας είναι μια υπόθεση που πρέπει να μελετηθεί πάρα πολύ από την Ευρώπη. Διότι η Ελλάδα αποτέλεσε ένα πείραμα το οποίο εξέθεσε τις κοινές ευρωπαϊκές μας αξίες. Διότι η κρίση δεν ξεκίνησε χθες, η κρίση ξεκίνησε το 2010. Τα προγράμματα προσαρμογής ξεκίνησαν το 2010 και έχουν περάσει οκτώ ολόκληρα χρόνια από το 2010 για να μπορούμε σήμερα να ατενίζουμε το μέλλον με περισσότερη αισιοδοξία, για να μπορούμε σήμερα να μιλάμε για το οριστικό τέλος της οικονομικής κρίσης και των προγραμμάτων προσαρμογής.

Επιτρέψτε μου, αγαπητές και αγαπητοί βουλευτές, να σας πω ότι είμαι χαρούμενος και ευτυχής που η κυβέρνησή μου είναι αυτή που πέτυχε εκεί που απέτυχαν τρεις συνεχόμενες κυβερνήσεις από το 2010 έως το 2015. Αυτό από μόνο του είναι μια εξαιρετική πολιτική επιτυχία. Όμως αυτό που με κάνει σήμερα πραγματικά ευτυχής δεν είναι ότι πετύχαμε να ολοκληρώσουμε τα προγράμματα προσαρμογής. Διότι αυτό θα μπορούσε να το πετύχει και κάποια άλλη πολιτική δύναμη ακολουθώντας μια συνταγή η οποία θα άφηνε τη μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία έρμαιο, θα την άφηνε απροστάτευτη, όπως έγινε από το 2010 έως το 2015. Αν αισθάνομαι ότι κάτι πετύχαμε, είναι ότι από τη μία καταφέραμε να εμβαθύνουμε δομικές μεταρρυθμίσεις, οι οποίες μας οδήγησαν στη δημοσιονομική εξυγίανση και στην έξοδο από την κρίση, ενώ ταυτόχρονα καταφέραμε να προστατεύσουμε, όσο μπορούσαμε σε αυτό το δημοσιονομικό περιθώριο που είχαμε, τη μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία. Αυτή ήταν η μεγάλη δυσκολία και η μεγάλη επιτυχία αυτών των τριών χρόνων: το γεγονός, δηλαδή, ότι, το 2015, όταν είχα έρθει εγώ εδώ, η Ελλάδα βρισκόταν στα πρόθυρα μιας μεγάλης ανθρωπιστικής κρίσης, διότι είχε δύο εκατομμύρια πολίτες ανασφάλιστους, οι οποίοι δεν είχαν δικαίωμα πρόσβασης στην υγειονομική περίθαλψη· διότι δεν υπήρχε για 600 000 ανθρώπους η δυνατότητα του κατώτατου εγγυημένου εισοδήματος, του κοινωνικού εισοδήματος αλληλεγγύης· διότι υπήρχαν πραγματικά άνθρωποι που έχασαν όχι μόνο το εισόδημά τους, αλλά τη δουλειά τους, το μέλλον τους, το παρόν τους και δεν είχαν ακόμα-ακόμα να αντιμετωπίσουν τις καθημερινές ανάγκες τους, ακόμα-ακόμα δεν είχαν να φάνε και βρισκόταν κατά χιλιάδες στα συσσίτια των κοινωνικών οργανώσεων. Αυτή η εικόνα σήμερα στην Ελλάδα δεν υπάρχει. Όχι, δεν θέλω εδώ ενώπιόν σας να σας πω ότι είναι το «success story». Αλλά είναι, όμως, μια πορεία που, βήμα προς βήμα, ανοίγει δρόμο προς το μέλλον. Και αν για κάτι πραγματικά θέλω να σας πω ότι είμαι ευτυχής, είναι ότι πετύχαμε να βαθύνουμε τις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, να δώσουμε μια πορεία εξυγίανσης των δημόσιων οικονομικών, να πετύχουμε πρωτογενή πλεονάσματα που καμία άλλη κυβέρνηση δεν κατάφερε να πετύχει με πολύ-πολύ σκληρότερα μέτρα δημοσιονομικής προσαρμογής, ενώ την ίδια στιγμή καταφέραμε να προστατεύσουμε τους πιο ευάλωτους, όχι μόνο τους ανασφάλιστους, όχι μόνο τους φτωχούς, αλλά κυρίως να δώσουμε και ένα δείγμα γραφής για την προστασία των εργασιακών δικαιωμάτων. Γιατί εκεί ήταν ο πυρήνας της νεοφιλελεύθερης ηγεμονίας των πολιτικών που επιβλήθηκαν και πριν από τα μνημόνια και κατά τη διάρκεια των μνημονίων στην Ελλάδα: η συρρίκνωση της εργασίας, η διάλυση της εργασίας. Διότι κάποιοι πιστεύουν ότι μόνο με αυτό τον τρόπο μπορεί να δημιουργηθεί χώρος για την ανάπτυξη. Εμείς πιστεύουμε το αντίθετο: ότι χώρος για την ανάπτυξη μπορεί να δημιουργηθεί μονάχα μέσα από τη στήριξη της εργασίας και τη στήριξη της κοινωνικής συνοχής. Αυτή είναι μια μεγάλη ιδεολογική τομή και διαφορά που έχουμε εμείς, οι προοδευτικοί, από τους νεοφιλελεύθερους.

Αγαπητοί βουλευτές, θα ήθελα –διότι πράγματι άκουσα με μεγάλο ενδιαφέρον τον κύριο Verhofstadt– να αναρωτηθούμε όλοι μαζί: Γιατί η Ελλάδα χρειάστηκε τρία συνεχόμενα προγράμματα; Γιατί η Ελλάδα χρειάστηκε οκτώ χρόνια, ενώ άλλες χώρες που βρέθηκαν σε αυτή τη δυσχερή οικονομική θέση –η Κύπρος, η Πορτογαλία, η Ιρλανδία– κατάφεραν να εξέλθουν σε τρία χρόνια; Έγιναν μεγάλα λάθη. Λάθη και από τις ελληνικές κυβερνήσεις, αλλά και από τους ευρωπαϊκούς θεσμούς. Και πρέπει να το παραδεχθούμε αυτό. Διότι τα πρώτα προγράμματα, αντί να εμβαθύνουν στις δομικές μεταρρυθμίσεις που έχει ανάγκη η χώρα, αντί να προτεραιοποιήσουν τις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, προτεραιοποίησαν μια πρωτοφανή δημοσιονομική προσαρμογή, η οποία εκ των πραγμάτων οδήγησε σε ένα οικονομικό αδιέξοδο. Εκ των πραγμάτων οδήγησε σε μια πρωτοφανή εσωτερική υποτίμηση, στην πτώση της κατανάλωσης και σε ένα φαύλο κύκλο, σε ένα σπιράλ ύφεσης και λιτότητας. Αντιθέτως, εμείς πετύχαμε μια δύσκολη συμφωνία το 2015, που όμως ήταν μια συμφωνία ηπιότερης δημοσιονομικής προσαρμογής, με προτεραιοποίηση στις δομικές διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, που οι προηγούμενες ελληνικές κυβερνήσεις δεν θέλησαν να προτεραιοποιήσουν. Προτίμησαν να κόβουν συντάξεις και μισθούς, αντί να κάνουν δομικές μεταρρυθμίσεις. Ακριβώς διότι υπήρχαν οργανωμένα συμφέροντα, τα οποία δεν ήθελαν να θίξουν, και πελατειακές σχέσεις. Αυτή είναι η αλήθεια, είτε αρέσει σε ορισμένους από σας είτε δεν σας αρέσει, γιατί θέλετε να υπερασπιστείτε πολιτικές δυνάμεις που ανήκουν στις δικές σας πολιτικές οικογένειες.

Έρχομαι να απαντήσω και στον κύριο González Pons, ο οποίος μου είπε βεβαίως ότι άλλαξα. Δεν ξέρω αν είναι κακό αυτό. Κακό είναι κάποιοι να παραμένουν αδιόρθωτοι και να προσπαθούν να υπερασπιστούν αυτά που δεν είναι υπερασπίσιμα. Σας άκουσα βεβαίως να ασκείτε κριτική. Και εγώ θεωρώ ότι η κριτική είναι πολύ ωφέλιμη για τη Δημοκρατία και είμαι πολύ χαρούμενος που το κάνατε σε μένα. Θέλω να σας θυμίσω ότι σήμερα είναι 11 του Σεπτεμβρίου. Εκτός από την αποφράδα ημέρα της τρομοκρατικής επίθεσης στις Ηνωμένες Πολιτείες, είναι και άλλη μία μαύρη επέτειος. Είναι επέτειος του θανάτου του Salvador Allende. Λυπάμαι, κύριε González Pons, που στην ομιλία σας αναπαράξατε –δεν το ξέρω αν το κάνατε συνειδητά ή μη– τη θεωρία των δύο άκρων. Ελπίζω τουλάχιστον να μη θεωρείτε, όπως κάποιοι φίλοι σας, ομοϊδεάτες σας στην Ελλάδα, ότι ο δικτάτορας Pinochet εφήρμοσε ενδιαφέρουσες πολιτικές προς αντιγραφή, ιδίως σε ό,τι αφορά το ασφαλιστικό σύστημα.

Θέλω όμως να απαντήσω σε δύο πράγματα συγκεκριμένα από όσα είπατε. Μιλήσατε για νεποτισμό και λαϊκισμό. Θα ήθελα, λοιπόν, να σας υπενθυμίσω ότι, αν θέλετε να μιλήσετε για νεποτισμό στην Ελλάδα, υπάρχει δυστυχώς μια παράταξη, η συντηρητική παράταξη, η οποία τόσο πολλά έχει προσφέρει στην Ελλάδα –γιατί θέλω να είμαι δίκαιος και ακριβοδίκαιος–, στην οποία γίνονται συνήθως αρχηγοί τα τέκνα κάποιων πετυχημένων ή μη προηγούμενων πρωθυπουργών. Αυτή είναι η παράδοση στην Ελλάδα. Υπάρχει πουθενά αλλού αυτό σε συντηρητικά κόμματα σε ολόκληρη την Ευρώπη; Μην ψάχνετε σε μας για νεποτισμό ούτε για πελαταιακό κράτος.

Επίσης μιλήσατε για λαϊκισμό. Λυπάμαι, αλλά πάλι στη δική σας παράταξη πρέπει να στραφείτε όταν μιλάτε για λαϊκισμό. Γιατί δεν υπάρχει μεγαλύτερος λαϊκισμός από το να παίζεις με εθνικά θέματα και να αλλάζεις θέση για να ψαρέψεις στα θολά νερά της ακροδεξιάς και για να μην διασπάσεις την παράταξή σου. Η στάση που κρατά το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας, που ανήκει στην πολιτική σας οικογένεια, σε σχέση με την αναγκαία για την Ευρώπη, την αναγκαία για τα Βαλκάνια, την αναγκαία για την περιοχή μας, επίλυση του προβλήματος της ονομασίας της βόρειας γειτονικής μας χώρας, του μακεδονικού προβλήματος, είναι μια στάση που θα χαρακτηρίζεται στα μελλοντικά βιβλία της Ιστορίας ως ο ορισμός του λαϊκισμού και του καιροσκοπισμού.

Θέλω να κλείσω τις παρατηρήσεις μου σε όλα όσα είπατε απαντώντας και σε κάτι το οποίο φαντάζομαι ότι είπατε χωρίς να γνωρίζετε πολλές λεπτομέρειες. Είπε και ο κύριος Μαρίας πολλά από αυτά, ανακρίβειες. Ο κύριος Μαρίας βέβαια διένυσε πολύ μεγάλη απόσταση από τα αριστερά έδρανα για να βρεθεί σήμερα στα δεξιά έδρανα του Κοινοβουλίου, αλλά θα απαντήσω σε εσάς, όχι στον κύριο Μαρία. Μιλήσατε για 100 δισεκατομμύρια κόστος –το λέτε και το ξαναλένε πολλοί από τους συντηρητικούς συναδέλφους σας πολιτικούς–, το οποίο είναι το κόστος της διαπραγμάτευσης της Ελλάδας στο δύσκολο εκείνο εξάμηνο –ένα εξάμηνο στο οποίο έγιναν λάθη και από τις δύο πλευρές, δεν υπάρχει αμφιβολία. Όμως καλό είναι, όταν μιλάμε σε αυτή την αίθουσα, να μην μιλάμε με όρους πολιτικής επικοινωνίας και με ανακρίβειες. Διότι, αν όντως υπήρχε κόστος-επιβάρυνση τόσο των δισεκατομμυρίων ευρώ, θα είχε αυξηθεί και το δημόσιο χρέος αντιστοίχως.

Αλλά τι ακριβώς λένε αυτοί που ισχυρίζονται ότι υπήρχε αυτό το κόστος; Λένε ότι θα υπήρχε στα χαρτιά αναπτυξιακή δυναμική τα χρόνια 2015, 2016, 2017, της τάξης του 20% του ΑΕΠ, δηλαδή ότι το κόστος για την ελληνική οικονομία που απώλεσε το 25% του ΑΕΠ της, το 1/4 δηλαδή του εθνικού της πλούτου, τα τέσσερα πρώτα καταστροφικά χρόνια, δήθεν θα κερδίζονταν αν δεν υπήρχε πολιτική αλλαγή στην Ελλάδα. Και πώς αλήθεια; Με ποιες πολιτικές; Με αυτές που οι προηγούμενες κυβερνήσεις του κυρίου Σαμαρά, που αναφέρατε, δεν είχαν καταφέρει ούτε καν να έχουν θετικό ισοζύγιο, πλεονασματικούς προϋπολογισμούς; Όταν το πρωτογενές πλεόνασμα, για το οποίο είχε υπογράψει, ήταν της τάξης του 4% και 4,5%, αλλά δεν είχε καταφέρει να φτάσει ούτε στο 0,3%; Με τους αναπτυξιακούς ρυθμούς του 0,3%, που κατάφερε 0,4% μόνο μια χρονιά το 2014; Πώς θα κατάφερε να πετύχει αυτούς τους ρυθμούς που θα ξανάφερναν πίσω το 20% του ΑΕΠ; Λοιπόν, πρόκειται για στοχευμένες ανακρίβειες. Όπως επίσης ανακρίβεια είναι και το ότι, δήθεν, η Ελλάδα την τριετία αυτή σπατάλησε 40 δισεκατομμύρια στην ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών. Σαράντα πέντε δισεκατομμύρια ήταν το συνολικό κόστος και των τριών ανακεφαλαιοποιήσεων, αλλά η ανακεφαλαιοποίηση που έγινε στα δικά μας χρόνια κόστισε μόνο 6 δισεκατομμύρια από τα 24 που ήταν διαθέσιμα από το τρίτο πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής. Τα λέω αυτά, διότι κάποια πράγματα πρέπει να απαντηθούν. Και τα λέω, διότι πιστεύω ότι, αν θέλουμε να κοιτάξουμε μπροστά, οφείλουμε, με τις υπαρκτές ιδεολογικές και πολιτικές μας διαφορές, τουλάχιστον, όταν αντιδικούμε, να αντιδικούμε επί των πραγματικών αριθμών και επί της πραγματικότητας που όλοι αντιμετωπίσαμε.

Θέλω, κυρίες και κύριοι, να κλείσω λέγοντας το εξής: κατά τη διάρκεια της παρέμβασής μου προσπάθησα να επισημάνω, προσπάθησα να προειδοποιήσω για έναν μεγάλο και υπαρκτό και κίνδυνο για την Ευρώπη. Αυτός ο μεγάλος και υπαρκτός κίνδυνος, που αφορά το ίδιο το μέλλον της Ευρωπαϊκής Ένωσης –έναν υπαρκτό κίνδυνο– από ό,τι καταλαβαίνω από πολλές από τις παρεμβάσεις, δεν αντιμετωπίζεται ως τέτοιος. Και θέλω να πω ότι βρισκόμαστε μπροστά σε αυτόν τον μεγάλο κίνδυνο και εξαιτίας, αν όχι κυρίως, του γεγονότος ότι τα προηγούμενα χρόνια πράγματι προτεραιοποιήθηκαν πολιτικές με ακραίο πρόσημο, οι οποίες είχαν βεβαίως ως στόχο την οικονομική ισορροπία, αλλά, προκειμένου να την πετύχουν, προσπάθησαν να σώσουν τις τράπεζες χωρίς να λογαριάσουν το κόστος το κοινωνικό. Αυτές οι πολιτικές είναι που δίνουν τον λόγο σήμερα, με πρωταγωνιστικό ρόλο, σε ακραίες πολιτικές δυνάμεις. Θέλω να απευθυνθώ για άλλη μια φορά σε όλο το

δημοκρατικό τόξο, από τα αριστερά της σοσιαλδημοκρατίας μέχρι το φιλελεύθερο κέντρο, αλλά και σε εσάς, το Λαϊκό Κόμμα, διότι αυτές οι δυνάμεις είναι εντός σας και γίνονται κυρίαρχες, ηγεμονικές στον πολιτικό λόγο. Όταν αναγκάζεστε να στρέψετε την πολιτική σας ρητορική προς εθνικιστικές, ακραίες, σοβινιστικές θέσεις, προκειμένου να ανατρέψετε ή να αναχατίσετε την άνοδο της ακραίας δεξιάς στις χώρες σας, δεν κάνετε τίποτα παραπάνω από το να τρέφετε τις ακραίες αυτές δυνάμεις που σε λίγο θα φτάσουν σε ποσοστά που θα είναι ανησυχητικά για όλους μας στην Ευρώπη. Και αυτό οφείλουμε να το σταματήσουμε! Για να το σταματήσουμε πρέπει να ξαναγυρίσουμε στις ιδρυτικές αξίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης που είναι η αλληλεγγύη, που είναι η κοινωνική συνοχή, που είναι η ευημερία των πολιτών.

Procedura «catch the eye»

Μανώλης Κεφαλογιάννης (PPE). – Κύριε Πρωθυπουργέ της Ελλάδος, σας καλωσορίζω στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Πολύ μεγάλη η αλλαγή που δείξατε από το 2015. Μόνο που όντως στοιχίσε στον ελληνικό λαό 100 δισεκατομμύρια EUR, δεν το είπε ο κύριος González Pons, το είπε ο κύριος Regling του ESM και το είπε ο κύριος Wieser, ο οποίος σας μίλησε για 200 δισεκατομμύρια EUR, του Eurogroup Working Group. Στοιχίσατε στον ελληνικό λαό την υποθήκευση της κρατικής περιουσίας έως το 2114, για έναν αιώνα, και φτιάξατε μια κοινωνία κύριε Τσίπρα, όχι των 700 ευρώ που κατηγορούσατε αλλά των 350 ευρώ. Αυτά που υπογράψατε, όπως πολύ σωστά σας είπαν, δεν μπορεί να τα λύσει κανείς, ακόμη και πετρελαιοπαραγωγός χώρα του ΟΠΕΚ να είναι. Θέλω όμως να σας υποβάλω δύο ερωτήματα. Το πρώτο θέμα είναι αυτό στο οποίο αναφερθήκατε και εσείς, ότι υπάρχει ένας μεγάλος εχθρός στην Ευρώπη και μας ανησυχεί, ο λαϊκισμός και όντως, υπάρχει δεξιός λαϊκισμός και στη Γαλλία και στην Γερμανία· υπάρχει κεντρώος λαϊκισμός στην Ιταλία· υπάρχει φιλελεύθερος λαϊκισμός στη Βρετανία. Εσείς τι απαντάτε σε όσους σας κατηγορούν ως τον πιο αυθεντικό εκπρόσωπο του αριστερόστροφου λαϊκισμού, εσάς και τους Rodríguez στην Ισπανία; Και κάτι ακόμα: την Πέμπτη θα μας επισκεφτεί ο συνάδελφος σας, ο κύριος Zaev, από τα Σκόπια. Μετά τη 17η Ιουνίου και μετά το δημοψήφισμα, θα εκπροσωπεί το κράτος της Βόρειας Μακεδονίας. Πώς πρέπει να τον αποκαλούμε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο; Βορειομακεδόνα που εκπροσωπεί τη Βόρεια Μακεδονία ως έθνος και μιλά τη βορειομακεδονική γλώσσα ή σκέτο Μακεδόνα που εκπροσωπεί το Μακεδονικό έθνος και τη μακεδονική γλώσσα; Σε αυτό θα ήθελα μια απάντηση κύριε Πρωθυπουργέ.

Presidente. – On. Kefalogiannis, ha un minuto di tempo. Sarò costretto così a togliere un minuto al gruppo del Partito popolare europeo. Mi dispiace, ma se voi non rispettate i tempi io sono costretto a togliere interventi ai deputati.

Christine Revault d'Allonnes Bonnefoy (S&D). – Monsieur le Président, Monsieur le Premier ministre, merci pour vos propos, votre engagement et la force de vos convictions pour une Europe au service des Européens.

Je suis une socialiste française, et vous savez que le président François Hollande et le commissaire Pierre Moscovici ont été très attachés à œuvrer pour faire en sorte que la Grèce soit maintenue dans la zone euro. Nous partageons vos priorités, qui devraient être celles de l'Europe pour le progrès social, dans un environnement protégé, pour plus de solidarité et d'humanisme, le respect des valeurs et l'intransigeance contre le bafouement des droits fondamentaux. Et vous avez beaucoup à faire dans ce Conseil, qui y est de plus en plus réfractaire. Et vous avez raison, l'Europe ne peut pas se limiter aux deux faces d'une même pièce: les populistes d'un côté et de l'autre côté le libéralisme. Il y a une autre voie possible, une voie du progrès, et vous pouvez compter sur nous, dans le groupe des socialistes et démocrates, pour faire avancer cette Europe pour les Européens.

Peter van Dalen (ECR). – Voorzitter, de afgelopen maanden hebben alle Europese leiders gezegd dat ze zo blij zijn met de ontwikkelingen in Griekenland en dat dat komt door die drie bail-outs die er geweest zijn. Men zegt dan: er is economische groei, dus het gaat goed!

Ik denk: dat is de papieren werkelijkheid! De alledaagse werkelijkheid in Griekenland is totaal anders. De werkloosheid is 19 %, de jeugdwerkloosheid is 40 %! Driekwart van de Griekse studenten heeft gezegd: wij verlaten het land! En de Griekse staatsschuld is 180 % van het bnp en stijgt!

De dagelijkse werkelijkheid voor miljoenen Grieken is somber. Het zou beter zijn dat Griekenland uit de eurozone gaat en dat de staatsschuld flink wordt afgeschreven, maar dat het land wél in de Europese Unie blijft. Met deze mix kan de export weer groeien en kan het land ook aanspraak blijven maken op Europese fondsen. Dat is de route voor hoop voor de Grieken! Is de premier dat met me eens?

Overigens wil ik tegen de heer Bullmann zeggen: de grootste bezuiniger die we ooit gehad hebben kwam uit zijn politieke familie! Dat was de heer Dijsselbloem!

Δημήτριος Παπαδημούλης (GUE/NGL). – Καλωσορίσατε κύριε Πρωθυπουργέ στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο! Πριν τρία χρόνια όταν ήρθατε εδώ, κυριαρχούσε ο φόβος του Grexit από το ευρώ και τώρα όλοι, ακόμη και οι φανατικοί σας αντίπαλοι εδώ μέσα, πιστοποιούν το Grexit από τα μηνόνια. Καταλαβαίνω ότι η ευρωπαϊκή δεξιά και η ευρωπαϊκή άκρα δεξιά ενοχλούνται γιατί ένας αριστερός πρωθυπουργός πέτυχε αυτούς τους θετικούς στόχους. Δεν τελειώσαμε με την κρίση αλλά κάναμε ένα μεγάλο θετικό βήμα και σημειώνω ότι η σημερινή σας ομιλία διακρίνεται από αριστερό ρεαλισμό, σχέδιο και αποτελεσματικότητα στην πράξη για όσα έχουμε δρομολογήσει στην Ελλάδα αλλά και προοιωνίζεται ένα σαφές προοδευτικό σχέδιο για την Ευρώπη, το οποίο μπορεί να οδηγήσει σε συμμαχίες ευρύτερων δυνάμεων, προοδευτικών, δημοκρατικών, κόντρα στην σπιθοδρόμηση που προκαλούν η ανερχόμενη άκρα δεξιά και η ραγδαία «ορμηλοποίηση» του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος. Τα θετικά σχόλια για την ομιλία σας από τους προέδρους της Αριστεράς, των Σοσιαλιστών, των Πρασίνων αλλά και των Φιλελευθέρων δείχνουν τη θετική αλλαγή.

Presidente. – Vi prego di rispettare i tempi, perché poi sono costretto a togliere la parola ad altri membri del vostro gruppo.

Florian Philippot (EFDD). – Monsieur le Président, Monsieur le Premier ministre, lorsque vous êtes arrivé au pouvoir en Grèce, vous avez suscité beaucoup d'espoir: au sein de votre peuple, d'une part, bien sûr, mais aussi parmi tous ceux qui sont attachés à la démocratie et qui sont conscients des malheurs que l'Union européenne inflige aux peuples. J'en étais. Puis vous avez trahi, et de quelle manière? D'une manière bien connue – malheureusement – des europhobes, en vous asseyant sur le résultat d'un référendum. Alors que votre peuple s'était massivement exprimé contre le plan d'austérité imposé par la Troïka, vous le lui avez imposé. Pourquoi? Parce que c'était le prix du maintien dans l'Union européenne et dans l'euro, au mépris de la santé, des retraites et de la prospérité.

Trahir est le lot de tous ceux qui se refusent à sortir de l'Union européenne. Et ils sont malheureusement nombreux, aujourd'hui, sur vos pas, à lever des espoirs qui seront inmanquablement déçus: M. Salvini, s'il ne décide pas à sortir son peuple, son pays de l'Union européenne, et évidemment votre allié, M. Mélenchon, dont l'insoumission vacille déjà quand il croise M. Macron.

Je ne suis pas là pour vous faire la leçon, Monsieur le Premier ministre, mais pour tirer les enseignements de votre échec. Je forme le vœu qu'une nouvelle génération d'hommes et de femmes politiques cesse de se coucher et assume une voie qui, nécessairement, pour les nations et pour la France, passe par le Frexit, c'est-à-dire la sortie de l'Union européenne.

Krisztina Morvai (NI). – Elnök Úr! Különleges nap ez a mai, hiszen két európai uniós tagállam két miniszterelnökét hallgathatjuk meg. Délelőtt egy jó tanulót, Ciprasz urat, délután pedig az úgymond rossz tanulót, Orbán Viktort.

Nagyon érdekes lehet az elemzőknek és az Európai Unió lakosságának is összehasonlítani a két modellt, ugye Ciprász úr, akit megtapsolnak, ünnepelnek, azt mondják, hogy már majdnem nagyon jól teljesített. Még nem teljesen, mert ahogy a szocialista felszólaló mondta: a teljes gazdaságát, a teljes szuverenitását még nem adta át az Európai Uniónak, de már jó úton van. Politikailag viszont nagyon jól teljesített, mert ugye mik voltak a kulcsszavak: mecsetépítés, migránsok tömeges betelepítése, azonos neműek házasságának az engedélyezése... Hallgassuk meg délután a másik modellt és 2019 májusában engedjük az európai polgároknak, hogy válasszanak! Köszönöm szépen!

Jean-Luc Schaffhauser (ENF). – Monsieur le Président, Monsieur le Premier ministre, les chiffres sont là, c'est 500 milliards d'aides – 300 milliards par le rachat de la dette, 100 milliards pour les banques qui ont annulé leurs dettes et 100 milliards pour les différents reports, qui ont un coût. 500 milliards de soutien pour diviser votre production intérieure brute (PIB) de 50 %.

Pourriez-vous m'expliquer comment on peut faire une telle politique, alors que si l'Europe – comme je le suggérais en 2012 — avait investi des richesses, avait obligé à la production de nouvelles richesses en Grèce, par la création monétaire de la Banque centrale, elle aurait pu équilibrer, sans la récession et le chômage, la balance des paiements de la Grèce. Et ce plan a été refusé parce que l'Europe n'est qu'un leurre! Il n'y a pas de solidarité, il n'y a pas de coopération dans les institutions actuelles.

Alain Lamassoure (PPE). – Monsieur le Président, Monsieur le Premier ministre, hommage soit rendu au peuple grec et à ses efforts. Reconnaissons que l'Union européenne porte sa part de responsabilité dans la durée trop longue de la crise grecque, et tirons notamment deux enseignements.

Premièrement, il n'y a aucune raison pour que l'incapacité d'un État central à rembourser sa dette entraîne le départ du pays de sa zone monétaire. La Californie, New York, Porto Rico ont fait faillite, et personne n'a proposé de les exclure de la zone dollar. Il y a huit ans, l'absence générale de sang-froid dans le diagnostic a coûté très cher à la Grèce et à la zone euro.

Deuxièmement, l'économie grecque aurait pu se redresser plus tôt si le marché européen des capitaux avait vraiment fonctionné, mais depuis plusieurs années, les régulateurs nationaux ont interdit à l'épargne abondante des économies fortes d'Europe du Nord de financer les projets nombreux des PME grecques. Sachons y porter définitivement remède.

Paulo Rangel (PPE). – Senhor Primeiro-Ministro, primeiro a minha solidariedade para com o povo grego por causa das vítimas dos incêndios. Como português, sei muito bem a dor pela qual estão a passar.

Em segundo lugar, diz o Sr. Primeiro-Ministro que não sabe porque é que a Grécia teve três *bailouts*. É fácil, porque em 2015, a aliança Tsipras/Varoufakis desfez durante oito, nove, dez meses, todo o trabalho que o governo grego tinha feito até então. Foi por isso que as coisas correram mal.

E agora deixe-me dizer-lhe o seguinte: eu gostava só de saber se o Sr. Primeiro-Ministro tem ideias – porque não as apresentou aqui – para o futuro da zona euro e para a política de imigração. Esperávamos que a Grécia desse aqui esse contributo, mas veio apenas falar das mudanças. Ora, mudanças nós sabemos, até o nosso Presidente do Eurogrupo veio saudar a saída da Grécia e todo o programa de austeridade, o Sr. Centeno, quando, em Portugal, criticou um programa com muito mais sucesso. Nós tivemos muito mais sucesso no início e ele veio criticar, e o Sr. Tsipras é a mesma coisa, era contra todos os programas, mas implementou um programa muito mais duro do que aqueles que tinham os seus governantes anteriores.

Γιώργος Γραμματικάκης (S&D). – Αξιότιμε κύριε Πρωθυπουργέ, σας καλωσορίζω εδώ στον ναό της Δημοκρατίας, όπως αποκαλέσατε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο το 2015. Λίγο καιρό αργότερα βρήκατε το σθένος αλλά και τη σύνεση, εσείς προσωπικά, να υπογράψετε μια νέα συμφωνία με τους ευρωπαϊκούς θεσμούς που, ενώ δεν απέφυγε και πάλι τα σκληρά μέτρα ή τις αστοχίες, έθεσε τέρμα στις άγονες αντιπαραθέσεις αλλά και στην αγωνία των Ελλήνων. Από τότε, και ενώ το μέλλον της Ευρώπης υπονομεύεται, όπως είπατε, από ποικίλες δυνάμεις, η Ελλάδα ακολουθεί έναν δρόμο διαφορετικό και σύμφωνα με τις ευρωπαϊκές αξίες. Θα αναφέρω επιγραμματικά την αντιμετώπιση του προσφυγικού κύματος, τη συμφωνία των Πρεσπών αλλά και την ομαλή ολοκλήρωση της δανειακής συμφωνίας. Όπως όμως γνωρίζετε καλύτερα από μένα, ο δρόμος είναι ακόμα μακρύς και δύσκολος και απαιτεί πολιτική συναινέσεων στα μεγάλα θέματα, γνήσιες πολιτικές συμμαχίες αλλά και αποφυγή των εμφυλίων παιών που μόνο δεινά προξένησαν στον τόπο. Ελπίζω να συμμαρίζετε αυτές τις ανάγκες, κύριε Πρωθυπουργέ, και σας καλωσορίζω και πάλι.

Pirkko Ruohonen-Lerner (ECR). – Arvoisa puhemies, on julistettu, että Kreikan kriisi on päättynyt, vaikka velkaa on yli kolmesataa miljardia euroa. Heikko veronkanto ja laaja veronkierto ovat yhä suuria ongelmia.

Pääministeri Tsipras, sanoitte äsken, että olette onnistuneet torjumaan veronkiertoa. Kreikassa lomailleet ystäväni ovat kertoneet, kuinka heille on kaupoissa ja ravintoloissa usein ilmoitettu, että kassakone on rikki ja vain käteinen kelpaa. Eräskin ystäväni kertoo kokemuksestaan, kun hän olisi halunnut maksaa isot ostoksensa kaupassa kortilla, mutta kassakone oli rikki. Koska hänellä ei ollut riittävästi käteistä rahaa, päätti hän luopua ostoksistaan. Ja kas kummaa, kuin ihmeen kautta kassakone alkoikin toimia ja kaupat tehtiin. Onko Teillä arvoisa pääministeri Tsipras tietoa näiden rikkinäisten kassakoneiden aiheuttamista ongelmista ja siitä, kuinka ne saataisiin taas toimimaan Kreikassa?

Σοφία Σακοράφα (GUE/NGL). – Κύριε Πρωθυπουργέ, περιγράψετε το μέλλον μιας Ευρώπης της ειρήνης, της αλληλεγγύης και της ευημερίας των λαών, όπως την οραματιστήκαμε. Όμως ερήμην των λαών και της Δημοκρατίας, εφαρμόζονται πολιτικές που περιφρονούν αυτές τις αξίες, που στρέφουν στην άκρα δεξιά και αναβιώνουν τον φασισμό. Επιείραστε για όσα πετύχατε με το πρόγραμμα σωτηρίας της Ελλάδας, ότι προστατεύσατε ευάλωτες ομάδες, αλλά ξεχάσατε να μας πείτε ότι ανάληψη κόψατε ακόμα και συντάξεις χηρείας. Ο λαός με ποδοπατημένη αξιοπρέπεια στα όρια της επιβίωσης, η χώρα καθημαγμένη από τους σωτήρες της διώχνει μετανάστες τα σπουδαγμένα μυαλά της και οι ταγοί της υπάκουοι και πρόθυμοι έτοιμοι να ξαναγράψουν την Ιστορία της καθ' υπαγόρευση. Αυτό είναι το διαμορφωμένο μέλλον της Ελλάδας και της Ευρώπης στη σημερινή Ευρώπη. Πάνω σε αυτό το παρόν, ποιο μέλλον σχεδιάζετε; Κύριε Πρωθυπουργέ, εκλεγίκαμε και οι δύο καταγγέλλοντας αυτές τις

πολιτικές γιατί γνωρίζαμε πολύ καλά ότι είναι ανθρωποκτόνες και καταστροφικές για τη χώρα. Εσείς όμως τις βαφτίσατε «σωτηρία» και τις εφαρμόζετε πιστά ενώ γνωρίζουμε πολύ καλά και οι δύο ποιες εναλλακτικές έπρεπε και μπορούσατε να εφαρμόσετε. Δεν έχετε άλλοθι. Μην ελπίζετε σε καμία επείκεια, όταν έρθει η ώρα τόσο της πολιτικής όσο και της ιστορικής σας κρίσης.

Seán Kelly (PPE). – Mr President, a few years ago, I was very critical of Prime Minister Tsipras when he appeared before Parliament. I said it was time that he stopped giving interviews to all the TV stations and radio stations in Europe and showed leadership to his people.

I have to say now, Prime Minister, that you have done that. Congratulations. The evidence is there for all to see: tax evasion has been decreased, growth in the economy, the job market improving. You also sensibly let go the showman on the motorbike – the man with all the answers and no solutions, the finance minister, Yanis Varoufakis. But my question to you is this: from your dealings with the Troika and the European institutions in particular, what are your feelings now about them and what reforms would you suggest should be introduced at that level for their dealings with countries like yours and like mine, which are also in the bailout programme, into the future?

Ελευθέριος Συναδινός (NI). – Κύριε Πρόεδρε, για ποιες ουμανιστικές αξίες μίλησε ο Έλληνας Πρωθυπουργός; Για αυτές με τις οποίες έστειλαν πολίτες και μικρά παιδιά στο νοσοκομείο προχθές στη Θεσσαλονίκη; Η παρουσία του κυρίου Τσίπρα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο καταδεικνύει το κακό, διχαστικό, προδοτικό και αυτοκαταστροφικό μέλλον της Ευρώπης. Ένας πρωθυπουργός ο οποίος, για να υπαρπάξει την εξουσία, έβριζε και κατηγορούσε όλους όσους σήμερα τον επαινούν για τη διάλυση της Ελλάδος από το ΝΑΤΟ, την Ευρωπαϊκή Ένωση μέχρι και την Αμερική, ένας πρωθυπουργός καθρέφτης της Αριστεράς που επιδιώκει την κατάργηση των συνόρων, την αλλοίωση των ευθυνών και την απαξίωση της οικογένειας, της θρησκείας και της φιλοπατρίας. Κύριε Τσίπρα, η κυβερνητική σας παρουσία επιβεβαιώνει τον αριστερόστροφο φασισμό και εθνομηδενισμό. Υπογράψατε συμφωνίες καταστροφικές για την πατρίδα μου, υποκύπτοντας σε απειλές και συμφέροντα. Λειτουργώντας με κυνισμό και ιδιοτέλεια, αποδομήσατε ένα λαμπρό έθνος. Παραδώσατε όνομα, Ιστορία και πολιτισμό, αυτόν των Μακεδόνων, και καταπνίξατε την ελληνική αντίδραση του ελληνικού λαού με χημικά και ξυλοδαρμούς. Δυστυχώς για εσάς και ευτυχώς για τη χώρα μου, υπάρχουν ακόμη Έλληνες πατριώτες που πιστεύουμε και φωνάζουμε: πρώτα η Ελλάδα!

Kathleen Van Brempt (S&D). – Voorzitter, ik moet zeggen: ik ben verbaasd. Maar ik vind het ook echt wel heel fijn om hier een Griekse premier te zien met heel veel zelfvertrouwen, een Griekse premier die de energie vindt om weer na te denken over de toekomst. De toekomst van het Griekse volk, maar ook de toekomst van Europa, en laten we duidelijk zijn, die twee zijn heel nauw met elkaar verbonden.

We zijn het niet over alles eens, maar uw analyse over het neoliberale beleid wordt gesteund door deze hele fractie. De toekomst van Europa ligt niet in neoliberale oplossingen. Ze ligt in oplossingen die te maken hebben met hoe we de sociale ongelijkheid kunnen bestrijden. Want dat is de basis van het nationalisme en van de xenofobie vandaag de dag. Hoe bestrijden we het klimaatprobleem en hoe zorgen we – mijn fractieleider heeft het al gezegd – dat die samen worden bekeken? Hoe maken we een transitie in onze economie, die een juiste transitie is? Ook daar heeft u over gesproken en dat vind ik echt de steun van onze fractie waard.

Alojz Peterle (PPE). – Mr President, I am pleased Greece has succeeded and wish to thank the Prime Minister for his share in that, as well as for his efforts to stabilise the Balkans.

We can't have one strong European Union with different understandings of the dignity of human person and the rule of law. I don't think that neoliberalism is the main European problem, but rather a lack of political will to do more together. We can succeed in working together only if we really believe and respect the same values, principles and rules. We get into trouble when we don't respect our common rules.

Prime Minister, you mentioned the eurozone, and I would like to ask you, can you tell us a little bit more about your vision of democratisation of the eurozone and how you would strengthen the role of the European Parliament?

Presidente. – Voglio informare i deputati del gruppo ALDE che tutto il tempo a disposizione del gruppo è stato utilizzato dal presidente del gruppo. Questo non riguarda la Presidenza e vi prego di avere nei miei confronti un atteggiamento educato e di rispetto, perché la maleducazione non è accettabile in quest'Aula.

Μιλτιάδης Κύρκος (S&D). – Καλώς ήρθατε κύριε Πρωθυπουργέ! Ομολογώ έχω μπερδευτεί. Πριν από τέσσερα χρόνια διαδηλώνατε εναντίον της νεοφιλελεύθερης λιτότητας αλλά αν πιστέψουμε τον κύριο Moscovici, υλοποιήσατε μέχρι κεραίας τη συνταγή της, το τρίτο μνημόνιο. Επίσης συγκυβερνάτε με ένα μικρό εθνικιστικό, πολλές φορές ακροδεξιό, κόμμα αλλά στηρίξατε με αποφασιστικότητα τη σωτήρια για την Ένωση συμφωνία με την Τουρκία απέναντι στους περισσότερο δικαιωματιστές φίλους σας και προωθήσατε με τόλμη την ελπιδοφόρα συμφωνία με τη FYROM-Μακεδονία που προσφέρει σταθερότητα στα Βαλκάνια. Σήμερα, σωστά επισημάνατε πως χρειαζόμαστε περισσότερη Ευρώπη με αλληλεγγύη. Στο φιλοευρωπαϊκό και προοδευτικό μέτωπο που μας προτείνετε, πού βάζετε τις διαχωριστικές γραμμές; Χωράει ολόκληρη η ριζοσπαστική αριστερά, που κάποια μέλη της ήδη κάνανε αίτηση να σας εξώσουν; Οι φιλελεύθεροι του Verhofstadt είναι τελικά διάβολοι ή άγγελοι; Τα πέντε αστέρια που συγκυβερνούν όμως με τον ακροδεξιό Salvini; Ο Macron είναι ελπίδα ή τραπεζίτης τελικά; Σας παρακαλώ, δώστε μας ένα καθαρό στίγμα γιατί είμαστε στο προ παρά ένα των εκλογών.

Ελένη Θεοχάρους (ECR). – Κύριε Πρωθυπουργέ, στην προηγούμενη επίσκεψή σας σας υπερασπίστηκα. Υπερασπίστηκα την κυβέρνηση και τον Πρωθυπουργό της Ελλάδας. Διαφωνώ ότι τότε όλοι σας συμπαράσταθηκαν, όπως λέχθηκε. Τουναντίον δεχτήκατε σκληρή κριτική και προσβολές τόσον εσείς όσο και ο κάθε Έλληνας. Φυσικά και δεν απαλλάσσω των ευθυνών της την Ευρώπη για όλα μας συμβαίνουν, όλα όσα συμβαίνουν στην Ελλάδα. Ωστόσο, σήμερα δεν μπορώ να πράξω το ίδιο. Δεν μπορώ να σας υπερασπιστώ γιατί δεν πιστεύω στο «success story» σας. Έχω έντονες διαφωνίες αλλά δεν μπορώ να αναφερθώ σε αυτές. Δεν θέλω, δεν μπορώ να το κάνω. Θα πω μόνο τούτο: λέχθηκε ότι φανήκατε γενναίος όσον αφορά την παραχώρηση του ονόματος στα Σκόπια. Δυστυχώς τα Σκόπια δεν έκαναν κανένα βήμα συμβιβασμού, απεναντίας πανηγυρίζουν για την κατάκτηση της μακεδονικής ταυτότητας ...

(Ο Πρόεδρος διακόπτει την ομιλήτρια.)

Tom Vandenkendelaere (PPE). – Voorzitter, premier Tsipras, dank voor het debat over de toekomst van Europa, een toekomst waarvan ik blij ben dat de Grieken er integraal deel van zullen uitmaken. Want eerlijk gezegd, vier jaar geleden was daar helemaal geen zekerheid over. Een toekomst waarbij ook solidariteit en verantwoordelijkheid verder hand in hand zullen gaan, ondanks alle vooruitgang die Griekenland al geboekt heeft.

Laten we eerlijk zijn. U bent misschien wel van de intensive care af, maar daarom bent u nog niet helemaal genezen. Daarom vraag ik u garanties, garanties dat we niet teruggaan naar 2014, naar de start van uw mandaat. Garanties ook dat we zonder memoranda niet teruggaan naar de manier waarop u er samen met Yannis Varoufakis in een half jaar in slaagde om 200 miljard schade aan te richten, een cijfer dat ik hier niet ter plaatse uitvind, een cijfer dat Jeroen Dijsselbloem dit weekend nog eens bevestigde.

Ik vraag u garanties, premier Tsipras, dat als u op onze solidariteit wilt blijven rekenen, wij ook op uw verantwoordelijkheid mogen blijven rekenen.

José Blanco López (S&D). – Señor presidente, señorías, tengo la impresión de que estamos haciendo un debate sobre Grecia, no sobre el futuro de la Unión Europea. Y hablando del futuro de la Unión Europea nos hubiera gustado que el señor González Pons nos hubiera dicho, en lugar de atacar tanto a Grecia, si van a ir de aliados con los populistas de Orban y de Salvini a las próximas elecciones.

Pero, en todo caso, señorías, yo quiero solidarizarme con el pueblo griego a raíz de lo ocurrido este verano con los incendios. Lo que ha ocurrido este año en Grecia, y el año pasado en Portugal y en España, nos demuestra que la Unión Europea tiene que tener un liderazgo frente al desafío del cambio climático. El cambio climático tiene mucho que ver con lo que ha ocurrido. Y, señorías, empiezo a tener la impresión —después de lo que empiezo a escuchar en Francia, en Alemania, etc.— de que no tenemos en la agenda de forma prioritaria el reducir las emisiones y ser más eficaces en este liderazgo europeo en la lucha contra el cambio climático. Tenemos una oportunidad y es un gran desafío que tiene la humanidad.

Michaela Šojdrová (PPE). – Pane předsedající, pane premiére, já jsem poslouchala Vaše slova velmi pozorně. Vy jste řekl, myslím, že velmi správně, že jste zvládli krizi díky řeckému lidu a pomoci Evropské unie. Rozumím Vám tedy dobře, že souhlasíte s tím, že to byla právě finanční pomoc a také tlak na reformy, které jste museli udělat, které pomohly Řecku zvládnout tuto situaci? Rozumím tomu správně? Je to otázka na Vás a očekávám odpověď. A chci říci, že si uvědomuji, že jste udělali velký kus práce.

V této chvíli chci poděkovat především lidem, kteří se starají o uprchlíky v uprchlických táborech, v hotspotech. Odvádějí obrovskou práci. Osobně jsem navštívila tábor v Aténách a na Lesbosu. Pane premiére, chci Vás vyzvat, abyste pomohl lidem, kteří organizují pomoc uprchlíkům, zejména ostrov Lesbos je v krizi. Starosta Mytiliny dělá obrovskou práci, Vy máte možnost, abyste jim pomohl. Udělejte to.

Maria Grapini (S&D). – Domnule președinte, domnule prim-ministru, vreau de la început să declar că iubesc Grecia, iubesc poporul grec și aveți o țară extraordinară. Dar nu vreau să vorbim despre Grecia, așa cum a spus un coleg.

Vorbim despre viitorul Europei, de aceea, după ce vă felicit pentru rezultate, vreau să vă întreb punctual: dumneavoastră, ca prim-ministru al țării, ce părere aveți despre viitorul Europei? Sunteți de acord cu propunerea domnului Macron care, tot aici, ne-a spus că e nevoie de două Europe, de câteva state mai state decât celelalte?

Ce părere aveți despre faptul că ar trebui ca Parlamentul European să aibă inițiativă legislativă?

Ce părere aveți și cum vedeți rezolvată problema în relația cu Republica Macedonia?

Nu în ultimul rând, aș dori să vă întreb care este poziția dumneavoastră vizavi de noul cadru financiar multianual, dacă este bine să tăiem din fondurile de politică agricolă și de dezvoltare regională.

Iată câteva puncte pe care mă interesează, ca membru al Consiliului, să le auzim aici de la dumneavoastră.

Γεώργιος Κύρτσος (PPE). – Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να γίνω συγκεκριμένος για να ανεβάσουμε και το ενδιαφέρον για την ελληνική κοινή γνώμη. Θα ήθελα να μου απαντήσει ο κύριος Τσίπρας αν πρόκειται να προχωρήσει στη μείωση των συντάξεων την Πρωτοχρονιά του 2019, όπως έχει υπογράψει με τους ευρωπαϊκούς δεσμούς και όπως έχει ψηφίσει στη Βουλή, παρά τις αντιρρήσεις του κόμματός μας, ή αν τελικά δεν θα προχωρήσει σε αυτή τη μείωση των συντάξεων, όπως πολλά κυβερνητικά στελέχη υπόσχονται στον ελληνικό λαό. Αυτό έχει τεράστια σημασία γιατί μας βοηθάει να κρίνουμε αν έχουμε βγει από την κρίση ή, τέλος πάντων, αν η κρίση συνεχίζεται με άλλες μεθόδους. Επίσης, θα ήθελα να μου απαντήσει σχετικά με το τι θα κάνει με τον συντελεστή ΦΠΑ στα πέντε νησιά που πλήττονται από το προσφυγικό. Έχει αναβάλει την αύξησή του· μήπως όμως θα τον αυξήσει την Πρωτοχρονιά του 2019;

Ana Gomes (S&D). – Mr President, I would like to express my full solidarity and to thank those who remarked how the neoliberal recipe of unaccountable technocratic bodies such as the Troika and the Eurogroup increased poverty, unemployment and social inequalities in Greece and elsewhere in Europe. What, then, is to be said about the loss of control by Greece and the European Union of critical strategic infrastructures, such as Piraeus Port and the telecommunications and energy networks which Greece had to sell to China as a result of the privatisation frenzy imposed by the neoliberal tracker programmes?

How are Greece and the EU to overcome such a strategic loss of control, which places in question our collective security?

Κώστας Μαυρίδης (S&D). – Κύριε Πρωθυπουργέ, στο πρόσωπό σας συγχαίρουμε τον ελληνικό λαό ο οποίος, μέσα από αναδιρθρώσεις αλλά και μέσα από στερήσεις και πόνο, σήμερα μπορεί να προσδοκά σε ένα καλύτερο μέλλον. Το 2015 σε αυτό το Ευρωκοινοβούλιο, θυμάμαι πολύ καλά ότι, όταν κάποιος στον περίγυρό σας αλλά και κάποιος εδώ μέσα έσπρωχναν την Ελλάδα στον γκρεμό εκτός ευρωζώνης, αυτή η Ομάδα των Σοσιαλιστών και Δημοκρατών άπλωσε το χέρι, πάνω από πολιτικές και ιδεολογίες, διότι πιστεύουμε στην Ελλάδα, πιστεύουμε στην κοινωνική πολιτική και πιστεύουμε στην Ευρώπη. Για αυτό σας ρωτάω για το μέλλον: πώς θα προωθήσουμε ευρωπαϊκές πολιτικές για πανευρωπαϊκή εγγύηση των καταθέσεων, πώς θα προωθήσουμε ευρωπαϊκές πολιτικές για την ενέργεια στην Ανατολική Μεσόγειο και πώς, επιτέλους, το κράτος δικαίου θα επικρατήσει και στο βόρειο κατεχόμενο μέρος της Κύπρου;

Μαρία Σπυράκη (PPE). – Κύριε Πρωθυπουργέ σας καλωσορίζω εδώ στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Ειλικρινά, δεν είχα σκοπό να πάρω τον λόγο μέχρι που άκουσα τον πρώτο γύρο της απάντησής σας. Σας άκουσα λοιπόν με προσοχή, να ισχυρίζεστε ότι στην Ελλάδα υπάρχει νεποτισμός, ότι υπάρχουν θαυμαστές του Pinochet. Περίμενα αλήθεια, μιας και χθες είχαμε εδώ μια πολύ ενδιαφέρουσα συζήτηση για το πώς θα στηρίξει η Ευρωπαϊκή Ένωση το Μάτι και συμπλεύσαμε όλες οι πολιτικές ομάδες για να στηρίξει η Ευρωπαϊκή Ένωση το Μάτι, περίμενα λοιπόν να αισθανθείτε πως είστε ο Πρωθυπουργός της Ελλάδος και να μη μεταφέρετε εδώ την εσωτερική πολιτική αντιπαράθεση εκτός αν θεωρείτε ότι νεποτισμός είναι να εκλέγεται ο αρχηγός ενός κόμματος με εκατοντάδες χιλιάδες ψήφους και ότι νεποτισμός δεν είναι να υπηρετούν στην κυβέρνηση μέλη οικογενειών στελεχών του κόμματός σας εκτός αν θεωρείτε ότι θαυμαστές του Pinochet είναι κάποιος που κάνουν ατυχείς και λανθασμένες προσεγγίσεις και όχι εκείνοι που πνίγουν στα δακρυγόνα όσους διαμαρτύρονται γιατί παραδώσατε στους γείτονες το μακεδονικό έθνος και τη μακεδονική γλώσσα. Αλήθεια, θέλω να σας ρωτήσω από τα έδρανα της αντιπολίτευσης ποια προοπτική θα προσφέρετε στους Έλληνες; Αυτή του διχασμού;

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – Señor presidente, señor primer ministro Tsipras, le hemos escuchado una crítica dura a la austeridad, y quiero decirle que nunca ha estado solo, que hemos sido muchos los que, a lo largo de la crisis, hemos denunciado el fracaso de la austeridad. Que no es un error ni un accidente, sino un ejemplo de imposición política e ideológica, de un pernicioso ajuste de cuentas contra el modelo social, y que ha repercutido en el empobrecimiento de las clases medias y en la exasperación de las desigualdades, pero, sobre todo, en el debilitamiento del poder público para responder a la necesidad y a la realidad, como los incendios en Grecia o como el incremento del flujo migratorio.

Grecia, Italia, España. Por tanto, una lección muy clara, señor Tsipras: hay que buscar alianzas. Busque usted alianzas — Portugal, España— no solamente para cambiar la política económica que ha fracasado, sino para cambiar esa mirada negativa a la inmigración, que está también destinada al fracaso, y sustituirla de una vez por una visión humanitaria, de responsabilidad común y compartida de los flujos migratorios y la atención a los refugiados.

(Fine della procedura «catch the eye»)

Αλέξης Τσίπρας, Πρωθυπουργός της Ελλάδας. – Κύριε Πρόεδρε, ακούστηκαν πολλά και ενδιαφέροντα ερωτήματα, πολλές και ενδιαφέρουσες τοποθετήσεις. Προφανώς και δεν θα καταφέρω να απαντήσω σε όλα, αλλά θα προσπαθήσω να απαντήσω σε όσα περισσότερα μπορώ.

Θα ήθελα πρώτα από όλα να απαντήσω στον αξιότιμο φίλο και γνωστό από τις αντιπαραθέσεις στο Ελληνικό Κοινοβούλιο, τον κύριο Κεφαλογιάννη, στο ερώτημα που μου έθεσε σε σχέση με την παρουσία στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, σε λίγες μέρες, του Πρωθυπουργού της γειτονικής μας χώρας, της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας, η οποία –αν όλα πάνε καλά και ελπίζω να πάνε καλά– σε λίγους μήνες θα αλλάξει και το όνομά της και το Σύνταγμά της και θα ονομάζεται «Βόρεια Μακεδονία». Κύριε Κεφαλογιάννη, όλα τα προηγούμενα χρόνια που ερχόταν στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή σε άλλους ευρωπαϊκούς θεσμούς ο προκάτοχος του κυρίου Zaev, ο κύριος Gruevski, πώς αυτοαποκαλείτο και πώς τον αποκαλούσαν οι συνάδελφοί σας, η μεγάλη πλειοψηφία των συναδέλφων σας, και φυσικά η μεγάλη πλειοψηφία και των συναδέλφων σας στο Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα; Πώς; Σκοπιανό;

Κύριε Κεφαλογιάννη, εδώ βρισκόμαστε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και άρα δεν μπορούμε να λειτουργούμε, όπως πολλές φορές λειτουργήσαμε στην Ελλάδα, βάζοντας το κεφάλι μας σαν τη στρουθοκάμηλο μέσα στην άμμο, με ένα ταμπού γύρω μας, μόνο εμείς οι Έλληνες, ενώ όλος ο υπόλοιπος κόσμος –και φυσικά εδώ στο Ευρωκοινοβούλιο το ξέρετε πάρα πολύ καλά αυτό– ήταν σε μια άλλη πραγματικότητα. Διότι 140 χώρες σε ολόκληρο τον κόσμο, μεταξύ των οποίων και οι πιο μεγάλες, οι Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής, η Κίνα, η Ρωσία, αναγνωρίζουν τη γειτονική μας χώρα με τη συνταγματική της ονομασία, την οποία έχει εδώ και 25 χρόνια. Και η συνταγματική της ονομασία είναι σκέτο «Μακεδονία». Και φυσικά και ο κύριος Gruevski αλλά και όλοι οι αξιωματούχοι αυτοαποκαλούνται όλα αυτά τα χρόνια «Μακεδόνες», αλλά δεν είδα να ενοχλείστε από αυτό. Όπως επίσης δεν είδα να ενοχλείστε όταν, όλα τα προηγούμενα χρόνια, και ο κύριος Zaev και όλοι οι συμπολίτες του έμπαιναν στην Ελλάδα –και καλά έκαναν και έμπαιναν στην Ελλάδα και έκαναν και μαζικά διακοπές στις ελληνικές ακτές, διότι αυτό ενίσχυε την ελληνική οικονομία– έμπαιναν, λοιπόν, στη χώρα με ένα διαβατήριο το οποίο τι έγραφε; Έγραφε «Μακεδόνες». Από

δω και στο εξής και μετά τη συμφωνία, το διαβατήριο θα λέει «πολίτες της Βόρειας Μακεδονίας». Θα προστεθεί αυτή η φράση.

Όπως επίσης δεν ξέρω αν για εσάς έχει κάποια αξία –για μένα έχει πολύ μεγάλη αξία– το γεγονός ότι όλα τα προηγούμενα χρόνια ο προκάτοχος του κυρίου Zaev, με τον οποίο έχουμε μια εξαιρετική συνεργασία, ο κύριος Gruevski, ο οποίος ανήκει στον χώρο της εθνικιστικής δεξιάς, της ακροδεξιάς, είχε γεμίσει τη χώρα του, κάθε πόλη και κάθε πλατεία της γειτονικής χώρας, με αγάλματα του Μεγάλου Αλεξάνδρου και με όλα εκείνα τα σύμβολα τα οποία είναι χαρακτηριστικά της αρχαίας ελληνικής Μακεδονίας και είναι αναπόσπαστο κομμάτι της ελληνικής Ιστορίας και της παράδοσης. Από εδώ και στο εξής κανείς δεν θα έχει το δικαίωμα να το κάνει αυτό στη γειτονική χώρα. Ούτε ο σημερινός Πρωθυπουργός της γειτονικής μας χώρας ούτε οι μελλοντικοί πρωθυπουργοί θα έχουν το δικαίωμα να επικαλούνται τον Μέγα Αλέξανδρο και την ελληνική Ιστορία ως δικό τους κομμάτι. Αυτό δεν είναι σημαντικό για σας; Και, βεβαίως, αυτό που ίσως είναι το πιο σημαντικό από όλα, είναι ότι θα επιβεβαιώνεται κάθε Πρωθυπουργός της γειτονικής χώρας από εδώ και στο εξής τη σαφώς σλαβική καταγωγή του λαού του και της γλώσσας του.

Αυτά, κύριε Κεφαλογιάννη, δεν συνέβαιναν μέχρι σήμερα. Και θέλω να απευθυνθώ τόσο σε εσάς όσο όμως –για να μην μετατρέψουμε τη συζήτηση σε ένα εσωτερικό debate– και σε όλους τους ευρωβουλευτές για να κατανοήσουν κάτι. Στην Ελλάδα και στην Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας τόσο εγώ όσο και ο Zoran Zaev δεχόμαστε μια σφοδρή επίθεση. Κατηγορούμαστε ότι είμαστε και οι δύο προδότες. Ο κύριος Μητσοτάκης στην Ελλάδα και ο κύριος Mickoski στην Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας, που ανήκουν στην πολιτική οικογένεια του Λαϊκού Κόμματος, μας κατηγορούν, με την ίδια ακριβώς επιχειρηματολογία, η οποία απλά αλλάζει πρόσημο, ότι είμαστε προδότες και ότι έχουμε φέρει μια επίζημία συμφωνία. Εγώ, λοιπόν, θα ήθελα να το θέσω στην κρίση σας, κυρίες και κύριοι βουλευτές, και να πω ότι, ακριβώς επειδή και οι δύο συνηθητικοί ηγέτες μας κατηγορούν ότι είμαστε προδότες και ότι έχουμε κάνει μια προδοτική συμφωνία, μάλλον κάτι καλό έχουμε κάνει για τους λαούς μας, και εγώ και ο Zoran Zaev. Μάλλον ανοίγουμε έναν δρόμο προς το μέλλον, προς την ειρήνη, προς την προοπτική της συνεργασίας και της συμβίωσης των λαών μας, έναν δρόμο ο οποίος θα γράψει ιστορία. Και είμαι περήφανος που το έχουμε καταφέρει αυτό.

Αναφέρθηκε μία βουλευτής, φαντάζομαι από την Ουγγαρία, στον κύριο Orbán, λέγοντας ότι είναι «ο κακός μαθητής», σε αντιδιαστολή με μένα που είμαι «ο καλός μαθητής», με αφορμή βεβαίως το γεγονός ότι ο συναδέλφός μου, ο κύριος Orbán, θα έρθει σε λίγες ώρες στην αίθουσα αυτή. Κοιτάζετε, εγώ θέλω να σας απαντήσω επί της ουσίας. Διότι, ξέρετε, δεν μπορεί να κρίνετε ούτε τους πολιτικούς ούτε τις πολιτικές βάζοντας ετικέτες, αλλά βλέποντας και ασκώντας πολιτική κριτική στις ιδέες που εκπροσωπούν και στις αξίες που προεβέβουν. Κάποιοι στην Ευρώπη, εκ του ασφαλούς βεβαίως, μπορούν να κάνουν πολιτική με τα λεφτά της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διότι είναι *à la carte* η αλληλεγγύη για αυτούς· κάποιοι στην Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί να κάνουν πολιτική εκ του ασφαλούς, επίσης, διότι οι χώρες τους είναι περικλειστές και έχουν χερσαία σύνορα, όχι θαλάσσια· κάποιοι στην Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί να θυμούνται τις ευρωπαϊκές αξίες όποτε τους συμφέρει.

Είπατε ότι εμείς φέραμε τους μετανάστες. Αλήθεια; Εγώ νόμιζα ότι οι πόλεμοι έφεραν αυτό το μεγάλο κύμα της μεταναστευτικής και προσφυγικής ροής στην Ευρώπη. Θέλω, απαντώντας σας, να σας ρωτήσω: αλήθεια πιστεύετε ότι μπορεί οποιαδήποτε χώρα στην Ευρώπη, ακόμα και αν είναι μικρή και περικλειστή και όχι με θαλάσσια σύνορα, να επιβιώσει μόνη της; Χωρίς βοήθεια; Χωρίς αλληλεγγύη; Χωρίς συνεργασία; Πιστεύετε πράγματι κάποιοι ότι η συνεργασία, η βοήθεια και η αλληλεγγύη θα είναι *à la carte*, όποτε σας συμφέρει, και ότι, όταν το πρόβλημα δεν είναι στη δική σας αυλή, θα το πετάτε στον διπλανό; Η Ευρώπη δεν μπορεί να προχωρήσει έτσι. Άκουσα και ένα συναδέλφό σας να μιλάει για προδοτικό μέλλον της Ευρώπης. Λοιπόν, η λογική του «ο καθένας μόνος του», η λογική «πρώτα η Ελλάδα», «πρώτα η Γαλλία», «πρώτα η Ιταλία» είναι μια λογική που θα οδηγήσει την Ευρώπη σε αποσύνθεση. Αυτό ακριβώς το θέμα προσπάθησα να θίξω στην ομιλία μου.

Άκουσα τον φίλο ευρωβουλευτή από το Ποτάμι, τον Μιλτιάδη Κύρκο, να λέει ότι μπερδεύτηκε. Ναι, Μιλτιάδη, είναι μπερδεμένη η πραγματικότητα που ζούμε. Και πρέπει σε αυτή την μπερδεμένη πραγματικότητα να ξεδιαλύνουμε όλοι μας ποια είναι η πρώτιστη απειλή. Οι διαφορές που έχω με πολλούς άλλους συναδέλφους, και από τον χώρο της Αριστεράς και από το χώρο της Σοσιαλδημοκρατίας, ακόμη και από τον χώρο του Φιλελεύθερου Κέντρου ή της Οικολογίας, είναι δεδομένες. Όμως αυτή τη στιγμή επωάζεται στην Ευρώπη το αυγό του φιδιού, όπως τη δεκαετία του '30. Και όπως, στη δεκαετία του '30 η πρώτιστη απειλή αντιμετωπίστηκε με την ευρύτερη δυνατή συμπάραταξη δυνάμεων που είχαν διαφορές, αυτό πιστεύω ότι είναι το καθήκον μας και σήμερα. Και για να κλείσω όλη αυτή την αναφορά στο μεταναστευτικό, να σας πω ότι είμαι ευτυχής για ό,τι καταφέραμε στην ενδοχώρα, αλλά η κατάσταση στα ελληνικά νησιά είναι εξαιρετικά δύσκολη. Δεν τιμά κανένα μας αυτή η κατάσταση. Είμαστε υποχρεωμένοι, όμως, να στηρίζουμε μια συμφωνία χωρίς την οποία τα πράγματα θα ήταν πολύ χειρότερα για όλους μας. Για αυτό η Ελλάδα χρειάζεται στήριξη. Και για αυτό χρειάζονται συνεργείες και συνεργασίες σε αυτή την κατεύθυνση. Και βεβαίως χρειάζεται, όταν μιλάμε για πρόσφυγες ή για μετανάστες, να μη μιλάμε μονάχα για νούμερα και συγγενούς αριθμούς και στατιστικές, αλλά να βλέπουμε πίσω από τα πρόσωπα αυτών των ανθρώπων που έχουν ονόματα, ονοματεπώνυμα. Μπορεί να μην είναι ονόματα ευρωπαϊκά, μπορεί να μην είναι ονόματα οικεία σε εμάς, αλλά οι

άνθρωποι αυτοί έχουν όνομα, πρόσωπο, συναισθήματα, αξίες, «πιστεύω» και θέλουν να ζήσουν μια καλύτερη ζωή.

Άκουσα την εκπρόσωπο Τύπου της Νέας Δημοκρατίας και ευρωβουλευτή, την κυρία Σπυράκη, να με εγκαλεί. Χαίρομαι διότι, επαναλαμβάνω, ο διάλογος και η αντιπαράθεση είναι η ζωντάνια της Δημοκρατίας. Θέλω, κυρία Σπυράκη, να σας πω τα εξής: αναφερθήκατε σε εμένα και στην προχθυσινή συγκέντρωση ορισμένων χιλιάδων ακραίων στοιχείων, τριών ή τεσσάρων χιλιάδων στη Θεσσαλονίκη. Καμία σχέση με τα μεγάλα συλλαλητήρια που όντως έγιναν τον Φλεβάρη. Εγώ ξέρετε ότι θα είμαι ο τελευταίος που θα αρνηθεί το αναφαίρετο δικαίωμα του κάθε πολίτη να διαδηλώνει σε μια δημοκρατική πολιτεία. Θέλω όμως να σας υπενθυμίσω, κυρία Σπυράκη, ότι εσείς ήσασταν που για χρόνια, ως προβεβλημένη δημοσιογράφος σε τηλεοπτικό σταθμό, κάθε βράδυ σχεδόν, όταν είχαμε πράγματι μαζικές διαδηλώσεις με πράγματι μεγάλη καταστολή, τα πέντε πρώτα χρόνια από το σταθμό σας βγαίνατε και ουσιαστικά ασκούσατε το λειτουργήμα της πληροφόρησης, όπως η ίδια παραδεχτήκατε, με ένα τρόπο που αποκρύβατε την αλήθεια. Τότε δεν είχατε καμία ιδιαίτερη ευαισθησία ούτε στο να παρουσιάζετε τα πραγματικά νούμερα των διαδηλώσεων, αλλά ούτε και στο να αναδεικνύετε την καταστολή και τη βία που υπέστησαν αυτές οι διαδηλώσεις. Σήμερα βλέπω ότι έχετε ιδιαίτερη ευαισθησία. Χαίρομαι για αυτή την ευαισθησία. Θέλω όμως να διαβεβαιώσω όλους τους συναδέλφους σας εδώ στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ότι η ευαισθησία δεν πρέπει να είναι *à la carte* και ότι στην Ελλάδα δεν υπάρχει ούτε καταστολή ούτε βία. Αντιθέτως, τα τρία αυτά χρόνια τα κοινωνικά, πολιτικά και δημοκρατικά δικαιώματα των πολιτών έχουν αναβαθμιστεί με μια σειρά από νομοθετικές παρεμβάσεις.

Θέλω να κλείσω χωρίς να στενοχωρήσω και τον άλλο συνάδελφό σας και συμπατριώτη μου, τον κύριο Κύρτσο, γιατί έθεσε συγκεκριμένα ερωτήματα. Κυρίες και κύριοι βουλευτές, γνωρίζετε όλοι ότι η Ελλάδα, με την έξοδο από τα προγράμματα προσαρμογής, είναι πια μια χώρα όπως όλες οι άλλες χώρες της ευρωζώνης, με μια ιδιαιτερότητα, όπως βεβαίως όλες οι χώρες οι οποίες έχουν βρεθεί σε προγράμματα ενισχυμένης παρακολούθησης και συνεργασίας με τους θεσμούς και ιδιαίτερα με την Επιτροπή. Όπως οι άλλες χώρες της ευρωζώνης, λοιπόν, έτσι και η Ελλάδα, από εδώ και στο εξής, θα είναι υποχρεωμένη να ικανοποιεί τους στόχους που από κοινού έχουμε θέσει, τις υποχρεώσεις μας, δηλαδή, τον δημοσιονομικό στόχο του 3,5% του ΑΕΠ πλεόνασμα μέχρι το 2022. Αυτή είναι η συμφωνία μας. Αλλά η εκάστοτε ελληνική κυβέρνηση θα είναι αυτή που θα επιλέγει τα μέσα και τις πολιτικές, προκειμένου να ικανοποιήσουμε αυτούς τους στόχους, όπως συμβαίνει σε όλες τις άλλες χώρες της ευρωζώνης και σε αυτές που έχουν βγει από προγράμματα. Τις πολιτικές λοιπόν αυτές και τα μέσα αυτά, έχοντας πλήρη στατιστικά στοιχεία και προβλέψεις για κάθε επόμενη χρονιά, θα τα συζητούμε καταθέτοντας τον προϋπολογισμό μας στην Επιτροπή κάθε Οκτώβρη. Έτσι θα κάνουμε και φέτος σε σχέση με το 2019 και από κοινού θα πάρουμε εκείνες τις αποφάσεις, οι οποίες θα είναι οι ορθές, προκειμένου να ενισχύσουμε την αναπτυξιακή δυναμική της ελληνικής οικονομίας. Και αναπτυξιακή δυναμική σημαίνει όχι άλλη λιτότητα, όχι άλλες περικοπές, ενίσχυση της κατανάλωσης, στον βαθμό βεβαίως, επαναλαμβάνω, που αυτό θα μας το επιτρέπει η δυνατότητα να πιάνουμε τους δημοσιονομικούς στόχους. Τόσο απλά!

Κλείνω με ένα σχόλιο που αφορά το μέλλον της Ευρώπης. Τέθηκε ερώτηση σε σχέση με το πώς εμείς ονειρευόμαστε τον εκδημοκρατισμό της ευρωζώνης και την πορεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης από εδώ και στο εξής. Πράγματι πιστεύουμε στην ανάγκη πολιτικής εμβάθυνσης. Και πράγματι πιστεύουμε στην ενίσχυση του ρόλου του Κοινοβουλίου. Θα θυμάστε ότι ήμουν από αυτούς που προσπάθησα και πέτυχα ώστε η συζήτηση για το πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής στην Ελλάδα τα τρία τελευταία χρόνια να μη γίνεται πίσω από κλειστές πόρτες και το Ευρωκοινοβούλιο να παίζει έναν ρόλο ουσιαστικό σε αυτή τη συζήτηση - οι πολιτικές να μην αποφασίζονται πίσω από κλειστές πόρτες. Δεν ξέρω αν το πετύχαμε στην ολότητα του αυτό. Κάναμε όμως μια προσπάθεια σε αυτή την κατεύθυνση. Επίσης πιστεύω ότι το κρίσιμο επόμενο διάστημα πρέπει να αποφασίσουμε για έναν ενισχυμένο κοινοτικό προϋπολογισμό, για ένα δημοσιονομικό πρόγραμμα που θα δώσει τη δυνατότητα να ενισχύσουμε τη σύγκλιση ανάμεσα στα κράτη μέλη της ευρωζώνης και βεβαίως για τη δυνατότητα το επόμενο διάστημα να έχουμε μεγαλύτερη διαφάνεια και μεγαλύτερη λογοδοσία.

Υποστηρίζω την άποψη για έναν υπουργό των Οικονομικών της ευρωζώνης, όπως όμως πιστεύω ταυτόχρονα στην αναγκαιότητα ενός υπουργού Κοινωνικής Συνοχής Εργασίας της ευρωζώνης. Και τούτο διότι δεν πιστεύω στον μονοδιάστατο δημοσιονομικό φετιχισμό, αλλά στην ανάγκη να μπορέσουμε να πετύχουμε τη δημοσιονομική πορεία εντός στόχων ταυτόχρονα με την κοινωνική προστασία. Δεν είμαστε και δεν είμαι υπέρ της Ευρώπης των δύο ταχυτήτων. Είμαστε υπέρ της λειτουργικής Ευρώπης, των ενισχυμένων συνεργασιών που προβλέπονται από τις ισχύουσες ευρωπαϊκές Συνθήκες, ιδίως εφόσον μέσα από αυτές μπορεί να επιτευχθεί ο στόχος μας για μια δημοκρατική, κοινωνική και οικολογική Ευρώπη.

Με αυτές τις σκέψεις, θέλω να σας ευχαριστήσω θερμά όλους και όλες για το ενδιαφέρον σας, για τα ερωτήματά σας, για την αντιπαράθεσή σας και να σας πω ότι, παρά τις διαφωνίες μας, τις ισχυρές, παρά τις εντάσεις μας, έχουμε καταφέρει να πάμε ένα βήμα μπροστά. Έχουμε καταφέρει να ξεφύγουμε από τη μεγάλη δίνη της κρίσης. Ας βγάλουμε τα συμπεράσματά μας για τις αιτίες που μας οδήγησαν σε αυτή, προκειμένου να κάνουμε τώρα τις μεγάλες αλλαγές που χρειάζεται η Ευρώπη, για να μην επαναληφθούν τα ίδια λάθη, για να μην ξαναβρεθούμε στην ίδια δύσκολη θέση που βρεθήκαμε τα προηγούμενα χρόνια.

PRÉSIDENCE: Sylvie GUILLAUME

Vice-présidente

La Présidente. – Le débat est clos.

Déclarations écrites (article 162)

Ελισάβετ Βόζεμπεργκ-Βρυονίδη (PPE), γραπτώς. – Οι Έλληνες ευρωβουλευτές φοράμε τη φανέλα της Εθνικής Ελλάδος. Εσείς σήμερα απευθυνθήκατε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ως αρχηγός του ΣΥΡΙΖΑ, όχι ως πρωθυπουργός της χώρας. Μιλήσατε για διευρυμένη διαφθορά, διασπάθιση χρήματος στην υγεία από προηγούμενες κυβερνήσεις, αδιαφορώντας εάν αμαυρώνετε την εικόνα της χώρας μας. Η Ελλάδα αγωνίζεται να βγει από την κρίση στηριζόμενη στις θυσίες του ελληνικού λαού, όχι χάρη στο ανύπαρκτο success story της κυβέρνησής σας, όπως επιχειρήσατε να παρουσιάσετε. Προκαλέσατε ζημιά στην οικονομία άνω των 100 δισεκατομμύρια ευρώ, υποθηκεύσατε τη δημόσια περιουσία για 99 χρόνια, δεσμεύσατε τη χώρα με ανέφικτα πλεονάσματα έως το 2060, επιβάλλατε πρόσθετα μέτρα 15 δισεκατομμύρια ευρώ, κόψατε επιδόματα χαμηλοσυνταξιούχων, πολυτέκνων και αναπήρων. Ο οικονομικός σας λαϊκισμός ακρήστευσε τις θυσίες πέντε ετών, προκάλεσε capital controls, στέρθηκε από τη χώρα το πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης και έδωσε χιλιάδες νέους στο εξωτερικό. Επιρρίψατε ευθύνες στην προηγούμενη κυβέρνηση, που κατά γενική παραδοχή ήταν έτοιμη να βγει από τα μνημόνια στα τέλη του 2014. Η κυβέρνηση Σαμαρά προσέγκυσε σε δύο χρόνια επενδύσεις 34 δισεκατομμύρια ευρώ, ενώ εσείς σε 3,5 χρόνια δεν φέρατε ούτε μία νέα σοβαρή επένδυση. Χαρακτηρίσατε τη Συμφωνία των Πρεσπών ως πρότυπο επίλυσης διαφορών, ενώ με αυτήν χαρίσατε στους γείτονές μας μακεδονική γλώσσα και ταυτότητα, υποχωρώντας από πάγιες ελληνικές θέσεις.

Θεόδωρος Ζαγοράκης (PPE), γραπτώς. – Ο λαός μας περιμένει καθαρές απαντήσεις, ούτε υπεκφυγές, ούτε άσκοπες διαμάχες χωρίς περιεχόμενο. Τη στιγμή που η κυβέρνηση κλείνει τα αυτιά της στη βούληση των συμπολιτών μας για την επιχειρούμενη συμφωνία Τσίπρα-Zaev, τη στιγμή που η χώρα μας έχει ανάγκη την ενότητα, ο Πρωθυπουργός προτίμησε ακόμη μια φορά να κατηγορήσει τη ΝΔ και τις προηγούμενες κυβερνήσεις μπροστά στους ξένους συναδέλφους. Στη συζήτηση για το μέλλον της Ευρώπης, ο κ. Τσίπρας θα ήταν προτιμότερο να επικεντρωθεί στους νέους μας που φεύγουν στο εξωτερικό, στην πολιτιστική μας κληρονομιά που τιμάται φέτος από την ΕΕ, στην ανισότητα ευκαιριών και θέσεων εργασίας μεταξύ βόρειων και νότιων χωρών ακόμη και σήμερα, οχτώ χρόνια από την αρχή της κρίσης. Οι πολίτες αγωνιούν. Δεν είναι οι καιροί για συνθήματα, οι Έλληνες, οι Ευρωπαίοι χρειάζονται πλέον λύσεις, όχι ψεύτικες υποσχέσεις και κόντρες εντυπωσιασμού.

(La séance est suspendue à 11h42 dans l'attente de la séance solennelle)

PRESIDENZA DELL'ON. ANTONIO TAJANI

Presidente

3. Slavnostní zasedání – Libanon

Le Président. – Monsieur le Président, vous êtes le bienvenu au Parlement européen. Pour nous, c'est un honneur, un grand plaisir de vous recevoir ici dans la maison de la démocratie européenne. C'est très important pour nous de vous écouter. La situation dans la Méditerranée est difficile, nous avons un problème d'immigration, de réfugiés. Je veux remercier la République libanaise pour son engagement dans le domaine des réfugiés; vous avez accueilli des centaines de milliers de Syriens et grâce à votre engagement, on a réduit la présence des réfugiés et des immigrants en Europe. Nous ne pouvons pas oublier votre travail et votre engagement. Il faut aller de l'avant et continuer à renforcer la coopération entre vous et nous. Nous savons bien aussi que le Liban est un pays qui a fait du dialogue interreligieux sa force, c'est un bon exemple à suivre partout. Votre pays est aussi très important pour la stabilité dans la région de la Méditerranée. Face à ce qui se passe en Syrie et en Libye, nous avons besoin de pays méditerranéens qui s'engagent pour la paix et le dialogue. Monsieur le Président, un grand merci encore une fois, non seulement pour votre présence ici, mais surtout pour ce que votre pays fait pour la stabilité, la paix et le dialogue dans la région de la Méditerranée. Un grand merci et je vous donne tout de suite la parole.

Michel Aoun, Président de la République libanaise. – *(Ce qui suit est une transcription de l'interprétation du discours original de l'arabe en français)* Monsieur le Président du Parlement européen, Monsieur Antonio Tajani, Mesdames, Messieurs les Députés européens,

Je suis heureux d'être aujourd'hui au siège du Parlement européen à Strasbourg, face aux représentants élus de 28 États qui ont choisi de faire du continent européen un modèle sans égal dans le monde. Un modèle d'échange, d'intégration et d'unité à tous les niveaux, qui transforme les pays de l'Union européenne en un espace unique dans lequel se fondent les rêves des peuples et où l'on partage les principes et les idéaux, tout en sauvegardant chaque spécificité et civilisation ainsi que l'appartenance des peuples à leur terre, à leur langue, à leur patrimoine et à leur patrie.

La force de cette construction et de cet édifice démocratiques a permis de consolider une paix véritable au sein du continent européen, éteignant ainsi les velléités du recours à la guerre comme seule méthode de résolution des problèmes. Ces peuples et ces États ont la conviction que leur force, leurs intérêts et leur prospérité dépendent de leur unité et du partage de leurs valeurs démocratiques, et non du conflit pour assurer leur réussite. Il est très regrettable d'assister actuellement à l'émergence de certaines tendances séparatistes et sécessionnistes qui menacent l'équilibre de cet édifice pionnier dans la rencontre des peuples.

Mesdames, Messieurs, en cette période de notre histoire où la voix de l'humanité s'affaiblit et où les intérêts des grandes puissances dépassent toutes les limites au détriment de la justice et de la solidarité humaines, nous estimons que seuls le dialogue, le respect mutuel et le retour à la mise en œuvre des principes universels des droits de l'homme, des communautés, et des pays permettront de désamorcer la violence, les guerres et l'extrémisme qui ont fait du monde et de notre région du Proche-Orient un lieu enflammé par la haine, la peur et les tensions.

La guerre, bien que l'économie en soit le véritable moteur, ne peut se faire jour sur un socle solide; elle requiert un terrain fissuré, perméable, prêt à s'embraser. Rien de tel que l'incitation à l'intolérance, à l'extrémisme religieux, communautaire et ethnique, rien de tel que le rejet de l'autre pour provoquer cette désintégration, pour fissurer le socle et allumer les flammes de la guerre.

Ce qui se passe dans notre région aujourd'hui nous attache encore davantage aux fondations mêmes sur lesquelles s'est construit l'État du Liban et, avant tout, au régime démocratique qui le caractérise, qui – malgré certaines défaillances – rassemble toutes les composantes du peuple libanais et reflète l'essence même du message du Liban, pays de coexistence, de diversité, de pluralisme et de richesse culturelle.

En raison des conflits qui sévissent dans notre région, le Liban a connu des divisions au niveau politique, mais pas sur le plan national. Les discours politiques étaient certes enflammés, mais ils n'ont pas mis le feu aux poudres. Lorsque certains ont délaissé la voie normale pour embrasser l'extrémisme et la pensée intégriste, ils ont été aussitôt rejetés, tant par leur communauté que par le pays. En effet, la société libanaise, de par sa nature, ne constitue pas un terreau propice à l'extrémisme et au refus de l'autre. Le respect de la liberté de croyance, de la liberté d'expression et d'opinion ainsi que du droit à la différence sont une partie intégrante de la culture des Libanais.

Cette spécificité libanaise aide le pays à surmonter ses problèmes et à consolider sa paix et sa stabilité. Elle peut aussi servir d'exemple à d'autres pays, afin de bâtir un avenir davantage en syntonie et en phase avec la modernité et les droits de l'homme, notamment si nous parvenons à combler certaines lacunes et à atteindre la maturité démocratique à laquelle nous aspirons.

Dans ce contexte, le Liban apprécie vivement la conscience qu'a l'Union européenne de sa spécificité, de son caractère unique. L'Assemblée parlementaire du Conseil de l'Europe l'a exprimé au deuxième paragraphe de sa résolution 2150, dans lequel elle insiste sur les nombreuses spécificités et la grande diversité religieuse qui font du Liban un pays unique. Le Liban est la plus ancienne démocratie au Proche-Orient, le pouvoir politique y est partagé de manière équitable entre chrétiens et musulmans, ce qui en fait un exemple de coexistence pacifique que l'on doit soutenir afin qu'il poursuive sur cette voie.

Mesdames, Messieurs, chers Parlementaires, au mois de mai dernier, le Liban a organisé, en dépit de quelques tiraillements politiques qui en ont retardé la tenue, des élections législatives qui ont eu lieu selon une loi électorale moderne, fondée sur la proportionnelle. Ces élections ont abouti à une représentation plus équilibrée et précise des forces politiques en présence, permettant, dès lors, une plus grande diversité au sein du parlement et renforçant ainsi la vie démocratique.

Je me dois donc, dans ce contexte, de saluer le travail réalisé par la mission d'observation électorale de l'Union, emmenée par Mme Elena Valenciano, qui a accompagné les différentes étapes de préparation des élections et du déroulement du scrutin. Cette mission d'observation électorale du Parlement européen a présenté, au mois de juillet dernier, un rapport positif concernant le processus électoral. Ce rapport contient diverses nouvelles recommandations, formulées en vue de combler certaines lacunes. Ces recommandations seront certainement prises en compte à l'avenir.

Nous souhaitons à cet égard renforcer la coopération entre notre parlement et le Parlement européen en intensifiant les réunions conjointes et les échanges d'expériences, afin de promouvoir la performance et l'activité de notre pouvoir législatif, conformément aux exigences actuelles.

Mesdames, Messieurs, mon pays fait face actuellement à de nombreux défis, notamment à une conjoncture économique difficile. Nous avons récemment lancé un plan économique, dont les grandes lignes tracent les contours d'une feuille de route destinée à relancer les secteurs productifs et à moderniser les infrastructures de notre pays. Ce plan vient conforter les décisions prises lors de la conférence «CEDRE».

J'ai placé parmi mes priorités la lutte contre la corruption et la promotion de la transparence. Nous avons déjà engrangé certaines avancées dans ce domaine.

Mesdames, Messieurs, le Liban a pris sa part du poids des crises qui sévissent dans la région sur les plans économique, social et sécuritaire. Des organisations terroristes ont infiltré nos frontières à l'Est et au Nord pour en faire un tremplin de leurs opérations sanglantes dans l'intérieur du territoire libanais. Notre armée a toutefois lancé une offensive militaire couronnée de succès, qui s'est soldée par la défaite des terroristes et la libération de nos territoires. Notre armée a poursuivi son travail en collaboration avec tous les organes et services de l'État, afin de démanteler les cellules terroristes dormantes jusqu'à leur élimination totale. Nous avons ainsi pu rétablir la sécurité et la stabilité du pays.

Il n'en reste pas moins que la crise occasionnée par les déplacés syriens est celle qui pèse le plus sur le Liban. Ses conséquences sont dévastatrices pour les secteurs économique, sécuritaire et social. Le Liban a accueilli, au nom de la solidarité humaine, plus d'un million et demi de réfugiés qui ont fui l'enfer de la guerre en Syrie. Cependant, dans un petit pays comme le nôtre, à forte densité de population, aux ressources limitées et qui pâtit déjà de la faiblesse des infrastructures et de la hausse du chômage, cette charge est très difficile à assumer. Vous n'êtes pas sans connaître les effets dévastateurs de la présence des réfugiés syriens. La communauté internationale n'a pas pris sa part de responsabilité dans le soutien du Liban face aux effets de la présence des migrants.

Nous appelons, dès lors, à mettre en œuvre les décisions en matière de soutien financier, notamment celles adoptées lors de la conférence de Bruxelles. Nous demandons aussi qu'il soit tenu compte des réserves que nous avons émises concernant certains points du communiqué final de la conférence de Bruxelles, notamment ceux qui ont trait au retour volontaire des réfugiés ou des déplacés, en particulier le lien entre ce retour et la solution politique, ou encore l'intégration des migrants ou des déplacés sur le marché du travail dans les pays d'accueil. Il convient de rappeler à cet égard que le Liban est un pays d'émigration et non un pays d'implantation, encore moins un marché de travail. Les Libanais dispersés à travers le monde, et sur le continent européen en particulier, en sont la preuve.

Aujourd'hui, le Liban vise à assurer le retour digne et sûr des déplacés syriens et rejette toute manœuvre dilatoire à cet égard. Mon pays appuie toute démarche visant à trouver une solution au déplacement massif des Syriens sur son territoire, à l'instar de l'initiative russe, et refuse de lier le retour des déplacés à une solution politique qui pourrait se faire attendre. Je tiens à rappeler à cet égard que le peuple palestinien vit depuis 1948 dans des camps, notamment au Liban, dans l'attente d'une solution politique et de la mise en œuvre de la résolution 194. Après 70 ans d'attente, en lieu et place d'une solution au problème palestinien, c'est malheureusement un projet d'implantation définitive qui commence à se profiler à l'horizon, comme si la communauté internationale adoptait la politique de l'adage «donner ce que l'on ne possède pas à celui qui ne le mérite pas».

Mesdames, Messieurs, en ce jour du 11 septembre, nous commémorons les événements du 11 septembre 2001, date charnière qui a changé le cours de l'histoire du monde et poussé les États-Unis à déclarer la guerre au terrorisme, avec la promesse d'instaurer la liberté, d'asseoir la démocratie et de mettre un terme au terrorisme. Malheureusement, depuis 17 ans et jusqu'à ce jour, la guerre contre le terrorisme a eu pour effet de diffuser ce dernier dans le monde au lieu d'y mettre un terme.

Je cite à ce propos un passage d'une lettre ouverte que j'avais adressée aux dirigeants du monde en 1995, dans laquelle je les mettais en garde contre le danger de la montée du fondamentalisme qui commençait à émerger dans certains pays.

Voici ce que j'y écrivais: «Les derniers événements en Bosnie-Herzégovine, en Algérie et, dans une moindre mesure, à Paris, ne sont que des signes prémonitoires de conflits qui nous menaceront demain et que ni la dissuasion nucléaire, ni la guerre conventionnelle ne pourront arrêter. Le fondamentalisme, né de l'inégalité dans l'application du droit international et des frustrations que nourrit le développement déséquilibré, risque de noyer toute une civilisation dans l'obscurantisme. Personne n'est à l'abri de la violence que suscite le déchaînement des passions ethniques et intégristes, et aucune frontière ne saurait les contenir. Ces virus cultivés dans des laboratoires du réalisme politique ne risquent-ils pas de contaminer ceux-là même qui, indifférents ou complices, les ont laissé germer?».

Malheureusement, le monde entier souffre aujourd'hui des répercussions des expérimentations des laboratoires du réalisme politique et de la négligence des signes prémonitoires qui auraient pu nous mettre sur la voie. J'ajoute à cela que la politique internationale menée au Proche-Orient ne fait qu'exacerber la radicalisation et la haine, et qu'elle ouvre la voie à la violence et au terrorisme. Il ne fait nul doute que ces politiques dénuées de justice jettent le trouble dans l'application de la démocratie, et cela dans les pays pionniers, ceux qui avaient été les premiers à l'ériger en système politique. Préserver les droits de l'homme chez soi et les sacrifier hors de ses frontières peut-il aider à servir les intérêts des grandes puissances et être synonyme de démocratie?

Cette même politique a poussé Israël à judaïser Jérusalem et à en faire sa capitale, ignorant toutes les résolutions internationales ainsi que les votes du Conseil de sécurité et de l'Assemblée générale de l'ONU. Israël ne s'est pas arrêté là, il a même adopté la loi de «l'État-Nation juif».

À cela s'est ajoutée la récente décision américaine de mettre un terme au financement de l'UNRWA, ce qui signifie le début de l'implantation de facto des Palestiniens dans les pays qui les ont accueillis, dont le Liban. Une implantation que nous refusons au nom de la justice et de l'égalité.

Mesdames, Messieurs, je viens ici aujourd'hui au nom du Liban, «pays message», tel que le Saint-Père Jean-Paul II l'avait qualifié. Sa civilisation vieille de 5 000 ans, aux racines multiples et profondes, a permis à ses enfants, par ses facettes et dimensions nombreuses et variées, de se répandre à travers le monde et de s'intégrer à toutes les cultures, où qu'ils aillent.

Je saisis l'occasion qui m'est donnée d'être parmi vous aujourd'hui pour renouveler un appel, déjà lancé en particulier depuis la tribune des Nations unies, visant à faire du Liban un centre permanent de dialogue entre les civilisations, les religions et les races. Ce projet est suivi par nos ambassadeurs aux quatre coins du monde et nous espérons qu'il sera proposé lors de la session à venir de l'Assemblée générale des Nations unies en 2019, tout comme nous espérons qu'il recueillera le soutien des pays européens. Car qui mieux que les pays d'Europe pour connaître l'importance du dialogue afin de combler les lacunes, de panser les blessures et d'instaurer une culture de paix?

Je vous remercie de m'avoir accueilli parmi vous aujourd'hui. Je vous remercie pour votre attention. Vive l'Europe, vive le Liban.

(L'Assemblée, debout, applaudit l'orateur)

Le Président. – Merci beaucoup, Monsieur le Président, pour vos mots. Il faut continuer à aller de l'avant avec la coopération entre votre pays le Liban et l'Union européenne.

Il faut travailler tous ensemble pour le dialogue, pour la paix et pour résoudre le problème des réfugiés, chez vous comme chez nous.

Cela n'est pas facile, mais grâce à la volonté de ceux qui travaillent, hommes d'État ou députés, tous ensemble nous pouvons parvenir à un résultat positif pour nos concitoyens et pour tous les réfugiés, qui ont le droit de rentrer chez eux.

Moi, je pense que tous les Syriens ont le droit de rentrer en Syrie pour vivre en paix dans leur ville ou leur village et pour bénéficier d'une bonne démocratie.

La Syrie est un grand pays avec une histoire importante et un héritage parmi les plus importants de la Méditerranée; il faut empêcher que ce pays soit détruit par la guerre civile.

Grâce au Liban, des centaines de milliers de citoyens syriens ont pu résister, mais il faut maintenant leur permettre de rentrer chez eux.

Encore une fois, Monsieur le Président, un grand merci à vous et à votre pays pour ce que vous faites.

(La séance est suspendue quelques instants dans l'attente de l'heure des votes)

PREȘEDINȚIA: IOAN MIRCEA PAȘCU

Vicepreședinte

4. Pokračování denního zasedání

(Ședința a fost reluată la ora 12.34)

5. Ověření pověřovacích listin

Președintele. – Am de făcut o comunicare: Comisia pentru afaceri juridice a procedat la verificarea acreditărilor domnilor Romeo Franz și Christophe Hansen și a propus validarea mandatului lor începând cu data de 3 iulie, respectiv 2 septembrie 2018.

Sunt observații?...

Nu?... Mulțumesc.

Deci, aceste mandate sunt validate.

Νότης Μαρίας (ECR). – Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο επί της διαδικασίας σε σχέση με την προηγούμενη συζήτηση με τον Πρωθυπουργό της Ελλάδος, τον κύριο Τσίπρα, μια συζήτηση η οποία μεταδιδόταν απευθείας από την ελληνική τηλεόραση, και μεταδόθηκε η ομιλία του κυρίου Τσίπρα, του κυρίου Domitrovskis, των εκπροσώπων του PPE και του Σοσιαλιστικού Κόμματος και, μόλις έλαβα εγώ τον λόγο, η τηλεόραση σταμάτησε την απευθείας μετάδοση. Αυτή είναι η Δημοκρατία α λα Τσίπρα για να μην ακουστούν οι απόψεις μας! Το καταγγέλλω και επισημαίνω ότι, με αυτούς τους όρους, δεν μπορούμε να πάμε στις ευρωεκλογές. Δεν μπορούμε να πάμε στις ευρωεκλογές χωρίς να εκφράζονται όλες οι απόψεις! Και σημειώνω ότι το 2015 μεταδόθηκε η ομιλία και η συζήτηση στο Κοινοβούλιο του κυρίου Τσίπρα, ότι το 2014 μεταδόθηκε όλη η συζήτηση με τον κύριο Σαμαρά. Καταγγέλλουμε την αντιδημοκρατική διαδικασία και καλούμε τους φίλους από την Ευρωπαϊκή Αριστερά να πάρουν θέση!

President. – Mr Marias, your point has been recorded. Personally, I do not know the details and therefore I would abstain from making any further comment.

Olaf Stuger (ENF). – Ik wil even in dit huis een gebeurtenis van 17 jaar geleden in gedachten roepen. Dat was de grootste islamitische aanslag in de westerse wereld: duizenden slachtoffers en nog steeds tienduizenden nabestaanden. Dank u wel.

Udo Voigt (NI). – Herr Präsident! Ich möchte zu 149, 149a und zu 165 sprechen. Ich begrüße es, dass wir in den letzten Tagen der Opfer der Waldbrände in Griechenland und des brutalen Busüberfalls gedacht haben. Dafür kann dieses Parlament allerdings nichts. Aber ich vermisse eine Gedenkminute für die vielen Opfer des Multikulti-Terrors in Europa, und ich wünsche, dass stellvertretend für die durch Migrantenhand Gestorbenen hier im Parlament Daniels aus Chemnitz und Markus aus Köthen gedacht wird, denn viele im Parlament tragen dafür eine Mitschuld.

6. Hlasování

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi este votarea.

(Pentru rezultate și alte detalii ale voturilor: a se vedea procesul-verbal)

6.1. Rovnocennost přehlídek porostu (A8-0253/2018 – Czesław Adam Siekierski) (hlasování)

6.2. Společný systém daně z přidané hodnoty, pokud jde o zvláštní režim pro malé podniky (A8-0260/2018 – Tom Vandenkendelaere) (hlasování)

6.3. Prováděcí rozhodnutí o podrobení nových psychoaktivních látek cyklopropylfentanylu a methoxyacetylfentanylu kontrolním opatřením (A8-0271/2018 – Branislav Škripek) (hlasování)

6.4. Uvolnění prostředků z Fondu solidarity Evropské unie za účelem poskytnutí pomoci Bulharsku, Řecku, Litvě a Polsku (A8-0272/2018 – Janusz Lewandowski) (hlasování)

6.5. Návrh opravného rozpočtu č. 4/2018: uvolnění prostředků z Fondu solidarity Evropské unie s cílem poskytnout pomoc Bulharsku, Řecku, Litvě a Polsku (A8-0273/2018 – Siegfried Mureșan) (hlasování)

6.6. Dopad politiky soudržnosti EU na Severní Irsko (A8-0240/2018 – Derek Vaughan) (hlasování)

6.7. Zvláštní opatření pro Řecko (A8-0244/2018 – Pascal Arimont) (hlasování)

6.8. Možnosti opětovného začlenění pracovníků, kteří se zotavují z úrazu a nemoci, do kvalitních zaměstnání (A8-0208/2018 – Jana Žitňanská) (hlasování)

6.9. Vztahy mezi EU a třetími zeměmi v oblasti regulace a dohledu nad finančními službami (A8-0263/2018 – Brian Hayes) (hlasování)

6.10. Podpora růstu a soudržnosti v příhraničních regionech EU (A8-0266/2018 – Krzysztof Hetman) (hlasování)

6.11. Evropský sbor solidarity (A8-0060/2018 – Helga Trüpel) (hlasování)

— *Înainte de votare:*

Isabella Adinolfi, *a nome del gruppo EFDD*. – Signor Presidente, vorrei chiedere, a nome del gruppo EFDD, di procedere alla votazione sugli emendamenti presentati alla relazione che voteremo tra pochi minuti, come previsto dall'articolo 59, paragrafo 3, del regolamento.

(Parlamentul a respins solicitarea.)

6.12. Program na podporu strukturálních reforem: finanční krytí a obecný cíl (A8-0227/2018 – Ruža Tomašić) (hlasování)

6.13. Evropský program doplňující rámcový program Horizont 2020 (A8-0258/2018 – Rebecca Harms) (hlasování)

— *După votare:*

Rebecca Harms, *Rapporteur*. – Mr President, I would like to use this opportunity to say that I withdrew my name from this report. This is not a surprise for my colleagues in the committee, but I am really disappointed that Parliament again failed to rebalance the research funds under Euratom in favour of challenges, especially around nuclear waste, which we face in many of our Member States. The bill will come back to this House later on. Thank you for your attention.

(Applause)

Președintele. – Am luat notă.

6.14. Opatření pro předcházení a boj proti psychickému a sexuálnímu obtěžování na pracovišti, ve veřejném prostoru a v politickém životě v EU (A8-0265/2018 – Pina Picierno) (hlasování)

6.15. Rovnost jazyků v digitálním věku (A8-0228/2018 – Jill Evans) (hlasování)

6.16. Transparentní a zodpovědné využívání přírodních zdrojů v rozvojových zemích: případ lesů (A8-0249/2018 – Heidi Hautala) (hlasování)

Președintele. – Votarea a luat sfârșit.

7. Vysvětlení hlasování

7.1. Dopad politiky soudržnosti EU na Severní Irsko (A8-0240/2018 – Derek Vaughan)

Explicații orale privind votul

Daniel Hannan (ECR). – Mr President, the discussions that we have been having about the future status of Northern Ireland and the border within Ireland have an oddly antiquated, almost 19th century feel as though borders were some terrific event involving customs officers with great epaulets and peaked caps who have to rifle through your bags and check every item. Of course, these days the overwhelming majority of customs checks are done online and in advance. Indeed, advances in blockchain will eventually make customs checks between all advanced economies irrelevant.

We already have a border on the island of Ireland. There are differential regulations, differential tax rates. There is some cross-border smuggling now, and it is policed away from the border. There is no reason why, provided we have a deep and comprehensive free trade agreement between the United Kingdom and the European Union based on mutual recognition, we cannot carry on with the existing arrangements.

Seán Kelly (PPE). – Mr President, I was very pleased to support this report, and I thank Derek Vaughan for his good work on it. Investment from the EU's cohesion policy has had a tremendously important and positive impact on the people, local economy and social reality in Northern Ireland. This is particularly true for disadvantaged urban and rural areas, as well as for cross-community relations.

The cohesion policy has been an active contributor to the peace process with investment such as PEACE and INTERREG funding playing an effective role in maintaining peace and reconciliation. The PEACE Programme has been of particular significance, with a special focus on building cross-border relations. The EU Structural Funds should continue to play an effective role in upholding the Good Friday Agreement.

The northern Irish economy has benefited substantially from EU cohesion policy, and should continue to do so. For example, the European Regional Development Fund has put EUR 140 million towards SMEs. The European Rural Development Fund has likewise helped agri-food businesses. I welcome this report and I voted in favour.

7.2. Zvláštní opatření pro Řecko (A8-0244/2018 – Pascal Arimont)

Explicații orale privind votul

Rosa D'Amato, a nome del gruppo EFDD. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, a causa degli effetti della crisi, che perdurano ormai dal 2008, nonché dell'afflusso senza precedenti di rifugiati e migranti registrati tra il 2015 e il 2016, la Grecia ha dovuto affrontare problemi di liquidità e una mancanza di fondi pubblici per investimenti necessari a favorire una ripresa economica sostenibile.

Questa relazione, che noi supportiamo, analizza le misure speciali che hanno permesso alla Grecia di non perdere le risorse del 2007-2013 e di migliorare il tasso di assorbimento dell'attuale programmazione. Da questo punto di vista, come da noi sottolineato in diversi emendamenti, e come riportato nel paragrafo 12, sarebbero tuttavia utili ulteriori informazioni in merito al valore aggiunto di questi fondi dal punto di vista sociale e della sostenibilità ambientale. Un'analisi olistica della situazione della Grecia, che esula da questa particolare relazione e dal regolamento specifico qui trattato, dovrebbe infatti considerare indicatori diversi dal PIL.

Particolarmente positivo per noi è il paragrafo 16, proveniente anch'esso da un nostro emendamento, dove si evidenzia che alcune regioni hanno difficoltà a cofinanziare progetti dei fondi strutturali, e soprattutto si invita la Commissione a considerare urgentemente, nell'ambito del Semestre europeo e del Patto di stabilità e crescita, l'impatto del calcolo del deficit degli investimenti regionali e cofinanziati con i fondi strutturali, specialmente nelle regioni meno sviluppate.

Ci auguriamo che la Commissione prenda di nuovo nota, e una dovuta nota, almeno questa volta, di queste osservazioni, e quindi noi lavoreremo affinché la Commissione si svegli e tolga il cofinanziamento dei fondi strutturali dal calcolo del deficit.

Daniel Hannan (ECR). – Mr President, Greece, we are now told, has turned the corner. It has returned to normality. Actually, I'm not sure it has even returned to normality in a strict constitutional sense in the sense that it still has external constraints on its budgetary freedom of action. But how can we talk of normality, given the economic and human ruin inflicted on that country over the past decade? How can you begin to weigh up the ongoing cost to Greece of the lost talent from the generation driven into emigration? An irrecoverable generation.

We talk of normality, but I would ask all colleagues in this House if they can't declutter their minds of assumptions and prejudices and ask themselves one question honestly: would it not have been much better, knowing what we now know for Greece, when the crisis emerged in 2009 to have defaulted, decoupled, devalued and returned to growth?

Νότης Μαριάς (ECR). – Κύριε Πρόεδρε, ευτυχώς εδώ μας δίνετε το δικαίωμα να μιλούμε και ευτυχώς εδώ καταγράφονται και μεταδίδονται αυτά που λέμε διότι, όπως σας κατήγγειλα και πριν, την ώρα που ξεκίνησε η ομιλία μου στη συνεδρίαση εδώ, παρουσία του κυρίου Τσίπρα, η Ελληνική Ραδιοφωνία και Τηλεόραση που μετέδιδε την εκπομπή με έκοψε στον αέρα για να αποδειχθεί ότι δεν υπάρχει πλέον πολυφωνία στην Ελλάδα. Αυτή είναι η δημοκρατία στην Ελλάδα, με αυτούς τους όρους, με τη δημοκρατία α λα Τσίπρα, θα πάμε στις εκλογές. Σε κάθε περίπτωση, θέλω να πω ότι τα μέτρα που έχουν ληφθεί για την Ελλάδα πραγματικά στήριξαν την ελληνική οικονομία αλλά εμείς λέμε «να σε κάψω Γιάννη να σε αλείψω λάδι» δηλαδή, αφού τα μνημόνια που επέβαλε η Ευρωπαϊκή Ένωση διέλυσαν την ελληνική οικονομία, ήρθε εν συνεχεία η Ευρωπαϊκή Ένωση να αλλάξει τους κανόνες για να έρθει ρευστότητα στην Ελλάδα. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Stanislav Polčák (PPE). – Pane předsedající, já jsem tento návrh podpořil, protože podle mého názoru jde o opravdový příklad evropské soudržnosti. My jsme schválili pravidla, která umožňují a umožňovala tehdy Řecku plnou úhradu nákladů, které měli s financováním evropských projektů, a ty projekty skutečně pomohly. Byla to pomoc konkrétním podnikům, do infrastruktury, byla to pomoc, která zvyšovala výkon řecké ekonomiky a zvyšovala zaměstnanost. Proto si myslím, že toto opatření, které bylo mimořádné, nevím, jestli je opakovatelné, ale skutečně bylo mimořádné, opravdu pomohlo řeckým občanům. Jsem hrdý na to, že jsme toto opatření tehdy velmi jednomyslně schválili i v našem výboru REGI. Z toho důvodu jsem podpořil tuto zprávu, která hodnotí dopad těchto opatření, a myslím si, že je to skutečně opatření, které jsme provedli ve prospěch řeckého lidu, na které můžeme být pyšní.

Krisztina Morvai (NI). – Elnök Úr! Mi, magyarok, Sargentini asszony idegenvezetésével egy jogtörténeti túrán vettünk részt az elmúlt időszakban. A szovjet államelmélet világába kalauzolt el bennünket, amikor is, ugye, az volt a lényeg, hogy nem kell jog, nem kellenek normák, elég a forradalmi öntudat, ami irányítéként mutatja a helyes utat, az igazságszolgáltatásban a felelősségre vonás van.

De most ebben a görög vitában legalább látjuk, hogy ez a bizonyos forradalmi öntudat mégis milyen normákat ír elő a tagállamok, és különösen, ugye, a hátrányosabb helyzetű déli és kelet-európai tagállamok számára: tömeges migráció befogadása, mecsetépítés, azonos neműek házassága, és, ugye, a gazdaság világában a nemzeti kincsek privatizálása, a különböző nemzetközi bankok gazdagítása. Mi nem ezt az utat választottuk. Várom a délutáni vitát, és az összehasonlítás lehetőségét. Köszönöm!

7.3. Možnosti opětovného začlenění pracovníků, kteří se zotavují z úrazu a nemoci, do kvalitních zaměstnání (A8-0208/2018 – Jana Žitňanská)

Explicații orale privind votul

Rory Palmer (S&D). – Mr President, as we meet here, the British Trades Union Congress meets this week for its 150th annual congress. firmly on their agenda is the important need to strengthen and protect employment rights.

The report that we have just approved this morning sets out the important need to strengthen the rights of people in the workplace with a terminal illness. That is the subject of the important 'Dying to Work' campaign, which has secured the support of Members from across this House, of trade unions and of employers. We must redouble our efforts, and I call again on the Commission today to take legislative action to ensure that people with a terminal illness are supported by their employers and have their full rights in the workplace protected.

Jasenko Selimovic (ALDE). – Mr President, bearing in mind Europe's ageing population and the fact that almost 30% of Europeans report having a chronic physical or mental health problem, illness or disability, the issue of the reintegration of workers is of the highest importance. I would like to thank all my colleagues who worked on this report.

I hope that we will raise awareness about stress and burnout at work, talk more about mental health in the workplace and, most importantly, recognise the psychological and social factors that a return to work entails for individuals, and recommend tailor-made measures in different cases, since we don't have one measure that fits all. Workplaces should ensure a physically and mentally safe and healthy working environment throughout people's working life, and active and healthy ageing for workers. Member State employers should have the obligation to keep a positive work-oriented approach to people with disabilities, especially because they are very often excluded. Older workers are in favour of upskilling, ensuring their competences are used in the best way possible.

Alex Mayer (S&D). – Mr President, I welcome this report and the specific reference to the TUC's Dying to Work Charter. The charter already covers three quarters of a million workers, and has been signed by many leading businesses and organisations such as E.ON, the Royal Mail and the University of Essex, in my region.

The campaign is about protecting workers if they get a terminal diagnosis. With the terrible news from the doctor, a person's world is turned upside down. Some want to stop working, others to carry on, but nobody wants to face the sack. Then there is the question of stressful HR procedures, reduced financial security and loss of death in service payments. The majority of employers want to do the right thing, not to penalise a worker with incurable cancer, and that is why in the absence of legislation I am urging more companies across the East of England, large and small, to adopt the Dying to Work Charter. If it doesn't affect you today, it could do tomorrow, so please sign up.

Jiří Pospíšil (PPE). – Pane předsedající, já jsem podpořil tuto zprávu, chci pogratulovat kolegyni Žitňanské k mimořádně kvalitnímu materiálu. Ta zpráva není o vizích, že bychom měli rychle přijímat nějakou novou evropskou legislativu, ale snaží se upozornit na konkrétní možnosti, kde mohou členské státy usnadnit život pracujícím, kteří se po úrazu snaží zapojit do pracovního postupu. Tady chci zdůraznit, že se domnívám, že základem je otázka národního práva, a měli bychom tedy vyzývat jednotlivé členské státy, aby jejich pracovní právo bylo dostatečně flexibilní a dostatečně umožnilo zapojit do pracovního procesu člověka, který po nemoci chce opět pracovat a v určité fázi ještě není schopen pracovat v původním nasazení za původních podmínek, jako pracoval před nemocí. Je dobře, že ta zpráva vyjmenovává celou řadu konkrétních opatření, a myslím, že pro jednotlivé členské státy může být dobrým vodítkem.

7.4. Vztahy mezi EU a třetími zeměmi v oblasti regulace a dohledu nad finančními službami (A8-0263/2018 – Brian Hayes)

Explicații orale privind votul

Miguel Viegas (GUE/NGL). – Senhor Presidente, passados dez anos sobre a falência do Lehman Brothers, creio que é tempo de fazermos um balanço daquilo que foi feito em termos de supervisão e regulamentação do sistema financeiro e no relacionamento com países terceiros.

Lamentavelmente, nós temos que reconhecer que pouco ou nada se avançou. É sintomático que não tenha sido possível obter um consenso para a criação de um fundo único de resolução que seja suficientemente dotado e que possa, no fundo, de forma credível, corresponder às promessas feitas de que o dinheiro dos contribuintes nunca iria ser utilizado para recapitalizar a banca falida e, em relação à supervisão, são pseudo regras destinadas apenas a maquilhar o balanço dos bancos cujo rácio de alavancagem continua elevadíssimo. Não se avançou em relação à separação da banca de retalho da banca de investimento, a banca sombra continua a crescer sem qualquer tipo de regulação.

Isto prova duas coisas: em primeiro lugar que o poder político continua captado pelos lobbies financeiros e a segunda conclusão é que só um controlo público da banca permitirá alinhar o sistema financeiro com os imperativos de desenvolvimento dos países.

7.5. Podpora růstu a soudržnosti v příhraničních regionech EU (A8-0266/2018 – Krzysztof Hetman)

Explicații orale privind votul

Bogdan Andrzej Zdrojewski (PPE). – Panie Przewodniczący! Przegląd transgraniczny dokonany na lata 2015-2017 przyniósł kilka bardzo interesujących refleksji. Przede wszystkim pokazał ogromną liczbę aktywnych mieszkańców, którzy mieszkają w tak zwanych terenach przygranicznych. Trzeba pamiętać także, że to nie tylko jest kwestia definiowania tych aktywnych ludzi, także młodych oczywiście, którzy pracują w sektorze czystej gospodarki, ale bardzo często jest to także problem mobilności tych, którzy pracują w przemysłach kreatywnych. Myślę tutaj przede wszystkim o konieczności uwzględniania barier w mobilności samych artystów, zwłaszcza najmłodszego pokolenia. To oni mają największe kłopoty, kłopoty prawne, czasem finansowe, czasem dotyczące tych dwóch elementów jednocześnie. Zwracam na to uwagę, bo przy okazji sprawozdania ta kwestia została potraktowana marginalnie.

Miguel Viegas (GUE/NGL). – Senhor Presidente, não negamos a importância do INTERREG e de desenvolver as regiões transfronteiriças, assim como de promover a própria permeabilidade dessas fronteiras. Agora, é evidente que este debate é um pouco teórico porque quem olhar para essas regiões do interior, como existem em Portugal, verá territórios profundamente deprimidos em virtude das políticas restritivas da União Europeia e, nesse sentido, questionamos a Política Agrícola Comum. Foram 300 mil explorações que desapareceram, a maioria delas no interior.

Que dizer das políticas de austeridade que determinaram o encerramento de milhares de serviços públicos, muitos deles situados no interior, e, portanto, o que diremos é que o Interreg faz sentido mas, para que faça sentido, tem que haver pessoas nesses territórios e para que as pessoas se mantenham no interior são necessárias políticas públicas de desenvolvimento que rompam com as orientações fundamentais da União Europeia e com os seus constrangimentos.

Νότης Μαρίας (ECR). – Κύριε Πρόεδρε, οι βόρειες περιοχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης και οι περιφέρειες πρέπει πραγματικά να στηριχθούν αλλά αυτό σημαίνει συγκεκριμένα μέτρα. Πάρτε για παράδειγμα τι έγινε στην Ελλάδα: μαζί η τρόικα και ο κύριος Τσίπρας συμφώνησαν και είχαμε αύξηση του φόρου προστιθέμενης αξίας στην περιφέρεια του Αιγαίου, και στο Βόρειο Αιγαίο και στο Νότιο Αιγαίο, εκεί που υπήρχε μέχρι πρόσφατα χαμηλότερος ΦΠΑ και τούτο για να μπορεί να ανταγωνίζεται την Τουρκία που έχει ΦΠΑ 5%. Και επέβαλε ο κύριος Τσίπρας με τις ευλογίες του κυρίου Dombrovskis και των υπολοίπων την αύξηση του φόρου προστιθέμενης αξίας για τα νησιά. Για ποια ρύθμιση μιλάμε και για ποια στήριξη παραμεθωρίων περιοχών όταν συμβαίνει αυτό στα νησιά του Αιγαίου που έχουν γεμίσει από πρόσφυγες και παράνομους μετανάστες; Πρέπει στην πράξη να δούμε όλα τα μέτρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για να στηριχθούν οι περιφέρειες, για να μπορέσουν οι παραμεθώριες περιοχές να έχουν πραγματικά ανάπτυξη και να μη διαλυθούν.

7.6. Evropský sbor solidarity (A8-0060/2018 – Helga Trüpel)

Explicații orale privind votul

Bogdan Andrzej Zdrojewski (PPE). – Panie Przewodniczący! Dobre sprawozdanie, ale od razu przyznam, że doszliśmy do niego drogą męki. Zwracam uwagę komisarzowi za niedopuszczalny tryb przygotowania zmian dotyczących wolontariatu młodych ludzi. Uważam, że brak podstawy prawnej w początkowej fazie przygotowania tego sprawozdania, niestety nie tylko budzi wątpliwości, ale powinien oznaczać odrzucenie go na wstępnym etapie procedowania. Na szczęście stało się tak, że finał jest dobry. Przyjeliśmy sprawozdanie z konkretnymi nowymi kwotami, przypominę dwadzieścia procent zwiększenia funduszu dla wolontariatu zwłaszcza młodych ludzi. Stworzyliśmy nowy szerszy program, lepiej adresowany. Przypominę natomiast, że tryb pracy nad tym projektem oznaczał roczną stratę i groził, w przypadku błędnej decyzji samej Komisji czy Parlamentu, że przez pewien czas w ogóle nie dofinansowywa-

libyśmy wolontariatu w jakimkolwiek kształcie. Przypominam to na koniec ku przestrodze.

Adam Szejnfeld (PPE). – Panie Przewodniczący! Europejskie Korpus Solidarności, czy teraz już Europejska Służba Solidarności Wolontariatu to nie tylko piękna idea, ale także program ważny społecznie, politycznie, europejsko, zresztą praktycznie sprawdzony już chociażby po trzęsieniu ziemi we Włoszech w 2017 r. Jest to idea i program, który daje możliwości realizowania się w wolontariacie młodych ludzi, ale także rozwoju zawodowego. Dlatego wyrażam zadowolenie z tego, iż udało się znaleźć kompromisy, które uruchamiają środki na realizację tego programu. Szkoda, że były z tym kłopoty, ale wszystko dobre, co się dobrze kończy. Mam nadzieję, że ten projekt będzie dalej działał i dobrze się rozwijał.

Момчил Неков (S&D). – Г-н Председател, с днешното гласуване в Европейския парламент Европейският корпус за солидарност вече е факт. Радвам се, че успяхме да осигурим отделно финансиране за корпуса, без да се засягат програми като „Еразъм +“ и да има смесено финансиране. По този начин ние ще отворим нови възможности за младите на територията на целия Европейски съюз да се включат в доброволчески организации и да се чувстват социално и гражданско полезни.

Една от целите на програмата е да стимулира държавите, които не разполагат със законодателство, което регламентира доброволческия сектор, да изработят такова. За съжаление, моята страна България по време на българското европредседателство беше водеща по това досега и в същото време предложи законопроект, но той все още не е факт. Крайно време е в България да спрем само да се харесваме на Брюксел и да гледаме националния интерес, за да може на доброволчеството, което е намалявало в България, да се даде шанс, за да може да се развива и да се изработи законодателство.

7.7. Program na podporu strukturálních reforem: finanční krytí a obecný cíl (A8-0227/2018 – Ruža Tomašić)

Explicații orale privind votul

Rosa D'Amato, a nome del gruppo EFDD. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, lo scorso anno la mia delegazione si oppose, sia in commissione che in Plenaria, all'istituzione di questo programma di sostegno alle riforme strutturali.

Però, il testo che abbiamo votato oggi propone l'adattamento dell'obiettivo all'incremento del budget. Non possiamo supportarlo soltanto perché gli 80 milioni di aumento non provengono più dalla politica di coesione. Perché? Perché per riforme strutturali dobbiamo intenderci su cosa sono.

Proprio secondo la definizione ripresa nel regolamento in esame, si intendono quelle relative anche al mercato del lavoro, e quindi alla previdenza sociale, alla liberalizzazione e privatizzazione dei servizi, per non parlare del campo dell'istruzione e della formazione. Su questo non siamo e non saremo mai d'accordo. Siamo invece d'accordo per quelle riforme, come la semplificazione della normativa degli appalti pubblici o la lotta contro il riciclaggio di denaro, le misure che vanno verso l'inclusione sociale e la lotta alla povertà, come il reddito di cittadinanza.

L'Unione europea, quindi, deve fare attenzione alla direzione politica delle riforme strutturali e a ciò che impone agli Stati membri. È vero: l'adesione al programma è opzionale e volontaria da parte degli Stati membri. Ma siete sicuri che gli Stati membri facciano tutti come sta facendo il governo italiano, e quindi attuino quelle riforme contro la corruzione, per esempio, come il reddito di cittadinanza, che vanno nella direzione del bene comune, del bene dei cittadini, e non delle lobby, dei poteri forti e dei privati?

Ivana Maletić (PPE). – Gospodine predsjedavajući, danas smo velikom većinom od čak 489 glasova dali potporu povećanju programa za potporu strukturnim reformama. Kao izvjestiteljica EPP-a u sjeni radila sam jako puno na ovom izvješću i drago mi je što je posebno istaknuto da se prioritet pri dodjeljivanju sredstava treba dati državama članicama koje su izvan eurozone, a kojima želimo pomoći da što prije postignu konvergenciju i ispune kriterije za ulazak u eurozonu. Time ovaj program potpore strukturnim reformama postaje dio našeg europskog plana solidarnosti, kohezije i konvergencije u cijeloj Europskoj uniji. Sredstva su se povećala za 80 milijuna eura. I dalje je to malen program s obzirom na velike potrebe država članica za financiranjem reforma, ali zato je važno dobro napraviti prioritete.

Miguel Viegas (GUE/NGL). – Senhor Presidente, nós somos contra estas reformas estruturais porque elas estão claramente associadas à governação económica do euro, ao Semestre Europeu, aos programas de reformas e, naturalmente, às recomendações por países que procuram vincular estas reformas estruturais à agenda neoliberal da União Europeia e quando falamos em reformas estruturais os portugueses percebem claramente daquilo que nós estamos a falar, desregulamentação das leis laborais, privatização dos serviços públicos e das funções sociais do Estado e naturalmente que nós, por maioria de razão, somos contra este programa de apoio às reformas estruturais e repudiamos, inclusivamente, uma possibilidade aberta por esta proposta de utilizar os fundos estruturais para financiar este programa, enfraquecendo ainda mais a política de coesão.

O que Portugal precisa não são destas reformas estruturais, o que Portugal precisa são de políticas de reforço e de modernização dos serviços públicos e de apoio às atividades produtivas. Mas naturalmente que para isso é necessário romper com a União Europeia, com o euro e com os seus constrangimentos.

7.8. Opatření pro předcházení a boj proti psychickému a sexuálnímu obtěžování na pracovišti, ve veřejném prostoru a v politickém životě v EU (A8-0265/2018 – Pina Picierno)

Explicații orale privind votul

Alex Mayer (S&D). – Mr President, the Me Too movement has rocked the world of entertainment as well as sport and politics. Indeed, no industry is immune to the perils of sexual harassment. With the 2017 Crime Survey for England finding that 10 000 women are sexually abused each week, it is right that we all challenge the cultures that lead to harassment, abuse and violence, and I am proud that all British Labour MEPs and our staff have received sexual harassment training. Me Too sends a powerful message: no matter your popularity or your power, you will be found out.

I also think it is right to tackle everyday sexism. The very first time that I was welcomed into this Chamber by the then President, I was introduced as Herr Mayer, and personally I am sick and tired of the letters and emails I receive that are addressed to Mr Mayer, and of being asked in meetings if I'm saving the seat for my boss. So I welcome this report to promote a culture of equality and respect.

President. – We thank you. You should know that there is an 'F' here (*the chairman points to the list of speakers*) which helps me not to fall into the trap.

Tania González Peñas (GUE/NGL). – Señor presidente, ninguna mujer de esta Cámara se sorprenderá si digo que yo he sufrido acoso y que, como yo, lo han sufrido el 55 % de las mujeres en la Unión Europea, que han sido acosadas sexualmente alguna vez en el trabajo, en espacios públicos o en la vida política. La violencia sexual y el acoso se han visibilizado gracias a grandes movilizaciones feministas como #MeToo o las manifestaciones masivas del 8 de marzo, y tenemos que celebrar que hoy esas manifestaciones feministas hayan sido capaces de llegar hasta esta Cámara.

He votado a favor de este informe porque creo que supone un hito importante en el establecimiento de medidas para prevenir y combatir el acoso sexual y psicológico en el lugar de trabajo, en los espacios públicos y en la vida política en la Unión Europea. Pero lo más importante es que la legislación que existe se cumpla.

He apoyado aquellos elementos que considero más relevantes en el informe, como considerar el acoso sexual como una violación de los derechos humanos vinculada a estructuras patriarcales de poder; la ratificación y plena aplicación del Convenio de Estambul en todos los Estados miembros; eliminar los obstáculos y ayudar a que las mujeres denuncien; endurecer las sanciones; formación obligatoria para políticos, etc. Porque todas queremos caminar sin miedo por la calle, disfrutar de la misma libertad y tranquilidad que los hombres en el entorno laboral y ejercer la política sin tener que desenvolvemos en un ambiente hostil y machista.

Urszula Krupa (ECR). – Panie Przewodniczący! Podobnie jak sprawozdawczyni jestem przeciwko molestowaniu seksualnemu i mobbingowi, jednak wstrzymałam się od głosu w sprawie środków na rzecz zapobiegania, gdyż niektóre proponowane sposoby budzą poważne wątpliwości. Nie zgadzam się ze stwierdzeniem, że molestowanie seksualne powiązane jest z patriachatem, kulturą, tradycją i religią. Przemoc wynika z niedojrzałości emocjonalnej i rozwojowej człowieka oraz braku poszanowania drugiej osoby, a położenie kresu wszelkim formom przemocy zależy w równej mierze od mężczyzn i kobiet, którzy jako rodzice i wychowawcy odpowiedzialni są za przekazywanie wzorców moralnych i etycznych. Ponadto zapobieganie przemocy wobec każdego obywatela gwarantują kodeksy karne i rodzinne. Natomiast szczególną ochroną powinny być objęte dzieci, które padają ofiarą seksualizacji sfery publicznej i walka z

taką właśnie seksualizacją będzie lepszą inwestycją niż niejedno szkolenie w zakresie równości płci. Komisja powinna także dążyć do uzyskania rzeczywistego obrazu problemu molestowania seksualnego, szczególnie w kontekście wielkiej fali imigracji ostatnich lat.

Krisztina Morvai (NI). – Elnök Úr! Van egy tabutéma a szexuális zaklatás témában erős összefüggésben a politikai korrektséggel, ami ebben a jelentésben sem jött elő. Ugye, mindig a nők sérelmére, tehát férfiak által nők sérelmére elkövetett zaklatásról beszélünk. Én most nem a nők által elkövetett zaklatást szeretném idehozni kritikusan, hanem a férfi elkövető által férfi sértett sérelmére elkövetett zaklatást. Nagyon érdekesnek találom, hogy miközben nyilvánvalóan ez is rendkívül sérelmes, fájdalmas a sértettek vonatkozásában – hallom ezt művészeti főiskolásoktól, fiatal művészekről. Borzasztó megaláztatásokat kell elszenvedniük zaklató homoszexuális férfiak részéről.

Nagyon jó lenne most már ezt a tabut megtörni, a politikai korrektséget egy kicsit odébb tenni, és még akkor is, hogyha ez bizonyos LMBTI és egyéb érdekeket sérthet – akkor is elővenni ezt a részét is a szexuális zaklatás kérdésének. Köszönöm!

José Inácio Faria (PPE). – Senhor Presidente, o ano de 2017 marcou definitivamente o fim do silêncio das vítimas de violência baseada no género. Os mais recentes escândalos trouxeram o necessário e, mais que tardio, destaque a situações em ambientes de trabalho em que pessoas, maioritariamente homens, abusam da sua posição de poder.

O mais recente esforço da União Europeia reconhece, assim, que a Diretiva de 2006 sobre a igualdade de tratamento entre homens e mulheres não é suficiente para lidar com as mais recentes dinâmicas em jogo – nomeadamente a evolução da violência em espaços públicos, virtuais, abertos uma violência gratuita, vil e sem culpabilização.

Este dossiê representa um passo significativo no sentido de melhorar as condições de trabalho para as mulheres, mas entendo que ainda há muito a ser feito. A violência contra as mulheres tem de ser criminalizada em todos os Estados-Membros por forma a garantir um mecanismo de resposta concertado e capaz de combater uma das maiores causas de desigualdade de género.

Entendo que zero tolerância tem que ser dada a este tipo de comportamentos e sanções têm de ser aplicadas aos perpetradores. Por isso, votei favoravelmente este relatório.

Jiří Pospíšil (PPE). – Pane předsedající, já jsem nakonec podpořil tuto zprávu, protože i z mého pohledu je jakékoliv sexuální obtěžování nepřijatelné. V tuto chvíli však chci konstatovat, že si nemyslím, že je třeba přijímat novou směrnici nebo novou normu evropského práva. V té zprávě je správně napsáno, že máme tlačit na jednotlivé členské státy, aby dosavadní přijatou právní úpravu dostatečně aplikovaly. To si myslím, že je hlavní problém, že ne všechny členské státy dostatečně aplikují již existující evropský právní základ boje proti obtěžování. Souhlasím s tou částí materiálu, kde se mluví o tzv. měkkých opatřeních, o výměně informací mezi jednotlivými členskými státy, o osvědčených postupech v boji proti sexuálnímu násilí. To jsou určitě věci, kdy členské státy by měly mezi sebou mnohem více spolupracovat, mnohem více komunikovat a tím efektivněji vystupovat proti sexuálnímu násilí.

Dobromir Sośnierz (NI). – Panie Przewodniczący! Ja głosowałem przeciwko temu sprawozdaniu. Przede wszystkim już sama definicja, jaka tu jest zawarta świadczy o rozmiarach szaleństwa do jakiego tutaj dowodzi. Przez molestowanie seksualne uznaje się sytuację, w której ma miejsce jakakolwiek forma niepożądanego zachowania werbalnego, niewerbalnego lub fizycznego o charakterze seksualnym, którego skutkiem, celem jest naruszenie godności osoby, wrogości i tak dalej. No same ocenne, trudne do uchwycenia w ramy prawne sformułowania, które mogą być podstawą do naprawdę dochodzenia przez ludzi, kłócenia się w sądach o cokolwiek, o bzdury. Nie można obyczajowości regulować w drodze ustaw. To jest jakiś obłęd, ta propaganda, która wylewa się, taka feministyczna, radykalna propaganda o patriarchacie, o tym że to jest forma przemocy. Nie, to nie jest forma przemocy. Molestowanie nie jest formą przemocy, gwałt jest formą przemocy – tym się to właśnie różni. Dlatego to są dwie odrębne rzeczy, to, co się wylewa z tego, to jest naprawdę skrajnie feministyczna ideologia, która toczy ten Parlament i to jest nie do przyjęcia.

7.9. Rovnost jazyků v digitálním věku (A8-0228/2018 – Jill Evans)

Explicații orale privind votul

Bogdan Andrzej Zdrojewski (PPE). – Panie Przewodniczący! Odnotowałem w czasie debaty bardzo wiele ciekawych informacji. Przede wszystkim liczba języków objętych rozmaitymi regulacjami budzi moje zaskoczenie – 6 tys. Owszem w tej grupie mamy około 25 procent języków, które są także językami pisanymi. Chcę podkreślić dwie rzeczy, po pierwsze, Europa może stać się liderem w akceptacji tej pozytywnej technologicznej różnorodności językowej. To cenne, natomiast z drugiej strony podejmując się zachowania języków poprzez wykorzystanie technologii, może doprowadzić do ich rzeczywistego użytkowania. Natomiast po to, żeby osiągnąć podstawowe cele, potrzebne są jeszcze cztery elementy, które sobie odnotowałem – po pierwsze, zdecydowane ulepszenie ram instytucjonalnych, podkreślam, to bardzo ważne zadanie. Po drugie, trzeba tworzyć nowe strategie polityczne w zakresie badań naukowych. Trzecia rzecz, wykorzystanie polityki edukacyjnej do zapewnienia przyszłej równości językowej w erze cyfrowej i ostatnia rzecz zwiększenie wsparcia dla przedsiębiorstw prywatnych i organów publicznych w celu poprawy wykorzystania technologii językowych.

Adam Szejnfeld (PPE). – Panie Przewodniczący! Wszyscy wiemy, że ludzi dzieli różne granice. Są między nimi także różne bariery, ale jedną z największych barier jest bariera językowa. Utrudnia ona kontakty między ludźmi, relacje, zrozumienie się, w końcu także i współpracę. Ma to więc wpływ na relacje polityczne, prywatne, publiczne, społeczne, a także gospodarcze. Różnorodność w jedności, to jest wielka siła Unii Europejskiej, warto to podkreślić także w bieżącym roku. Z jednej więc strony powinniśmy chronić, równo traktować wszystkie języki, nie tylko narodowe, ale także regionalne, lokalne czy też gwary, ale z drugiej strony właśnie w XXI wieku powinniśmy wykorzystywać nowe techniki i technologie do tego, aby ułatwiać ludziom komunikację i relacje właśnie dzięki nowej technice.

Νότης Μαριάς (ECR). – Κύριε Πρόεδρε, η γλωσσική ισότητα στην ψηφιακή εποχή είναι κάτι πολύ σημαντικό και θα πρέπει αυτό να διαδοθεί και να ενισχυθούν πραγματικά οι γλώσσες οι οποίες δεν μιλούνται από πολλούς συμπολίτες μας. Αλλά θέλω να έρθω στην ίδια την Ευρωπαϊκή Ένωση. Γνωρίζετε ότι το Eurogroup λαμβάνει τις πιο σκληρές αποφάσεις για όλους τους ευρωπαϊκούς λαούς και οι αποφάσεις του αυτές, κύριε Πρόεδρε, εκδίδονται μόνο στα αγγλικά. Δεν υπάρχει μετάφραση σε άλλες γλώσσες. Η απόφαση του Eurogroup που επιβάλλει μνημόνιο στην Ελλάδα μέχρι το 2060, η οποία εκδόθηκε στις 21 Ιουνίου του 2018, είναι μεταφρασμένη σε καμία γλώσσα; Όχι, είναι μόνο στα αγγλικά και καλούνται οι Έλληνες πολίτες να εφαρμόσουν αυτή την απόφαση. Είναι απαράδεκτο αυτό που συμβαίνει. Επίσης, πρόσφατα στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων του Ευρωκοινοβουλίου, μου είπαν ότι δεν λαμβάνουν υπόψη τις τροπολογίες μου γιατί τις καταθέτω στα ελληνικά και ήθελα να τις καταθέσω στα αγγλικά και τις απέρριψαν! Ας εφαρμόσει τη Δημοκρατία το Ευρωκοινοβούλιο εδώ μέσα στην αίθουσα, μέσα στους θεσμούς του, να δώσει ισότιμη πρόσβαση σε όλες τις γλώσσες!

Момчил Неков (S&D). – Г-н Председател, дадох подкрепата си за доклада относно езиковото равенство в дигиталната ера, защото смятам, че той най-накрая поставя на дневен ред темата за съществуването на неравенства и по отношение на езиците.

Макар че насърчаването на езиковото многообразие е сред приоритетите на Европейския съюз, съществува голяма бездна между широко използваните и по-слабо използваните езици. Тази бездна е още по-видима в епохата на дигитализацията.

Както виждате, тук с мои колеги от различни политически групи сме на едно мнение – това дали родният ни език е български или английски предопределя това до каква информация имаме достъп. Вярно е, че английският език има доминантна роля. Има държави членки обаче като моята родна страна България, в която по-малко от 20% от хората владеят английски език. Същите тези хора нямат еднакъв достъп, например, до информация относно възможностите, които предоставят европейските програми. За какви равни възможности говорим тогава?

Надявам се, че резолюцията на Европейския парламент ще бъде важна стъпка в преодоляването точно на тази дискриминация.

7.10. Transparentní a zodpovědné využívání přírodních zdrojů v rozvojových zemích: případ lesů (A8-0249/2018 – Heidi Hautala)

Explicații orale privind votul

José Inácio Faria (PPE). – Senhor Presidente, abstive-me na votação final deste relatório porque entendo que alguns aspetos para uma gestão transparente e responsável dos recursos naturais dos países em vias de desenvolvimento não foram aqui acautelados devidamente. No entanto, votei favoravelmente na especialidade, isto é, artigo por artigo, porque o problema da deflorestação tem um impacto ambiental mundial e é hoje responsável por 11 % das emissões de gases com efeito de estufa. Entendo, por isso, que a União Europeia tem um papel fundamental em estabelecer regras de comércio para que não seja conivente com as barbáries ambientais cometidas em nome do negócio. Infelizmente, a desregulada exploração comercial da floresta tem tido consequências nefastas tanto na biodiversidade como na falta de proteção contra incêndios em zonas reflorestadas em regime de monocultura.

Preocupa-me que a gestão florestal deficiente e a fraca implementação da legislação à escala mundial deixem este recurso vulnerável à corrupção, à fraude e ao regime organizado.

8. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

(Ședința a fost suspendată la ora 13.54)

PRESIDENZA DELL'ON. ANTONIO TAJANI

Presidente

9. Pokračování denního zasedání

(La seduta è ripresa alle 15.10)

10. Schválení zápisu z předchozího denního zasedání: viz zápis

11. Situace v Maďarsku (rozprava)

Presidente. – L'ordine del giorno reca la relazione di Judith Sargentini, a nome della commissione per le libertà civili, la giustizia e gli affari interni, su una proposta recante l'invito al Consiglio a constatare, a norma dell'articolo 7, paragrafo 1, del trattato sull'Unione europea, l'esistenza di un evidente rischio di violazione grave da parte dell'Ungheria dei valori su cui si fonda l'Unione (2017/2131(INL) (A8-0250/2018).

Judith Sargentini, Rapporteur. – Mr President, I didn't see this coming. I thought we had company. But, as my report is targeted to the Council as a whole, I'll just get started.

Colleagues, today we are debating the state of the rule of law, democracy and fundamental rights in Hungary. Tomorrow, President Juncker will present his State of the Union. I want to ask you colleagues today: what is the state of our Union? What shape are we in?

Mr President, I think I should stop now and start again because I don't think this is a good start to the debate.

(Applause)

Presidente. – Bene, è presente il Primo ministro ungherese Orbán. Può continuare, on. Sargentini, visto che ha appena iniziato.

Judith Sargentini, Rapporteur. – Mr President, let me start again and let me welcome Prime Minister Orbán, who I wanted to shake hands with, but he turned up late for the debate.

(Murmurs of disapproval)

Today, we are debating the state of the rule of law, democracy and fundamental rights in Hungary. Tomorrow, President Juncker will present his State of the Union, and I asked you before – I ask you now again, colleagues – today, what is the state of our Union? What shape are we in? Article 2 of the Treaty on European Union reads: ‘the Union is founded on the values of respect for human dignity, freedom, democracy, equality, the rule of law and respect for human rights, including the rights of persons belonging to a minority’. It continues: ‘these values are common to the Member States in a society in which pluralism, non-discrimination, tolerance, justice, solidarity and equality between women and men prevail’. By signing up to the Treaty on European Union, all the Member States made a commitment – an obligation to defend, respect and promote these values, regardless of political differences.

Are all the Member States fulfilling these commitments? I’m afraid not. The Hungarian Government has effectively silenced independent media. It has put academia on a leash, and future generations will not learn to appreciate critical thinking. It has replaced independent judges with those with a closer tie to the regime. It has rules on which churches are allowed to worship and which churches are not. It makes life miserable for NGOs that provide services to citizens in need, such as homeless people, migrants and refugees and marginalised groups like Roma. These are services that – to add insult to injury – lighten the work of local governments and are often financed through European Union funding. On top of that, individuals in the government have enriched themselves, their family members and their friends by means of public funding from European taxpayers’ money.

The report that is before you today comprehensively lists the actions that, together, represent a clear risk of a serious breach of the values of our Union. Unfortunately, nothing has improved since this report was voted on in June. On the contrary, this summer, one of the last independent news channels changed ownership and, from one day to another, became the mouthpiece of the government. The propaganda tax on NGOs got through Parliament, and whether the Central European University can continue to function in Budapest is still a big question.

Since 2010, the European Parliament has been urging the Commission and the Member States to act. They did not do so. And it’s particularly disappointing that the Member States turned a blind eye to the structural erosion of the rule of law in a fellow Member State. It is not the Commission alone that is the so-called ‘guardian of the Treaties’. We are all the guardians of the Treaties.

(Applause)

We all have the task of protecting the rights of European citizens to live today in a society, as Article 2 reads, ‘in which pluralism, non-discrimination, tolerance, justice, solidarity and equality between women and men prevail’. It is therefore our duty to act, under the very same Treaty that Hungary decided to ratify. The Civil Liberties Committee, after consulting four committees of this House, concluded that an Article 7.1 procedure is inevitable. I do not think lightly about triggering that Article, but if this House fails to use this emergency brake, we fail to deliver to European citizens what was promised to them in the Treaty.

Colleagues, the time has come to make an important choice. Will you let a government violate the values upon which this Union was built without consequences, or will you ensure that the values of this Union are more than just words written on a piece of paper? Colleagues, I count on your support.

(Applause)

Ingeborg Gräßle, Verfasserin der Stellungnahme des mitberatenden Haushaltskontrollausschusses. – Herr Präsident, Herr Ministerpräsident, Herr Vizepräsident der Kommission! Zweimal war die Haushaltskontrolle in Ungarn vor Ort, und wir haben beim Management der EU-Gelder eine Tendenz zum Schlechteren festgestellt. Und seit den Wahlen hat sich die Lage zugespitzt. Wir sehen Probleme wie Korruption, Interessenkonflikte und Klientelwirtschaft und einen Mangel an Untersuchung und an Aufklärung. Konkret haben wir es mit scheinlegalen Systemen bei Ausschreibungen zu tun: Bei über einem Drittel der Verfahren nimmt nur eine einzige Firma teil. Und es ist kein Trost, dass es in Mitgliedstaaten wie Polen noch schlimmer ist. Bei Ausschreibungen werden Ihre Vertrauten, Herr Ministerpräsident, besonders mit Aufträgen

bedacht, und damit werden Verfahren unterlaufen, die Chancengleichheit gestört und der Aufbau einer diversifizierten Wirtschaft verhindert.

Der Vergleich der Visegrad-Staaten – alles große Nehmer aus dem EU-Haushalt – untereinander zeigt, dass Ungarn am wenigsten aus den Geldern macht und beim Regierungsvergleich ebenfalls schlecht abschneidet. Wir sehen Züge einer staatlich gelenkten Wirtschaft. Deswegen hat der Haushaltskontrollausschuss ohne Gegenstimmen das Verfahren nach Artikel 7 empfohlen.

(Beifall)

Petra Kammerevert, *Verfasserin der Stellungnahme des mitberatenden Ausschusses für Kultur und Bildung*. – Herr Präsident! Ich habe in der Stellungnahme des Kulturausschusses sehr deutlich gemacht, dass es um die Freiheit von Lehre und Forschung, die Medienfreiheit und die Lage von zivilgesellschaftlichen Organisationen in Ungarn schlecht steht. Das uns wohl bekannteste Beispiel ist der Angriff auf die Central European University: Hier wird ein Privatkrieg auf dem Rücken der Freiheit von Lehre und Forschung ausgetragen.

Seit der Verabschiedung meiner Stellungnahme im Ausschuss hat sich die Lage weiter verschlechtert. Die ungarische Regierung setzt ihre Bemühungen fort, die akademische Freiheit und Autonomie ihrer Universitäten weiter zu Fall zu bringen. In einer neuesten Attacke greift die Regierung erneut die Schwächsten der Gesellschaft an und diejenigen, die ihnen helfen wollen. Sie bestraft alle Organisationen, die Programme zur Bildung und Integration von Migranten betreiben, auch Programme, die mit EU-Geldern finanziert werden. Durch eine Reihe von offenen und versteckten Maßnahmen wurde die Medienfreiheit weiter ausgehöhlt. Damit legt die Regierung die Axt an die Grundfesten unserer pluralistischen Gesellschaft.

Deshalb fordert auch der Kulturausschuss die Einleitung eines Verfahrens nach Artikel 7. Wir dürfen nicht länger hinnehmen, dass die Regierung in Ungarn mutwillig und dauerhaft die europäischen Grundrechte mit Füßen tritt. Deshalb müssen wir jetzt klar und deutlich ein Signal setzen, dass Grundrechte für das Europäische Parlament nicht verhandelbar sind.

(Beifall)

Maite Pagazaurtundúa Ruiz, *ponente de opinión de la Comisión de Asuntos Constitucionales*. – Señor presidente, fui ponente de una de las opiniones en el procedimiento de informes sobre la situación de Hungría que se aprobó con un amplio consenso, señor Orbán. Algunos decían que alimentábamos su victimismo, pero cerrar los ojos alimenta la degradación de los valores que hacen posible la Unión Europea.

En 2011, la Comisión de Venecia expresó ya la preocupación por las reformas legislativas en Hungría que amenazan el Estado de Derecho entendido como una democracia con separación de poderes y una justicia independiente. Las elecciones de este año fueron celebradas en una atmósfera hostil e intimidatoria, según la OSCE.

Los valores básicos de la Unión Europea protegen a los ciudadanos frente a la arbitrariedad del poder del Estado. Hungría es miembro de la Unión Europea desde 2004. Cuando se adhirió fue un esfuerzo colectivo de los húngaros de distintas creencias, realidades y orígenes. Su Gobierno está dando la espalda, a sabiendas, a la neutralidad del Estado.

La libertad de conciencia, la libertad de culto, el derecho a discrepar es algo que aprendimos en Europa dolorosamente el siglo pasado, señor Orbán. Desde el respeto, desde la admiración por su país, creo que debe aprobarse la aplicación del artículo 7.

(Aplausos)

Maria Noichl, *Verfasserin der Stellungnahme des mitberatenden Ausschusses für die Rechte der Frau und die Gleichstellung der Geschlechter*. – Herr Präsident! Herr Orbán! Wir Frauen in Europa beobachten ganz genau, wir schauen über Grenzen, und wir sehen Ihre Politik, und wir sehen Sie. Manche behaupten, Sie sind demokratisch und stark. Nein, das sehen wir nicht! Ein demokratischer und starker Ministerpräsident schützt Frauen gegen Gewalt in den Familien und im Ehebett. Ein demokratischer Ministerpräsident schützt nicht die Täter, sondern die Frauen. Sie tun es nicht! Ein demokratischer Ministerpräsident unterschreibt die Istanbul-Konvention. Ein demokratischer Ministerpräsident lässt nicht zu, dass die freie Lehre eingeschränkt wird an den Universitäten. Ein demokratischer Ministerpräsident setzt sich für Bildung ein, vom Kindergarten bis zur Universität, ohne Stereotype, ohne Einengung. Ein demokratischer Ministerpräsident setzt sich uneingeschränkt für europäische Grundrechte ein und für die Rechte der Frau. Echte Stärke, Herr Orbán, echte Stärke ist schon lange nicht mehr die alte männliche Hemdsärmeligkeit. Echte Stärke ist die innere Kraft, mit Frauen

auf gleicher Augenhöhe leben zu können, arbeiten zu können, Frauen auf gleicher Augenhöhe zu lieben. Frauenrechte sind hier in Europa nicht verhandelbar!

(Beifall von der linken Seite und Missfallensrufe auf der rechten Seite.)

Karoline Edtstadler, *President-in-Office of the Council*. – Mr President, let me assure you that the Presidency and the Council as a whole attach the greatest importance to upholding democracy, the rule of law and human rights. There can be no compromises on the rule of law, democracy and human rights. These are our common rules, and they have to be protected.

At the Council we will have the opportunity to discuss these fundamental issues at the rule of law dialogue on trust in public institutions, to be held at the General Affairs Council in October. According to Article 7, the procedure can be triggered by one third of Member States, by the European Parliament, or by the European Commission. Subsequently the Council examines the proposal and hears the Member States in question. Today, we are at the beginning of the debate in this plenary and a vote in the European Parliament.

The Council has not yet considered these matters. Therefore, the Presidency is not in a position to present a position of the Council. We will listen attentively to the debate, and to the Prime Minister of Hungary.

Frans Timmermans, *First Vice-President of the Commission*. – Mr President, fortunately, the Commission is in a position to give its position on this issue and I want to start by thanking the rapporteur, Ms Sargentini, for her engagement in preparing this report.

The report covers a wide range of measures in different areas taken by the Hungarian authorities over the last few years which give rise to serious concerns from the perspective of our common EU values. In this context, let me stress that democracy in our Member States, in our European Union, cannot exist without the rule of law and respect for fundamental rights. They go together. These values characterise a society in which individual freedom, pluralism, non-discrimination and tolerance prevail. Sadly, the Commission shares the concerns expressed in the report, in particular, the concerns regarding fundamental rights, corruption, the treatment of Roma, and the independence of the judiciary.

As regards fundamental rights, the report highlights important issues relating to civil society, academic freedom and media pluralism, which are crucial for the good functioning of democracy. Civil society is the very fabric of democratic societies and is threatened by measures taken by the Hungarian authorities that lead to a shrinking space for civil society organisations. As a consequence, the Commission has referred Hungary to the Court of Justice regarding its law on foreign-funded NGOs and has launched an infringement procedure on the Hungarian legislation criminalising assistance for asylum seekers. Moreover, the Commission is analysing the compatibility with EU law of Hungary's recent law on the special tax on education, training and media campaign activities in the area of migration.

The Commission has also referred Hungary to the Court of Justice regarding the Hungarian higher education law for non-compliance with EU law, including academic freedom.

As regards the treatment of asylum seekers, the Commission has referred Hungary to the Court of Justice for non-compliance with EU law regarding its asylum and return legislation. Let me also stress that EU legislation provides that Member States have to ensure that the basic needs of persons in transit zones are covered and that they are treated in a humane and dignified manner. This includes providing food to asylum seekers staying in border zones. I would say that this is the humane – or, should I say, the Christian – way of doing things.

(Applause)

The Commission shows zero tolerance towards fraud against the EU budget and carries out regular audits to assess the functioning of the national management and control system, based on regularly updated risk management. If deficiencies are identified, adequate corrective actions are carried out.

Through the supervisory role of the Commission, Hungarian operational programmes for EU structural and investment funds have been the subject of the highest amount of financial corrections in 2016 and 2017 of all the EU Member States. Moreover, the European Anti-Fraud Office has opened investigations where there was sufficient suspicion of fraud and other irregularities.

On 13 July, following up on a proposal from the Commission, the Council issued Hungary with country-specific recommendations, stating that it should reinforce its anti-corruption framework to strengthen prosecutorial efforts and improve transparency and competition in public procurement. These recommendations are based on the 2018 European Semester country report for Hungary, where the Commission identified challenges related to the effectiveness of its national anti-corruption framework in preventing corruption, curbing favouritism in public administration, transparency and its access to information regime, and the prioritisation of fighting high-level corruption via effective investigations and prosecutions. The Commission will monitor and assess any measures taken by the Hungarian authorities to address these recommendations.

The Commission launched infringement proceedings against Hungary in May 2016 for discrimination against Roma children on the grounds of their ethnic origin in the field of education. Hungary entered into a constructive dialogue with the Commission and has subsequently adopted legislative amendments to prevent segregation and to desegregate.

Challenges concerning the functioning and independence of the judicial system in Hungary also require close monitoring. In particular, as raised in a 2018 European Semester country report, more could be done to better balance the powers between the President of the National Office for the Judiciary and the National Judicial Council.

The Commission is also the guardian of the Treaties, I say to Parliament. When it comes to the application of EU law and the respect of the EU's fundamental values, the Commission intervenes based on accurate and thorough legal analysis, it focuses on concrete national measures and it engages in a dialogue with the authorities. The Commission is using all the instruments at its disposal to address concerns, in the manner the Commission considers most effective. Let me remind you: it was the Commission which invoked the Article 7 procedure as regards a clear risk of a serious breach of the rule of law by Poland on 20 December 2017. This was an unprecedented step in the history of our European Union.

Unlike the European Parliament, the Commission has a right under the Treaty on European Union to launch infringement procedures and, in the case of Hungary, has launched many value-related infringement proceedings. It is also using other instruments, including audits and investigations relating to the use of EU funds and actions through the European Semester, the EU annual cycle of economic policy coordination.

The Commission remains committed to upholding the fundamental values of the Union and will continue to closely monitor the situation in Hungary in this regard. The Commission will not hesitate to take further action if necessary. My promise to you is that we will be relentless.

(Applause)

Viktor Orbán, Hungary PM. – Tisztelt Elnök Úr, Tisztelt Képviselők!

Tudom, hogy Önök már kialakították az álláspontjukat. Tudom, hogy a jelentést az Önök többsége meg fogja szavazni. Azt is tudom, hogy az Önök véleményét a hozzászólásom nem fogja megváltoztatni.

Mégis eljöttem ide Önökhöz, mert Önök most nem egy kormányt, hanem egy országot és egy népet fognak elítélni. Azt a Magyarországot fogják elítélni, amely ezer éve tagja a keresztény európai népek családjának. Azt a Magyarországot, amely munkájával, és ha kellett, vérével járult hozzá a mi nagyszerű Európánk történelméhez. Azt a Magyarországot fogják elítélni, amely fellázadt, és fegyvert fogott a világ legnagyobb hadserege, a szovjet ellen, és súlyos véráldozatot hozott a szabadságért és a demokráciáért, és amikor kellett, megnyitotta határait a kelet-német sorstársai előtt.

Magyarország megharcolt a szabadságáért és a demokráciájáért. Most itt állok, és látom, hogy azok vádolják Magyarországot, akik örökölték a demokráciát, akiknek nem kellett személyes kockázatot vállalniuk a szabadságért. És most ők akarják elítélni az antikommunista, demokratikus ellenállás magyar szabadságharcosait.

Tisztelt Képviselők!

Azért állok most itt, és védem meg a hazámat, mert a magyarok számára a szabadság és a demokrácia, a függetlenség és Európa becsület kérdése. Ezért mondom, hogy az Önök előtt fekvő jelentés sérti Magyarországot, sérti a magyar nép becsületét.

Magyarország döntéseit a választók hozzák meg a parlamenti választásokon.

Önök nem kevesebbet állítanak, mint hogy a magyar nép nem elég megbízható, hogy megítélje, mi az érdeke. Önök azt hiszik, jobban tudják, mi kell a magyar népnek, mint maguk a magyar emberek.

Ezért azt kell mondanom, hogy a jelentés nem adja meg a tiszteletet a magyar embereknek. Ez a jelentés kettős mércét alkalmaz, visszaél a hatalommal, hatásköröket lép túl, az elfogadás módja pedig sérti a szerződést.

Tisztelt Képviselők!

Nekünk Magyarországon a demokrácia és a szabadság nem politikai, hanem erkölcsi kérdés. Önök most számbeli többség alapján akarnak erkölcsi ítéletet mondani, és megbélyegezni egy országot és egy népet. Önök súlyos felelősséget vesznek magukra, amikor – először az Európai Unió történetében – egy népet ki akarnak rekeszteni az európai döntésekből. Önök megfosztanak Magyarországot attól, hogy a saját érdekeit képviselhesse az európai családban, amelyhez tartozik.

Vannak és lesznek is még vitáink. Különbözőképpen gondolkodunk Európa keresztény jellegéről, a nemzetek és a nemzeti kultúrák szerepéről, másképpen fogjuk fel a család lényegét és hivatását, és homlokegyenest ellenkező nézeteket vallunk a migrációról.

Ha valóban egységet akarunk a sokféleségben, akkor a különbségek nem adhatnak okot arra, hogy bármelyik országot megbélyegezzék, és kirekesszék a közös döntés lehetőségéből. Mi soha sem vetemednénk arra, hogy elhallgattassuk azokat, akik nem értenek egyet velünk.

Tisztelt Elnök Úr!

Egy olyan országot akarnak kirekeszteni, amely az európai választásokon is egyértelmű döntéseket hozott. 2009-ben 56 százalékos, 2014-ben 52 százalékos többség szavazott ránk.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak!

Az Európai Parlamentnek mi vagyunk a legsikeresebb pártja. A szocialista és liberális ellenfeleink érthetően nem boldogok a sikerüinktől, de bosszút állni a magyarokon, amiért nem őket választották, nem tisztességes, és nem is európai. Ráadásul ezt a jelentést olyanok írták, akik az alapvető tényekkel sincsenek tisztában. A jelentés bevallja, hogy elmulasztottak hivatalos delegációt küldeni Magyarországra, vagyis Önök megfelelő tényfeltárás nélkül fognak dönteni. A jelentés 37 súlyos ténybeli tévedést tartalmaz. Erről tegnap minden képviselő kézhez kapott egy 108 oldalas dokumentumot.

Tisztelt Képviselőtársaim!

A mi uniónkat az tartja össze, hogy a vitákat szabályozott keretek között rendezzük. Magyarország nevében én magam is kötöttem megállapodásokat és kompromisszumokat a Bizottsággal a médiatörvényről, az igazságszolgáltatási rendszerről, sőt még az alkotmányunk egyes passzusairól is. Ez a jelentés felrúgja az évekkel ezelőtt megkötött megállapodásokat. De ha ezt Önök megtehetik, és fölruhíthatják, mi értelme megállapodást kötni bármely európai intézménnyel? Amit Önök tesznek, az az Unióra és a konstruktív párbeszédre is csapást mér.

Tisztelt Képviselőtársaim!

Minden nemzetnek és tagállamnak joga, hogy eldöntse, miképp rendezi be a saját életét a saját országában. Mi megvédjük a határainkat, és csak mi fogjuk eldönteni, kikkel élünk együtt. Kerítést építettünk, és megállítottuk az illegális migránsok százezreit. Megvédtük Magyarországot, és megvédtük Európát. A mai eset az első az Európai Unió történetében, amikor egy közösség elítéli a saját határőreit.

Tisztelt Elnök Úr!

Beszéljünk egyenesen. Magyarországot azért akarják elítélni, mert a magyar emberek úgy döntöttek, hogy a mi hazánk nem lesz bevándorlóország. Kellő tisztelettel, de a leghatározottabban visszautasítom, hogy az Európai Parlament bevándorlás- és migráncspárti erői fenyegetések, zsarolják és hazug vádak alapján rágalmazzák Magyarországot és a magyar embereket.

Tisztelettel tájékoztatom Önöket, akármilyen döntést hoznak is, Magyarország nem enged a zsarolásnak. Magyarország védeni fogja a határait, megállítja az illegális migrációt, és védeni fogja jogait, ha kell, Önökkel szemben is. Mi, magyarok készen állunk a jövő évi májusi választásokra, ahol végre az emberek dönthetnek Európa jövőjéről, és visszahozhatják a demokráciát az európai politikába. Köszönöm a figyelmüket!

Manfred Weber, *on behalf of the PPE Group*. – Mr President, Mr Prime Minister, this is the first time the European Parliament has discussed an Article 7(1) procedure against a country. An important decision lies ahead of us and, yes, we feel a need for self-assurance, when we have this discussion ahead of us, about the European way of life. Let me share with you some of my concerns and, after the Prime Minister's intervention, let's bring it back to what is really of substance on the table: what we are discussing today.

We are discussing, for example, something which has a lot to do with freedom. In May this year my Group honoured Lech Wałęsa, a member of the PPE family who is still actively campaigning in Poland in favour of our Civic Platform colleagues, and he spoke about his life. He spoke about the essence of what Europe believes in: about freedom, about freedom of expression, media freedom and freedom of science. With his words in mind, my Group and I cannot understand why the Central European University in Budapest is in a critical situation and can no longer award a US diploma. Freedom of science is a fundamental value for the European Union.

(Applause)

A second point I want to mention is the fact that, in a democracy, a majority in society governs. That's clear but, for us, in a properly functioning state a lively civil society is also important. I want transparency about the funding sources for NGOs, I want to know who the internet giants in Russia are who are financing bodies in the European Union. But to have an atmosphere in a society in which government critics and NGOs have a problem in continuing their work is not what we, as the PPE Group, believe in.

(Applause)

There is a third point I want to mention. We may have different ideas on solving the migration issue, but one thing must be clear: if we say generally that you need to be afraid about Muslims, and we attack a religion generally, then we are doing the job of the jihadists who want to create a clash within our societies. The European ideals of freedom of religion and the separation between states and churches are the principles on which we invented human rights – not Christian rights – on this continent.

(Applause)

And now about Article 7(1). The PPE Group has always supported the debates here in the House with regard to Hungary. We worked constructively with Roberta Metsola in the Committee on Civil Liberties, Justice and Home Affairs on the preparation of the document which is on the table. We have consistently supported Viviane Reding in previous times and Frans Timmermans today in relation to infringement procedures. And I have to say that, in the past, Hungary was always ready to compromise. I must tell you that Fidesz was even ready to change the constitution of the country to take account of some of the considerations of Viviane Reding's Commission and to address them in the constitution of Hungary.

My political family will finally decide this evening about our voting list for tomorrow, but I have to tell everybody that without a readiness on the part of the Hungarian Government to resolve the current issues – the legal concerns which are on the table – the start of a dialogue based on Article 7(1) could be necessary.

As we are talking about dialogue, I want to underline that it is my wish that the dialogue in Council could start. Council members are publicly attacking each other, they are defining each other as political opponents but, as yet, in the European Council, the Article 7 procedure in respect of Poland has not reached reach the level of our political leaders. So what I would ask for is an end to public accusations among our political leaders. Let them put this on the agenda of the next Council and be honest with each other. I would expect this from the Council.

(Applause)

And we all must decide: that's clear. We all must decide between egoism and partnership, between nationalism and Europe, between dogmatism and unity. These are at stake and there is a broader picture ahead of us.

For myself, I must say I never had the need to decide because I was always a convinced European and it is also in my DNA that I want to be a bridge-builder. I want to try to achieve a compromise, I want to reach an agreement: that is part of my political DNA. And, with this in mind, I want to add a last point to the current discussion on the table. It's about the party political dimension. We have been talking about media freedom, and journalists in Bratislava have told me that, since the killing of Ján Kuciak, a lot of colleagues are cautious about their articles. They don't want to be the next. And, colleagues, demonstrators in Bratislava have showed their concerns on the streets, they have no trust in their Government. So I hope that, among the pro-European democratic parties, we can be united in the upcoming discussion in this House, in fighting for media freedom in all regards and not only when it concerns one country or one discussion.

(Applause)

There is a second example I want to share with you. We had mass demonstrations this summer not in Budapest but in Bucharest, with violence on the streets. The President needed to intervene in these demonstrations and had to ask the police to be more careful. There is a Government misusing a majority to protect the already-sentenced Socialist Party leader. We all agreed, including the Socialists, to put this on the agenda in the next plenary, and again I hope that everybody is ready to fight against corruption in all regards and not only in one specific case that is on the table.

(Applause)

Yes, Europe needs self-assurance and we have to defend our ideas and our common values, in all our political families, and we have to use the platform of the political families to convince each other that we have a future only if we stick together. In this spirit, the founding fathers of Europe created the European Union: always to reach out the hand; to build bridges at critical moments; and to stick to the rule of law in every situation.

(Applause)

Udo Bullmann, *im Namen der S&D-Fraktion*. – Herr Präsident! Die Freiheit der europäischen Bürgerinnen und Bürger zu verteidigen, ist die vornehmste Pflicht dieses Hauses, und zwar völlig unabhängig von der Frage, welcher Couleur welche Regierung gerade angehört. Meine Fraktion wird deswegen diese Situation heute nutzen, um in die Details zu gehen und alle anderen Diskussionen mit Ihnen führen, die zu führen sind.

Ich will einfach mal sagen, dass ich mich freue, dass die österreichische Ratspräsidentschaft es noch geschafft hat – denn es gab ja zwischendurch auch Gerüchte, dass sie es nicht schaffen –, heute teilzunehmen. Das ist immer gut, denn dadurch kommen wir nicht nur ins Gespräch, sondern wir haben auch die Gelegenheit, uns den Fakten zu nähern. Das sollten wir tun.

Es gibt eine massive Irritation auf meiner Seite, wenn ich dem Ministerpräsidenten Ungarns, Herrn Orbán, zuhöre, denn er hat nicht verstanden, um was es hier geht. Diese Debatte gibt es deswegen, weil dieses Haus die Freiheiten der Bürgerinnen und Bürger in Ungarn verteidigt, weil sie in der Mitte der Europäischen Union stehen, und nicht deswegen, weil wir die Menschen in Ungarn angreifen. Ganz im Gegenteil: Man muss mit Ihnen darüber reden, warum deren Rechte konstant verletzt werden. Ja, ich würde mich freuen – Sie haben dieses Beispiel genannt, dann nehmen Sie es einem deutschen Sozialdemokraten einfach mal ab – ich würde mich freuen, wenn wir Persönlichkeiten hier hätten von der Gestalt eines Gyula Horn und eines Alois Mock, die damals den Eisernen Vorhang eingerissen haben, damit die Menschen aus Ostdeutschland in die Freiheit gehen können.

(Beifall)

Aber das ist nicht der Diskurs, den Sie anschlagen. Die österreichische Ratspräsidentschaft weiß von nichts, und der ungarische Ministerpräsident hatte noch nie ein Problem. Deswegen geht diese Diskussion nicht mehr so weiter.

Ich will nicht, dass wir dem Niedergang der europäischen Werte einfach zusehen, ohne dagegen etwas zu unternehmen. Herr Orbán, Sie wissen ganz genau: Seit 2010 führen wir ständig Diskussionen mit Ihnen. 2011, 2012, 2013, 2015, 2017 — andauernd haben wir versucht, in einen konstruktiven Dialog mit Ihnen einzutreten. Es hat nichts gefruchtet. Man muss es deutlich sagen: Sie stehen heute für das korrupteste System, das es innerhalb der Europäischen Union gibt. Das bedauern wir, aber es ist so. Warum gibt es denn bei über...

(Zwischenrufe)

Wenn ihr des Lesens mächtig seid, dann lest mal den Bericht des OLAF. Genau darum geht es nämlich, dass bei über 30 % der Ausschreibungen nur noch ein Bieter vorhanden ist, dass die Verwandten von Herrn Orbán dabei eine besondere Rolle spielen, dass sein Schwiegersohn ganz besonders von diesem System profitiert. Ich wiederhole es gerne: Herr Orbán, Sie stehen persönlich für das korrupteste System, das es gegenwärtig in der Europäischen Union gibt, und das muss ein Ende nehmen, werte Kolleginnen und Kollegen!

(Beifall)

Wir sind der Auffassung, dass Pressefreiheit und die Freiheit der Meinungsäußerung in Ihrem Land nicht weiter unterdrückt werden dürfen. Wir möchten, dass Ungarn zurückkehrt auf den Pfad der europäischen Werte. Ich kann nur appellieren an die Kollegen der Europäischen Volkspartei – ich höre ja, dass es heute Abend eine Diskussion geben wird über die Abstimmungsliste –, dass Sie sich für Europa entscheiden und nicht für das korrupte System von Herrn Orbán.

Wir haben jetzt drei Vertreter der Europäischen Volkspartei gehört, Herrn Orbán, wir haben die Ratsvertreterin aus der Europäischen Volkspartei gehört, und wir haben Herrn Weber gehört, dem ich persönlich abnehme, dass er sich für die europäischen Werte einsetzen will. Ja, Kolleginnen und Kollegen, da müsst ihr euch so entscheiden bei der entsprechenden Abstimmung über die Entschließung. Darum möchte ich von Herzen bitten, und so werden wir es handhaben.

(Beifall)

Ryszard Antoni Legutko, *on behalf of the ECR Group*. – Mr President, I have a feeling that there is an overpowering tediousness in a debate like this one. It has been rehearsed so many times. Nothing new. Another instalment of an attack on their democratically elected governments. The Fidesz government has had massive support for the last decade. You said it is not an attack on Hungarian society, but on the Hungarian Government. Well, somebody elected this government. It was not Snow White and the seven dwarves. If you do not like it, just abolish the election and appoint somebody from outside to be the viceroy of Hungary. I think Mr Timmermans will be more than willing to take the job. And after that you do that, do the same with Poland. That will solve all the problems.

The resolution that you have read – at least some of you must have read it – is so biased. To say it is biased is an understatement. It is exclusively based on the information from anti-Fidesz groups, and the argument of the majority of the Hungarians on the government has been simply ignored, and this is a regular practice here. This has been done in the case of Poland too. The replies of the government had been thrown into the wastebasket. They are just not taken into account.

Take the case of the Central European University. This school was established as a foreign institution with certain privileges, and the government wants to restrict these privileges. What's wrong with that? It has nothing to do with teaching, research, academic freedom or freedom of thought. In many EU countries the function of foreign academic institutions is very restricted, far more restricted than the current Hungarian law provides. Why is it that you tolerate certain arrangements and certain practices in your own countries and you demand that the Hungarians change their law? This is absolutely unacceptable.

The good side of this is that all this entire spectacle is counter-productive. In my country after each spectacle – I cannot say 'debate' – of Poland-bashing in the European Parliament, the support for my government conspicuously increases. So I suspect the same will happen in Hungary. So, Prime Minister Orbán, it may very well be that the authors of this resolution are your unwitting or perhaps clandestine supporters.

Guy Verhofstadt, *on behalf of the ALDE Group*. – Mr President, you and Mr Orbán can be reassured that I will not go so far as the late John McCain, who on the floor of the American Senate called Mr Orbán 'a neo-fascist in bed with Putin'. Those are not my words; they have been said before. Also, I will not come back to all the violations that have been put in this report. Let's be honest between each other, the inconvenient truth is that, under these circumstances, it would be impossible today, Mr Orbán, for Hungary to join the European Union. That is the reality of today.

(Applause)

What I would really ask you to do – because I like Hungary and I certainly like Hungarian literature and culture – is anyway to stop saying 'Oh, that's an action against Hungary, an action against the Hungarian people'. You are not Hungary, you're the government of Hungary and the leader of a political party and Hungary is far more and far more eternal than you are.

(Applause)

My intervention is not to you, it is especially to our EPP colleagues, and I have one plea, which is that hopefully this evening they will follow their conscience when they decide on this. I know that's not always easy to do. We are talking about somebody of the family, and I can tell you that I had the same problem at a certain moment. That was the moment when we had the dilemma to push out of our family Jörg Haider of the FPÖ. We did it in the end, also based on counsel, because we thought that more important than size and power are in fact principles and values.

The second reason is for European reasons, Manfred. What we are living today is the survival and existential battle over the survival of the European project. If Mr Orbán is publicly siding with Salvini, openly discussing the disruption of this European project, well, we need that not to happen in the coming years.

My last argument and reason is mainly because, and I will recognise it – that doesn't happen often – that the European Union has been based on Christian democratic principles, beliefs and energy for decades. We all know them: Adenauer, Schuman, Monnet, De Gasperi. I want to use the words of one of these giants, of Robert Schuman, and I will quote him: 'Christianity teaches us equality of all men without distinction between race, colour, class or profession [...] the dignity of each human person in protection of his individual liberty and with respect for his individual rights by practicing brotherly love to all'.

So I want to plead to you, my Christian Democratic colleagues, to recognise that the way Schuman looked at Christianity is in many ways exactly the opposite to the divisive, narrow and destructive actions and opinions of Mr Orbán. Dear colleagues, please for once see that he is the seed of discord that will ultimately destroy our beautiful European project and please, together with us, stop this nightmare this evening in your Group.

Philippe Lamberts, *au nom du groupe Verts/ALE*. – Monsieur le Président, Monsieur le Premier ministre, chers collègues, l'Union européenne est fondée sur les valeurs de respect de la dignité humaine, de liberté, de démocratie, d'égalité, de l'état de droit, ainsi que du respect des droits de l'homme, y compris des droits des personnes appartenant à des minorités. Ces valeurs sont communes aux États membres dans une société caractérisée par le pluralisme, la non-discrimination, la tolérance, la justice, la solidarité et l'égalité entre les femmes et les hommes.

Voilà, chers collègues, ce que dit l'article 2 du traité sur l'Union européenne, qui, avant d'être un grand marché, est une union de valeurs. Valeurs qui, sur la base du rapport factuel de notre Parlement, sont remises en cause par l'action du gouvernement hongrois. Eh non, Monsieur le Premier ministre, il ne s'agit pas de la Hongrie, il ne s'agit pas du peuple hongrois, il s'agit des actions menées par le gouvernement hongrois, et je connais beaucoup de Hongrois qui ne se retrouvent pas dans votre action. En démocratie, le fait de détenir la majorité ne légitime pas automatiquement n'importe quelle action. Non, Monsieur Orbán, ni le népotisme et l'abus des fonds européens, ni les violations des libertés académiques et religieuses, ni l'asphyxie des médias et des ONG, ni la mise au pas du pouvoir judiciaire ne sont compatibles avec les valeurs européennes. J'ajoute, m'adressant au défenseur des valeurs chrétiennes que vous affirmez être, que refuser de nourrir des demandeurs d'asile déboutés me semble totalement contradictoire avec le message de l'Évangile. Il ne suffit pas d'affirmer que le rapport Sargentini est un tissu de mensonges pour en effacer la réalité. La réalité est que si votre pays était aujourd'hui candidat à l'adhésion à l'UE, comme l'a dit Guy Verhofstadt, il ne pourrait pas être admis sans changements fondamentaux dans ses structures et dans sa législation.

Comme d'autres avant vous, Monsieur le Premier ministre, vous avez à plusieurs reprises comparé l'Union européenne à la défunte Union soviétique. Pareille analogie est scandaleuse, car c'est librement que la Hongrie a décidé d'adhérer à l'Union européenne et, que je sache, jamais les chars de l'Union européenne n'ont envahi la capitale d'un pays pour faire en sorte qu'il demeure dans l'Union européenne. Mais ne vous y trompez pas: pour nous, la place de la Hongrie est au cœur de l'Europe, et en Europe, il n'y a pas d'État membre de second rang. Mais si appartenir à l'Union crée des droits et des avantages, ceux-ci sont assortis de responsabilités et d'obligations. Le lancement de la procédure de l'article 7 vise une seule chose: s'assurer du respect de ces obligations.

À nos collègues du PPE je veux dire solennellement ceci: vous comptez en vos rangs le Fidesz, le parti de M. Orbán. Pendant longtemps, il a été considéré un peu comme le mouton noir de la famille. Aujourd'hui, il prétend en fixer le cap! En adoptant un langage, une posture et des politiques qui en font la coqueluche – et nous le vérifierons ici à chaque moment – des extrêmes-droites européennes et même américaine. Comment pouvez-vous encore affirmer qu'aucune ligne rouge n'a encore été franchie? Mais où sont donc vos limites? Allez-vous abandonner vos valeurs humanistes pour faire campagne sur les thèmes de l'extrême-droite, pour faire liste commune avec elle, pour gouverner avec elle ou simplement appliquer son programme? Je relis dans un document adopté en 2015 par le congrès du PPE une résolution intitulée «Protéger l'Union et promouvoir nos valeurs». Vous y défendiez, je cite, «la démocratie libérale, fondée sur la primauté du droit et un système multipartite, une société civile forte, la liberté d'expression et d'association» et je conclus, chers collègues, le vote du rapport de Judith Sargentini vous donne une occasion unique, mes collègues du PPE, de joindre aux paroles un geste fort. Ayant entendu Manfred Weber, j'ose croire que vous serez très nombreux à poser ce geste.

Marie-Christine Vergiat, *au nom du groupe GUE/NGL*. – Monsieur le Président, si j'en crois la presse hongroise, ceux et celles qui voteront le rapport de Mme Sargentini seraient vendus à M. Soros. Alors, Monsieur le Premier ministre, je vais vous faire un aveu: ici, sur ces bancs, le milliardaire Soros n'est vraiment pas notre tasse de thé.

J'invite celles et ceux qui veulent éviter la caricature et qui croient que l'état de droit a encore un sens en démocratie à lire le rapport de Mme Sargentini, juste à le lire. Elle s'appuie sur les avis du Conseil de l'Europe, notamment de la Commission de Venise, et de l'ONU.

Non, il ne s'agit pas de condamner le peuple hongrois, ni la Hongrie, juste de respecter les critères d'adhésion de l'Union européenne en la matière, acceptés alors par le gouvernement hongrois et préparés par votre gouvernement, Monsieur Orbán, quand vous étiez Premier ministre, de 1998 à 2002. Mais à l'époque, vous étiez libéral. Pour vous, aujourd'hui, la liberté n'est plus un élément central de l'organisation de l'État et la démocratie se réduit à une majorité politique qui applique ses choix, le fort contre le faible.

Alors oui, en Hongrie, il y a une régression des droits pour la justice, pour la presse, pour l'éducation, pour l'asile, pour les ONG. Mais pour l'économie, il règne un libéralisme sans limite, et même les fonds européens sont détournés aux profits de vos proches. Vous êtes un néolibéral autoritaire. Ce sont les libertés et la démocratie que vous mettez à bas, et il n'est pas surprenant que vous cherchiez à vous allier avec M. Salvini.

Votre illibéralisme fait le lit du pire nationalisme, de la xénophobie et donc de l'extrême droite, et il suffit de regarder ici qui, aujourd'hui, est en train de vous applaudir. Oui, merci, sifflez-moi, cela m'arrange. Chacun prendra donc ses responsabilités demain et nous verrons qui est qui.

Nigel Farage, on behalf of the EFDD Group. – Mr President, I would like to say to Mr Orbán: thank God, there is at least one European leader prepared to stand up for his principles, his nation, his culture and his people. In the face of such extreme bullying, 'thank God you're there' is all I can say.

I am sure that for Hungarians of a certain age today will have brought back many dark memories. You're here with a show trial where a bunch of political non-entities get up and point the finger and scream, enjoying themselves with their afternoon hate, and the chief prosecutor, the commissar that comes from the unelected government, has the audacity to lecture you on democracy.

You don't know what you're talking about. The fact that you've got 50% of the vote in your country and that no one has ever voted for Timmermans or can't remove him seems to have passed him by. He's also telling you 'you're not getting your judicial appointments right, you've got to change things'. This is the man who is one of the bosses of the European Commission that appoints Martin Selmayr, driving a coach and horses through all the rules that exist here.

What is really happening here, Mr Orbán, is that they are just updating the Brezhnev doctrine of limited sovereignty. There's no point pretending in this union that you're independent, there's no point pretending you run your own country. And Article 7 is the new method of adopting that. They want to strip you of your voting rights, they want to stop giving you European funding, and all of it because you have the audacity to stand up to George Soros, the man who has poured USD 15 billion all over the world in trying to break down the nation states and to get rid of our traditional forms of democracy. In Hungary he spent money to promote illegal immigration into your country and you, quite rightly, have stood up to him and closed him down. I wish we all did the same.

Mr Orbán, you keep saying you want to stay a member of this European Union, but it is not just your country that has been insulted today. You've been insulted today. It is time to be more logical. Come and join the Brexit club. You'll love it.

Nicolas Bay, au nom du groupe ENF. – Monsieur le Président, Monsieur le Premier ministre, Mme Sargentini prétend que votre gouvernement refuse le dialogue. Pourtant, en plus de votre représentant permanent, vous avez envoyé à deux reprises votre ministre des Affaires étrangères pour des auditions publiques devant la commission des libertés civiles, de la justice et des affaires intérieures. Mme Sargentini prétend que vous méprisez ce Parlement, mais c'est déjà la troisième fois que vous venez répondre aux incessantes attaques dont votre gouvernement fait l'objet.

En réalité, il ne s'agit pas d'un rapport, mais d'un réquisitoire, celui d'un procès en sorcellerie instruit exclusivement à charge. Il vous accuse notamment de ne pas respecter l'indépendance de la justice, mais il se permet en même temps de critiquer des décisions rendues par des juges hongrois et donne son avis sur des instructions qui sont en cours. Le rapport Sargentini critique également votre système électoral. Pourtant, ce dernier permet à toutes les opinions d'être proportionnellement représentées, tandis qu'en France, par exemple, un parti qui obtient entre 15 et 25 % des voix depuis 20 ans n'a le droit qu'à quelques miettes: sept députés sur 577.

Alors que des bureaucrates non élus – n'est-ce pas, M. Timmermans ? – confisquent la démocratie et imposent aux peuples la submersion migratoire, votre gouvernement est le seul à avoir consulté ses citoyens sur la façon de résoudre cette crise existentielle d'une ampleur – il faut le dire – inédite.

On nous rebat les oreilles avec les prétendues «valeurs de l'Union européenne». Celles d'une soi-disant société ouverte où l'on prône le multiculturalisme contre nos traditions, contre nos identités, contre les racines chrétiennes de notre civilisation. Face à ces idéologies mortifères, vous êtes, vous, Monsieur le Premier ministre, un vrai défenseur de nos valeurs de civilisation, contre le communisme hier, contre le mondialisme aujourd'hui. On peut d'ailleurs se demander si aujourd'hui vos pires adversaires ne se trouvent pas dans les rangs du PPE. Hier, M. Weber déclarait, dans le journal *Le Monde*, soutenir le commissaire Timmermans contre la Hongrie, avant d'ajouter qu'il se sentait très proche de ses amis sociaux-démocrates et libéraux.

Monsieur le Premier ministre, à quelques mois seulement des élections européennes face à Merkel et Macron qui veulent toujours plus d'immigration et toujours plus de fédéralisme, vous incarnez, avec Matteo Salvini, les fers de lance d'une autre Europe, l'Europe que nous voulons, l'Europe que nous aimons, celle des nations, celle des coopérations, celle des protections, et, bien sûr, celle des libertés.

Krisztina Morvai (NI). – Tisztelt Elnök Úr, Köszönöm szépen! Különleges nap van ma, mert két európai uniós miniszterelnököt is meghallgattunk, és két élesen különböző értékrend feszül egymásnak. Ezek között kell majd választani, gyakorlatilag e két értékrend között, 2019 májusában az európai polgároknak. A valamikor jobb napokat látott Cíprasz görög miniszterelnök volt itt ma délelőtt, akit, ugye, térdre kényszerített az Európai Unió és a jelenlévők többségének nagy öröme sorolta a címszavakat, amiket az Unió hallani akart, mi is történt az ő országában: a tömeges migráció befogadása, mecsetépítések, az azonos neműek házasságának engedélyezése, és ugyebár nem utolsósorban a nemzeti kincseknek a privatizálása, a külföldi bankok gazdagítása.

Mi magyarok a Nemzetközi Valutaalapot hazaküldtük, a migrációt megakadályoztuk, nemet mondtunk a tömeges migrációra, megvédtük a saját határainkat, megvédtük Európa határait, óvjuk és védjük a keresztény európai gyökereket és értékeket. Még egyszer mondom: 2019 májusában itt lesz a választási lehetőség, melyik értékrendet kívánja Európa. Köszönöm szépen!

József Szájer (PPE). – Tisztelt Elnök Úr, tisztelt Miniszterelnök Úr és tisztelt Vergiat Asszony! Az imént hallottuk az Ön felszólalását, amelyben említette, hogy ki kit tapsol meg. Ön egy kommunista. Az Ön elvtársai tették tönkre az én hazámat. Van Önnek bőr a képén, hogy bennünket demokráciából és jogállamiságból oktasson ki?

A jelentés szerint Magyarország veszélyezteti a jogállamot. Ez hazugság. Ez pont azokra igaz, akik Magyarországot bírálják, Judith Sargentinire, a baloldalra és a LIBE bizottságra. Mert mi is a jogállam, tisztelt képviselőtársaim? A jogállam az, amikor nem egyes emberek, nem egyes csoportok önkénye, hanem a jog az úr.

Először is: A Parlamentet az Unió szerződése azzal ruházza fel, hogy a közösségi jogszabályok alapján járjon el. A jelentés a C. pontban elismeri, hogy nem talált elég közösségi jog alá tartozó esetet Magyarország ellen, ezért olyan kérdéseket is vizsgál, amelyek nem tartoznak a Szerződés hatálya alá. A jelentés többségében ilyen, kizárólagos nemzeti hatáskörben levő ügyeket sorol fel. Az unió jogán túlterjeszkedni önkényes, ellentétes a Szerződéssel, ellentétes a jogállammal.

Másodszor: A római jog óta a jogállam azt is jelenti, hogy a vádlott méltányos lehetőséget kap a védekezésre. Ebben a több órás vitában Magyarország képviselője mindössze öt percet beszélhet. Ez nem jogállam, ez egy több ezer éves jogelv lábbal tiprása. Szégyen! Félnék Önök a szavaktól?

Harmadszor: Egy jogállamban nem volna lehetséges, hogy a Szerződés speciális, garanciális szavazási szabályait kényük-kedvük szerint kiforgassák, hogy ne számítsák a leadott szavazatnak a tartózkodást, hogy a nekik jobb eredmény jöjjön ki. Azok beszélnek itt folyton a jogállam, a demokrácia sérelméről, azok oktatják Magyarországot, akiknek maguknak eszük ágában sincs betartani még a saját szabályait sem.

Azért teszik mindezt, hogy bosszút álljanak a tömeges bevándorlást ellenző magyar embereken, az illegális migránsokat kerítéssel megállító Orbán Viktoron. Bagoly mondja verébnek, hogy nagyfejű. Ezt a mondást mifelénk azokra használják, akik az ártatlant azzal vádolják, amiben ők maguk a bűnösök.

Presidente. – Date l'importanza e la delicatezza del dibattito e dato anche l'altissimo numero di partecipanti, visto che poi ci sarà anche il «catch the eye», non accetterò domande «cartellino blu».

Josef Weidenholzer (S&D). – Herr Präsident, Herr Ministerpräsident, sehr geehrte Kolleginnen und Kollegen! Unsere heutige Debatte wird sich einmal in den Geschichtsbüchern wiederfinden. Zum ersten Mal stehen wir vor der Entscheidung, durch die Einleitung eines Artikel-7-Verfahrens einem Mitgliedstaat deutlich zu machen, dass es kein Kavaliersdelikt ist, wenn man sich in signifikanter und systematischer Weise über die in Artikel 2 festgelegten Werte der Union hinwegsetzt.

Wir müssen Position beziehen, wenn es um den Bestand der Union geht, wenn ihre Fundamente untergraben werden. Da kann es keine Rücksichtnahme geben. Es geht daher nicht gegen einen Mitgliedstaat, sondern wir kämpfen für unsere gemeinsamen Interessen. Und vor allem ist es nicht angebracht, zu behaupten, mit der Entschließung würden wir einen Mitgliedstaat bestrafen wollen, wie das der Außenminister Ungarns immer wieder behauptet. Ja, er beleidigt die Mitglieder dieses Hauses unentwegt, indem er den Bericht als eine Sammlung ausgewiesener Lügen denunziert. So spricht kein Diplomat, schon gar nicht jemand, der an einem sachlichen und ernsthaften Meinungs austausch interessiert sein sollte. Und ich hätte mir auch von einem Ministerpräsidenten erwartet, dass er das seinem Außenminister klarmacht.

Vor allem ist es ein durch die Faktenlage nicht zu rechtfertigender Vorwurf. Wir haben uns redlich bemüht, unser Urteil auf der Basis überprüfbarer Fakten zu erarbeiten und die Berichterstatterin ist bedachtsam an die Arbeit gegangen, sine ira et studio. Das Ergebnis des Berichtes ist eindeutig, und die überwältigende Mehrheit des LIBE-Ausschusses hat daher die Anwendung des Artikels 7 empfohlen. Vier weitere Ausschüsse haben sich dieser Forderung angeschlossen. Die Entscheidung liegt jetzt beim Plenum, und es ist eine klare Entscheidung notwendig. Es hat keinen Sinn mehr, das weiter auf die lange Bank zu schieben. Die Probleme erledigen sich nicht von selbst, und schon gar nicht lassen sie sich aussitzen.

Um es klarzumachen, liebe Kolleginnen und Kollegen, eine illiberale Demokratie gibt es nicht. Der Osten Europas hat schon einmal diese bittere Erfahrung gemacht. Damals hieß das euphemistisch Volksdemokratie. Ohne die liberalen Prinzipien der Toleranz gegenüber Andersdenkenden, des Respekts vor der politischen Minderheit, des Vorhandenseins von Meinungsfreiheit, der Trennung der Gewalten, der Unabhängigkeit der Gerichte und einer lebendigen Zivilgesellschaft funktioniert Demokratie nicht. Wir haben es morgen in der Hand, ein historisches Signal zu setzen.

Marek Jurek (ECR). – Panie Przewodniczący! Panie Premierze! Autorka tego sprawozdania rozpoczynając naszą debatę postawiła pytanie, w jakim stanie jest Unia. Unia jest w stanie dekompozycji, kryzysu, z powodu takich postulatów jak ten dzisiejszy, czyli postulatu wykluczenia Węgier ze współdecyzji w sprawach Unii Europejskiej. Spójrzcie choćby na wydanie Le Monde sprzed dwóch czy trzech dni, tam były te dwie Europy: Europa Macrona i Europa Orbana. To jest obraz dzisiejszej Europy, którą wy chcecie dzielić, zamiast zjednoczyć.

Próbujecie zatrzymać wiatr historii, bo przez Europę dzisiaj wieje wiatr zmian i ten wiatr wieje nie tylko przez puszcę węgierską, ale wieje od Szwecji po Włochy, i pamiętajcie o jednym – może Stalin potrafił zawracać rzeki, ale wiatru zatrzymać się nie da. Te zmiany idą i albo szanując demokrację zaakceptujemy je i będziemy dyskutować z narodami, które chcą decydować o sobie, albo naprawdę dekompozycję zamienicie w kompletną destrukcję Unii Europejskiej. Myśmy w artykule drugim Traktatu o Unii Europejskiej zapisali wartości, które nas łączą. Wy chcecie z tych wartości zrobić narzędzie policii myśli, po to żeby Europę dzielić, ale Europa jeszcze istnieje, bo Europa to jest unia naszych państw, a nie waszej ideologii.

Sophia in 't Veld (ALDE). – Mr President, I'm delighted to hear Mr Jurek's ardent plea to uphold Article 2 of the Treaty, because – I say to Mr Orbán – the funny thing here is that you claim that the European Union wants to impose things on your country, but your country was the first country to ratify the Lisbon Treaty. And I'm sure that you read Article 2 before you put your signature to it. So all we are doing is keeping you to your word. And you know what? The Hungarian people want you to keep your word, because they want to remain at the heart of the European Union. But then you have to play by the rules and respect the rules.

Debates like this one today are about a very difficult situation, and some people are getting rather desperate about how to get out of that situation, but I think this is just a difficult phase in a bigger process of the European Union coming of age as a community of values and a community of law. And we will get out of this situation.

Maybe we should do that by de-dramatising and de-politicising. You put a lot of drama in your speeches, Mr Orbán, but I actually prefer the approach of Ms Sargentini, which is very factual, fact-based and accurate. Her report is a very accurate picture of the state of play of democracy and the rule of law in your country, and it is not a pretty sight.

You talk about the Hungarian people but – you know what, Mr Orbán – all of us here have voters, and my voters ask me why we have to respect the rules when the Hungarian Government doesn't have to. Why are we giving Mr Orbán EUR 87 million a week in order to destroy the European Union? Why are they getting away with it? Well I have difficulty answering my voters. It is not just your voters we're talking about, Mr Orbán, it is all the citizens of Europe. So we have a duty to hold you to the same rules and standards as everybody else.

And then, finally, the real message of today's debate is not about pointing the finger at Hungary or criticising Hungary. The strong message of the European Parliament is that we are not willing to let Hungary go. We didn't walk the road to here, and bring Hungary on board as a member of this family, in order to let go. Hungary is a member of this family, and we will fight to get Hungary back on track and give Hungarian citizens the European values that they are entitled to, like anybody else. That is what we will be voting on tomorrow.

(Applause)

Romeo Franz (Verts/ALE). – Herr Präsident! Herr Orbán! Am Umgang mit den Minderheiten erkennt man die Einstellung einer Regierung zur Demokratie, zur Rechtsstaatlichkeit und zur Menschenwürde. Diese drei Säulen sind maßgeblich für das Bestehen eines friedlichen Europas. Echter Friede entsteht nur durch Akzeptanz der Unterschiedlichkeiten. Nicht umsonst ist das Motto der Europäischen Union: Geeint in Vielfalt.

Aber besonders die Roma, ungarische Staatsangehörige, sind in Ihrem Land, Herr Orbán, einem institutionellen Antiziganismus, Segregation im Bildungssystem und Diskriminierung von staatlicher und nichtstaatlicher Seite ausgesetzt. Herr Orbán, nehmen Sie Ihre historische Verantwortung gegenüber Ihren nationalen Minderheiten endlich wahr, damit Ungarn vielleicht gar zum Vorbild für Rechtsstaatlichkeit, Demokratie und für den Schutz der Würde aller Menschen werden kann!

Bürgerinnen und Bürger Ungarns! Ihr seid stark! Darum stellt euch gegen Rechtsextremismus! Gestaltet mit uns ein Europa der Gerechtigkeit, in dem Rassismus keinen Platz hat!

Malin Björk (GUE/NGL). – Herr talman! Demokrati är ingenting man smakar på ibland som en efter rätt – i dag tar jag efter rätt, ibland tar jag inte det. Det är någonting som är grundläggande för att hela detta arbete ska fungera, hur vi ska ha det tillsammans. Du slår ifrån dig, herr Orbán, och högern här vet inte riktigt hur de ska rösta i morgon. Jag tror och hoppas att ni kommer att landa rätt till slut.

Vad jag också är oroad över är den idé om nationen som du har, och den delas av vissa här på högerflanken i huset. Den är patriarkal, den är auktoritär, den är demokratifientlig, den är rasistisk, och den är farlig för oss kvinnor, för oss hbtq-personer, för alla våra rasifierade systrar och bröder. Den nationalism som du företräder, den förgör och den förstör. Europa kan inte byggas på rasism och förtryck och demokratifientlighet. Civilsamhället kämpar mot det förtrycket. Nu gör vi i Europaparlamentet vårt arbete noggrant i Sargentinis betänkande, och jag ber högern att göra sitt och rösta för det betänkandet i morgon. Något annat skulle vara en skam. Sedan skulle jag vilja be att rådet gör sitt. Att sitta ner vid ett bord och inte ha de grundläggande reglerna färdiga för sig, det bådar inte gott för det politiska innehåll som det ska beslutas om.

James Carver (NI). – Thank you, Mr President, for hearing my point of order. I rise as one of the four Members of the European Parliament who are from the Roma minority, and could I honourably remind Members that Livia Járóka, one of the Fidesz MEPs, is one of the other four Roma MEPs. She sits on the right of politics and not all Roma are necessarily on the left of politics, just like all people within society, and all this talk of anti-Roma ... Mr Orbán has a Roma MEP who sits as a vice-president of the European Parliament.

Presidente. – Onorevole Carver, confermo che c'è un Vicepresidente del Parlamento europeo che è un parlamentare Rom, che appartiene al gruppo del Partito popolare europeo e viene dal partito Fidesz. Questa è la verità, si tratta dell'on. Járóka, che è Vicepresidente del Parlamento europeo. È noto in tutto il Parlamento che ha fatto battaglie in difesa dei Rom, e quindi confermo che è vero quello che ha detto l'on. Carver, al di là dei giudizi politici, solo per informazione.

Jörg Meuthen (EFDD). – Herr Präsident! Es geht um den unglaublichen Antrag dieses Parlaments, Ungarn seine Stimmrechte im Rat entziehen zu lassen. Meine Damen und Herren! Ich glaube, der heutige Tag wird in die Geschichte eingehen. Wir haben in ganz Europa bereits den Niedergang der Sozialdemokratie erlebt. Das passiert, wenn eine elitäre Funktionärskaste Politik gegen ihre eigene Klientel macht. Der heutige Tag läutet nun das Ende der europäischen Christdemokratie ein. Liebe Kollegen von der EVP, der Umgang mit Ministerpräsident Orbán als einem von Ihnen, Ihre Verachtung für den Nationalstaat und seine Souveränität, für das Prinzip der Subsidiarität – das alles zeigt, wie tief sozialistisches Denken in Ihre Reihen vorgedrungen ist. Aber ich bitte Sie: Machen Sie nur weiter so, das ist nur zum Wohle der Bürger Europas! Die Christdemokratie wird der Sozialdemokratie in den Abgrund folgen. Ab 2019 wird sich das auch in diesem Haus und in seinen Koalitionen widerspiegeln.

Herr Ministerpräsident Orbán! Seien Sie versichert: Viele Millionen Menschen in meiner Heimat Deutschland stehen hinter Ihnen und Ihrer Politik der Verteidigung konservativer und freiheitlicher europäischer Werte. Lassen Sie sich von dem pseudomoralischen Geheuchel dieses Hauses nicht von Ihrem richtigen Weg abbringen – egal, wie hier morgen entschieden wird.

Auke Zijlstra (ENF). – Voorzitter, deze resolutie is een directe aanval op Hongarije als soeverein land en is fundamenteel antidemocratisch. Dat heeft de bedoeling om een democratisch gekozen overheid van een land dat de principes van democratie, vrijheid en Europese en christelijke waarden hanteert, te onderwerpen. Het is fundamenteel onjuist dat het Europees Parlement functioneert als opperrechter en bepaalt of een nationaal parlement wetgeving wel of niet mag implementeren. Nog even afgezien van het feit dat de onderbouwing voor een veroordeling van Hongarije in het verslag van mevrouw Sargentini ook ten enenmale onvoldoende is.

Viktor Orbán heeft als enige het Verdrag van Schengen gerespecteerd en illegale migratie tegengehouden. Orbán verdedigt daarmee de Europese waarden beter dan de Europese Commissie zelf, en mijn partij steunt de soevereiniteit van Hongarije volledig. En zoals mijn partijleider Geert Wilders al eerder zei: Orbán vertoont meer ruggengraat en karakter dan alle lafaards van de Europese Unie bij elkaar! U begrijpt, wij gaan tegen stemmen.

Zoltán Balczó (NI). – Elnök Úr, köszönöm a szót! Az Európai Parlamentben már 2015-ben Magyarország elleni vádként hangzott el az illegális migráció határkerítéssel való megállítására. Ezért elismerést kellett volna kapnunk, ehelyett a vádak a mostani jelentésben is szerepelnek, elvárva a kvóta szerinti migráns befogadást, egy egyébként megbukott döntés teljesítését.

A jelentés rasszizmusról és erőszakos cselekmények formájában is megnyilvánuló antiszemitizmusról beszél. Ezt a rágalmat visszautasítom.

A jelentésben súlyos megállapítások szerepelnek a korrupció növekedésével, a jogállamiság korlátozásával, a média példátlan mértékű kormányzati túlsúlyával kapcsolatban. Ezek a bírálatok valóságosak, tényeken alapulnak és feltehető a kérdés: mennyiben szabad ország ma Magyarország?

Az előterjesztéshez az igenek, az igen szavazatok kétharmados többségére van szükség. A végszavazásnál tartózkodni fogok, ami azt jelenti, hogy nem támogatom ezt a migrációpárti jelentést, és nem fogadom el a 7. cikk szerinti eljárás elindítását, amelynek végső szankciói egyébként nem egy kormányt, hanem egy egész országot sújtának. Köszönöm szépen!

Roberta Metsola (PPE). – Mr President, we are here today to show that politics must be about principle and values. That means taking tough but necessary decisions. Of course we can choose to close our eyes, but too much of Europe's history is marked by terrible decisions taken in the name of expediency. We know that appeasement never works, we know that our values are worth more than just the paper they are written on, and we know that from some things, we cannot look away.

Europe is a hope, it is a promise, it is an ideal, and I see Europe as the pillar of light sandwiched between Trumpian clouds and Putinesque shadows. Our European way – of freedom, compassion, fierce personal liberty, passionate equality, the rule of law, free thought, free movement and a free press, and the protection of minorities is a global symbol of enduring courage. We should be proud of that. The litmus test of a European nation is how well these values are nurtured and protected. If, despite everything, despite all the calls to change direction, despite all the extended hands of friendship, our values remain under serious threat, as they are in Hungary, then we must act. We must choose the politics of hope over the politics of fear and cheap populism. We must protect the European way, always. And so, in the name of all those who sat in this Chamber before us, in the name of all those who believed and believe still, tomorrow I shall stand up for Europe.

(Applause)

Tanja Fajon (S&D). – Gospod predsednik, spoštovani premier Orban, ta razprava ni proti Madžarski! Slovenija, moja država, ima rada Madžarsko. Ta razprava je proti vaši politiki nestrpnosti, laži in ustrahovanja, ki se nevarno širi tudi preko evropskih meja, tudi v mojo državo Slovenijo, kjer je vaša sestrška stranka zelo odkrito uporabila vaše načine zastraševanja v nedavni politični volilni kampanji.

To je en tak primer, ki ga želim pokazati z vprašanjem, kje smo Evropejci varnejši, ali v Parizu z zamaskiranimi in oboroženimi pripadniki sil ali v sončni Budimpešti s turisti.

Pravite, da je to poročilo tisto, ki žali Madžare. Ta kampanja je tista, ki žali žal vse Evropejce, in proti temu se moramo boriti, ne proti Madžarski. In žal mi je, da smo primorani danes v Evropskem parlamentu zopet razpravljati o stanju demokracije in vladavine prava v eni izmed držav članic.

In to zavračamo zelo zelo jasno. Zato izražam podporo strpnosti, dialogu, demokratičnim vrednotam, za dostojanstvo, za človeka. Madžari si resnično ne zaslužijo, da bi jim države, razmere v državi, bistveno ogrozile njihovo temeljno družbeno ureditev in demokracijo.

Zato bom jutri odločno podprla kolegico Sargentini in glasovala za poročilo.

Branislav Škripek (ECR). – Mr President, colleagues, this debate here is about much more than the fate of one nation. We are shaping the future of the European Union here and there are complaints about the Hungarian institutions, Hungarian rule of law and so on. So yes, let us settle those questions then.

But some would like to see Hungary and other central European countries under control, obediently following the wrong directives of Brussels given from above according to the explanation of the common rules, but with different biases. It was mentioned here that we are united in diversity, so how has it come about that you want to kick out someone for being so different? We have some different opinions, yes. After 40 years of Communist oppression, we are entitled to shape the EU project as well. We experienced totalitarianism already; we experienced the dictating of opinions. There are so many wrong things with Europe today: unrealistic federalisation, disrespect of the natural family of one man and one woman and of human dignity, more opposition to the freedom of speech. There are examples in EU Member States. Prime Minister Orbán is no threat in comparison to the deformed version of democracy that the left-wing liberals are preaching to the EU states. It is a false gospel, and I ask you: let us deal with that, please.

Nadja Hirsch (ALDE). – Herr Präsident, sehr geehrte Kolleginnen und Kollegen! Der Bericht zeigt sehr deutlich die Entwicklungen in Ungarn auf: weg von den Grundwerten wie Demokratie, Rechtsstaatlichkeit, Presse- und Meinungsfreiheit hin zu einer illiberalen Demokratie, wie Sie, Herr Orbán, es ja selbst nennen. Aber dieses Gedankengut spaltet, es sät Zwietracht. Der Staat misstraut am Anfang seinen eigenen Bürgern, anfänglich nur Minderheiten, später dann aber auch immer allen Menschen.

Herr Orbán, Sie ganz persönlich stehen für diese Entwicklung hin zu einer totalitären Autokratie. Und genau das will ich als Freidemokratin nicht, und deshalb ist es meine Pflicht, hier auch meine Stimme zu erheben. Es ist aber genauso auch meine Pflicht, meine Stimme zu erheben gegen die, die den Schulterchluss mit Ihnen suchen, wie zum Beispiel die CSU, wie Seehofer, wie Söder. Ich möchte zum Beispiel in Bayern keine Regierung, die mit einer illiberalen Demokratie liebäugelt. Ich fordere deswegen auch ganz klar von der EVP und im speziellen von der CSU morgen ein ganz klares Bekenntnis hin zu den freiheitlichen Werten in Europa und eine klare Aussage gegen eine illiberale Demokratie.

Eva Joly (Verts/ALE). – Monsieur le Président, Monsieur le Premier ministre, en une minute, je n'aurai pas le temps de dresser la liste de toutes vos attaques contre la démocratie et l'état de droit, contre la liberté d'expression, contre la dignité humaine.

Déclencher l'article 7 est une nécessité absolue, tant vous bafouez chaque jour davantage les valeurs européennes. Des valeurs qui visent précisément à protéger l'ensemble des citoyens, à protéger les Hongroises et les Hongrois.

Non, contrairement à ce que vous dites, ce n'est pas un pays que notre rapport dénonce, ce sont les actions de votre gouvernement. Nous n'insultons pas l'honneur de la Hongrie; au contraire, nous voulons la défendre et la protéger de vos dérives autocratiques, car, Viktor Orbán, vous ne défendez pas la liberté des Hongrois, vous consolidez votre pouvoir personnel. Vous ne les protégez pas, vous les montez les uns contre les autres. Vous ne servez pas votre pays, vous l'enfermez dans un régime autoritaire, pire encore que celui dont vous prétendiez le sauver il y a 30 ans.

Cela doit cesser, et le vote du rapport Sargentini est un premier pas en ce sens.

Aymeric Chauprade (EFDD). – Monsieur le Président, Monsieur le Premier ministre, Madame Sargentini, je suis un Français qui vit à Vienne, en Autriche, à deux pas de Budapest. Je suis un observateur de la réalité centre-européenne, un observateur ouest-européen et, étrangement, nous ne voyons pas la même chose. Il semble que vous lisiez l'histoire avec vos lunettes idéologiques et que vous ne regardiez pas la réalité. L'Union européenne est en train de détruire toute seule sa légitimité, et sa légitimité, c'est l'adhésion des peuples à son grand projet d'unité. Car les peuples veulent une Europe puissance, ils ne veulent pas d'une Europe qui accueille ses ennemis, d'une Europe qui les laisse proliférer et fait taire ceux qui se révoltent contre cette folie collective.

Alors le procès qui est instruit, sur de faux motifs juridiques, contre Budapest, c'est un procès politique évidemment, qui vise à faire taire les voix courageuses en Pologne, en Autriche, en République tchèque et évidemment en Hongrie, qui refusent de faire les mêmes erreurs que l'Ouest en matière d'immigration. Ceux qui instruisent ce procès porteront une lourde responsabilité devant l'Histoire, car dans la seule Histoire qui compte, l'Histoire du temps long, celle des civilisations, eh bien c'est M. Orbán qui a raison.

Mara Bizzotto (ENF). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, benvenuto Presidente Orbán. Lei, carissimo Orbán, è un eroe dentro questo Parlamento, un eroe che lotta per la libertà e la sovranità del proprio popolo, contro l'Unione sovietica europea.

Il popolo ungherese è sotto attacco di questa Europa, schiava delle lobby, delle banche e dei finanzieri alla Soros. Ecco perché oggi Bruxelles attacca Orbán in Ungheria, e domani attaccherà l'Italia e il nostro leader Matteo Salvini, che con grande coraggio sta fermando l'immigrazione clandestina.

Presidente Orbán, noi abbiamo gli stessi valori, i valori di chi vuole difendere la propria identità e la sovranità popolare, i valori di chi vuole difendere le frontiere e dire di no all'invasione di immigrati clandestini. Questa Europa va cambiata, e noi la cambieremo da cima a fondo per dare sicurezza, giustizia e vera democrazia ai nostri cittadini.

Coraggio Presidente Orbán, noi siamo al suo fianco e insieme, dopo le elezioni europee del 2019, costruiremo una nuova Europa: l'Europa dei popoli, delle patrie e della libertà.

Othmar Karas (PPE). – Meine Herren Präsidenten, Frau Ratspräsidentin, Herr Ministerpräsident! Die EU ist eine Rechts- und Wertegemeinschaft. Deshalb muss vollkommen außer Streit stehen, dass Rechtsstaatlichkeit und die EU-Grundrechte-Charta die Basis jedes politischen Handelns sind. Werte und Recht kennen kein parteipolitisches oder taktisches Mascherl. Und ich sage Ihnen daher auch: Die Epoche der liberalen Demokratie ist nicht zu Ende, wie Sie es im Mai gesagt haben. Die liberale Demokratie unterscheidet sich grundsätzlich von der autoritären Demokratie. Die europäische Demokratie achtet die EU-Grundrechte, das europäische Recht, geht aufeinander zu, nimmt aufeinander Rücksicht, respektiert alle Menschen und schützt Minderheiten, schützt Freiheit und Unabhängigkeit.

Wir haben sehr viele Fragen im Zusammenhang mit der Politik in Ungarn – wegen der Aussagen gegen die liberale Demokratie, wegen dem Schüren von Antisemitismus durch die Plakataktion gegen Herrn Soros, wegen des EU-Bashings durch den Text bei der Volksbefragung, wegen des NGO-Gesetzes, wegen der Vetternwirtschaft und der Korruption, wegen der Bedrohung der privaten Universität, wegen der Einschränkung der Medienfreiheit.

Herr Orbán, es ist in Ihrem und unserem gemeinsamen Interesse, dass der geordnete, strukturierte, rechtstaatliche Dialog nach Artikel 7 eingeleitet wird. Es geht um die Glaubwürdigkeit der Union. Es geht um Ihre Glaubwürdigkeit. Es geht um die Glaubwürdigkeit der Qualität unserer Zusammenarbeit. Populismus, Nationalismus und die Idee Europa schließen einander aus.

István Ujhelyi (S&D). – Köszönöm, Elnök Úr! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Egy dolgot bizonyosan mindketten egyformán tudunk: hogy ön hazudik. Hazudik ebben a közösségben, a mi családjunkban, itt a képviselőknek, és hazudik otthon, a mi társadalmunknak, Magyarországon, az ön honfitársainak. Azt mondja, hogy meg akarja védeni Magyarországot Brüsszeltől. Nem kell Magyarországot Brüsszeltől megvédeni, mert ez a mi családjunk, és higgye el, nem kell Európát sem megvédenie valami olyan veszedelemtől, amit csak Ön vázol fel az égre. Mit akar Ön megvédeni tulajdonképpen? Azt a rezsimit, azt a bűnös, bűzös rezsimit, amit épített közösen az oligarcháival. Ezért csinálja ezt a politikát, mert ezt a rezsimit akarja védeni a jogtól és az európai szabályoktól, az európai közösségtől. Ön elvette az európai forrásokat, és arra használja, hogy otthon belőlük birodalmat építsen.

Tisztelt Miniszterelnök Úr! A legnagyobb bűne ugyanakkor otthon az, hogy elvette azt a hitet, hogy mindannyian magyarok vagyunk, mert kettéosztotta a magyar társadalmat. Szomszédokat ugrasztott egymásnak és bevezette azt otthon, amit régen csak Göbbels tudott, hogy jókra és rosszakra osztotta a magyar társadalom minden tagját. Ez azzal kezdődött, hogy Ön elvette a kokárdát a nemzet minden tagjától, és kisajátította a nemzeti kokárdát. Ezt, ezt a kokárdát, Miniszterelnök Úr, amit most én szimbolikusan visszaveszek, mert a haza mindannyiunké, és nem az ön bűnös rezsimjéé. Haza, szeretet, Európa! Ön mérgezett, Ön mérget dobott a közös ivókutunkba, és ez egy óriási bűn volt, évtizedekre, hosszan meghatározza Magyarország mindennapjait. Ezért kell holnap ezt a cikkelyt – a hetes cikkelyes Sargentini jelentést megszavazni, hogy Ön is megtanulja és az utókor is, hogy ezt nem teheti senki a saját hazájával. Köszönöm szépen!

Jussi Halla-aho (ECR). – Mr President, there are problems in Hungary when it comes to questions like corruption, the situation of national minorities, and so on. Many of those problems are inherited from the past, and they are in no way unique to Hungary. These shortcomings are not the reason why Hungary has become the prime target of the Commission and this Parliament.

The real sin of the Hungarian Government is that it wants to protect the country from damaging mass immigration from the Third World. The Hungarian Government and the majority of Hungarian voters do not wish to repeat the catastrophic mistakes we have made in Western Europe. I very much sympathise and support that position. Unfortunately, liberal immigration policies and multiculturalism have become the European value in this House. Almost anything else can be forgiven, but not questioning that value. This is why we are having this debate.

Bernard Monot (EFDD). – Monsieur le Président, Monsieur le Premier ministre Orbán, merci et bravo.

Merci d'offrir un nouvel espoir dans la résistance au fédéralisme de l'Union européenne, merci de rendre aux Hongrois et aux Européens leur dignité de citoyens libres.

Monsieur Orbán, votre courage est admirable dans le combat contre la caste euromondialiste de Davos et de Bruxelles, incarnée en Hongrie par M. Soros. Le peuple hongrois, attaché à son identité nationale, vous est profondément reconnaissant puisqu'il vous a réélus triomphalement. C'est normal, vous protégez les Hongrois contre le danger mortel d'une submersion migratoire, contre le terrorisme islamiste et contre le rouleau compresseur du mondialisme, qui n'apporte que régression économique, sociale et culturelle.

M. Orbán est un dirigeant patriote et profondément pro-européen qui offre, avec les dirigeants italiens, une alternative crédible pour l'Europe. Les Européens fédéralistes comme Juncker, Merkel et Macron veulent les punir et les diaboliser.

Au nom de la démocratie, le rapport de Mme Sargentini et l'article 7, d'inspiration totalitaire, doivent être rejetés. C'est pourquoi nous voterons demain contre ce rapport scélérat.

Monsieur Orbán, ne changez rien, vive le Fidesz hongrois!

Harald Vilimsky (ENF). – Herr Präsident, meine sehr geehrten Damen und Herren! Ich möchte mich vorab entschuldigen – entschuldigen dafür, dass eine unheilvolle Allianz aus Linken, aus Kommunisten, aus Sozialisten, aus Grünen und leider auch der Europäischen Volkspartei Sie, Herr geschätzter Ministerpräsident Orbán, als einen Vertragsbrecher darstellt, Sie behandelt, als wären Sie ein politisch Krimineller. Mitnichten ist das der Fall! Ministerpräsident Orbán ist einer der Helden Europas, der, als die Migrationswelle 2015 begonnen hat, als Einziger das europäische Regelwerk beachtet hat. Bitte respektieren Sie das und stellen Sie Ihre unflätigen Angriffe ein!

Und, Herr Ministerpräsident Orbán, wie unehrlich diese Seite des Parlaments agiert, zeigt sich am Beispiel Rumäniens, als vor einem Monat circa 100 000 Menschen wegen Korruption gegen die regierenden Sozialdemokraten und Sozialisten auf die Straße gegangen sind, 500 niedergeprügelt wurden und Sie alle den Kopf in den Sand gesteckt haben, als wäre nichts! Da geht es nicht darum, dass hier Menschenrechte, dass hier liberale Demokratie, europäische Werte irgendwo etwas gelten. Nein! Da regieren die Sozialisten, da stecken wir den Kopf in den Sand. Unanständig ist es, was Sie hier machen.

Herr Präsident Orbán, Sie haben Freunde in Europa, in Italien, in Teilen Österreichs in jedem Fall, Sie haben Freunde in Polen, in vielen anderen Bereichen Europas: Bitte gehen Sie Ihren Weg weiter! Sie sind für viele Menschen eine Hoffnung.

Kinga Gál (PPE). – Tisztelt Elnök Úr! A magyar állampolgárok, kedves Kollégák, köztük nők és édesanyák is felháborodva figyelik, ahogy meg akarják itt védeni őket önmaguktól, akaratuk ellenére, mert állítólag nem gyakorolhatják szabadon a vallásukat, nincs véleménynyilvánítási szabadság, korlátozzák a gyülekezési és szociális jogaikat otthon.

Miközben mindennek semmi köze a valósághoz! Ezért több tucat magyar civil szervezet nyílt levélben ellenzi a Sargentini jelentés megszavazását, többen tényyszerűen cáfolják a tévedéseket. Petíciókban tiltakoznak egyéni állampolgárként több ezren. Felháborodottak, amiért a szöveg nem a sok tízezer jól működő civil szervezet tevékenységét veszi alapul, Timmermans úr csupán néhány külföldről pénzelt NGO csúsztatására és valótlanságára alapoz. Pedig ezek az NGO-k Magyarországon már akkor elvesztették hitelességüket, amikor a szocialista kormány rendőri túlkapásairól mélyen hallgattak.

Vegyük már észre, hogy ez egy politikai eszköz, amelynek két célja van: elsődlegesen megbüntetni Magyarországot az illegális migrációval szembeni határozott, következetes kiállása miatt, másrészt pedig – és vegyük észre, Kollégáim, – az EP-választások előtt minél jobban megosztani a Néppártot.

Mindnyájan tudjuk, a hetes cikk szerinti eljárás megindítása nem állja meg a helyét hazánk ellen. Ezért ez a jelentés nem minket minősít, hanem azokat, akik kizárólag ideológiai indíttatásból készítették. Kérem, ha még hisznek egy közös Európában, holnap szavazzanak e jelentés ellen.

Cécile Kashetu Kyenge (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, questa risoluzione non è diretta al popolo ungherese, a cui vanno tutto il nostro sostegno e la nostra amicizia, ma all'operato del governo di Viktor Orbán, che viola sistematicamente i valori su cui si fonda l'Unione europea. Un governo che da anni mette a repentaglio il funzionamento del sistema costituzionale e giudiziario, che favorisce la corruzione, che viola la libertà di espressione, che nega i diritti di rifugiati, migranti e di tutte le minoranze.

Non esistono posizioni intermedie: o si è con Orbán, avallando i suoi ripetuti attacchi allo Stato di diritto, consapevoli del fatto che quel che succede in Ungheria oggi potrebbe ripetersi domani in qualsiasi altro paese membro, o si è contro, censurando le gravi violazioni di cui si è reso responsabile il suo governo.

La delegazione del Partito Democratico al Parlamento europeo e tutto il gruppo dei Socialisti e dei Democratici voteranno sì a questa risoluzione. Noi non saremo complici della disgregazione dello Stato di diritto né in Ungheria né in qualsiasi altro Stato membro. Vogliamo un'Europa forte, garante dei diritti e della democrazia di tutti i suoi cittadini.

Monica Macovei (ECR). – Domnule președinte, premierul maghiar a încercat în discursul său să manipuleze națiunea maghiară. Noi nu luăm măsuri împotriva națiunii maghiare. Noi luăm măsuri împotriva politicienilor care încalcă valorile europene, așa cum este și premierul Ungariei. De altfel, Budapesta, și mă refer iarăși la conducerea politică, copiază practicile Moscovei.

Premierul Orban, în mod explicit, susține un sistem iliberal, în care societatea civilă, presa liberă, libertatea academică, diversitatea, justiția independentă nu mai au loc. În același timp, bani europeni dispar. OLAF a anchetat 35 de cazuri în care 40 de milioane de euro din Fondul de coeziune au dispărut. Unde au dispărut? Nu știu – a spus un coleg înaintea mea.

Se cere recuperarea acestor 40 de milioane de euro de la Ungaria, de la factorul politic. Michael Ignatieff, rectorul Universității liberale Central-Europene, a spus public esența – au fost întotdeauna oameni cărora le-a plăcut ce a spus Orban despre migrație, dar problema pentru toți este dacă le place și ce spune Orban despre democrație, libertatea presei, libertatea economică și, mai ales, ce face Orban împotriva democrației, a libertății presei, a libertății economice, a valorilor europene. Asta votăm, pentru asta votăm.

Frank Engel (PPE). – Mr President, we should probably be glad that the Prime Minister found his way here because I hear, Prime Minister, that you posted a video message on Facebook that you were going to Brussels to protect Hungary.

This is not, of course, Brussels, but since Brussels is all that embodies the nefarious influences upon Hungary for you, I suppose that between here and Brussels there is no difference. Europe has to be Brussels, and Brussels is not good for the country. Because it would impose migration, because it would impose certain functioning measures and certain democratic standards, probably because it would also be looking after its money.

And honestly, I am sick and tired of seeing EUR five billion go every year essentially to make a few people close to you richer, every year, and having for the rest, the Hungarian economy – which is probably glad that 700 000 people have left over the last 10 years because otherwise they would be in the country and unemployed. The only reason why unemployment is where it is, is not the prowess of the government; it is the fact that people have voted with their feet.

Now otherwise, what happens with the money? Enormous billboard campaigns against Brussels, against the Commission, against Parliament, against the Commission President, against Soros on the sidelines – but that is not really relevant in the Brussels context, apart from the fact that we are all apparently doing the bidding of Mr Soros. The only thing I know is that I never had a study grant from him. Other people apparently did. I never even shook the man's hand. Others have accepted favours.

I noticed one thing and that is that today you are even more behaving like the leader of a sect than ever before. It's only about religion, the right form of family, the nation, and shutting the other out.

Among the many mails that we got, Prime Minister, there was one from Pastor Ivanyi, who I believe once officiated at your wedding. I do not think he is less good at religion and less good at Christianity than you are, and he is not feeling comfortable any longer. And I am not comfortable with this discourse because the Christian democracy that I want to belong to is a Christian democracy that accepts the secular state. I don't want to become part of a sect and I don't want to be treated like I was facing a sect. What you are doing in Hungary is dangerous, but the Hungarians seem to vote for you. Let them go on doing that; we will vote for something else tomorrow, at least as far as I am concerned.

Iratxe García Pérez (S&D). – Señor presidente, el artículo 2 del Tratado de la Unión establece la igualdad entre hombres y mujeres como uno de los valores fundamentales. Su Gobierno no solo ataca la libertad de cátedra, sino que ahora está planteando eliminar los estudios de género de la universidad.

Todos aquí sabemos que la educación es uno de los instrumentos fundamentales para crear sociedades más justas, más libres y más igualitarias. Por lo tanto, la igualdad de género debe ser una garantía en toda la Unión Europea. Señor Orbán, usted pretende pedir que se legitime su mayoría cuando no está aceptando la legitimidad de la mayoría de este Parlamento Europeo. Y ha venido aquí defendiéndose, usando como escudo al pueblo húngaro.

El Parlamento Europeo no tiene nada en contra de Hungría. De lo que está en contra es que gobiernos como el suyo arrastren a su pueblo al margen de los principios y los valores fundamentales de la Unión Europea. Por lo tanto, trabajemos unidos, en conjunto, para conseguir una sociedad europea y húngara más justa y más libre en igualdad.

Anders Primdahl Vistisen (ECR). – Hr. formand! Det er tydeligt, når man hører denne debat, at den nærmer sig det tragikomiske. Dette hus, som entusiastisk tog imod de nye medlemsstater i Central- og Østeuropa, gjorde det helt klart med den forudsætning, at man nok bød dem velkommen i klubben, men ikke bød de holdninger, der kommer fra landene, velkommen. Jeg forstår ikke, hvordan en Kommission, der ikke er valgt, og et Parlament, der ved hvert eneste direkte valg har tabt andelen af folk, der overhovedet gider at gå ned og stemme på os, vil belære om nationalt demokrati i medlemsstaterne. Det er uden for min fatteevne! Men derfor kan vi jo godt sige her i dag, at hvis dette Parlament og Kommissionen fortsætter deres angreb mod Ungarn, mod Polen og formodentlig snart mod Italien, Østrig og hvem der nu ellers kommer efter, så er det eneste, man opnår, at skubbe europæerne fra os og ødelægge det samarbejde, der rent faktisk burde være velfungerende i EU. Det er i hvert fald ikke at samle Europa i mangfoldighed. Og hvis man virkelig tror på mangfoldigheden, så gav man også det ungarske folk, som man giver alle andre folk i Europa, muligheden for at gå ned og stemme, vælge deres regering og blive regeret derefter.

Seán Kelly (PPE). – Mr President, allow me to begin by thanking Prime Minister Orbán for being here. Prime Minister, this is not the first time we have discussed in Parliament such problems in one of our Member States; and the fact that you are here to face the critics deserves some respect. You certainly have courage.

That said, I cannot deny that I am concerned, and have been for some time, about what I am hearing and reading in reports from your country. We have unfortunately been forced to discuss the situation in Hungary a few times here in Parliament; and we are all, at this stage, extremely familiar with the issues: the 'stop Brussels' campaign and general anti-EU rhetoric that was used in the election campaign earlier this year; the use of an anti-immigrant poster, borrowed from UKIP, in the same election campaign; the accusations of limiting the freedom of the press in Hungary; and the moves to introduce legislation that could close the Central European University in Budapest.

These are not actions we would associate with a European People's Party Head of Government and it is disappointing that we are having to discuss these issues with you here today. To me, many of your actions are not in line with the principles and values of our political Group.

Frankly, Mr Orbán, what I want today are straight answers and responses from you on all of these issues, not generalities like you gave us in your opening speech. My constituents and grassroots members are rightfully bringing these concerns to me about your party's place alongside mine within the PPE. Your answers are keenly awaited.

Christine Revault d'Allonnes Bonnefoy (S&D). – Monsieur le Président, Monsieur le Premier ministre, les valeurs et les principes démocratiques de l'Union européenne sont restés les mêmes, avant et après l'adhésion de la Hongrie au 1er mai 2004.

Cette adhésion était une démarche volontaire, qui reflétait un large consensus de la classe politique hongroise, et l'Union européenne n'est pas plus indulgente qu'avant. Nous avons toujours eu la responsabilité de sauvegarder nos valeurs communes, d'autant plus aujourd'hui, alors que nous sommes les témoins de l'émergence de ceux qui prônent l'exclusion et la haine partout en Europe.

Malgré tout ce que le Premier ministre hongrois a pu dire aujourd'hui, les agissements de son gouvernement représentent une menace systémique sur l'état de droit et, logiquement, l'Union européenne ne peut le tolérer. Dans l'état actuel de notre législation, notre réponse la plus ferme est le processus prévu à l'article 7 du traité et je souhaite son activation le plus rapidement possible. En prônant l'article 7, je ne vais pas à l'encontre des citoyens hongrois, bien au contraire, car il me semble que ce sont les citoyens hongrois qui pâtissent de la réforme de la Cour constitutionnelle hongroise visant à limiter ses compétences. L'absence de contre-pouvoir est une menace sur chacun d'entre eux, et ce sont toujours eux qui ne jouissent plus d'une presse libre et indépendante, voyant ainsi leur liberté d'opinion restreinte.

Dans cet hémicycle, ce sont les députés européens qui se battent pour le peuple hongrois, première victime de cette dérivation autoritaire.

Peter Lundgren (ECR). – Herr talman! Beteendet från första raden påminner mig mycket om skoltiden, när mobbarna stod på rad framför sitt mobbingoffer, gapade och skrek. När de var färdiga gick de iväg och fikade, klappade varandra på axeln, hyllade varandra för hur duktiga de varit. Det är det beteendet vi ser allra längst ner. Första raden, ni tycker ni är duktiga. Det är skrämmande att se hur ni beter er mot demokratiskt valda företrädare som besöker huset.

Sargentini-betänkandet består av klipp-och-klistra-modellen, där man inte ger en objektiv bild av läget. Ungern har bemött betänkandets påståenden. Man måste också då ställa sig frågan varför betänkandet, som baseras på andra organisationers observationer, skulle väga tyngre än vad Ungern anför i sak. EU försöker straffa Ungern, och EU:s agerande inskränker Ungerns suveränitet på ett fullständigt oacceptabelt sätt.

Livia Járóka (PPE). – Köszönöm szépen, Elnök Úr! Meggyőződésem, hogy ezt a jelentést most kell megállítani. Kérem, hogy holnap szavazzanak ellene. Ahogy megnyugtatóan hallottuk a Bizottságtól: konkrét veszély a jogállamiság terén nincs, tehát nincs is semmi, ami indokoltá tenné ennek a jelentésnek a megszüntetését.

Nyolcvankilencben, Tisztelt Hölgyeim és Uraim, 15 éves tinédzser voltam, és akkor is a Fidesznek plakátolva esténként reménykedtünk egy jobb Európában, egy egészségesebb Európában. Úgy látszik, most ugyanez a helyzet. Azután húsz évet jogvédősködtem roma ügyekben, a CEU-n tanultam, nyugati egyetemeken végeztem, és nagyon sok munkát fektettem bele, hogy azt a pozíciót, amit aztán a Fidesz adott egy cigány nőnek, egy fiatal, közép-kelet-európai cigány nőnek 2004-ben, hogy megvédhesse a 16 millió európai romát, azt jól kihasználjam. Ezért különlegesen fontos volt, hogy az Európai Parlament alelnökévé is a Fidesz delegált engem a Néppárt oldalán.

És ezért különösen fájdalmas az, hogy látom Önöket megvezetve, még néppárti német képviselőtársaimat is, akik tényleg jól ismerik az európai roma stratégiában tanúsított nagyon erős magyar hozzáállást – hisz ezt a stratégiát mi csináltuk Európának, a legszegényebbeket mi akarjuk megvédeni –, pontosan tudják, hogy ma Magyarország az, aki tényleg mindent elkövet a cigánygyerekek iskolai szegregációja ellen.

Mi voltunk az első ország 2004-ben, aki ezt a témát felhozta. Önök arról beszélnek, hogy sértve vannak a roma gyerekek jogai. Nálunk három éves kortól járnak a gyerekek iskolába, integrált óvodákba, hatéves korukra már nem kell őket fejleszteni tovább. Nálunk olyan duális szakközépiskolai programok vannak sportprogramokkal összeegyeztetve, amik tényleg az önök multi-, nagyvállalataikhoz képzik a legjobb munkaerőt. 2050-re mi felismertük, hogy ha a romákat nem képezük, akkor az összes közép-kelet-európai és nyugat-európai állam gazdasági hátrányba kerül.

Tehát én azt gondolom, hogy meg kéne köszönni a magyar kormánynak, amit a romákért tett, és nem elítélni. Ráadásul nagyon alássa az Európai Parlamentnek és az Európai Bizottságnak a hitelét az ilyen alaptalan vádaskodás. Egy ilyen hetes cikkely megindítása ezek alapján az érvek alapján bármelyik tagállam esetén elképzelhető lenne a jövőben. Tehát kérem, ezt akadályozzuk meg azzal holnap, hogy nemmel szavazunk. Köszönöm!

Péter Niedermüller (S&D). – Elnök Úr! Miniszterelnök úr! Azt gondolom, hogy Ön és én között semmiféle fajta azonos gondolkodás, egyetértés nincs. Ami egyébként egy normális demokráciában teljesen természetes lenne: Önnek egyfajta politikai felfogása van, nekem egy másik. A baj az, hogy Magyarországon a politikai ellenzékét Önök egy rövid szóval hazaárulónak nevezik. Szájer képviselőtársam előbbi beszólása pontosan illusztrálta ezt a helyzetet.

Meg kell, hogy mondjam, kiábrándítóan tartom azt, hogy Ön idejön az Európai Parlamentbe, és ahelyett, hogy tényszerű vitát folytatna, még mindig azzal foglalkozik, hogy meghurcoltatásról, megbélyegzésről, büntetésről beszél. Azt kell, hogy mondjam, Miniszterelnök úr, sokan elmondták itt más politikai családokhoz tartozó képviselőtársaim is, szó sincs erről.

Ennek a jelentésnek az a célja, hogy Magyarországot visszahozzuk az európai családba. Nem akarjuk, hogy Magyarország egy másfajta Európához tartozzon. De abban, Miniszterelnök Úr, Önnek igaza van, hogy itt valóban Európa jövőjéről van szó, és mi valóban nem szeretnénk, hogy ön Salvini, Farage vagy éppen Steve Bannon Európájába vigye el Magyarországot. Magyarország az én hazám is, nem csak az Öné, Miniszterelnök Úr, és én az én hazámat ebben a mai, demokratikus Európában szeretném látni, és nem abban a másikban, amit Ön éppen most fel szeretne építeni. Köszönöm szépen!

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – Mr President, today I am proud to stand up for democracy. This debate is not about condemning, sanctioning and accusing. It is to reach out to the Hungarian people, to engage in an open dialogue and to uphold our shared values and their rights as Europeans, based on facts and rules. Democracy is more than winning elections. Our union is founded on human rights, civil liberties and freedoms.

Prime Minister Orbán, high-flying rhetoric and a denial of reality does not help us to move forward together. You and I shared an inspiring moment of history at the funeral of Helmut Kohl, the great statesman who united Europe and shaped a Union based on liberal democracy and Christian values. Instead, splitting East and West and pursuing hard nationalism undermines our Union. You do not represent Helmut Kohl's heritage, nor the salvation of Christian democracy.

Christianity is about respecting human dignity and helping the most vulnerable in need, not sabotaging any European solution on migration. There is no illiberal democracy. Everything else is regimes. Now you want to export your model, spreading the acute Salvinitis virus that is affecting Italy, lining up with populists in France, Poland, the Swedish Democrats and even Putin. Bad company!

Rest assured, we in the PPE Group are not going to give up our identity, nor lose our compass. Please, Mr Orbán, I truly hope you will find yours again. Citizens are watching. Either we stand up for our values or we are dragged down in the populist meltdown.

(Applause)

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – Señor presidente, primer ministro Orbán: «democracia» y «liberal». Hace tiempo que hemos aprendido que cuando una democracia necesita de adjetivos es que ha dejado de serlo.

Informe contra Hungría: el Consejo de Europa, el Comisionado para los Derechos Humanos, la Comisión de Venecia, la OSCE y este Parlamento Europeo no expresan nada contra Hungría, sino una alerta roja ante los retrocesos del Estado de Derecho y de la calidad democrática impuestos por el rodillo de su mayoría absoluta en una sucesión de reformas constitucionales contra todos los demás. Las restricciones del pluralismo, de los derechos de las mujeres, de las minorías y el incumplimiento sistemático y despectivo del Derecho europeo en materia de migraciones y refugiados exigen una respuesta.

Y ni nuestros votantes, ni los ciudadanos europeos —que incluyen a los ciudadanos húngaros—, ni este Parlamento Europeo pueden mirar para otro lado. Debe votar sí al artículo 7 porque la democracia nunca ha sido, sin más, la regla de la mayoría. La democracia es la garantía del respeto de las minorías y de los derechos fundamentales contra la tentación tiránica de ninguna mayoría.

Ádám Kósa (PPE). – Tisztelt Elnök Úr! Magyarország 2010 áprilisában döntött. A gazdaságilag és erkölcsileg romokban álló ország választópolgárai kétharmados többséggel ruházták fel a Fidesz–KDNP pártszövetségét. Az Orbán-kormány azonnal hozzáfogott Magyarország közjogi és gazdasági megújításához. Az egyenes beszéd és a cselekvés már akkor szemet szúrt azoknak, akik addig hasznot húztak Magyarország helyzetéből.

Már 2011 januárjában a magyar elnökségről szóló vitában fideszes képviselőként boszorkányüldözést emlegettem, látva az alaptalan és vállalhatatlan stílusú hozzászólásokat. Nekünk, magyaroknak, világos jövőképünk van. Kiállunk a kereszténydemokrata gyökereink mellett, és kimondjuk: a magyar emberek nem kérnek az illegális bevándorlásból, és nem kérünk kiiktatást azokban a kérdésekben sem, amelyek csak ránk tartoznak.

A Fidesz az egyetlen párt az Európai Parlamentben, amely egyszerre egy fogyatékossgal élő és egy roma képviselót küldött, és Önök akarnak kioktatni minket a demokráciáról? Felmerül bennem a kérdés, hogy miért nem érdekel senkit a jelentésben a fogyatékossgal élők helyzete? Minden tizedik magyar állampolgár fogyatékossgal élő. Ők nem számítanak? Az ellen ki emel szót, hogy számos európai parlamenti dokumentumban megpróbálnak migránsokat, vagy pedig illegális migránsokat segítő szervezeteknek többletforrásokat adni, nem egyszer a fogyatékossgal élő emberek rovására, tőlük elvéve.

Világosan kiolvasható ebből a vádiratból, ebből a következetlen és elfogult vádiratból, hogy Magyarország kinek szúr most szemet. Ki kell mondanunk, nem Magyarország, és nem az Európai Unió érdekeit szolgálja ez a jelentés.

Patrizia Toia (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, mi rivolgo al comune cittadino europeo Viktor Orbán, non al Presidente, per dirgli che la democrazia liberale non è morta. Sarà lenta, difettosa, imperfetta, ma la democrazia è forte, ed è così forte questa democrazia europea che è pronta a difendere anche i suoi diritti come cittadino comune europeo.

Per questo voglio rassicurarlo che in quest'Aula ci sarà sempre posto per le opinioni, compresa la sua. Voglio rassicurarlo sul fatto che l'Unione europea sarà sempre fondata su quella solidarietà che garantisce all'Ungheria 5 miliardi di euro di fondi. Voglio rassicurarlo sul fatto che, se un giorno si troverà davanti a un tribunale, sarà questa democrazia che gli garantirà di avere dei giudici indipendenti e non influenzati dal potere politico di turno. Voglio dirgli che difenderà i suoi diritti personali, compreso quello di studiare in un'università ungherese o straniera, se vuole, perché sarà suo diritto, e dirgli anche che non sarà discriminato, e che se un giorno si troverà a cercare lavoro fuori dal suo paese, sarà l'Unione europea a garantirgli la libertà di circolazione. Per questo La invito a riflettere su che cos'è questa democrazia e che valore ha.

Ai colleghi del Movimento 5 Stelle, che vedo particolarmente assenti e silenti, dico che voglio vedere come voteranno, se saranno in Italia e in Ungheria e in Europa per lo Stato di diritto, oppure no.

Anna Záborská (PPE). – Vážený pán predsedajúci, nemám žiaden problém kritizovať maďarskú vládu, pokiaľ to súvisí s výkonom môjho mandátu. Za znepokojivé považujem najmä podozrenia z korupcie, o ktorých hovorila pani Grässlé aj komisár Timmermans. Žiaľ, aj po zvážení týchto skutočností musím povedať, že aktivovanie článku 7 Lisabonskej zmluvy tieto problémy nevyrieši.

Korupcia je totiž problémom vo všetkých nových členských krajinách. Ťažiskom tejto správy je ideologický, nie vecný spor. Bola som toho svedkom pri prijímaní stanoviska vo Výbore pre práva žien, ktoré považujem za zavádzajúce. Je totiž postavené na kritike v oblastiach, ktoré sú predmetom sporu aj medzi konzervatívnou a liberálnou časťou tohto Parlamentu. Ide napríklad o právo členského štátu odmietnuť tzv. Istanbulský dohovor alebo definovať rodinu a manželstvo. Toto právo nepatrí medzi kompetencie Európskej únie, naopak je to výlučná právomoc členského štátu.

Návrh uznesenia pani Sargentini prehlbuje polarizáciu v európskom verejnom priestore. Únia má pritom účinnejšie nástroje na to, aby zabezpečila nápravu v konkrétnych problematických oblastiach. Článok 7 je určený pre kvalitatívne inú situáciu a ja nemôžem podporiť návrh na jeho zneužitie.

Michał Boni (PPE). – Panie Przewodniczący! Panie Premierze! Europa jest rodziną wspólnych szans i wartości. Tworzymy ją dobrowolnie w naszej części Europy, szukając lepszych możliwości po latach Żelaznej Kurtyny. Martwi mnie, że na Węgrzech zniknął szacunek dla wolności organizacji obywatelskich, bo nakłada się na nie rygory, jak za ponurych czasów komunizmu, że wprowadza się prawa łamiące dobre zwyczaje w pomaganiu innym, bo czymże jest penalizacja osób opiekujących się starającymi się o status uchodźcy, że podważa się swobody akademickie i rozsiewa teorie spiskowe o instytucjach wspierających edukację, że język uproszczeń i nienawiści wyparł język rozmowy i solidarności. Wszystko w imię tego, że większość wygrała wybory, a przecież w demokracji liberalnej wygrywające większośći troszczą się o mniejszości, ale dla dzisiejszych przywódców Węgier demokracja liberalna jest wcieleniem diabła.

Dyskutowane sprawozdanie oparte jest na faktach i obiektywnych analizach, nie trzeba wyzywać jego autorów od najgorszych kłamców. Może trzeba przyjąć krytykę i zmienić postawę? Pamiętam doświadczenie współpracy z Fideszem z końca lat 80. Chciałbym wrócić do współdziałania. Czy to jest możliwe? Czy zostaje tylko zimna woda na gorące populistyczne głowy poprzez uruchomienie art. 7 Traktatu? Wróćcie do Europy, węgierscy przyjaciele.

Milan Zver (PPE). – Spoštovani gospod predsednik Tajani, spoštovani gospod predsednik Orban, drage kolegice in kolegi.

Poročilo gospe Sargentini poskuša potencirati oziroma pretvoriti politična vprašanja v probleme, ki naj bi imeli na Madžarskem sistemske izvore. Istočasno se dotika vprašanj s področij, za katere Unija ni pristojna, na primer socialna in izobraževalna politika, ki seveda morata ostati v domeni članic.

Subsidiarnost je ena od temeljnih načel naše zveze, vzpostavljanje razmejitev med pristojnostmi Unije in državami članicami je potrebno spoštovati. V nasprotnem primeru tvegamo veliko.

Najbolj pa skrbijo dvojna merila, ki jih evropska levica pogosto izvaja. Praviloma so na prangerju desnosedinske vlade. Ko je šlo za eklatantno kršitev vladavine prava v Sloveniji, ni reagirala, ker je bila tam na oblasti levica.

Večkrat sem na tem mestu že omenil, da so tik pred volitvami nezakonito zaprli vodjo opozicije Janeza Janšo, mu nato odvzeli še mandat. Kje ste bili takrat, vi varuhi vladavine prava? Kje ste danes, ko bi potrebovali jasne odgovore od malteške in slovaške vlade glede preiskovanj umorov novinarjev? Da ne omenjam Romunije.

Naj vas opomnim, in to je potrdil tudi danes podpredsednik Evropske komisije, da Evropska komisija ni menila, da je treba začeti postopek iz člena 7 Pogodbe. Pri tem Komisija že več let podrobno spremlja in analizira, kot smo slišali prej, madžarsko situacijo.

Gospa Sargentini pa je na Madžarskem preživela le en sam dan. Komu naj sedaj verjamemo? Jasno, da bom glasoval proti poročilu.

Livia Járóka (PPE). – Tisztelt Elnök Úr! Meg szeretném köszönni a lehetőséget, hogy mivel Carver úr megszólított, ezért lehetőséget ad nekem nagyon-nagyon röviden reagálni. Igen, nagyon fontosnak tartom, hogy van az Európai Parlamentnek roma származású képviselője, és ezért is megdöbbenőnek tartom azt, hogy éppen a jelentésben benne maradhatott két olyan szöveg is, ami arra utal, hogy a szélsőjobboldali Magyar Gárda esetleg a Fidesz ideje alatt tevékenykedett, vagy hogy a romagyilkosságok a mi időszakunkban történtek. A romagyilkosságok elkövetőit az Orbán-kormány hatalomra lépésével elítélték, és Orbán Viktor első tevékenysége volt a 2010-es választások után, hogy a Magyar Gárda működését Magyarországon betiltsa. A szocialista kormányok alatt a Magyar Gárda grasszálhatott a cigánytelepeken. Köszönöm!

Le Président. – Si on parle de la minorité rom et que Madame la vice-présidente essaie de défendre la minorité rom, elle a le droit de le faire. Comme elle était en train de parler d'autre chose, elle a demandé à prendre la parole sur la question des Roms. Comme il y a... Madame, c'est ma responsabilité, oui, je lui ai donné la parole une deuxième fois, faites ce que vous voulez. J'ai donné la parole à Mme Járóka sur la minorité rom puisqu'elle avait commencé à parler d'autre chose. Alors, si... On ne peut pas défendre les droits des Roms si seules quelques personnes les défendent çà et là. La minorité rom doit être défendue par tout le monde. Cela suffit, merci beaucoup. On passe maintenant au *Catch the eye*. Dites ce que vous voulez, cela suffit, merci Madame, merci beaucoup.

On passe au *Catch the eye*. Plusieurs députés ont demandé à parler et je peux donner la parole à maximum six ou sept députés.

Interventions à la demande

Marijana Petir (PPE). – Poštovani predsjedniče, gospodine premijeru Mađarske, drage zastupnice i zastupnici, Mađarska je demokratska zemlja legitimno izabраниh predstavnika na demokratskim izborima. Ona je također zemlja čiji narod vrlo dobro poznaje cijenu svoje slobode, samostalnosti i suverenosti.

Ne možemo ne primijetiti kako je mađarska Vlada stabilizirala nacionalne financije, znatno smanjila stopu nezaposlenosti te bilježi gospodarski rast.

Orijentacija Mađarske da pomaže direktno progonjenim kršćanima na Bliskom istoku za što je u posljednjih godinu i pol izdvojila 16,5 milijuna EUR pokazatelj je da je Mađarska spremna pomoći onima kojima je ta pomoć najpotrebnija.

Maďarska kao punopravna članica Europske unije upozorava na slabosti nekih europskih politika i traži njihovu promjenu. Europska unija pak s druge strane izražava zabrinutost zbog situacije u Maďarskoj.

Rješenja treba tražiti u dijalogu poštujući temeljne vrijednosti Unije, načelo supsidijarnosti i proporcionalnosti te unutrašnje političke procese u državi članici.

Razumijem zabrinutost pojedinih kolega, no aktiviranje članka 7. nije pravi odgovor. Moramo zajednički tražiti rješenja kako sačuvati ujedinjenu Europu, a ne našim postupcima doprinijeti njenom razjedinjenju.

Julie Ward (S&D). – Mr President, I would like to say to Mr Orbán that I have been in Hungary many times, both before I entered politics and in the past four years during my term of office. Coming from a civil society background, I can feel the pulse on the streets, and I was on the streets of Budapest in July for Pride, a civil society action. I did not see you joining the march, Mr Orbán. I did not see you standing shoulder to shoulder with the Hungarian people of all ages, the families with their children, who came out in force to stand up for gender equality and non-discrimination. On that day we had to march with police protection because there was a fascist counter-march.

You have created this state of xenophobia and creeping fascism. Fear of the other stalks your land. The racists, the misogynists and the homophobes are emboldened by your illiberal, anti-European, regressive values. I love Hungary, Mr Orbán, I love its people and its culture, and it's not Hungary which is the problem – it's you, who have forgotten what it means to be both European and a Christian.

Luke Ming Flanagan (GUE/NGL). – Mr President, I have to say to Mr Orbán: I am no fan of the European Union, but you completely and utterly disgust me. You talk in pejorative terms about how you don't want your country to turn into a country of migrants. Well, you'll really hate me then, and my children, because both my children's parents – myself and my wife – were migrants. Their four grandparents, nine out of the 10 of their uncles and six out of the six of their aunts.

If they, in the countries that they went to, had to face what you're doing to immigrants, well, it wouldn't be a good thing: signs put on the doors of people that helped them; punishing educational institutes who support them. Yet, still, my wife is a Kelly, one of the most common immigrant names. Yet, still, we have a Kelly in here who describes you as having courage and says how he respects you. I don't think the Flanagans and the Kellys and the immigrants of this world would respect you. I'll say it again: I don't like the European Union but, as far as I'm concerned, you are dirt.

Mario Borghesio (ENF). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, Presidente Orbán, non replicherò le motivazioni di coloro che si sono opposti all'articolo 7, perché ritengo che i due interventi dei nostri colleghi – una simpatica e graziosa collega di origine Rom e un valoroso collega con problemi di handicap – hanno, direi, scoperchiato l'ipocrisia di coloro che additano il suo governo e il suo paese come nemico delle minoranze.

Voglio solo dirle questo: avevo nove anni quando nel 1956 tutti i giornali e i telegiornali, all'epoca ancora in bianco e nero, ci facevano vedere questi ragazzi del suo paese che combattevano a mani nude contro i carri armati. Mi permetto di dirle che oggi il suo coraggio, il suo esempio e la lotta che lei fa, coraggiosamente, sono degni di quel ricordo, di quel coraggio, di quell'ansia della libertà che ci dovrebbe unire e rispettare chi parla a nome di un popolo che, a differenza di altri che fanno solo parole, ha combattuto col sangue per la libertà.

Λάμπρος Φουντούλης (NI). – Κύριε Πρόεδρε, δυστυχώς είμαστε μάρτυρες μιας εξαιρετικά επικίνδυνης προσπάθειας κάποιων υπευθύνων και ηγετών της Ευρωπαϊκής Ενώσεως να καταλύσουν την ανεξαρτησία ενός κράτους μέλους προκειμένου να επιβάλουν σε αυτό τις δικές τους ιδεοληψίες, αντίθετα με τη θέληση του ουγγρικού λαού. Οι επιχειρούμενες παρεμβάσεις και η προσπάθεια επαναφοράς της Ουγγαρίας στις πολιτικές που προκρίνουν οι Βρυξέλλες αποτελούν βόμβα στα θεμέλια της Ενώσεως. Κατ'αρχάς οι τομείς στους οποίους διατυπώνονται ενστάσεις δεν είναι τομείς που έχει αρμοδιότητα η Ένωση αλλά εμπίπτουν αντίθετα στην αρμοδιότητα των κρατών η οποία και πρέπει να γίνει σεβαστή. Ακόμη σημαντικότερο όμως είναι το γεγονός ότι ο ουγγρικός λαός εγκρίνει και υποστηρίζει τις αλλαγές που επιχειρεί να εφαρμόσει η ουγγρική κυβέρνηση, όπως απέδειξε στις πρόσφατες εκλογές. Αντίθετα μάλιστα με την πρακτική των περισσότερων κυβερνήσεων, οι μεταρρυθμίσεις αυτές συμπεριλαμβάνονταν στο προεκλογικό πρόγραμμα του πρωθυπουργού κυρίου Orbán. Κλείνοντας, θα ήθελα να επαναλάβω ότι υπάρχει τεράστιος κίνδυνος για όλα τα κράτη μέλη στην περίπτωση που προχωρήσει η επιδίωξη ορισμένων για επιβολή κυρώσεων και σας καλώ όλους να εγκαταλείψετε άμεσα κάθε τέτοιου είδους σκέψη, καθώς επίσης και να σταματήσετε τις παρεμβάσεις στην εσωτερική πολιτική ενός ανεξάρτητου και κυρίαρχου κράτους μέλους.

Elisabetta Gardini (PPE). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, parlo a nome dei colleghi che per Forza Italia e per l'UDC, quindi Lorenzo Cesa, siamo qui nel Partito popolare europeo, per dire che noi non riteniamo assolutamente che ci siano i requisiti per attivare la procedura prevista dall'articolo 7.

Anzi devo dire che, ascoltando questo dibattito, mi sono convinta che abbiamo di che preoccuparci, perché siamo un po' sordi gli uni agli altri. Se avessimo ascoltato bene quello che dicevano i nostri colleghi ungheresi, avremmo capito che forse molte delle cose scritte nella relazione dell'on. Sargentini andrebbero forse riviste.

In ogni caso, non deve essere una questione ideologica, come è invece sembrato da alcuni interventi. Guardate che noi rischiamo di aprire il vaso di Pandora. Io non credo che sia l'attivazione dell'articolo 4, noi dobbiamo chiedere invece dialogo, dobbiamo chiedere un sostegno intelligente.

E allora, sennò, perché non Malta, perché non fare la stessa cosa su Malta? Perché non fare la stessa cosa sulla Slovacchia, paese dove sono stati uccisi, non tanti anni fa ma pochi mesi fa, dei giornalisti? E perché non sulla Romania?

Guardate veramente che è rischioso quello che stiamo facendo! Io credo che se noi votiamo questa cosa ci comportiamo, come Parlamento, veramente come un elefante nella cristalleria e otteniamo l'effetto opposto. Ascoltiamo i colleghi ungheresi.

Maria Grapini (S&D). – Domnule președinte, domnule comisar, stimați colegi, domnule prim ministru, așteptam punctul dumneavoastră de vedere pentru că săptămâna trecută am dat un interviu unui jurnalist din Ungaria care mă întreba cum voi vota. În calitate de membră a comisiei LIBE, am discutat cu jurnaliști din Ungaria care au venit și s-au plâns și au arătat că le sunt îngrădite drepturile.

Sunt consternată de poziția dumneavoastră. De patru ani și ceva urmăresc aici toți liderii țărilor membre. Nici unul nu s-a comportat ca dumneavoastră – arogant, sfidător. Ne-ați spus că nu vă pasă, în discursul dumneavoastră. Nu ați urmărit nici un coleg, nu v-ați întors să vedeți cine este cel care vorbește. Stați și ne sfidați.

Domnule prim ministru, nu atacăm Ungaria. Eu am prieteni, trăiesc în Timișoara, mi-am făcut concedii în Ungaria. Eu vreau să înțeleg – dumneavoastră vreți să faceți ceva ce nu este înscris în tratat? Dumneavoastră spuneți că vă apărați țara, dar dumneavoastră înțelegeți că sunteți într-un club, ați semnat niște acorduri și trebuie să le respectați? Sau vreți numai dumneavoastră să faceți ce vreți, dar să vă amestecați în alte state, așa cum vă amestecați în România. Asta vreau să înțelegeți, nu poporul ungar îl pedepsim aici, ci modul de guvernare al dumneavoastră.

(Fine della procedura «catch the eye»)

Viktor Orbán, Hungary PM. – Akik a konkrétumokat hiányolják: egy 108 oldalas jelentésben mindegyiküknek elküldtük, kérem olvassák el.

Megfejtettem, azt hiszem, Verhofstadt úr irántunk fönnálló érzéseit, kár, hogy nincs itt. Úgy látom, hogy az a helyzet, tisztelt Verhofstadt úr, hogy Ön jobban gyűlöl bennünket, konzervatív keresztényeket, mint amennyire szereti Európát. S a saját hazájuk ellen szavazó magyarokra is csak azt tudom mondani: az a baj Önökkel, hogy jobban gyűlölnek engem, mint amennyire szeretik a hazájukat.

Ami a korrupciót illeti, Bullmann képviselőtársamnak mondom, Magyarországon minden pályázat nyilvános. Bármely európai cég elindulhat. Az egyedül indulós pályázatok aránya Magyarországon 26 százalék, az uniós átlag 24. Itt még van mit javítanunk. A bizottsági jelzés alapján indított vizsgálatok aránya Magyarországon 47 százalék, az uniós pedig 42, tehát mi ebben jobban állunk.

Egyébként a Timmermans úr által ismertett bizottsági javaslatot a zéró toleranciával – amit júniusban kaptunk – mi elfogadtuk.

Ami a CEU-t illeti, Wéber úr téved. Ha megnézi a bajor szabályokat, azt fogja tapasztalni, hogy azok szigorúbbak, mint a magyar szabályok. Ön kettős mércével mér, hiába tartozunk egy pártcsaládhoz.

Ráadásul kérem Önöket, menjenek föl a CEU egyetem honlapjára. Én ma, mielőtt idejöttem volna, felmentem a honlapra, és ott a következő mondatokat olvastam. Most tőlük idézek, arról a honlapról, ezt olvashatják Önök ott: „1. a CEU működése a jövőben is biztosított” – írja magáról az egyetem. „Minden most beiskolázott Budapesten fogja befejezni a tanulmányokat” – írja az egyetem magáról. „Minden akkreditációja az egyetemnek érintetlen” – írja magáról az egyetem, és azt is mondja: „Budapest egy vendégszerető város.” Várjuk Önöket, jöjjenek el és nézzenek körül.

Ami a szélsőséges pártokat illeti, a migráció elleni küzdelem nem pártkérdés. Én minden kormánnyal hajlandó vagyok együttműködni, amelyik meg akarja védeni a határokat, és megemelem a kalapomat a bátor olaszok előtt. Ami az antiszemitizmust illeti, szeretném világossá tenni, hogy az Közép-Európában csökken, Nyugat-Európában pedig nő. Sőt, a modern antiszemitizmus központja Brüsszelben van, mert onnan támogatják az Izrael-ellenes szervezeteket. Kérem, ennek szenteljének a jövőben figyelmet, és nem mi voltunk, hanem Önök, akik megkoszorúzták Marxnak, aki a modern piacellenes antiszemitizmus atyja, a szobrát.

És végezetül Tisztelt Hölgyeim és Uraim, én az Európai Néppárthoz tartozom, látom hogy bajban vagyunk. Úgy látom, hogy gyengék vagyunk. Mi, európai néppártiak nem vagyunk elég erősek, hogy a saját utunkat járjuk. Úgy látom, hogy gyengék vagyunk, és úgy táncolunk, mi néppártiak, ahogy a szocialisták meg a liberálisok futyúlnak. Szeretném, ha a jövőben ezen tudnánk változtatni.

Aki pedig azt állítja, hogy a jelentés nem Magyarországot ítéli el, olvassa el a címét. Itt nem a magyar kormányt akarják elítélni, hanem Magyarországot. Köszönöm szépen a figyelmüket!

Frans Timmermans, First Vice-President of the Commission. – Mr President, having listened to the debate, I think there are a few things we have to clarify. First of all, the Commission operates on the basis of the Treaty on European Union. The Treaty was signed by sovereign nations and was adopted in sovereign nations. If you're a member of a club and you sign a treaty and want to be a member of the club, you apply the rules. You cannot use the argument of democracy to ignore the rules. If you have a democratic majority, you can change the rules, you can negotiate a change of the treaty, but you can't violate the rules, nor can you ignore the rules.

Everything I put in my report at the beginning of this debate, and all the concrete issues I have put before you are based in fact. They are issues we have with the Hungarian Government on the basis of, in our view, rules that are not being respected. We will pursue this in a dialogue with the Hungarian Government and we will take the Hungarian Government to court if we believe that they violate the rules that were agreed at European level. That is a task of the Commission. Whether I was elected to this position or not is neither here nor there. What we do is we respect the Treaties and this role was given to the Commission in the Treaties. The Treaties are the fundament upon which we operate.

I just want to add one issue to that: when we criticise the Hungarian Government and its legislative measures, we do this very precisely. I have to say – to then say that criticising laws and criticising the Government would amount to criticising a nation or a people, frankly speaking, Mr Orbán, that's the coward's way out. If you make these laws and if you stand for these laws, stand for them, and we will have a debate and dialogue and hopefully we will resolve them, but don't try to deflect attention from criticism about the actions of your Government by saying that those who criticise the Government attack your nation or your people. That's the coward's way out.

One final remark: the emptiness of the arguments on this side need to be compensated by screaming and shouting. Volume will not compensate for the emptiness of your arguments, sir. Finally, I want to reiterate that the Commission believes that the only European way is through dialogue. If the dialogue doesn't deliver the results, we will go to court, and I hope that Hungary will stick to its line to execute court rulings. That is the rule of law in Europe. Europe was created on the basis of rights of individuals. We've had a past – sometimes – of dictatorship through democracy. That is why we can never ignore the rule of law, nor fundamental rights, and using the argument of democracy against the law and fundamental rights is going back to a European history none of us want to see again.

(Applause)

Karoline Edtstadler, *President-in-Office of the Council*. – Mr President, having followed the debate attentively, I would like to reiterate that the rule of law, democracy and respect for human rights are cornerstones of the Union. Therefore, these values are at the heart of our concerns.

As the Presidency, we will act as an honest broker, and I can assure you that the Presidency will closely follow the vote and will pay particular attention to all views expressed today. As I stated at the beginning, there will be no compromises regarding democracy, the rule of law and human rights.

Judith Sargentini, *Rapporteur*. – Mr President, some of the speakers asked why this report is based on sources from outside of the Union; some called it ‘cut and paste’. I will explain why. It’s because within the Union there are no reports being written that are benchmarks on fundamental rights and democracy per Member State. For instance, the Fundamental Rights Agency in Vienna, one of our agencies, is not allowed to do that. And why is that? Because Member States in the Union have been shying away from looking at the state of their country when it comes to democracy, fundamental rights and the rule of law.

Some speakers asked why Hungary? Why not Romania, Slovakia, Malta? Well, I’ve been here since 2009. If you look at my track record I have been supporting every debate that deals with rule of law in a Member State, and I can tell you that Romania is going to be on the agenda next time if you all agree with a proposal that the Greens have made. And I know that the Committee on Civil Liberties, Justice and Home Affairs is going to visit Malta and Slovakia next week to look into the issues around the murder of journalists and corruption. I think that is important. But two wrongs do not make a right, and that’s the mistake a lot of people here are making. If you point to a mistake by somebody else, it doesn’t compensate for the mistakes you make yourself. I think we should keep that in mind.

Now, if you, as a representative of a minority grouping, manage to break through a glass ceiling, good for you. It doesn’t mean that everybody else in your society is able to follow you through the glass you’ve broken, and it is that possibility that society needs to create because, in the end, what is a government? A government is a service provider to its people – all its people – and a government that is elected with such an enormous majority has extra responsibility to bring along all its people. That is what Article 2 is about: people. Article 2 is about respect for human rights, including everybody, and Article 2 is not about nepotism. Nepotism is not a European value.

I ask the House to vote in favour of this report. Tomorrow Commissioner Juncker will talk about the State of the Union. Well, this is a decisive moment for the state of our Union.

Presidente. – La discussione è chiusa.

La votazione si svolgerà mercoledì 12 settembre 2018.

Siccome siamo in forte ritardo, vi annuncio che nelle prossime discussioni non saranno ammesse le domande «cartellino blu» e non ci sarà il «catch the eye».

Dichiarazioni scritte (articolo 162)

Cristian-Silviu Bușoi (PPE), *in writing*. – The European Union is grounded on values of respect for human dignity, freedom, democracy, equality, and the rule of law, and on respect for human rights, to which all Member States have freely subscribed. As a convinced defender of our common values, I am profoundly concerned about the recent threats to what binds together, represented by the cruel murderers of journalists in Malta and Slovakia, the questionable judicial reforms in Poland, the threat to the rule of law in Romania, by a ruling party led by a politician who has been sentenced to prison, and the current state of democracy in Hungary.

With regard to the latter, Ms Sargentini’s report sets out in detail the multiple actions taken by the Hungarian Government in recent years that have a negative impact on the Union’s image as a whole and could jeopardise our international relationships in the future. Activating Article 7 TEU would highlight the fact that European Union belongs not to its leaders but to its citizens. Regardless of our political affiliation, as Members of this Chamber we have to stand united in defending our electors’ explicit attachment to our values, which are appreciated worldwide, and in seeking further solutions for those of us who are, unfortunately, straying from those values.

João Ferreira (GUE/NGL), *por escrito*. – Denunciamos e condenamos firmemente os ataques à democracia, aos direitos sociais, às liberdades e garantias fundamentais dos cidadãos na Hungria. Expressamos a nossa solidariedade com todos os que, na Hungria, resistem e lutam contra estes ataques. Importa compreender as causas da ascensão da extrema-direita e do fascismo na Hungria, como noutros países europeus. Compreender para combater. Esta é uma realidade inseparável do caminho trilhado pela UE. Inseparável das suas políticas e das respetivas consequências, designadamente no plano social. Inseparável do aprofundamento anti-democrático da integração capitalista. Inseparável dos ataques à soberania democrática dos povos, às soberanias nacionais, e dos autênticos processos de opressão nacional e de opressão de classe que lhes estão associados. Não reconhecemos à UE a autoridade nem a legitimidade para se arvorar em juiz ou sequer referência no que à democracia e aos direitos humanos diz respeito. Não esquecemos as consequências da intervenção da troika em Portugal, atropelando a ordem constitucional e o acervo de direitos, liberdades e garantias nela contido. Não esquecemos o cariz xenófobo, racista e explorador das políticas migratórias da UE. Não esquecemos a promoção e o apoio dado a forças fascistas na Ucrânia. Não esquecemos as agressões militares contra Estados soberanos, em violação do direito internacional. Nada disto pode ser ignorado.

Ana Gomes (S&D), *por escrito*. – Não estaríamos aqui se a Comissão já tivesse atuado em consonância com o relatório Tavares de 2013 e logo tivesse ativado o artigo 7º, assim mandando um sinal dissuasor a outros Governos com velocidades de pôr em causa valores e princípios europeus e a solidariedade que deve ser cimento desta União.

O governo de Orbán não protege a Hungria, desgraça-a, como detalha o relatório Sargentini: para além da corrupção, da discriminação contra os Roma, dos assaltos ao pluralismo nos media, à independência da justiça e da academia, ultrapassou um limiar de desumanidade, na campanha de ódio contra refugiados e migrantes, recusando-lhes comida.

O governo de Orbán mantém a Hungria refém e serve a estratégia de Putin e da extrema-direita nazi, racista, antisemita e xenófoba, para desafiar e destruir a União Europeia. O Parlamento Europeu tem de se unir. Este é momento de verdade para o PPE: os seus membros têm de assumir as suas responsabilidades, votar em consciência, deixando de respaldar Orbán e o Fidesz.

Beata Gosiewska (ECR), *na piśmie*. – Pomysł zastosowania procedury artykułu 7 przeciwko Węgrom jest niesłuszny i niesprawiedliwy. Działania UE podyktowane są motywami politycznymi, a nie wolą ochrony demokracji i rządów prawa. Wszczęcie tej procedury to agresywna reakcja na węgierską politykę i reformy, które nie są w zgodzie z oficjalną linią polityczną Brukseli. Unia Europejska nie respektuje zatem suwerenności państwa członkowskiego i zasad pomocniczości. Sprawozdanie Parlamentu zawiera dziesiątki błędów, a głosowanie nad artykułem siódmym jest zemstą za nieprzyjęcie przez Węgrów uchodźców. To swego rodzaju szantaż, że każe się wspierać migrację wbrew opinii i woli danego narodu. To jest zwykła walka polityczna, wykorzystywanie instytucji KE i innych instytucji europejskich do brutalnego zwalczania tych, którzy myślą inaczej, do zwalczania przeciwników politycznych. Uruchomienie artykułu to kara za postawę Budapesztu wobec problemu migracji. W związku z powyższym stanowczo sprzeciwiam się treści specjalnego sprawozdania posłanki Sargentini. Sprawozdanie to jest niezwykle obszerne i zawiera wiele zarzutów bez wskazania rzeczywistych dowodów na poważne naruszenie zasad demokracji i rządów prawa. Uważam, że jego przyjęcie może osłabić jedność Unii Europejskiej i dlatego głosuję za jego odrzuceniem.

Antanas Guoga (PPE), *in writing*. – Mr Orban, in April last year when you were in the European Parliament, you stated that you wanted to correct the Union and to reform it because that was the only way to regain people's confidence. Why don't you start with yourself first?

A year after that discussion in Parliament, we see that the situation in Hungary is getting worse. The report lists 12 serious issues which threaten the rule of law, including the functioning of the constitutional and electoral system, the suppression of freedom of expression, freedom of religion and academic freedom, and conflicts of interest, to name just a few of them. It seems that the only actual 'EU value' which you accept and follow is EU funding. You want to get the money but you don't want to play by the rules. What kind of business deal is that?

We, the EU MEPs, have to stand up together for EU values: we have to protect them because the protection of EU values means the protection of EU citizens, including, in this regard, Hungarian citizens. Mr Orban, when will you have had enough of ruling Hungary using communist-type practices?

András Gyürk (PPE), *írásban*. – Ez a vita valójában rég nem Magyarországról szól, hanem Európáról. Arról, hogy milyen Európában szeretnénk élni. Olyanban, ahol a döntő szó az embereké, vagy olyanban ahol a népakaratot semmibe lehet venni.

Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar kormány két évvel ezelőtt népszavazáson kérte ki az emberek véleményét a bevándorlásról. A szavazók elsöprő többséggel nemet mondtak. Idén választást tartottak Magyarországon, amelynek meghatározó témája a bevándorlás volt. A Fidesz kétharmados többséget szerzett. Önök közül sokan most mégis arra készülnek, hogy elfogadjanak egy jelentést, ami elítéli Magyarországot többek közt azért, mert nem fogad be bevándorlókat. Ha így tesznek, akkor visszaélnék a hatalmukkal. De jó, ha tudják, ezzel elsősorban nem Magyarországnak, hanem az Európai Uniónak ártanak. Erőszakra ugyanis nem lehet közösséget építeni.

Ezért arra kérem önöket, hogy ha fontos önöknek Európa jövője, akkor tartsák tiszteletben a magyarok demokratikus döntését, és szavazzanak nemmel a jelentésre.

Csaba Molnár (S&D), *írásban*. – Nincs annál szégyenletesebb dolog, mint amikor egy diktátor nem vállalja a felelősséget azért a rendszerért, amit ő épített fel, hanem inkább a saját népével takarózik. Különleges és történelmi pillanat, hogy az európai parlamenti képviselők ma élőben láthatnak egy ilyen embert itt az Európai Parlamentben.

Miniszterelnök úr! Nem a magyarok akadályozták meg erőszakkal egy népszavazást kopasz verőlegényekkel, hanem Ön. Nem a magyarok hallgattatták el vagy vásárolták fel a független sajtó jelentős részét, hanem Ön. Nem a magyarok írták át egyoldalúan a választás szabályait a Fideszre szabva, hanem Ön. Nem a magyarok csináltak pártmédiát a közmédiából, hanem Ön. Nem a magyarok lopták el a Magyarországnak juttatott EU-s pénzeket, hanem Önök. Én csak egy vejről tudok, aki ellen nyomoz az EU Csalás Elleni Hivatala korrupció miatt, az Ön vejről, miniszterelnök Úr. Itt nem Magyarországot kritizálják, hanem a magyar kormányt, nem a magyar családokat tartják tolvajnak, hanem az Orbán-családot. Ne bújjon a magyar nép mögé, ne bújjon a nemzet mögé, hanem viselkedjen férfiként, és egyszer az életben vállalja a felelősséget a tetteiért! A Sargentini-jelentés mind a 12 pontja az Ön rendszerét, az Ön kormányát, az Ön döntéseit minősíti. És igen, Magyarországot meg kell védeni, de nem Európától vagy Sorostól, hanem Öntől!

Kathleen Van Brempt (S&D), *schriftelijk*. – Hongarije is een soevereine lidstaat die vrijwillig gekozen heeft om toe te treden tot de Unie, met alle voordelen – dat zijn er nogal wat voor Hongarije – én alle verplichtingen die daarbij horen. Het handhaven van de grondrechten van de Unie, de democratie en de rechtsstaat is daar een onderdeel van. Meneer Orbán verpakt die schendingen van de fundamentele waarden in een donkerbruin discours over migratie, een schijnbeweging die hem in deze zaal applaus oplevert van al die Europese partijen – ook nationalisten en populisten in mijn land – die electoraal willen scoren op het leed van mensen die oorlog en onderdrukking ontvluchten.

Als wij er niet in slagen, collega's, om het oprukkende autoritarisme in de ene lidstaat een halt toe te roepen, zal dat ervoor zorgen dat extremisten elders in de Unie zich gesterkt voelen om ook de grondrechten van hun bevolking stelselmatig af te breken. Als we het hebben over een Europa dat beschermt, dan betekent dat niet enkel dat we onze buitengrenzen beter moeten beschermen, maar ook dat we de Hongaren beschermen. We bevinden ons vandaag immers in een tijdperk waarin bedreigingen zich niet enkel buiten onze grenzen bevinden, maar helaas ook binnen onze grenzen.

PŘEDSEDNICTVÍ: PAN PAVEL TELIČKA

místopředseda

12. Autorské právo na jednotném digitálním trhu (rozprava)

President. – The next item is the report by Axel Voss, on behalf of the Committee on Legal Affairs, on copyright in the Digital Single Market (COM(2016)0593 – C8-0383/2016 – 2016/0280(COD)) (A8-0245/2018).

Axel Voss, Berichterstatter. – Herr Präsident, verehrte Kommissarin und Herr Vizepräsident der Europäischen Kommission! Wir haben alle intensive Diskussionen hinter uns, aber um was geht es eigentlich heute bei dieser Reform, über die wir morgen abstimmen wollen? Es geht zum einen natürlich darum, dass wir die im Internet weiter stattfindende Ausbeutung auch unserer europäischen Künstler verhindern wollen. Wir reden hier von großen Tech-Firmen, die mit den Werken unserer europäischen Künstler und unserer europäischen Kreativen seit Jahren Riesengewinne machen. Und das ist etwas, wo ich sagen würde: Das sollten wir nicht weiter hinnehmen.

Wir haben nunmehr, nachdem vor der Sommerpause das Mandat abgelehnt wurde, erneut die Möglichkeit, uns an die Seite der europäischen Kreativen zu stellen, und sollten nicht permanent nach irgendwelchen Auswegen und Ausreden suchen, wie wir eigentlich dann die großen Tech-Firmen wieder dort befördern. Ich finde, wir sollten anfangen, an der Seite unserer Künstler zu stehen und hier auch unsere Werte zu schützen. Es geht nicht nur um die Frage, wie Gewinn erzielt werden soll. Es geht eigentlich hier auch um die Frage der Selbstbehauptung Europas. Es geht auch um die Frage, wie wir eigentlich das Eigentum, das wir in unserer Online- oder Offline-Welt als ganz normal schützenswert erachten, in eine digitale Welt übertragen, und darum, dass sich diese Parameter dafür hier auch nicht entsprechend verschieben. Es geht darum, Verantwortung zu übernehmen für Inhalte auf einer Plattform. Das ist neu. Das haben wir bislang so nicht von den Plattformen verlangt. Aber nach der E-Commerce-Richtlinie, die am Anfang des Jahrtausends formuliert wurde, als Plattformen noch eine ganz andere Rolle gespielt haben, ist nun eine Entwicklung eingetreten, wo wir massive Urheberrechtsverletzungen feststellen müssen und wo wir jetzt einfach auch handeln sollten, um ein besseres Gleichgewicht zwischen den Künstlern und ihren Werken und den Plattformen hinzubekommen.

Es geht letztlich auch immer um die Frage des kulturellen Diebstahls. Wir als Europäer können durchaus stolz darauf sein, dass wir so viele Inhalte auch schaffen können, dass wir kreativ sind, und das sollten wir als Europäisches Parlament eben auch entsprechend unterstützen. Es geht nicht darum, das Internet zu zerstören, wie das im Sommer irgendwie auch immer durch diese große Kampagne kolportiert worden war. Es geht nicht darum, jemanden zu behindern, seine Werke hochzuladen, und es geht auch nicht darum, irgendwelche Zukunftsdimensionen zu verhindern. Keiner hier im Haus möchte irgendetwas zerstören. Keiner hier im Haus möchte irgendetwas verhindern. Aber wir sollten anfangen, jetzt auch an die andere Seite zu denken, die hier in Frage steht.

Was spricht denn dagegen, dass wir Urheberrechtsverstöße vermeiden wollen? Was spricht denn dagegen, dass wir eine faire Vergütung für Journalisten, Verlage und Künstler haben wollen? Und was spricht denn dagegen, dass große Plattformen mehr Verantwortung übernehmen sollen, auch für die Rechte, die gelten? Die Verantwortung der Plattformen werden wir in der Zukunft sowieso regeln müssen. Fangen wir am besten hier mit dem Urheberrecht an! Ich glaube, das wäre ein wunderbares Signal an alle unsere europäischen Kreativen. Deshalb bitte ich Sie, hier konstruktiv mit teilzunehmen.

Catherine Stihler, rapporteur for the opinion of the Committee on the Internal Market and Consumer Protection. – Mr President, as rapporteur for the Committee on the Internal Market and Consumer Protection (IMCO), with joint responsibility on Article 13, I must say that this article remains problematic. The proposals to protect copyright owners are so restrictive that they could have a detrimental effect on the freedom of expression.

There's a broad consensus across this House that we should protect the work of artists, but I agree with consumer organisations, user groups, academics, developers – and the list goes on – that Article 13, as proposed, goes too far and could dramatically restrict the internet freedoms of our citizens. To fundamentally change platform liability through copyright and not the e-Commerce Directive is dangerous and deceitful.

What will this lead to? Filtering, where error-prone and hypersensitive algorithms will remove anything that could pose a risk. This includes legal content. If this is not censorship then I don't know what is. On Article 13 I ask colleagues to support IMCO's balanced text protecting our citizens' fundamental rights.

Mariya Gabriel, *membre de la Commission*. – Monsieur le Président, chers membres du Parlement européen, tout d'abord je voudrais remercier le rapporteur M. Voss et tous les rapporteurs fictifs pour leurs efforts de modernisation du cadre européen du droit d'auteur. C'est une priorité pour le marché unique numérique, c'est une priorité pour cette Commission.

Depuis que la Commission a mis la proposition sur la table, il y a de cela exactement deux ans, nous le savons tous, les discussions ont été complexes, difficiles parfois, mais également sujettes à un lobbying intensif de toutes parts.

Nous sommes maintenant à une étape décisive. Les parties prenantes et les citoyens s'accordent tous sur le fait que les modifications du droit d'auteur sont nécessaires.

Les règles d'aujourd'hui appartiennent à un monde révolu, un monde qui ne connaissait pas l'internet à haut débit, les smartphones ou les réseaux sociaux.

Avec ces nouvelles règles, l'Europe vise à fournir des avantages à nos citoyens, à nos chercheurs, à nos enseignants, à nos créateurs, à nos institutions chargées du patrimoine culturel, et tout ceci d'une manière équilibrée.

Ces nouvelles règles incluent une nouvelle exception relative à la fouille de textes et de données, exception essentielle pour la recherche et l'innovation européenne. Elles contiennent également des exceptions en faveur de l'éducation. Elles assureront la préservation du patrimoine culturel et l'accès à celui-ci par nos citoyens. Enfin, elles améliorent la transparence de la rémunération des artistes.

Tous ces avantages pour les secteurs culturels et pour notre société sont à portée de main. Toutefois, ils ne se réaliseront pas de sitôt si le Parlement européen n'adopte pas, demain, un mandat.

Je suis consciente des débats intenses portant sur deux dispositions de notre proposition, à savoir l'article 11 et l'article 13. Dans ces deux cas, les objectifs poursuivis sont essentiels. L'article 11 vise à soutenir un journalisme de qualité, lequel fait face aujourd'hui à d'importantes difficultés, tout en continuant à être indispensable au sein d'une démocratie pluraliste. L'article 13 vise à assurer la consommation en ligne de contenus créatifs et à faire en sorte que cette consommation donne droit à une rémunération juste.

Je voudrais clarifier le débat. Le droit des éditeurs de presse n'est pas une taxe sur les liens, ni un obstacle à l'accès à l'information. Ce droit exclut clairement les hyperliens de la nouvelle protection accordée aux éditeurs de presse, tout comme il ne modifie pas le champ de ce qui est déjà protégé par le droit d'auteur. De même, l'article 13 ne vise pas à créer une censure privée ou un obstacle à la liberté d'expression. Il vise à assurer que ceux qui créent du contenu aient leur mot à dire sur la possibilité et la manière dont leur contenu est rendu disponible par les plateformes, et qu'ils puissent disposer d'une juste part des revenus générés par l'usage de ce contenu.

L'article 13 ne concerne pas les utilisateurs et leur possibilité de mettre en ligne du contenu; il ne limite en aucune façon l'usage des parodies; il n'interdit pas les mèmes ni ne limite la liberté d'expression. Enfin, il contient des mécanismes et des garanties solides pour protéger les droits des utilisateurs individuels.

Les propositions de la Commission sont équilibrées, et parmi les nombreux amendements reçus, je vois beaucoup d'amendements qui visent à améliorer la proposition de la Commission sans en altérer l'esprit.

Aucune des dispositions actuellement en discussion ne détruira l'internet, aucune ne signera l'arrêt de Wikipédia, aucune ne détruira le patrimoine culturel européen.

Le vote de demain portera sur la capacité créative européenne. Un vote pour entamer le trilogue démontrera que l'Europe est capable de réformer le droit d'auteur, et par conséquent de moderniser notre société et, *in fine*, de sauvegarder nos valeurs et notre démocratie.

Je vous remercie de votre attention et je reste attentive à la discussion qui va venir.

Zdzisław Krasnodębski, autor projektu opinii Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii. – Panie Przewodniczący! Pani Komisarz! Próbujemy zmierzyć się z problemem przypominającym kwadraturę koła. Jak zachować wolność internetu i zapewnić z drugiej strony twórcom realizację ich prawa? Zgadzam się z panem Vossem, że *value gap* jest rzeczywistym, poważnym problemem. Musimy tworzyć odpowiednie warunki twórcom, by także w epoce cyfrowej powstawały wybitne dzieła sztuki, by zachować i rozwijać nasze dziedzictwo kulturowe. Dlatego trzeba twórcom kultury oraz dziennikarzom zapewnić prawo do godnego wynagrodzenia za ich pracę oraz narzędzia do egzekwowania tego prawa, również w sieci. Z drugiej strony nie możemy zapomnieć o prawach użytkowników, którzy nie są tylko biernymi odbiorcami treści, ale sami aktywnie je tworzą i publikują – to przede wszystkim oni są twórcami internetu. Potrzebujemy wyważonych rozwiązań, które będą chroniły treści objęte prawami autorskim w sposób, który nie naruszy wolności praw użytkowników. Jak wiemy nasze propozycje wywołały jednak duży niepokój i protesty.

Wydaje mi się że dotąd nie udało nam się znaleźć odpowiedniego rozwiązania, a proponowane zapisy wydają się w wielu przypadkach zbyt restrykcyjne, dotyczy to zarówno art. 3, art. 11, jak i art. 13, dlatego zgłosiliśmy też liczne poprawki.

Marc Joulaud, *rapporteur pour avis de la commission de la culture et de l'éducation*. – Monsieur le Président, nous l'avons vu, le droit d'auteur est un sujet qui déchaîne les passions. Il déchaîne aussi des pulsions, et parfois même des mensonges.

On entend dire que les journalistes, dont beaucoup risquent leur vie pour écrire des articles, voudraient empêcher les citoyens de s'informer.

On entend dire que les artistes, qui sont bien souvent les premiers défenseurs de la liberté d'expression, voudraient interdire aux citoyens d'exercer cette liberté.

On entend dire que l'Europe, continent le plus protecteur des libertés au monde, voudrait censurer ses citoyens et interdire les mêmes.

En vérité, toute personne de bonne foi verra l'absurdité de toutes ces accusations. Il y a, bien sûr, des inquiétudes légitimes. Nous y avons répondu. Les nouvelles propositions garantissent, noir sur blanc, les droits fondamentaux de chacun.

La vérité, c'est que certains utilisent les citoyens comme excuse pour tuer cette directive. En réalité, ce que veulent les citoyens, c'est que les artistes soient tout simplement justement rémunérés et que les plateformes agissent de manière responsable.

Si l'on réduit cette directive à une coquille vide, nos artistes continueront à être payés par des pourboires et les plateformes continueront à ne rendre de comptes à personne.

Demain, le choix sera très simple: ou bien le Parlement défendra les intérêts des géants américains, ou bien il défendra les intérêts européens.

Michał Boni, autor projektu opinii Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych. – Panie Przewodniczący! Europa potrzebuje dostosowania prawa autorskiego do świata cyfrowego i nowych warunków wynagradzania twórców za ich pracę. Ale prawa autorów muszą być zrównoważone z prawami użytkowników, a nie wprowadzane ich kosztem. Kluczowe są zapisy z art.13 – bez powszechności filtrowania treści, z procedurami użytkowników do odwoływania się, gdy ich prawa zostaną naruszone przez nadmierną gorliwość administratorów platform, usuwających treści na wszelki wypadek pod presją niejasności przepisów, nawet gdyby miały być przywrócone za chwilę. Szkody będą wówczas dla użytkowników w ich dzieleniu się treściami. Dla platform, bo staną się władcami decyzji o łamaniu prawa lub nie. I nie będzie żadnych korzyści dla autorów. Zbędne rygory w art.13 ograniczą innowacyjność, otwarty internet, nie rozwiną dobrej jakości dziennikarstwa.

Od lipca zrobiliśmy postęp. Są propozycje zmian art. 13, godzące potrzeby użytkowników i twórców, chroniące mały biznes cyfrowy. Przyjmijmy je i idźmy do przodu!

President. – Colleagues, I think this is the appropriate moment to announce that, due to the fact that the previous debate lasted significantly longer, we are 25 minutes to half an hour behind schedule. For that reason, first of all, neither I nor my successor in the Chair, Mr Wieland, will allow any blue cards or any catch-the-eye. Secondly, I will have to ask you to respect the time slots and I will have to be very strict, as will Mr Wieland.

Luis de Grandes Pascual, *en nombre del Grupo PPE.* – Señor presidente, la delegación española del PPE apoya de forma inequívoca este texto y tanto las enmiendas del ponente como su mandato. Consideramos que ofrecen una solución pragmática a la transferencia de valor y a través de su articulado minimizan la posibilidad de consecuencias no deseadas.

El texto en su conjunto es totalmente coherente con la legislación vigente sobre derechos de autor y brinda suficientes protecciones a los titulares de derechos, usuarios y plataformas por igual. El artículo 13 y todos los considerandos que lo aclaran responden a una necesidad del sector. Así conseguiremos una responsabilidad compartida por todos aquellos que ponen contenidos protegidos a disposición del público y que, por tanto, deben regirse por las normas de propiedad intelectual.

La exención de responsabilidades de que las plataformas han disfrutado hasta ahora no se puede permitir más, es inaceptable y es abusiva. En cuanto a las enmiendas alternativas propuestas por el resto —dicho con todo respeto—, en todo caso, simplemente sirven para reforzar la injusticia. Debido a la naturaleza de tales servicios, los titulares de los derechos necesitan un marco claro para determinar que están llevando a cabo un acto de comunicación al público y no están protegidos por las limitaciones de la defensa que hasta ahora les ofreciera la Directiva de comercio electrónico. Esto no beneficia a nadie.

Es inquietante que la capacidad de supervivencia económica dependa de manera creciente de un gran buscador. Por ese motivo debemos crear un marco de condiciones que permita a las editoras hacer frente igualmente a ese poder. Introducir al menos un derecho de protección en favor de las editoras se hace inevitable... (*el presidente retira la palabra al orador*).

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, *w imieniu grupy S&D.* – Panie Przewodniczący! Jutrzejsze głosowanie nad projektem dyrektywy dotyczącej tzw. reformy praw autorskich będzie miało kluczowe znaczenie dla funkcjonowania i rozwoju gospodarki cyfrowej, ale przede wszystkim dla użytkowników internetu. Mam nadzieję, że posłowie po wakacyjnej refleksji wyeliminują z projektu niekorzystne dla internautów zapisy, które znalazły się w ostatecznym tekście przegłosowanym w komisji JURI.

Odnosnie kontrowersyjnego art. 11 popieram koncepcję domniemania praw autorskich przez wydawców, a nie wprowadzanie nowego prawa pokrewnego bez należytej analizy wpływu i które nie sprawdziło się ani w Niemczech, ani w Hiszpanii, gdzie próbowano je zastosować. Domniemanie prawa ułatwi wydawcom dochodzenie roszczeń i jednocześnie pozwoli uszanować zasadę dozwolonego użytku domeny publicznej bez blokady dostępu do informacji.

Proponowane nowe prawo pokrewnie nie przyczyni się, jak argumentują jego zwolennicy, do lepszej jakości przekazu czy wyeliminowania tzw. fałków, wzmocni za to pozycję wielkich wydawców eliminując słabszych, niezależnych, których nie będzie stać na opłatę za tzw. snippet. W efekcie ci wielcy staną się monopolistami, czego jak mi się wydaje, a jestem w Parlamencie prawie 15 lat, zawsze staraliśmy się w tej Izbie unikać.

Liczni eksperci ostrzegają, że oznacza to dla odbiorcy ewidentne zagrożenie dla neutralnego wyszukiwania treści ograniczając ich wybór, zmniejszając pluralizm mediów, zagrażając wolności słowa w internecie.

W przypadku art. 13 budzącego jeszcze więcej emocji nie zgadzam się na automatyczne filtrowanie treści zamieszczanych przez użytkowników platform, gdyż oznacza to w praktyce cenzurę internetu. Zarówno obywatele, jak i ten Parlament już raz odrzucili próbę wprowadzenia takiej cenzury w niesławnej propozycji ACTA.

Apeluję zatem o poparcie kompromisu przyjętego przez komisję IMCO, która wypracowała rozsądne, wyważone rozwiązanie i doprecyzowała kwestię zgodności przepisów z dyrektywą o handlu elektronicznym zapewniając równowagę interesów zarówno wydawców, jak i konsumentów.

Sajjad Karim, *on behalf of the ECR Group*. – Mr President, may I first of all start off by recognising the tremendous work that the author of the report, my good friend Mr Voss, has carried out, and indeed the shadow rapporteurs as well.

If anybody was in any doubt about the power of platforms, the exercise that those platforms carried out in terms of targeting this Parliament, Members of Parliament, and indeed, policy advisors and staff that were working on our behalf, should leave them in no doubt at all as to the tremendous power that they wield. That was not an exercise in democracy. That was an exercise in manipulation, and we must ensure that there is a greater balance that comes out of this process that we are undertaking at this moment in time.

Much of the campaigning focused on Articles 11 and 13. Whilst there are a lot of improvements there – and indeed we will be voting on that and much of that will receive support from my Group – our position on Article 11, the publisher's right, is to support it, whilst narrowing the remit so that it would not apply to insubstantial parts of articles or short extracts. I think this is a balanced solution.

On Article 13, I support the rapporteur's approach, which I consider to be the only text on the table which addresses the liability of large platforms such as YouTube, and makes sure that artists and authors are fairly remunerated.

And very finally, I am pleased to have introduced proportionality into the text so that small and micro-enterprise platforms ...

(The President cut off the speaker)

VORSITZ: RAINER WIELAND

Vizepräsident

Jean-Marie Cavada, *au nom du groupe ALDE*. – Monsieur le Président, parce que la presse est nécessaire à la vitalité de la démocratie – et on l'a encore vu aujourd'hui dans le débat avec le Premier ministre hongrois: que ceci nous avertisse tous –, parce que la culture est aussi une économie – 536 milliards d'euros chaque année, qui font travailler sept millions deux cent mille personnes dans la culture –, et surtout, parce que nous n'avons pas d'industrie numérique, il faut aider, dans ce Parlement, la valorisation des contenus, qui est un des éléments d'équilibre de notre culture.

L'opinion publique européenne, les sondages viennent de le démontrer, exige que les utilisateurs, c'est-à-dire les agrégateurs, c'est-à-dire les plateformes, versent une juste rémunération à ceux qui créent: les artistes d'un côté, les journalistes de l'autre.

Mon groupe a déposé des amendements pour aider le rapporteur à être encore plus efficace.

Sur l'article 11 par exemple, il est tout à fait nécessaire d'être encore un tout petit peu plus précis, mais surtout d'éliminer l'obstacle que nous avons reçu en pleine figure le 5 juillet dernier, pour rassembler davantage de groupes politiques et faire en sorte que la protection fasse l'unanimité, ou en tout cas la majorité dans cette enceinte.

Sur l'article 13, nous voulons également être beaucoup plus précis. Nous avons diffusé nos intentions, celles de mon groupe l'ALDE et je n'entrerai pas dans les débats. Je dirai simplement qu'il faut faire confiance aux auteurs et leur demander de signaler aux plateformes, les textes, les œuvres, les créations qui sont libres de droits, et ceux qui ne le sont pas, car je ne fais pas confiance aux plateformes – dont on a vu la capacité de nuisance jusque dans cette enceinte le 5 juillet – pour, je dirais, aller vers les ayants droit et leur verser une juste rémunération. C'est la raison pour laquelle nous voulons essayer d'être encore un peu plus précis pour aider le rapporteur.

Je voudrais souligner, Monsieur le Président, qu'il n'y a pas une lettre à retirer dans ce qu'a dit Mme la commissaire Gabriel. Ce n'était pas de la propagande, c'était la stricte réalité.

Julia Reda, on behalf of the Verts/ALE Group. – Mr President, copyright law is complex and, when it comes to tomorrow's vote, all of you have been getting mixed messages, and there is a reason for that. The problems that the rapporteur, Mr Voss, wants to solve are serious, but they are not, in large part, problems caused by copyright law. Copyright law cannot bring back lost newspaper subscriptions and it cannot bring back lost advertising revenues. If that's the problem we want to solve, we need the Commission to bring in online advertising regulation, because this is how tech companies are threatening to destroy the news business. The truth is that news articles are already protected by copyright, and if platforms use them without paying they are already breaking the law.

Our alternative proposal will allow publishers to enforce that law without limiting the freedom to link. The neighbouring right, on the other hand, has been tried and has failed before. Simply wishing it will work this time around is not a solution. It is time that we turned the discussion away from what we would like the proposals to do, towards what they will actually do.

If we make platforms directly liable for everything, they won't get a licence from every rightholder in the world. Even if they could find all the rightholders, if just one of them refused a licence, the platforms would have to filter. Mr Cavada may deny that, or say that these filters will only block legal content, but simply wishing that automatic filters can do that is not going to make it true. Until algorithms are smart enough to have a sense of humour, then they won't know the difference between a parody and a copyright infringement. They would simply block both. If we want YouTube or Facebook to pay creators, let's write that into the law, as many of the alternative amendments from the left side of the House actually do. Upload filters will just give YouTube and Facebook an excuse not to pay. Instead, they will sell their filters to small European platforms, a danger that even the United Nations Special Rapporteur for freedom of expression had called by its name: censorship.

The proposals may be well intended, but they suffer from a reality gap. We have to stick to what copyright law can do to support creators without trying to bend it to solve other problems and without threatening fundamental rights. That is what the amendments I have tabled do. They are not what big tech wants and they are certainly not the Pirate Party position. They are the proposals by the Committee on the Internal Market and Consumer Protection and by the previous PPE rapporteur, and they are 100% supported by Europe's leading copyright academics. Please vote for them so that we can preserve the positive parts of this directive that will actually help creators.

Jiří Maštálka, za skupinu GUE/NGL. – Pane předsedající, kolegyně a kolegové, práci na návrhu směrnice o autorském právu považuji za jednu z nejtěžších a nejnáročnějších za celou dobu svého působení v Evropském parlamentu. Střetává se tu příliš mnoho zájmů a pozic různých skupin a najít přijatelný kompromis není nijak snadné. Zřejmě se všichni shodneme na tom, že modernizovat autorské právo, aby odpovídalo současné digitální éře, je zapotřebí. Ovšem jakou formou, to už je jiná píseň. O kontroverznosti tématu svědčí i fakt, že bylo podáno 166 pozměňovacích návrhů, a to nemluvím o stovkách e-mailů, které denně neustále dostáváme. Na rozdíl od pana zpravodaje si ale nemyslím, že jde pouze o štvavou kampaň. Jde nám přece o kvalitní legislativu, která ale nebude krokem zpět.

Chtěl bych touto cestou poděkovat všem kolegům, kteří se na této nesnadné práci podíleli. Myslím, že ve výboru JURI se nám v určitých částech podařilo odvést kus dobré práce. Nicméně za naši frakci zůstává v návrhu směrnice i nadále několik ustanovení, která nemůžeme podpořit. Doufám v podporu našich pozměňovacích návrhů k článku 4, kde chceme zajistit, že i v dnešní době budou moci vzdělávací instituce používat k výuce digitalizované materiály, ukázky písniček bez nutnosti uzavírat smlouvy. Pro mě osobně je zcela nepřijatelné stávající znění článku 13. Víím, že všechny politické frakce jsou u tohoto bodu rozdělené, ale věřím, že jsme schopni dohodnout kompromis.

Isabella Adinolfi, a nome del gruppo EFDD. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, signor Commissario, si è dovuto dividere artificialmente il mondo in due: chi vuole difendere autori e creatori, da un lato, e chi invece vuole difendere i grandi giganti del web, dall'altro. Io non ho dubbi da che parte stare: ho sempre difeso e difenderò gli autori e i creatori. Questa direttiva, però, sembra essere diventata una misura punitiva nei confronti delle piattaforme e della rete.

Internet è un mezzo che ha rivoluzionato la nostra vita e anche quella degli artisti e dei creativi, offrendo loro di fatto un palcoscenico globale. E invece che cosa è successo? Che i diritti degli autori e dei creatori vengono utilizzati strumentalmente per giustificare il mantenimento di posizioni di rendita sul mercato. Il problema della remunerazione dei contenuti creativi che vengono messi in rete esiste ed è serio, però non è con un controllo automatizzato da parte di un algoritmo che risolviamo il problema.

Introducendo, con l'articolo 13, una responsabilità assoluta degli intermediari, crediamo di risolvere il problema, ma invece ne creiamo uno ancora più grave, mettendo a rischio i diritti fondamentali, come la libertà di espressione, e dando un potere enorme a delle multinazionali private. È ridicolo poi pensare di combattere il fenomeno delle *fake news* tramite l'articolo 11, che di fatto introduce una *link tax* sulla pubblicazione delle anteprime degli articoli.

Questa direttiva, che dovrebbe tutelare gli autori e i creatori, nasce già obsoleta e punitiva nei confronti della libertà della rete. Noi del Movimento 5 Stelle pensiamo che per proteggere i diritti dei cittadini si debba guardare al futuro e non continuare ad applicare le vecchie categorie del passato.

Marie-Christine Boutonnet, *au nom du groupe ENF*. – Monsieur le Président, le vote de la directive sur le droit d'auteur est décisif pour l'avenir des nations européennes, et ce pour trois raisons.

En premier lieu, politiquement. Selon un récent sondage, une vaste majorité des Européens considèrent que les géants américains de l'internet détiennent aujourd'hui plus de pouvoir que l'Union européenne. Ils ressentent les GAFAs (Google, Apple, Facebook, et Amazon) comme un risque potentiel pour le fonctionnement des démocraties. Ce Parlement va-t-il céder sous les millions de spams et de tweets téléguidés par la Silicon Valley?

En second lieu, socialement. À l'heure où les GAFAs affichent une capitalisation boursière sans précédent, allons-nous refuser une rémunération équitable de nos auteurs et de nos créateurs, qui sont des travailleurs et dont les œuvres font la richesse de ces entreprises étrangères?

Il est temps de dire à ces mastodontes de l'internet que l'Europe n'est pas un grand marché où ils peuvent se servir librement, gratuitement, impunément.

Enfin, sans auteurs et créateurs, point de culture. Prenons-nous le risque, demain... donc j'abrège...

Demain, je voterai pour les amendements du rapporteur et tous...*(le Président retire la parole à l'oratrice)*

Dobromir Sośnierz (NI). – Panie Przewodniczący! Powinniśmy sobie na wstępie, przed głosowaniem, zadać pytanie, czy mamy na świecie za mało filmów, czy tworzy się za mało muzyki, czy ludzie garną się do przemysłu rozrywkowego, czy z niego uciekają, czy artyści czasem sami nie zakładają profili na YouTube i innych portalach, które – jak twierdzą – bezlitośnie ich łupią. Czyny mówią głośniejszy niż słowa. Jak zapytamy jakiegokolwiek grupy zawodowej, czy nie zarabia za mało, to oczywiście uzyskamy odpowiedź, że tak, że powinni zarabiać więcej, że niedobry świat korzysta z ich ciężkiej pracy i nie wynagradza ich należycie. Ale najwyraźniej korzyści dla artystów z ogłaszania się na YouTube są dla nich większe niż straty. Zyskują popularność, którą potem mogą zdyskontować w inny sposób. Więc czyny mówią głośniejszy niż słowa, mamy wystarczająco dużo filmów. Nie naprawiamy czegoś, co nie jest zepsute, jeśli to nie jest zepsute, nie naprawiamy tego.

A poza tym uważam, że pan Tajani powinien podać się do dymisji.

Angelika Niebler (PPE). – Herr Präsident, verehrte Frau Kommissarin, verehrter Herr Vizepräsident der Kommission, liebe Kolleginnen, liebe Kollegen! Warum überarbeiten wir das Urheberrecht? Weil sich durch die Digitalisierung die Rahmenbedingungen geändert haben. Unser Ziel muss es sein, dass wir unsere Kreativen – die Musiker, die Journalisten, die Künstler, die Autoren, die Filmemacher und viele andere mehr – stärken gegenüber den Internetplattformbetreibern, die die Werke unserer Kreativen meist unentgeltlich nutzen. Wir wollen den Ausverkauf unserer Kreativen, den Ausverkauf unserer europäischen Kultur verhindern.

Und wie machen wir das? Wir brauchen ein Leistungsschutzrecht für unsere Verlage, damit diese auf Augenhöhe mit den amerikanischen Plattformbetreibern verhandeln können. Und wir müssen auch die Plattformbetreiber, die ihre Geschäftsmodelle auf dem Rücken unserer Kreativen aufbauen, in die Verantwortung nehmen. Nur darum geht es.

Kein Mensch will das Internet zensieren, wie immer wieder behauptet wird. Kein Mensch will Verlinkung verhindern, kein Mensch will Steuern auf Links einführen. Es ist sehr, sehr viel Unwahres in dieser Debatte verbreitet worden. Für uns ist wichtig, dass es um unsere europäische Kultur und um unsere europäische Kreativindustrie geht.

Ich bitte wirklich alle Kolleginnen und Kollegen, die ausgewogenen Vorschläge, die unser Berichterstatter Axel Voss über viele, viele Monate hinweg erarbeitet hat, doch zu unterstützen. Wir brauchen dieses neue Regelwerk, damit wir unsere Kreativen einfach auch im digitalen Zeitalter in eine entsprechende Position bringen, um gegenüber anderen auch zu bestehen.

Josef Weidenholzer (S&D). – Herr Präsident! Es war eine richtige Entscheidung, dass wir im Juli beschlossen haben, die Copyright-Richtlinie nochmals im Plenum zu debattieren. Über den Sommer wurden viele Änderungsanträge eingereicht, und das zeigt den immensen Diskussionsbedarf bei diesem für die Vollendung des digitalen Binnenmarktes essenziellen Legislativvorschlag.

Meine Fraktion war bis zuletzt um einen Kompromiss bemüht. Wir freuen uns über wichtige Fortschritte für die Beschäftigten in Artikel 14 bis 16. Im Bereich der kontrovers diskutierten Artikel 11 und 13 war es leider nicht möglich, einen akzeptablen Kompromiss zu formulieren. Wir wären gerne dazu bereit gewesen.

Der S&D-Fraktion geht es vor allem darum, ein Gleichgewicht der berechtigten Interessen der Kunstschaffenden und der Konsumenten zu finden und dabei die Entwicklungsmöglichkeit der europäischen Kreativwirtschaft zu stärken. Die Sicherung der Grundrechte ist für uns unverzichtbar. Unser Abstimmungsverhalten wird sich an diesen Zielvorstellungen orientieren.

Kosma Złotowski (ECR). – Panie Przewodniczący! Własność intelektualna i prawa autorskie bez wątpienia zasługują na ochronę na poziomie europejskim. Niestety nasza debata skupia się od tygodni wyłącznie na zyskach dwóch stron sporu. Zarówno Komisja Europejska, jak i pan poseł Voss stracili z pola widzenia to, co powinno być najważniejsze, a mianowicie potrzeby i prawa internautów. Trudno sobie dzisiaj wyobrazić funkcjonowanie wolności słowa i debaty publicznej bez internetu. Swoboda publikowania treści i ich komentowania to bardzo ważny element współczesnej demokracji. Nie możemy zgodzić się, aby wielkie koncerny prasowe dostały do ręki narzędzia, które pod pretekstem ochrony praw autorskich mogą prowadzić do cenzury i koncesjonowania swobody wypowiedzi. Użytkownicy internetu nie mogą być traktowani jak żywe tarcze przez wydawców, ale nie mogą być też rzucani na pożarcie Google'owi i Facebookowi przez tego typu regulacje. Potrzebujemy prawdziwego kompromisu. Sprawozdanie pana posła Vossa zdecydowanie nim nie jest.

Marietje Schaake (ALDE). – Mr President, our copyright needs updating. But the protection of copyright, and ever more of it, is not the direction that Europe needs. This has been a depressing debate with claims of fake news flying back and forth, rock star experts and aggressive lobbying from big companies, on both sides of the argument.

But this should not distract us from the substance of what is at stake. So with 50 colleagues we seek a compromise that puts the public interest first and is proportionate between the need to enforce copyright but also to respect fundamental rights. So that means no upload filters, but proportionate remuneration for creators. It means no publishers' rights, but presumption rights. It means new and clear text and data mining exemptions, which has not been discussed much but which is crucial for the development of Europe's artificial intelligence industry, which is something of great concern as well. We also speak of a freedom of panorama and an exemption for user-generated content.

So I hope for your support, so that we can move on together and show compromise can work.

Max Andersson (Verts/ALE). – Herr talman! Förslaget om ändrad upphovsrätt är oacceptabelt. Det kommer att tvinga fram uppladdningsfilter över stora delar av internet. De här filtren är korkade! De kommer att hindra människor från att göra fullt lagliga delningar av bilder, musik, videor och politiska kommentarer, och det riskerar att drabba mängder av plattformar vars affärsmodell inte har någonting med upphovsrättsintrång att göra. Sidor som TripAdvisor, som sysslar med att ge oss tips om trevliga restauranger och bra ställen att resa till. Många av dessa sidor kommer inte att ha råd med uppladdningsfilter.

Vi behöver stå emot trycket från upphovsrättslobbyn och sätta allmänhetens intressen främst. Jag uppmanar er att rösta nej till uppladdningsfilter och istället stödja IMCO:s förslag om en balanserad upphovsrätt som både stöder konstnärernas rätt att få bättre betalt och allmänhetens rätt till ett väl fungerande internet.

Gerard Batten (EFDD). – Mr President, this report has caused MEPs to receive thousands of emails from their constituents. The vast majority I have received have asked me to vote against it or at least to vote for those amendments which would mitigate its worst effects. The only reason that we are having this vote at all tomorrow is because, in July, UKIP MEPs and some others invoked Rule 69c of the Rules of Procedure to make that vote happen. Otherwise this report would have gone unopposed for negotiations to the Commission and we would have been stuck with whatever came out of the legislative sausage machine.

This report is another example of the one-size-fits-all legislation to supersede national legislation and laws and it will cause bigger problems than those they are supposed to fix. Of course authors should have their works protected under fair and appropriate copyright laws, but this legislation is not the answer. The proposals have been widely criticised as a means of introducing censorship to the internet and social media, and it has been criticised by no less a person than Sir Tim Berners-Lee, the creator of the World Wide Web.

Many people now rely on the alternative media, like Twitter, to learn things which are not reported in the mainstream media and which they would otherwise not see. These proposals will also create a barrier for entry to entrepreneurs, due to the difficult requirements for social media start-ups to comply with and it will inhibit competition. We should not make it harder for people to publish material of interest to the public or restrict the ability of small voices to be heard.

I urge MEPs to vote for the EFDD amendment 87 to reject the proposal completely and, if that fails, at least to vote for those amendments that mitigate the worst effects of the proposed legislation.

Stanisław Żółtek (ENF). – Panie Przewodniczący! Internet dał ludziom wolność – nie muszą słuchać i oglądać tylko tego, co telewizja i gazety wciskają im do głowy. Sami mogą zdobywać wiedzę o świecie i swoją wiedzę się dzielić, ale w ten sposób internet odbiera zyski potężnym właścicielom gazet i stacji telewizyjnych, no i zmniejsza władzę urzędników. To jest jedyny główny powód powstania tej dyrektywy. Wbrew kłamliwemu tytułowi nie chodzi o prawa autorskie, ale o obronę zysków i władzy tych, którzy do tej pory ją mają. Tysiące pięknych słów podobnie jak i wiele poprawek zaciemniających w tej dyrektywie mają jeden cel – zasłonić sens art. 11 i art. 13, które wprowadzają cenzurę i inwigilację, jakiej nie było nawet w komunistycznych krajach. Jeśli przyjmiemy tę dyrektywę, jeśli przyjmiecie tę dyrektywę (bo ja nie będę głosował za nią), to przecież wy i wasze dzieci też w tym orwellowskim świecie będziecie żyli.

Bogdan Brunon Wenta (PPE). – Panie Przewodniczący! Motto Unii Europejskiej brzmi „Zjednoczeni w różnorodności” i to właśnie dzisiaj ochrona tej różnorodności kulturowej powinna być sercem naszej debaty. Muzyka i sztuka leżą u podstaw europejskiej tożsamości i kultury, odzwierciedlają i podkreślają nasze fundamentalne wartości i dlatego musimy zrobić wszystko, żeby te wartości chronić.

Wokół tej dyrektywy, jak już wielu powiedziało, narosło mnóstwo mitów oraz fake newsów. To nieprawda, że Parlament Europejski chce ograniczyć obywatelom dostęp do twórczości lub cenzurować treści w internecie. To nieprawda, że zabraniamy memów czy zrobienia selfie z ulubionym piłkarzem na stadionie. Użytkownik nadal będzie mógł komentować, dzielić się treściami, które lubi oraz które są dla niego bardzo ważne. Chcemy jedynie, aby trud i wysiłki artystów włożone w tworzenie tych treści były właściwie wynagradzane przez tych, którzy bezprawnie z nich korzystają. Tu w tej Izbie często powtarza się „uczciwa płaca za pracę”. Czy to nie odnosi się również do europejskich muzyków, kompozytorów, dziennikarzy, aktorów, wydawców prasy czy filmowców?

Wywodzę się ze środowiska sportu, gdzie głównym hasłem i główną zasadą jest fair play, jednak gdy zalewają nas dziesiątki tysięcy maili, często generowanych automatycznie, z różnymi nieprawdziwymi informacjami, włącznie z pogroźkami, to nie ma nic wspólnego z zasadami fair play.

Muszę przyznać, że po raz pierwszy spotkałem się z tak cyniczną kampanią przeciwko wprowadzeniu dyrektywy. Chronimy europejską kulturę i tożsamość, wyciągajmy rękę do tych, którzy w starciu z wielkimi platformami obecnie nie mają żadnych szans.

Theresa Griffin (S&D). – Mr President, colleagues, the essence of the vote tomorrow is to ensure creative workers get fairly paid for their work and are not exploited by large online platforms. We have to close the value gap, have money to reinvest in content and create new work. This is not about censorship. This is not about making individuals liable for their everyday use of the internet, despite the myths.

Would we dream of turning to other European workers and asking them to give their work for free? So why are we not ensuring creators – our musicians, writers and filmmakers – such basic guarantees? We must vote tomorrow on our European values, pay creators properly for their work, protect them against exploitation and end the unfair monopoly of a few big platforms.

(Applause)

Daniel Dalton (ECR). – Mr President, well I don't support Articles 11 and 13 and I never have. I don't believe either of them will do what you want it to do. I don't believe publishers or creators will make any more money. I don't think it will hurt Google, but it will hurt consumers because big flat platforms and big publishers will face less competition.

Now we need to recognise that the internet has changed everything, and we need a balanced debate on how we are going to regulate it. But we need to do it carefully and not threaten the entire ecosystem of the internet. Article 11 as proposed does threaten news aggregators which drive traffic to publishers' websites, especially small publishers. It does threaten the ability to post links to social media. It is not proportionate. Article 13 threatens to force platforms to check and filter all content, and it will take down legal content.

Now I accept that there are genuine problems, particularly for the music industry, but we must address them without undermining how people use the internet. Think about vlogs, twitch feeds, memes. So I hope constructive compromises will pass tomorrow, but I can't support the report that came out of the Committee on Legal Affairs.

Yana Toom (ALDE). – Mr President, Parliament has become the battleground for giants: the giants of the music and publishing industry against the giants of tech industry, and the creators are used as pawns in the game. But what is the actual problem? Not enough money finds its way to the creators while someone else is cashing in on their work.

Creators need fair remuneration for their work, but making platforms liable will not solve this problem. Neither will the creation of the publishers' right, but it will have an impact on the users. What we need is a balanced approach between the creator's right and the right of users. We have introduced compromises because the rapporteur failed to do so. There are reasonable amendments on the table, supported by academics from the field of intellectual property law and information law. They strengthen the position of creators and introduce exceptions for users. We have to strike a balance and not to fight on the side of one giant against the others.

Helga Trüpel (Verts/ALE). – Mr President, the Voss amendments represent a balanced approach. I would like to remind you that the artists who talked to us want us to vote in favour because they are pleased. So now the question is: are the consumers pleased? What do the consumers get? Legal certainty.

What we are doing is to make digital platforms – involving the most powerful and richest monopolies we have ever had on the globe – take care of the payment of artists by concluding contracts with collective management organisations. We have it in the analogue world, we want to have it in digital. Consumers are not being placed under threat. Filters are out in the Voss amendments, so there is no censorship, there is no filtering, and political censorship is really a very different thing. Have a look at China and Saudi Arabia, they filter content according to political ideas. What this proposal is about is to make very rich companies socially respectful. And, on the question of freedom, if we have an unlimited concept of freedom that's very neoliberal, then only the bigger ones win. What I want to do with this copyright reform is to combine responsibility and freedom, and that is the balanced approach.

It's not against consumers, it's in favour of consumers' legal certainty and in favour of fair payment. As in seeking to regulate Uber, when the Socialists wanted, for good reasons, to ensure that workers were paid, we want cultural workers to be paid as well.

Jiří Payne (EFDD). – Pane předsedající, článek 11 způsobí, že služby, na které jsme doposud byli zvyklí u vyhledávačů, jako je třeba Google a některé další, budou omezeny. Budou poškozeni obyvatelé Evropské unie. Článek 13 způsobí, že naše soubory, to, co vytvoří naše děti, a to, co vytvoříme my a dáme na internet, budou cenzurovat roboti. Roboti budou rozhodovat o naší svobodě, o našem vlastnictví, o věcech, o kterých normálně smí rozhodovat pouze soud. Tady je vidět, že Evropské unii vůbec nejde o lidi, vůbec nejde o to, co potřebují občané evropských států. Evropská unie chce koncentrovat větší a větší moc do Bruselu, a to je důvod, proč potřebujeme nahradit Evropskou unii nějakou alternativou.

Marcus Pretzell (ENF). – Sehr geehrter Herr Präsident, meine sehr geehrten Damen und Herren Kollegen! Das Urheberrecht ist ein Eigentumsrecht, und das gilt es selbstverständlich zu schützen. Aber, meine Damen und Herren, wenn wir darüber diskutieren, dass Google, YouTube, Facebook und wie sie alle heißen zu viel Macht haben, dass sie die Künstler ausbeuten, die Kreativen ausbeuten, dann übersehen wir in dem Moment, wo wir ihnen den politischen Auftrag geben, zu zensieren, dass, nur weil Google, YouTube und Facebook zensieren, es eben immer noch Zensur bleibt.

Wenn Algorithmen über Meinungsfreiheit bestimmen, wenn damit letztlich durch private Konzerne – die dadurch sogar an Macht gewinnen – der Rechtsstaat ausgeschaltet wird, dann gewinnen weder die Nutzer, dann gewinnen nicht einmal die Kreativen, dann gewinnen allenfalls große Verlage oder große Musiklabels im Verhältnis zu den großen Internetkonzernen. Aber es sind die Kleinen, die gerade dann wieder durchs Raster fallen, und das ist leider die alte Krankheit der Europäischen Union. Sie kümmern sich immer nur um die Großen, Sie kümmern sich immer nur maximal noch um die Mittलगroßen, aber die Kleinen, die fallen bei Ihnen immer wieder durchs Raster. Und genau das passiert leider auch in diesem Fall.

Γιώργος Γραμματικάκης (S&D). – Κύριε Πρόεδρε, αύριο δεν θα κριθεί μόνο αν οι καλλιτέχνες και οι δημιουργοί επιβιώσουν στην ψηφιακή μας εποχή. Θα κριθεί ίσως κάτι σοβαρότερο: αν η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει το θάρρος να καταρτίσει το κατάλληλο νομικό πλαίσιο σχετικά με τη λειτουργία των τεχνολογικών κολοσσών, διότι έχουμε χαρακτηριστικά παραδείγματα ήδη από τη δύναμή τους και την παραπλάνησή τους. Το αποτέλεσμα της Επιτροπής Νομικών Θεμάτων ήταν ήδη ένας ισορροπημένος συμβιβασμός που βελτιώθηκε όμως κατά πολύ από τις νέες προτάσεις του κυρίου Voss. Παρόλο που εμείς, ως επιτροπή Πολιτισμού, όπου ήμουν σκιώδης, έχουμε αρκετές αντιρρήσεις, καλώ τους συναδέλφους να στηρίξουν αποκλειστικά τις τροπολογίες του κυρίου Voss. Η αυριανή ψηφοφορία θα κρίνει όχι μόνο το μέλλον των καλλιτεχνών αλλά κάτι πιο σοβαρό από αυτό, την ποιότητα της δημοκρατίας στην Ευρώπη.

Anneleen Van Bossuyt (ECR). – Voorzitter, morgen bepaalt het Europees Parlement hoe het auteursrecht wil hervormen. En voor N-VA is het alvast duidelijk welke weg we moeten inslaan. Wij gaan voor een auteursrecht dat aangepast is aan de 21e eeuw, een auteursrecht dat begrijpt hoe het internet vandaag in elkaar zit en dat digitalisering en vernieuwing niet in de weg staat.

Bovenal een tekst ook die klare taal spreekt en die niet tot verwarring leidt, zoals nu het geval is. En laat mij heel duidelijk zijn, het is essentieel dat artiesten en auteurs een eerlijke en correcte vergoeding krijgen voor hun werk. Maar dat mag nooit ten koste gaan van de vrije meningsuiting of van innovatie.

Wij zeggen dan ook nee tegen verplichte uploadfilters en tegen linkbelastingen. Dergelijke disproportionele maatregelen passen voor ons niet in dit plaatje.

António Marinho e Pinto (ALDE). – Senhor Presidente, Senhora Comissária, caros colegas, a proposta da Comissão Europeia com as alterações aprovadas na Comissão JURI é positiva pois estabelece um saudável equilíbrio entre os direitos dos criadores intelectuais e os direitos dos utilizadores, nomeadamente o direito de expressão.

Não podemos aceitar que se tenham montado negócios altamente lucrativos assentes na oferta gratuita de criações intelectuais de outrem, sem respeito pelos direitos dos seus autores. Os editores de imprensa que investem na produção de informação de qualidade, livre e independente, não podem ser reduzidos ao papel de fornecedores de conteúdos gratuitos às grandes plataformas que surgiram na Internet.

No fundo, do que se trata é de alargar à Internet a proteção que o direito concede à propriedade intelectual em geral, fora do espaço digital. Do que se trata, em síntese, é de optar entre a defesa da cultura europeia ou dos lucros gigantescos (o Presidente retira a palavra ao orador).

Heidi Hautala (Verts/ALE). – Arvoisa puhemies, tekijänoikeusjärjestelmän taustalla oleva talous on yhä monimutkaisempi ja yritämme sovittaa yhteen erilaisia intressejä. Kaikki osapuolet kertovat tärkeitä viestejä. Tekijänoikeuslainsäädännön tulisi keskittyä tekijöiden ja esiintyjien suojaamiseen ja lainsäädännön tulee pitää huoli siitä, että ne, joilla on vähemmän neuvotteluvoimaa, voivat tehokkaasti turvautua ja luottaa oikeuksiinsa.

Lainsäädännön ei tulisi koskaan vahvistaa entisestään vahvempaa sopijapuolta. Esimerkiksi artiklassa 12 löysimme oikeusasioiden valiokunnassa herkän, mutta tyydyttävän ratkaisun tästä näkökulmasta. Mutta artiklassa 13 oikeudenhaltijoiden ja teknologiayrityksien voimasuhteiden tulisi olla paremmin tasapainossa ja neuvotteluiden tulisi olla reiluja ja avoimia. Säännöt ja keinot eivät saa loukata internetkäyttäjien yksityisyyttä ja muita perusoikeuksia. Artikla 13 ei ole vain kahden kauppa vaan käyttäjilläänkin on oikeutensa. Siksi IMCO- ja LIBE-valiokuntien muotoilut ovat mielestäni parhaat.

Pavel Svoboda (PPE). – Pane předsedající, vážení členové Evropské komise, fungující autorské právo je základní podmínkou pro zajištění konkurenceschopnosti evropských tvůrců ve světovém měřítku, pro svébytnost evropské kultury. Fungující ovšem jen takové autorské právo, které reflektuje správně definovaný veřejný zájem. A ten veřejný zájem nelze redukovat pouze na zájem jedné zvláštní skupiny budoucích uživatelů těchto předpisů. Veřejný zájem musí být výsledkem pečlivého zvážení požadavků všech těch, kteří s existencí autorského práva spojují svá legitimní očekávání, autorů i spotřebitelů.

Pro mé rozhodování je primární to, aby výsledný text skutečně reflektoval veřejný zájem a aby nemohl být napadán pro nesoulad s Listinou základních práv a svobod, kde duševní vlastnictví je uvedeno jako součást chráněného vlastnictví. A zároveň bych byl rád, aby se v této diskusi nepoužívalo slovo cenzura pro zajištění autorskoprávní čistoty používání autorskoprávně chráněných děl. Pro nás, kteří jsme několik desetiletí žili v režimech pod skutečnou cenzurou, kdy byl vyřazován obsah kvůli obsahu a ne kvůli technickým nedokonalostem stávajících instrumentů, je to těžko stravitelné sousto.

Dietmar Köster (S&D). – Herr Präsident! Bei der Reform des Urheberrechts muss es zu einer fairen Ausbalancierung unterschiedlicher Interessen kommen. Für mich haben die Interessen der Künstlerinnen und Künstler und der Nutzerinnen und Nutzer eine besondere Bedeutung. Wir sollten uns nicht für einen Streit instrumentalisieren lassen, bei dem es nur um eine Auseinandersetzung – alte Verwertungsindustrie gegen neue Verwertungsindustrie – geht.

Am umstrittensten sind die Artikel 11 und 13. Beide tragen nichts dazu bei, die Lebenslagen der Künstlerinnen und Künstler zu verbessern. Ich sehe aber erhebliche Risiken für die Meinungs- und Informationsfreiheit. Artikel 11 dient nur dazu, der alten Verwertungsindustrie neue Einnahmequellen zu verschaffen. Das kann nicht unsere Aufgabe als Parlamentarier sein. Artikel 13 bedeutet immer noch, dass private Plattformen letztlich Uploadfilter einsetzen. Private Akteure entscheiden somit mittels Vorabfilterung, welche Inhalte hochgeladen werden dürfen. Ich halte das für unverhältnismäßig. Die Gefahr von Zensur durch Algorithmen ist somit sehr hoch.

Pascal Durand (Verts/ALE). – Monsieur le Président, Madame la Commissaire, chers collègues, je ne voudrais pas que l'on se trompe de débat comme on a pu le faire au moment de la discussion sur le secret des affaires. On venait nous expliquer qu'on voulait défendre la petite PME, mais en réalité, c'était les intérêts de gros industriels qui étaient préservés. Là, le débat est un peu similaire.

On est en train de nous expliquer que l'on veut défendre la création, le petit créateur qui serait pillé, volé, etc., alors qu'en réalité c'est un combat qui oppose les plateformes – et les grandes plateformes – à certains éditeurs – et de grands éditeurs. Donc essayons de garder la raison, essayons surtout de comprendre qu'à travers ce texte, c'est toute la liberté du numérique, c'est toute la liberté de l'internet que l'on risque de remettre en cause. Alors non, ne mettons pas en place des filtres automatiques, ne donnons pas à des robots et à l'intelligence artificielle – que seuls les plus grands groupes pourront au demeurant développer – le pouvoir de contrôler et de censurer. L'internet n'est pas une zone de non-droit, et si nous voulons réellement que les créateurs et les journalistes soient payés pour leurs œuvres et leurs créations, alors nous avons la possibilité de faire payer les GAFAs, notamment à travers les impôts.

Silvia Costa (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, signor relatore, signor Commissario, oggi abbiamo incontrato qui a Strasburgo Sammy Ketz, il reporter di guerra che da Baghdad ha inviato a noi parlamentari europei una lettera, firmata da 116 corrispondenti di tutta Europa, implorandoci di tutelare il diritto d'autore di tutti quei giornalisti che si trovano fisicamente sul fronte delle guerre per garantire a noi europei il diritto a informazioni veritiere, a una stampa libera, diversificata, di qualità. Lo stesso appello viene da tutte le associazioni europee degli autori, editori, produttori, a tutela della diversità culturale europea.

La direttiva sul *copyright*, concepita vent'anni fa in uno scenario totalmente diverso, non dominato dai pochi *over the top*, è una battaglia oggi per la libertà e il modello sociale europeo. Non censura, perché non intendiamo limitare l'accesso dei cittadini all'informazione e alla cultura, ma regolare i rapporti fra titolari dei diritti d'autore e solo quelle piattaforme che classificano, organizzano e presentano contenuti tutelati dal diritto d'autore, su cui raccolgono crescenti e ingenti introiti pubblicitari senza riconoscere e remunerare produttori, editori e autori, e quindi vogliamo prevederne responsabilità e obblighi precisi.

Vogliamo un ecosistema dell'industria editoriale e culturale sostenibile, dove ai poteri corrispondano responsabilità. Intendiamo tutelare la qualità dell'informazione contro le *fake news* e tutelare la diversità culturale europea, superando l'attuale situazione di un mercato oligopolista dominato da giganti del web statunitensi con comportamenti parassitari.

Un solo dato: non è libertà della rete quella che consente ancora oggi che Spotify, con 150 milioni di utenti, riconosca 1,2 miliardi di royalties al settore musicale, mentre YouTube, con 900 milioni di abbonati, paghi solo 450 milioni di dollari.

Abbiamo il dovere, come legislatori, di riempire questo vuoto normativo, incoraggiando modelli di business innovativi legali online, anche a tutela degli utilizzatori. Per questo, dopo il voto negativo dello scorso luglio, abbiamo apprezzato lo sforzo del relatore Voss per trovare un compromesso equilibrato e quindi la stragrande maggioranza della mia delegazione del PD voterà...

(Il Presidente interrompe l'oratore)

Nicola Danti (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, signora Commissario, spazziamo via il campo dalle *fake news*: la riforma del *copyright* non limita la libertà degli utenti del web, tantomeno autorizza un generalizzato sistema di controllo sui cittadini.

Dobbiamo scegliere se tutelare i creatori di contenuti o le grandi piattaforme online. Dobbiamo scegliere quale modello culturale sta alla base della nostra società, se essa debba essere plasmata dai grandi *network* globali o debba fondarsi su creatività, diversità, ingegno, tutto ciò che ci ha sempre caratterizzato.

Cari colleghi, la decisione che dobbiamo prendere è se provare a dare alcune regole al mondo digitale o se lasciare che la dimensione online resti un *Far West* dove una manciata di grandi piattaforme orientano mercati e opinioni pubbliche in modo pressoché privatistico.

È su questo che si gioca il futuro della politica, si gioca su questo il futuro della democrazia e il ruolo dei parlamenti come espressione della sovranità popolare.

Virginie Rozière (S&D). – Monsieur le Président, on a entendu beaucoup de choses, beaucoup de choses fausses sur le texte dont nous débattons aujourd'hui. Pourtant, l'enjeu est simple: nous ne pouvons plus continuer à accepter que les plateformes n'obéissent à aucune règle et ne rémunèrent personne.

À titre d'exemple, YouTube représente aujourd'hui en Europe 94 % de la consommation de musique en ligne, mais contribue pour moins de 3 % aux revenus du secteur.

À cet égard, je conjure mes collègues de voter contre l'amendement de la commission du marché intérieur et de la protection des consommateurs (IMCO), qui n'aura d'autre effet que de fossiliser ce statu quo inacceptable.

Alors, chers collègues, plutôt que de vous soumettre à la propagande financée et envoyée depuis les États-Unis, qui nous frappe depuis plusieurs semaines maintenant, écoutez la voix des Européens. Selon une récente étude, ils sont 87 % à souhaiter des règles pour rémunérer et protéger les créateurs. Je vous en prie, ne les décevons pas.

Tiemo Wölken (S&D). – Herr Präsident! Die Vorschläge des Berichterstatters hätten in ihrer jetzigen Form leider zur Folge, dass es eine generelle Filterpflicht gibt. Das können wir nicht wollen. Heute mag es mit dieser Infrastruktur nur um ein illegales Musikstück gehen, demnächst vielleicht um eine unliebsame Meinung. Das müssen wir verhindern.

Ich will, dass es einen gerechten Ausgleich zwischen den Interessen der kreativen Menschen und den Interessen der Nutzerinnen und Nutzer gibt, und diesen Ausgleich müssen wir hinbekommen. Ich will, dass aktive Plattformen kreative Menschen bezahlen. Ich will aber nicht, dass Algorithmen darüber entscheiden, was online zu sehen ist und was nicht. Daher habe ich selber auch noch mal Vorschläge gemacht.

Herr Berichterstatter, auf dem Tisch liegen Vorschläge, die Sie eigentlich nur kombinieren müssten, um einen Kompromiss zu erreichen, den hier fast alle mittragen könnten. Nutzen Sie diese Chance, die Sie noch bis morgen haben, damit es morgen eine Mehrheit für diese wichtige Richtlinie gibt.

Evelyn Regner (S&D). – Herr Präsident, sehr geehrte Frau Kommissarin! Höchste Zeit, dass das Urheberrecht im 21. Jahrhundert ankommt. Online-Plattformen müssen zahlen, wenn sie die Werke von Europas Künstlern für ihre Werbeeinnahmen verwenden. Wir dürfen sie aber nicht weiter in ihrer Macht stärken, indem wir sie über die Uploads der Internetnutzer verfügen lassen. Mir geht es um die faire Beteiligung von Künstlern, von Kreativen und die Rechtssicherheit für alle User. Und da haben wir als Sozialdemokraten quer durch den Gemüsegarten schon einiges im Rechtsausschuss eingebracht und erreicht.

Künstler müssen EU-weit fair und angemessen für Online-Nutzung ihrer Werke bezahlt werden, und sie müssen verpflichtend von den Online-Plattformen informiert werden, wo, wie und vor allem für wie viel ihre Kunst vermarktet wird. Die faire Bezahlung von Kreativen, von Künstlern und ein offenes Internet, ohne die Nutzer und Nutzerinnen für die Uploads haften zu lassen, ist möglich.

Andrus Ansip, Vice-President of the Commission. – Mr President, I would like to thank the Members of the European Parliament for this interesting debate. It is very evident that there is a clear consensus about the need to modernise the European copyright framework. Reform of copyright is extremely difficult to do, we all know this. There are so many interests to reconcile and the rules have a direct impact on the everyday lives of our citizens.

It is good to remind ourselves that this directive is important for the many reasons that were mentioned before. European citizens care about this directive in a very direct way. We saw this when the Commission worked on its proposal and we have seen it leading up to this debate and votes. Clearly we need to give Europeans the right kind of copyright laws for the digital age. They deserve nothing less and it is achievable. This is very clear to us after this debate.

As mentioned before, none of the proposals now on the table will destroy the internet nor the freedom of speech. None of the proposals will restrain our citizens from expressing themselves or sharing their ideas with others. More specifically, rest assured that Article 11 will not limit access to information. On the contrary, it will ensure the survival of a quality press in the digital age.

As for Article 13, I think we are only aiming at a targeted and balanced intervention, to make sure that the European creative industry can get a fair share of the value generated by its content, which is nowadays mainly used online.

After today's debate I'm encouraged that all EU institutions share the common objective of ensuring a fair and thriving copyright environment in Europe. This directive is a one-of-a-kind opportunity to adopt copyright rules to the digital age. If we fail to start trilogue negotiations, the directive may be pushed back several years. In this case, in the short term, there will be only one winner – large platforms – no one else, not the creators and artists, not the citizens, not the researchers, not the teachers, not even start-ups or smaller platforms will win, and in the end not even bigger platforms win from fragmentation. This will be a real lose-lose situation.

We are committed to assisting the co-legislators in the trilogue negotiations to ensure that a balanced proposal is adopted. Thank you President, thank you Mr Voss and the shadow rapporteurs, and thank you honourable Members.

Axel Voss, Rapporteur. – Herr Präsident, liebe Kolleginnen und Kollegen! Warum nicht der Text des Ausschusses für Binnenmarkt und Verbraucherschutz? Das möchte ich kurz einmal darlegen: Weil wir nämlich hier eine Rechtslage haben, die sich mit passiven Plattformen beschäftigt, das nicht einfach auf aktive ausgeweitet werden kann und die Rechtsprechung da schon viel weiter ist. Es gibt dort eine *UGC-exception*, die das ganze Recht dort unterminiert, und in der derzeitigen Rechtslage sind wir einfach schon einen Schritt weiter.

Warum nicht der ALDE-Vorschlag? Bei dem ALDE-Vorschlag zementieren wir die Verletzung des Urheberrechts in dem ersten Upload und würden dann erst dazu übergehen, das mit Filtern wieder herauszunehmen. Auch das bleibt hinter der derzeitigen Rechtslage zurück.

Diese beiden Optionen sind also eigentlich gar nicht diskussionswürdig, weil wir doch nicht eine Reform für unsere Urheber durchführen können, mit der wir wieder hinter das existierende Recht zurückfallen. Deshalb enthalten meine Vorschläge – der Kollege Wölken sprach es an – gar keine Filter mehr. Ich habe ein Verfahren vorgeschlagen, in dem die Beteiligten sich zusammensetzen, um einen schonenden Weg zu finden, wie man, ohne Grundrechte zu verletzen, ohne die Ausnahmen auszulassen, hier auch weiter vorankommen kann, um praktikable Lösungen zu suchen, weil wir es hier im Haus, glaube ich, nicht schaffen werden, dort etwas Vernünftiges zu machen. Und auch dieser Vorschlag sieht wieder Filter vor.

Also von daher wäre es am vernünftigsten, doch hier alle an einen Tisch zu bringen und dann eben zu sagen: Lasst uns dort etwas entwickeln, damit es nicht so schwierig wird. Wir haben starke Rechte für die Einzelnen, wir übernehmen deren Haftung, obwohl sie eigentlich die Urheberrechtsverletzung begehen. Und wir haben eine klare Journalisten-Beteiligung, auch in Artikel 11. Von daher glaube ich, kann jeder diesem Voss-Vorschlag zustimmen. Bitte gehen Sie diesen Weg mit mir, damit wir in Europa vorankommen.

Der Präsident. – Die Aussprache ist geschlossen.

Die Abstimmung findet morgen, Mittwoch, 12. September 2018, statt.

Schriftliche Erklärungen (Artikel 162)

Ian Hudghton (Verts/ALE), in writing. – MEPs have received thousands of emails expressing concern about the Digital Copyright Directive. Discussions about this proposal have been both complex and controversial, while seeking a workable compromise between the most contentious elements of the directive, in particular Articles 11 and 13, and the right of copyright-holders to receive fair remuneration for their work when it is published online.

That is why, in July, we voted to allow for this full plenary debate and amendment process. Throughout the negotiation process, the Greens/EFA Group has fought to get the right legislative balance, for creators to get their fair share of remuneration, and for public digital users. However, the current text of the directive includes some provisions that have far-reaching consequences for digital users, for example due to the potential imposition of content filters.

There is an undeniable right for creators to be properly compensated for their work. SNP MEPs have always supported that right. On the other hand, we must also seek to protect the public who have the right to freedom of expression. To date, we do not have the necessary legal framework that balances these two principles. I think that the position of the Committee on the Internal Market and Consumer Protection is reasonable and I will vote accordingly tomorrow.

Marijana Petir (PPE), napisan. – Internet i digitalne tehnologije mijenjaju svijet. Stoga imamo odgovornost prema našim građanima u kreiranju bolje zakonske regulative. Važno je zaštititi kreativan rad, umjetnike, izvođače, profesionalno i kvalitetno novinarstvo te osigurati autorima naknadu za njihov rad. Također je važno građanima osigurati besplatan pristup mrežnom sadržaju i dati im mogućnost da te sadržaje dijele putem društvenih medija.

Kulturne i kreativne industrije u Europi zapošljavaju više od 12 milijuna ljudi, što predstavlja 7,5 % radne snage Unije te stvaraju oko 509 milijardi EUR dodane vrijednosti za BDP, a zaštita autorskih prava temelj je njihovih prihoda. Iskorištavanje autorskog djela zaštićenog autorskim pravom, bez plaćanja naknade, ne može biti prihvatljiv temelj bilo kojeg poslovnog modela. Neprihvatljivo je da internetski divovi objavljuju tuđi rad i time stječu ogromne profite, a pri tome ne plaćaju naknade autorima. Stoga kvalitetna zakonska rješenja mogu doprinijeti pravednosti u današnjem digitalnom dobu te osigurati dobrobit naših građana.

João Pimenta Lopes (GUE/NGL), *por escrito*. – Defendemos que se consagre na legislação, de forma inequívoca e precisa, a obrigatoriedade dos autores, criadores, artistas, intérpretes, jornalistas, todos eles, receberem uma justa remuneração pela utilização das suas obras, do seu trabalho. Obrigatoriedade que deve responsabilizar as grandes empresas proprietárias dos meios de divulgação, as responsáveis e proprietárias dos veículos ou suportes de divulgação ou comunicação. É face a estas grandes empresas que os autores devem ser protegidos e não face ao público, aos utilizadores. Esta justa remuneração não é nem deve ser incompatível com a divulgação tão ampla quanto possível das obras. Pelo contrário. Tampouco deve justificar soluções perversas, envolvendo práticas hipervigilantes ou de censura digital. Defendemos a democratização da cultura, a liberdade de criação e fruição culturais, o multilinguismo e a diversidade cultural. Recusamos a submissão da cultura à estrita lógica do mercado. Estes são princípios que orientam a nossa posição neste debate, incluindo nas propostas de alteração que apresentámos. Em face da complexidade das questões em apreço, este dificilmente será um assunto encerrado na votação de amanhã.

Claudiu Ciprian Tănăsescu (S&D), *în scris*. – Mediul digital oferă noi oportunități, noi actori și noi modele de afaceri, iar evoluția tehnologiilor digitale a schimbat modul în care sunt create, produse, distribuite și exploatate operele și alte obiecte protejate. Ca atare, consumatori dispun de noi oportunități de accesare a conținutului protejat prin drepturi de autor, iar cadrul juridic al UE privind drepturile de autor, deși continuă să fie valabil, este necesar să fie adaptat la aceste noi realități. Aceasta deoarece titularii de drepturi întâlnesc dificultăți atunci când încearcă să acorde licențe pentru drepturile lor și să fie remunerați pentru distribuirea online a operelor lor.

De aceea suntem de acord cu faptul că prezenta directivă trebuie să garanteze că autorii și titularii de drepturi primesc o parte echitabilă din valoarea generată de utilizarea operelor și a altor obiecte protejate. De asemenea, ținând cont de faptul că transparența existentă în legătură cu veniturile generate de utilizarea operelor sau a interpretărilor și execuțiilor lor este limitată, afectând remunerarea autorilor și a artiștilor interpreți sau executanți, prezenta propunere cuprinde măsuri menite să sporească transparența și să asigure într-o mai mare măsură echilibrul în relațiile contractuale dintre autorii și artiștii interpreți sau executanți și persoanele cărora aceștia le transferă drepturile lor.

Romana Tomc (PPE), *pisno*. – Zakonodajo na področju avtorskega prava je treba posodobiti tudi na digitalni ravni, saj mora slediti času in prostoru. Res je, da začetni postopek ni bil transparenten in da je poročilo vsebovalo kar nekaj kritičnih točk.

Spremembe, ki jih imamo sedaj na mizi, pa so dobre in pripravljene na usklajevanje s Svetom. Poročilo sedaj ureja to področje tako, da so pravice uporabnikov in pravice ustvarjalcev ter založnikov sorazmerno zaščitene. Vsi ustvarjalci si zaslužijo pošteno plačilo za svoje delo ter zaščito pred velikim platformami, ki njihova dela izrabljajo za lasten dobiček. Tega kot članica Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve enostavno ne morem spregledati. Evropski parlament se trudi, da bi omogočil čim bolj popolno konkurenco na enotnem digitalnem trgu ter omogočil okolje, v katerem bodo avtorji imeli možnosti za uresničevanje vseh pravic, ki jim pripadajo, seveda sorazmerno z učinkom, ki ga bo ta direktiva prinesla za podjetja. Mikro, mala in srednja podjetja so iz direktive izvzeta, prav tako tudi sporni filtri niso več obvezna.

Zato prenovljeno besedilo podpiram. Hvala poročevalcu za trdo in vztrajno delo!

Henna Virkkunen (PPE), *kirjallinen*. – EU-parlamentti äänestää nyt osaltaan kannastaan pitkään valmisteltuun tekijänoikeusdirektiiviin. Tavoitteena on varmistaa, että tekijät saavat työstään oikeudenmukaisen korvauksen myös digiaikana. Direktiivin ympärillä on pyörinyt kuukausia valtava kansainvälinen nettikampanja ja huhumylly. EU-parlamentin jäsenet ovat saaneet massapostituksena kymmeniä tuhansia sähköposteja, joissa direktiivin on epäilty johtavan sensuuriin, sananvapauden rajoittamiseen ja internetin tuhoon. Näin ei toki tule tämän direktiivin seurauksena käymään.

Itselleni digitalisaation edistäminen on aina ollut yksi tärkeimmistä teemoista. EPP-ryhmämme on esittänyt täysistunnon äänestykseen direktiiviä täsmentävät kompromissit, ja nyt direktiivi on selkeästi rajattu koskemaan vain niitä suuria kaupallisia nettialustoja, joiden yksi pääbisnes on merkittävästi jakaa tekijänoikeuden alaista aineistoa voittoa tavoitellen. Sen jakamiseen vaaditaan jatkossa lupa tai lisenssi. Pienyrityksiä ja ei-kaupallisia toimijoita tämä direktiivi ei koske.

Vaikka direktiivi ei nyt ole mitenkään täydellinen, sehän on useiden kompromissien ja äänestysten summa, mielestäni sitä ei pidä lähteä nyt kaatamaan. Muuten välttämättömätkin uudistukset saattaisivat lykkääntyä taas vuosilla. Kun parlamentti on päättänyt kannastaan, tekijänoikeusdirektiivi etenee jatkoneuvotteluun eli ns. trilogiin komission ja jäsenmaiden kanssa. Tavoitteena on saada direktiivi lopullisesti hyväksytyä kevään aikana.

13. Oprava (článek 231 jednacího řádu): viz zápis

14. Žádost o konzultaci s Evropským hospodářským a sociálním výborem (čl. 137 odst. 2 jednacího řádu) (schválení): viz zápis

15. Autonomní zbraňové systémy (rozprava)

Der Präsident. – Als nächster Punkt der Tagesordnung folgt die Aussprache über die Erklärung der Vizepräsidentin der Kommission und Hohen Vertreterin der Union für Außen- und Sicherheitspolitik zum Thema „Autonome Waffensysteme“ (2018/2752(RSP)).

Federica Mogherini, Vice-President of the Commission / High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy. – Mr President, thank you for putting artificial intelligence on the agenda. I know that this might look like a debate about some distant future or about science fiction: it's not. Artificial intelligence is already part of our daily life – when we use our smartphone or when we watch a TV series, we understand that very well – and it is now starting to be weaponised and to impact on our collective security. So it makes a lot of sense to have this debate here today.

We are entering a world where drones could fire and could kill with no need for a man to pull the trigger. Artificial intelligence could take decisions on life and death, with no direct control from a human being. The reason why we are here today is not that we are afraid of technology, let me start by saying that. Human ingenuity and technological progress have made our lives easier and more comfortable. The point is that scientists and researchers should and must be free to do their job, knowing that their discoveries will not be used to harm innocent people.

After World War II, a large number of nuclear scientists started to oppose nuclear weapons so that research could focus on the peaceful applications of nuclear energy, and I think that today we are witnessing something very similar: scientists and artificial intelligence pioneers are warning us of the dangers ahead. Some of them are refusing to work for the military.

I believe the best way ahead is to agree on some common principles regarding the military use of artificial intelligence, and to define the boundaries of its applications so that, within those limits, scientists are free to explore the immense positive potential of artificial intelligence. This is a core objective in the Commission's communication on artificial intelligence and in the follow-up work that will also cover security matters.

At the beginning of this month, the United Nations Group of Governmental Experts on Lethal Autonomous Weapons Systems agreed on an initial set of possible guiding principles. This is the first step, after a number of failures, towards a shared approach. It is a good starting point, and the new guiding principles are very much in line with the positions we have developed inside the European Union under European External Action Service coordination. Let me say that this is one of the points on the agenda where I could easily sit on both sides of the Chamber, because there is work being done on the Commission side and work being done on the Council side, as well as under the EEAS leadership.

The group of experts stresses that international humanitarian law applies to all weapon systems, both old and new, and that all weapons must always remain under human control. The experts have agreed that the UN Convention on Certain Conventional Weapons is the appropriate framework to regulate weapons of this kind and that any policy measure must not interfere with the civilian uses of artificial intelligence. This is only the first stage of the discussion and there is no agreement yet on any regulation, so work will continue within the Group of Governmental Experts during the course of next year.

I believe that we Europeans have an important contribution to bring to this table. Our Member States, it's true, hold different views on some issues, but we all agree that the use of force must always abide by international law, including international humanitarian law and human rights law, and this fully applies to autonomous weapons systems.

States and human beings remain responsible and accountable for their behaviour in an armed conflict, even if it involves the use of autonomous weapons, and this is why our position at the UN has been that humans should always make the decisions on the use of lethal force and always exert sufficient control over lethal weapon systems.

Of course, we do not have all the answers or all the solutions, and, partly for that reason, I decided a few months ago to set up a panel with tech leaders from different backgrounds and fields of expertise. We had the first meeting in Brussels in June, together with me and all of them. We've started to carry on a conversation between the tech world and the foreign and security policy community, and my intention as High Representative is to put this issue on the table for the defence ministers, too, at one of our next Council meetings: the question of how we can harness the opportunities of the digital era while also addressing the rising threats.

Among the members of this global tech panel are some of the experts on artificial intelligence who have been most vocal on the issue of lethal autonomous weapons. Together with the experts' community, we can find a solution that is both prudent and innovative. We can continue exploring the immense possibilities of artificial intelligence and, at the same time, guarantee full respect for human rights.

This is a collective responsibility and I'm particularly glad that the European Parliament is leading the way and driving the conversation on this issue, so I am looking forward very much to listening to your views on this extremely important part of our common work.

(Applause)

Bogdan Andrzej Zdrojewski, w imieniu grupy PPE. – Panie Przewodniczący! Technologie to zawsze trudny temat, zwłaszcza wtedy kiedy musimy objąć technologie regulacjami prawnymi. Wydaje mi się, że przy tym problemie mamy trzy podstawowe tezy, które powinny być wygłoszone w sposób jednoznaczny. Po pierwsze, nie może być regulacji albo życzenia, aby w finale zablokować prace nad autonomicznymi systemami broni. Byłoby to niekorzystne z punktu widzenia, krótko mówiąc, bezpieczeństwa Europy, czy głównie Europejczyków. Po drugie, autonomiczne systemy broni muszą być poddawane kontroli ludzi i o to Parlament będzie konsekwentnie występować. Po trzecie, niezbędne jest zbudowanie takich ram prawnych, aby nie było wątpliwości co do nie tylko użycia, ale także odpowiedzialności za użycie systemów autonomicznych. Aby te warunki mogły być spełnione muszą być zrealizowane trzy cele: po pierwsze – dobra definicja autonomicznych systemów broni – mamy to. Po drugie – odpowiedzialność człowieka i po trzecie... *(Przewodniczący odebrał mówcy głos).*

Ana Gomes, em nome do Grupo S&D. – Senhor Presidente, nós apoiamos e agradecemos a sua posição, Sra. Mogherini, e as suas iniciativas, designadamente a convocação desse painel de peritos para iniciar uma conversa a nível que não é só técnico, mas é também político.

Nós queremos mesmo mais nesta resolução que é apoiada por diversas fações políticas neste Parlamento: nós queremos avançar para uma posição comum vinculativa, que claramente proíba o desenvolvimento de armas, de sistemas de armas letais autónomos, portanto sem intervenção humana, portanto na base da chamada inteligência artificial.

Isto é tão prioritário quanto nós queremos que haja uma posição única, clara, na próxima reunião das Altas Partes Contratantes da Convenção sobre certas armas convencionais que vai ter lugar em novembro, em Genebra, onde obviamente a Senhora, os seus serviços devem falar por toda a União. E é muito importante, de facto, que essa mensagem seja clara para todos os sectores, para a indústria, para a ciência, para a tecnologia, para os estabelecimentos civis, militares, de segurança e políticos.

É que, de facto, este tipo de armas sem intervenção humana não são aceitáveis, podem pôr em causa o futuro da humanidade e esta conversa tem que chegar designadamente àqueles Estados-Membros que têm sido relutantes em embarcar num processo concertado ao nível europeu, designadamente o Reino Unido e a França, que têm o projeto, respetivamente o projeto TIRANIS e o projeto NEURON que, obviamente, deviam ser controlados politicamente ao nível europeu pelo Serviço Europeu para a Ação Externa.

Anna Elżbieta Fotyga, *w imieniu grupy ECR*. – Panie Przewodniczący! Podczas niedawnego posiedzenia SEDE uznani jej eksperci niezależni, przedstawiciele NATO poinformowali nas, że żadna z demokracji zachodnich nie dysponuje śmiertelniczną bronią, która byłaby w pełni autonomiczna, pozbawiona nawet zdalnej kontroli. Postulując zakaz, musimy sobie zdawać sprawę, że takie uregulowania może być również narzędziem pewnej międzynarodowej manipulacji, a mianowicie zagrożenie, które przewidujemy, teoretycznie dotyczy przede wszystkim reżimów autorytarnych, które z natury rzeczy raczej nie poddają się nakazom prawa międzynarodowego.

Norica Nicolai, *în numele grupului ALDE*. – Domnule președinte, doamnă comisar, salutăm inițiativele dumneavoastră într-un domeniu pe care îl considerăm de viitor și deosebit de important pentru viitorul umanității. Inteligența artificială este o realitate din ce în ce mai prezentă, din ce în ce mai dezvoltată, dar fără un cadru reglementat, ea riscă să constituie un atentat la adresa securității și stabilității internaționale și la adresa indivizilor.

Trebuie ca în utilizarea acestor tipuri de armamente letale autonome să respectăm principiile dreptului internațional, principiile dreptului umanitar și inclusiv valorile noastre, pe care le protejăm la nivel european. Nu poate fi acceptat să lăsăm loc ca aceste inteligențe artificiale să decidă dreptul la viață sau la moarte al unei persoane. În acest context, lipsa oricărei răspunderi morale, etice și chiar juridice ar putea genera o situație de haos, de abuz și o situație de insecuritate globală.

De aceea, această rezoluție vă solicită să continuați activitățile pe care le-ați început, până vom avea o poziție comună în acest domeniu, o poziție care este crucială și, subliniez, doamnă vicepreședintă a Comisiei Europene, în deplin acord cu dreptul nostru european și cu valorile pe care le protejăm.

Reinhard Bütikofer, *on behalf of the Verts/ALE Group*. – Mr President, as the EU is being called upon to shoulder more responsibility as an actor in the security field, it is also very important that on all the issues that we are confronted with we clearly make visible to our citizens and everybody else that we will do that according to our own principles, and that is why we need a ban on killer robots.

We believe that the use of these kinds of weapons, which select and attack a target without meaningful human control, would dramatically change the world we live in, and it is quite obvious that the use of such weapons, if they existed, could most probably not be limited just to state actors. Therefore, we want the EU to come up with a common position in November in favour of a legally binding ban on killer robots.

Sabine Lösing, *im Namen der GUE/NGL-Fraktion*. – Herr Präsident! Schon 2014 hatte dieses Parlament einen gemeinsamen Entschließungsantrag angenommen, in dem gefordert wird, die Entwicklung, Produktion und Verwendung von vollkommen autonomen Waffen zu verbieten. Wie konnte es da sein, dass die Verhandlungsführerin desselben Hauses, desselben Parlaments, diesen Mehrheitswillen missachtet und nun die Verhandlungen zwischen Rat, EP und Kommission das Ergebnis brachten, dass autonome Waffensysteme im EU-Rüstungsprogramm mit europäischen Steuergeldern gefördert werden? Dabei wurde sogar der vom EP beschlossene Rechtstext zum EDDP, in dem die Finanzierung und Entwicklung autonomer Waffensysteme ausgeschlossen wird, missachtet. Das ist ein Skandal und muss rückgängig gemacht werden.

Umso wichtiger ist nun die zur Abstimmung stehende Entschließung, in der unmissverständlich das internationale Verbot der Entwicklung und der Produktion von tödlichen autonomen Waffensystemen gefordert wird. Es gibt moralisch und völkerrechtlich keinerlei Legitimation für die Waffen – Waffen, die Menschen töten ohne Gerichtsbeschluss, gezielt und heimtückisch. Eine Waffenmaschine trifft Entscheidungen über das Leben oder den Tod von Menschen? Die Hemmschwellen gewaltsamer Intervention werden weiterhin sinken. Es wird ein neues Wettrüsten in Gang gesetzt und ein Bombengeschäft für die Waffenindustrie werden.

Wer Menschenrechte und Humanismus verteidigt, kann nur ein vollständiges Verbot dieser Waffensysteme fordern.

Fabio Massimo Castaldo, *a nome del gruppo EFDD*. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, grazie agli enormi e rapidi progressi compiuti dalla tecnologia militare, dalla robotica e dall'intelligenza artificiale, le armi letali autonome sono destinate a dominare il prossimo scenario militare.

Mi chiedo però se i presunti vantaggi a livello militare e strategico di questi nuovi dispositivi autonomi supereranno davvero i rischi e i pericoli connessi al loro utilizzo. Mi riferisco in particolare alla difficoltà nell'identificare un vero e unico responsabile dei crimini che potrebbero essere commessi contro innocenti, alla loro proliferazione incontrollata, senza dimenticare il rischio di errori o ancora peggio di hackeraggio, per non parlare dell'incapacità di gestire tutti gli imprevisti del caso, senza l'intervento umano, nel pieno rispetto delle regole d'ingaggio e del diritto internazionale.

Per questi e altri motivi ritengo necessario cominciare negoziati su uno strumento legale che proibisca o restringa quasi totalmente l'utilizzo di queste armi. Abbiamo il dovere e la responsabilità di tutelare i nostri cittadini, evitando scenari apocalittici dove dei killer robot decidano autonomamente su chi scaricare il loro carico di fuoco. Non può essere un algoritmo o un robot a decidere della vita e della morte di esseri umani.

Michael Gahler (PPE). – Herr Präsident! Die Entwicklung künstlicher Intelligenz erfasst mehr und mehr Lebensbereiche. Das, was man im zivilen Bereich, im Privatleben vielleicht noch als nützlich empfinden kann, ist, wenn man das weiterdenkt in Richtung dieser Killerroboter, wie sie beschrieben worden sind, natürlich erschreckend. Es muss in der Tat im Ergebnis verhindert werden, dass sich Waffen verselbständigen und auf diese Art und Weise zu einer Gefahr für die Menschheit werden.

Deswegen bin ich einverstanden mit der Vorgehensweise, wie sie auch die Hohe Vertreterin vorgeschlagen hat. Sie hat ja da Experten darangesetzt. Unsere Forderung hier geht auch darauf hinaus, dass sie darauf hinwirken, dass die Mitgliedsstaaten und der Rat einen gemeinsamen Standpunkt ausarbeiten und annehmen. Ich glaube, das ist die Art und Weise, wie wir für Rechtssicherheit, aber auch für einen politisch gemeinsamen Kurs bei dieser Herausforderung sorgen und wie wir dafür gemeinsam eine gute Position finden können – auch mit dieser Entschließung.

Arne Lietz (S&D). – Herr Präsident, sehr geehrte Hohe Vertreterin! Das Scheitern der Genfer Verhandlungen Anfang September zu autonomen Waffensystemen hat einmal mehr gezeigt, wie wichtig es ist, dass die EU hier mit einer Stimme spricht. Auch ich fordere ein international geltendes Verbot von vollständig autonomen Waffen, die selbständig über Leben und Tod entscheiden. Die bereits vorhandene internationale Ächtung von Chemiewaffen sollte uns Warnung und Ansporn zugleich sein. Es darf nicht erst zu Produktion, Export und Nutzung von autonomen Waffen kommen, die ohne Menschenentscheidung töten und ebenfalls außer Kontrolle geraten können. Das fordert auch die SPD im Europäischen Parlament in ihrem kürzlich verabschiedeten Kernthesenpapier zur europäischen Sicherheits- und Verteidigungspolitik.

Die bereits begonnene Entwicklung autonomer Waffensysteme muss deshalb dringend gestoppt werden. Wir müssen verhindern, dass Technologien auf die Märkte kommen, auf die das geltende Menschenrecht nicht anwendbar ist und die bisher unbeantwortete moralische und ethische Probleme aufwerfen. Deshalb begrüße ich auch, dass sich das Europäische Parlament bereits gegen eine Förderung solcher Waffensysteme über den Europäischen Verteidigungsfonds ausspricht.

Eugen Freund (S&D). – Herr Präsident, sehr geehrte Hohe Vertreterin! Wovon sprechen wir heute? Die künstliche Intelligenz ist so weit fortgeschritten, dass die Gefahr besteht, sie könnte uns entgleiten. Das wird im Industriebereich etwa zum Verlust von Arbeitsplätzen führen – was schon schlimm genug ist –, im Bereich autonomer Waffen geht es aber sprichwörtlich um Leben oder Tod. Schon derzeit sind Systeme auf dem Markt, die ankommende Raketen anpeilen, verfolgen und auch zerstören können, ohne dass der Mensch eingreift. Doch diese Waffen sind immerhin vom Menschen programmiert worden. Jetzt aber arbeitet man weiter. Im nächsten Schritt kommen Algorithmen ins Spiel, wo der Mensch absolut keine Rolle mehr spielt. Jetzt entscheidet die autonome Drohne allein, ob ein von ihr erkanntes Ziel zerstört wird oder nicht.

Wir müssen daher dringend entsprechende Regelungen schaffen, die verhindern, dass diese Systeme unkontrolliert eingesetzt werden. Darüber hinaus muss die Europäische Union international darauf drängen, dass bei einem Einsatz jedweder Waffen die moralisch-ethische Verantwortung immer beim Menschen bleibt.

Neena Gill (S&D). – Mr President, recognising that fully autonomous lethal weapons are not fully operational yet, however the use of artificial intelligence is already playing an important role for military around the world. That is why I welcome that we are debating how we can shape international law and policies in this field, because far too often we are behind the curve.

Given the EU's ambition to be a global actor for international peace and security, my questions to the High Representative are: how does the Commission and the EEAS define 'meaningful human control' over autonomous weapons systems, and what type and what degree of human control? How do they propose we strengthen the precedent in international and disarmament law for banning weapons without human control; and with the intrinsic dual-use nature of emerging technologies, how do we achieve not hampering progress in civilian research and development while having lethal autonomous weapons internationally?

Federica Mogherini, Vice-President of the Commission / High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy. – Mr President, first of all let me thank you, as I said at the beginning, for putting this issue on the agenda, but also for the clear indication of all of you to the need to continue this work and to engage in this dialogue we have started already, in particular with industry and researchers, but also civil society organisations, to first and foremost better understand what we're talking about, because I think we all have more questions than answers in discussing issues that can have very complicated technical implications, that can themselves have very complicated impacts on the political decisions that need to be taken. So I think that here the core issue is to keep at the centre of the debate human control and human responsibility for whatever affects the lives and deaths of human beings.

The very definition of lethal autonomous weapons is not fully clear yet, and this is why we should define the key element of human control. Sound technical work here is key to getting the political decisions right, also because we are discussing a new frontier, so at the time we are discussing the norms and the regulations and the legal framework for all of this, we need to be sure that we are discussing the right things that will come. This discussion is I believe crucial, even if at the moment there is no agreement at this stage on regulatory measures, which could include a legally-binding instrument or a political declaration. I think that the right approach here is to first of all focus on the content of what we need to achieve and then, I believe, the forum and the consensus on the instrument, I hope, will come.

If the discussion on the forum takes the lead, we might end up with an empty instrument that is not supported by the most relevant actors, and that in itself would be a problem.

So when we talk about non-proliferation and arms control – as I said this is the new frontier – you can count on my full commitment to make sure the European Union, together with the Member States, all of them, works on this in a united, meaningful and substantial manner and, obviously, in doing that we will take into full consideration the positions expressed by this Parliament.

Thank you again for having this conversation going among policymakers and the expert community. I'm sure this will not be the last time we discuss this issue and I am fully committed to continuing this work together.

(Applause)

Der Präsident. – Gemäß Artikel 123 Absatz 2 der Geschäftsordnung wurden sieben Entschließungsanträge eingereicht.

Die Aussprache ist geschlossen.

Die Abstimmung findet morgen, Mittwoch, 12. September 2018, statt.

16. Stav vztahů mezi EU a USA (rozprava)

Der Präsident. – Als nächster Punkt der Tagesordnung folgt die Aussprache über den Bericht von Elmar Brok im Namen des Ausschusses für auswärtige Angelegenheiten über den Stand der Beziehungen zwischen der EU und den Vereinigten Staaten (2017/2271(INI)) (A8-0251/2018).

Elmar Brok, Berichterstatter. – Herr Präsident, Frau Vizepräsidentin, Kolleginnen und Kollegen! Heute ist der 11. September, der Jahrestag des 11. September 2001 mit 3 000 Todesopfern durch die Attacke der Terroristen. Dies ist aber auch der Tag, der dazu führte, dass sich Europa mit den Vereinigten Staaten von Amerika solidarisch zeigte. Ein einziges Mal ist Artikel 5 des NATO-Vertrags gezogen worden, nämlich in dieser Frage. Und aus diesem Grunde sind heute noch Soldaten Europas in Afghanistan. Das heißt, wenn Präsident Trump sagt, die Europäische Union sei gegründet worden, um Amerika zu schaden, beweisen wir täglich das Gegenteil. Und historisch ist es ohnehin falsch.

Wir sollten deutlich machen, dass wir diese Solidarität weitertragen, aber erwarten, dass es gleichzeitig eine Solidarität von den Vereinigten Staaten gibt und diese nicht in einer Weise aufgebaut wird, dass sie nicht mehr Partnerschaft ist, sondern eher zum Vasallentum verkommt. Wer nicht pariert, wird mit Sanktionen belegt oder auch indirekt mit extraterritorialen Maßnahmen. Es ist derjenige Verbündeter, auch in Handelsfragen, der amerikanischer Politik folgt, und nicht, dass auch mal partnerschaftlich was geht.

Das ist angesichts der weltpolitischen Entwicklung eine große Gefahr. Der Westen verabschiedet sich aus einer einheitlichen, globalen Sicherheitsarchitektur, zu der nicht nur Sicherheitspolitik gehört, sondern auch Handelspolitik und vieles andere mehr. Das führt dazu, dass China der große Gewinner dieses Spiels ist. Das führt dazu, dass die Werte des Westens in dieser Welt schwächer werden, wenn wir hier nicht Interessenverknüpfungen und Zusammenarbeit machen. Ich bin froh, dass Präsident Juncker es jetzt hinbekommen hat, dass Verhandlungen geführt werden, um weitere Maßnahmen gegen Europa zu vermeiden. Aber das ist ja nicht alles.

Ich glaube, das bedeutet, dass wir weiterhin zur territorialen kollektiven Sicherheit Europas die NATO brauchen, dass wir die Kooperation wollen, aber dass das auch bedeutet, dass wir aufgrund der Unsicherheiten im außen-, sicherheits- und wirtschaftspolitischen Bereich mehr auf eigene Beine kommen müssen.

Ob der Begriff „autonome Souveränität“ richtig ist, weiß ich nicht. Aber dass wir weniger verletzlich sind, dass wir mehr in der Stärke größer werden, um Partnerschaft zu erreichen und darin anerkannt zu werden, und dass wir aus diesem Grunde heraus deutlich machen müssen, wenn es gegen „America First“-Politik geht, dass wir im sicherheitspolitischen Bereich deutlicher werden müssen, nicht nur über 2 % diskutieren, 2 % mehr Geld für Militär ohne die europäischen Maßnahmen, die Synergieeffekte schaffen, die zusammen mit der PESCO und diesen Fragen zu tun haben, macht wenig Sinn. Dann wird es nur zum Kaufprogramm für amerikanische Waffen in Europa, für die dieses Geld angewandt wird. Ich glaube, das führt nicht zu unserer Stärke, die wir da haben müssen.

Ich bin der Auffassung, dass die Druckmaßnahmen, die ständig auf Europa kommen, die Maßnahmen, die dazu führen, dass man weniger mit Europa als mit Mitgliedstaaten machen will, weil man mit den Einzelnen mehr Deals im eigenen Interesse machen kann, dass wir sehen müssen, dass wir eine gemeinsame Politik Richtung Afrika brauchen, dass wir sehen müssen, dass die Europäische Union eine Sicherheitsstrategie hat, die umfassender ist. Wir geben allein aus dem EU-Haushalt weit mehr Geld für zivile Außenhilfe statt zur Stabilitätsgewinn aus als die Vereinigten Staaten. Wenn man die Gelder der Mitgliedstaaten noch hinzunimmt, ist das gewaltig: 60 % der Entwicklungshilfe dieser Welt wird von der Europäischen Union gegeben. Was wir mit der Erweiterung der Europäischen Union gemacht haben, was wir Richtung Ukraine und anderen Ländern machen, das ist alles Sicherheitspolitik, was wir da betreiben, und das müssen wir entsprechend in die Rechnung miteinbeziehen, um auf diese Art und Weise zu einer fairen Lastenteilung zu kommen.

Wenn von den Handelsüberschüssen geredet wird, dann müssen wir feststellen: Wenn wir die Leistungsbilanz nehmen und wenn wir die Primärgewinne nehmen, die aus anderen Bereichen kommen, dann ist das ungefähr im Gleichstand. Das heißt mit anderen Worten: Wir brauchen mehr Gemeinsamkeit, mehr europäische Stärke, um auf diese Weise die Europäische Union und die Vereinigten Staaten wieder näher zu

(Der Präsident entzieht dem Redner das Wort.)

Bernd Lange, *Verfasser der Stellungnahme des mitberatenden Ausschusses für internationalen Handel*. – Herr Präsident, Frau Vizepräsidentin, liebe Kolleginnen und Kollegen! Ja, in der Tat glaube ich, die Europäische Union muss sehr deutlich zurückweisen, was Präsident Trump formuliert. Gerade in der letzten Woche, dass die Europäische Union genauso schlimm sei wie China, nur kleiner, entspricht wirklich nicht den Tatsachen.

Wir als Europäische Union sind ein fairer Handelspartner. Dieser faire Handelspartner hat zwar einen Handelsbilanzüberschuss bei Gütern. Aber wenn man sich die Dienstleistungsbilanz anguckt und vor allen Dingen die Gewinntransfers aus Europa in die Vereinigten Staaten, dann gleicht sich das fast aus, und insofern gibt es da keine Vorwürfe zu machen.

Gut ist jetzt, dass wieder gesprochen wird, und das ist vielleicht das Positive aus dem Gespräch von Herrn Trump mit Herrn Juncker. Allerdings kann ich nicht so richtig nachvollziehen, dass da substanzielle Fortschritte erreicht werden, denn die Abschottungszölle auf Stahl und Aluminium sind ja nach wie vor in Kraft, und auch die Drohung mit Zöllen auf Automobil- und Kraftfahrzeugteile ist nach wie vor da. Also die Grundvoraussetzung, dass man wieder miteinander verhandeln kann, ist ja noch nicht gegeben, weil eben diese Drohungen nach wie vor da sind.

Und auch das Zweite – zu sagen: Ja wir gucken mal, ob wir bei der WTO nach vorne kommen, liebe Kolleginnen und Kollegen – kann ich nicht so richtig nachvollziehen, weil ich eben weiß, dass die Vereinigten Staaten die Nominierung von Richterinnen und Richtern bei dem Berufungsgericht verhindern und damit eigentlich dem Kronjuwel der WTO, einer Gerichtsbarkeit, die Grundlage entziehen. Also, da müssen wir eine ganze Ecke nacharbeiten, damit wir wirklich wieder miteinander in einem ordentlichen Verfahren reden können. Es ist klar: Wir stehen zu einem regelbasierten, multilateralen Ansatz, wo eben die Grundlage ist, dass die Geltung des Rechts akzeptiert werden muss und eben nicht das Recht des Stärkeren. Und das, liebe Kolleginnen und Kollegen, müssen wir unseren amerikanischen Kollegen im Bereich des Handels auch übermitteln.

Federica Mogherini, *Vice-President of the Commission / High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy*. – Mr President, 17 years ago today, the USA was hit by the largest attack in its history and I believe that all of us remember perfectly well where we were, each of us, when we first heard that a plane had hit the twin towers in New York. If you think of that day, if you think of that moment, you understand how close Europe and America have always been because it was an attack not only on the USA but on all of us. This is why I want to start this debate, from my side, by expressing all our sympathy and friendship to the USA, all its institutions and all its citizens, while they commemorate that terrible day. It was a terrible day for the USA and it was a terrible day for Europe.

The world has changed in unexpected and unforeseeable ways since that 9/11, 17 years ago. Today, all global powers are rethinking their place in the world. Later tonight we will discuss our relations with China, but before that I am very glad of the opportunity to discuss Elmar Brok's excellent work on the USA. The transatlantic relationship is evolving. The USA helped us in Europe, during the Second World War, to defeat Nazism and fascism, and helped us immediately after the Second World War to rebuild our continent. This is something we Europeans cannot, should not and, I think, will not forget. Never.

Yet, after 70 years, the European Union has grown up. We are a global power and a global security provider. We have our own principles, our interests and our unique European way to peace, security and development. I have no doubt that the European Union and the USA are, and will remain, natural partners and natural friends in spite of some disagreements we may have with the US administration. As your report indicates perfectly well, Mr Brok, we work very closely together with the US administration on a wide range of issues. From the Western Balkans to North Korea, from Ukraine to Afghanistan – and the list can continue – our cooperation is strong because we share the same goals and the same interests and, I would say, the same vision of the world.

We work together on a daily basis on counterterrorism and our cooperation within NATO is closer than ever. Since we signed the EU-NATO Joint Declaration two years ago, our personnel have been working together on a daily basis on the broadest set of security issues, from cybersecurity to maritime security. This is new and it goes beyond some of the rhetoric or the narrative or the symbolism we have been facing in recent months. US and EU staff, including at military level, are working together today as never before in the past.

I also see the opportunity to find new synergies on our energy policies, in particular after our recent Energy Council with the USA in Brussels in July – at the very same time, by the way, as the NATO summit. Europe and the USA have a clear interest in diversifying our energy supplies, and this is just one of the many issues where our interests converge.

I believe another such issue is trade, particularly in relation to China and World Trade Organisation reform. Divisions on this issue can only harm both US and European interests. In some cases, the divisions harm our interests but, conversely, by working together we can be much more effective in pushing for more just and fair international trade. Let me be very clear on this: we will always seek cooperation with the USA on trade, as on all other matters. At the same time, we have shown that we are ready to protect our interests when the USA has chosen a different approach. I think the report highlights perfectly well this balance that we have. We are together, as European institutions, on this.

We responded strongly to the introduction of the US tariffs on steel and aluminium that, as you rightly say, are still in place, and we are engaging with various levels of the US Government and Congress to avoid the unacceptable threats of US tariffs in other areas, particularly on cars. President Juncker's visit to the White House last July managed to avert the risk of new tariffs on our car industry. As you know, Presidents Juncker and Trump agreed on the need to find a shared solution to preserve transatlantic trade. Since then, contacts have continued at all levels. It is complicated work but it is ongoing. As you know, an executive working group is now discussing the details, with a clear political mandate, which is to agree on the way forward. The meeting of the two Presidents was a clear demonstration that there is always room for a win-win solution, even when confrontation seems inevitable, and that this is a matter of political will. The political will on our side is always to try to seek cooperation, and to defend our interests when we see that there is no other way to go.

It is no secret that we have one main disagreement, which concerns multilateralism and the very idea of a system for global governance. We Europeans continue to see multilateralism as the best way to prevent chaos, conflicts and confrontation in a multi-polar world. By the way, our support for multilateralism is something we often discuss in this Chamber. It is based on our values as the best alternative to a situation where might makes right. But we also have a strong interest in preserving multilateralism and in strengthening multilateralism: namely, the interest that we have to prevent conflicts, to promote sustainable development, to promote human rights and to guarantee, in this way, our own European security. That is why we continue – and we will continue – to defend the nuclear deal with Iran and the Paris Agreement on climate change, and to fund the essential work of all the UN agencies, including the one for Palestinian refugees, UNRWA.

More generally, we will stand by the fundamental belief that international rules should not be seen as a constraint for some, but rather as a guarantee for all. We will continue to invest strongly in the UN system. I see in my daily work that we are not alone in this task. We are not alone in having this objective. It's rather the opposite. From Canada to Australia, from South America to East Asia, from the African Union to the Asia-Europe Meeting (ASEM), there is a whole world calling for effective multilateralism and for partners to build it. They are all looking to the European Union as the reliable and indispensable partner they need in this world of today. So we have a responsibility. Protecting and reforming multilateralism can only be a collective endeavour and that is why we should invest more and more in this alliance for effective multilateralism, in this effort to build partnerships at a global level to strengthen multilateralism. However, we should explore, together with the USA, any possibility to address the shortcomings of the current multilateral system and make our international institutions more effective and fit for purpose.

I believe that you, this Parliament, have an important role to play when it comes to our relationship with the USA – and I think the report highlights this well – through the work of the Committee on Foreign Affairs, the Committee on International Trade, the Subcommittee on Security and Defence, the Committee on Civil Liberties, Justice and Home Affairs and other committees and, of course, through the delegations for relations with the USA and Canada. The European Parliament's Transatlantic Legislators' Dialogue with the US Congress provides a very important platform for exchange, and I have witnessed at first-hand how crucial it is to engage with Congress and with different departments within the administration. This is vital work that we need to do together – and that you need to do, first and foremost.

Your report, Mr Brok, concludes that we need to invest even more in people-to-people contacts across the Atlantic and I couldn't agree more. Some of you might know that I myself benefited from an exchange programme with the USA. These kinds of exchanges are the best possible investment in the future of the transatlantic partnership because the ties that we have between Europe and the USA extend well beyond Washington DC and run deep into our societies.

That is why I am so convinced that, whatever policy disagreements we may have with the administration, our friendship with the USA is here to stay. We will keep investing in this friendship, continuing at the same time to invest in European Union unity and strength, and we will continue doing it together – all the European Union institutions together with the European Parliament. This excellent report shows perfectly well the approach that we share in this partnership which has developed so much – sometimes with challenges, sometimes with easier work to be done, and in every case so crucially for the rest of the world.

(Applause)

Cristian Dan Preda, *au nom du groupe PPE*. – Monsieur le Président, je tiens d'abord à féliciter Elmar Brok pour son excellent rapport, qui nous propose une analyse approfondie de l'état de nos relations avec les États-Unis.

Le rapport a le grand mérite de soulever une question cruciale. Face aux incertitudes introduites par l'administration Trump et aux nombreux et complexes défis que l'on doit affronter aujourd'hui sur la scène internationale, quel est le sens du partenariat transatlantique?

Le troisième paragraphe du rapport est dans ce sens essentiel, car il rappelle combien cette relation est importante et combien il est aussi important qu'elle reste solide. Au-delà des divisions et des désaccords, je crois que tant nous que les États-Unis devrions réaliser que ce qui nous unit doit être plus fort que ce qui nous divise.

Face à la multiplication des conflits dans le monde, il faut en effet renforcer le partenariat transatlantique. Faute de temps, je ne mentionnerai que deux axes pour lesquels une réponse transatlantique conjointe sera capitale.

Premièrement, il faut contrer les tentatives russes de déstabiliser les sociétés occidentales.

Deuxièmement, nous devons, je crois, engager un nouveau dialogue de haut niveau concernant les Balkans occidentaux et œuvrer, tant l'Union européenne que les États-Unis, pour renforcer l'état de droit et la démocratie dans ces régions.

Knut Fleckenstein, *im Namen der S&D-Fraktion*. – Herr Präsident, liebe Kolleginnen und Kollegen! Die USA sind unsere Partner und Freunde. Seit Jahrzehnten haben wir uns gemeinsam um Sicherheit und Wohlstand der Menschen bemüht, basiert auf gemeinsamen Werten und gemeinsamem gegenseitigem Vertrauen. Multilateralismus und struktureller Dialog haben auch bei Meinungsverschiedenheiten am Ende immer zu einer gemeinsamen Haltung und zu einem gemeinsamen Ergebnis geführt. Auch heute noch finden wir in den USA – im Kongress, bei den Gewerkschaften, in der Zivilgesellschaft – viele Gleichgesinnte. Wir haben aber auch lernen müssen, dass es besser ist, dass wir uns auf eigene Stärken verlassen. Ein starker eigenständiger Partner ist die EU aber nur, wenn wir geeint sind, geeint bleiben und gemeinsam handeln.

Der Präsident der Vereinigten Staaten ist immer noch unser Partner, unser Freund ist er gewiss nicht. Die Alleingänge beim Iran-Abkommen, die Entsendung von Botschaftern, um offen rechte Populisten zu promoten, sind zwei Beispiele. Und seine geradezu feindseligen Bemerkungen schaden nicht nur unserer auf Multilateralismus angelegten Zusammenarbeit, sie zerstören auch das in Jahrzehnten angewachsene Vertrauen. Wenn dieses Vertrauen aber erst einmal zerstört ist, lässt es sich auch in einer Nach-Trump-Ära nicht so leicht wiederherstellen. Deshalb hoffen wir auf einen starken Kongress, der nach den *midterm elections* diesen Präsidenten in seine Schranken weist.

Ja, wir wollen den Dialog fortsetzen und gemeinsam auch unsere gute, bisher erfolgreiche Zusammenarbeit fortsetzen. Das schaffen wir, wenn wir Europäer einig bleiben, wenn wir eine klare Haltung zeigen und uns nicht erpressen lassen und wenn wir uns gemeinsam um eine Linie auch mit den Vereinigten Staaten bemühen.

Dafür brauchen wir gute Ideen, Mut und Einigungswillen. Wir brauchen dafür allerdings keine neuen Pöstchen. Wir haben eine gute Mission in Washington, wir haben ein gutes Büro des Parlaments dort, und das reicht in Wirklichkeit aus.

Charles Tannock, *on behalf of the ECR Group*. – Mr President, given the powers vested in the US President, each occupant of the White House can at times be seen to completely define America. Trump, with his simple answer to complex problems, his protectionist and anti-multilateralist America first instincts, is, of course, very concerning to all of us. Many of the worst predictions have – fortunately – not occurred, but his transactional approach to world affairs is indeed troubling to those of us who believe that the transatlantic partnership is a partnership rooted as much in shared democratic values as in mutual economic interests. Trump's policies, such as the punitive tariffs on steel and aluminium, are particularly regrettable, given their implementation on spurious security grounds against the US' own NATO allies, and his verbal attacks on EU and Member States' domestic migration policies also shouldn't go unchallenged. But there is an America beyond Trump and in dealing with his unorthodox approach, we must not allow this to overshadow the wider picture. When it comes to the tackling of many of the challenges we face mutually across the Atlantic, America is and will remain one of our key global allies. I welcome that the Elmar Brok report acknowledges this broad understanding. On the anniversary of 9/11, other than one or two exceptions, this report has managed to find the right tone in balancing our mutual concerns, such as the US' regrettable withdrawal from the JCPOA (Joint Comprehensive Plan of Action) and the Paris climate change treaty and its attempts now to paralyse the WTO with their underlining appreciation of our core shared interests in a multipolar world.

Reinhard Bütikofer, *on behalf of the Verts/ALE Group*. – Mr President, today we all remember the horrors of 9/11. We all know that was the point in time when the West started to change fundamentally. The Old West that we knew will never come back. That's not just a problem of this Presidency, and that means we will have to enlarge our partnerships beyond.

I think we need a new language, a new attitude and more responsibility that we share between ourselves in order to live up to these challenges. The report expresses that perfectly. To be realistic, we need to be principled and pragmatic at the same time, and I do not think that going for a strategic autonomy of the EU is realistic or pragmatic. It's a pipe dream. We should invest in the relationship, and that is why, together with colleagues, I am proposing to create a dialogue representative for the enhancement of our dialogue with our American friends.

Helmut Scholz, *im Namen der GUE/NGL-Fraktion*. – Herr Präsident, Frau Hohe Vertreterin! Herr Brok, keiner hat sich hier in den letzten Jahrzehnten so intensiv um das transatlantische Verhältnis bemüht wie Sie. Die aktuelle Entwicklung muss Sie schmerzen und beunruhigen wie viele Bürgerinnen und Bürger – gerade heute am 11. September.

Die EU wird, wie so viele andere Staaten, von Präsident Trump und seiner Administration nicht mehr als Partner behandelt. Die Androhung von Strafzöllen auf Autos hat aber gereicht, um die sich selbst feiernde Handelsmacht Europäische Union auf die Knie zu zwingen. Trump hat gewonnen, Juncker hat kapituliert. Die Meinung des Europäischen Parlaments gilt wohl nichts. Verhandlungen über ein Handelsabkommen mit den USA werden ohne Mandat ausgelotet. Trumps Geldgebern wurden bereits große Mengen an Flüssiggas abgekauft.

Präsident Trump will kurz vor den Wahlen zeigen, dass er Erfolg hat mit seiner Doktrin des *America First* in Politik und Wirtschaft, der Untergrabung der verrechtlichten internationalen Beziehungen und den rigorosen Maßnahmen zur Absicherung der Dominanz der USA, auch gegen die Meinung so vieler andersdenkender US-Bürgerinnen und Bürger. Da rollt der Dollar, zwei Prozent des BIP für Rüstungsausgaben in allen NATO-Staaten...

(Der Präsident entzieht dem Redner das Wort.)

Jean-Luc Schaffhauser, *au nom du groupe ENF*. – Monsieur le Président, je félicite le président Trump pour les mesures qu'il prend. Il faut en effet mettre des taxes sur les importations et retrouver les équilibres. Mettez-vous à la place des États-Unis. Les États-Unis ont 375 milliards de déficit vis-à-vis de la Chine en 2017, 120 milliards vis-à-vis de l'Europe. C'est certes une mesure unilatérale, mais c'est de manière unilatérale que les États-Unis sont sortis en 1948 de la charte de La Havane, qui demandait que les équilibres se fassent et qu'il n'y ait pas d'excédents ou de déficits trop importants. Et c'est aujourd'hui également d'une manière unilatérale que s'est construite l'OMC, lorsque les États-Unis voyaient l'avantage dans le libre-échange uniquement à leur profit. Et c'est aussi à leur profit que les États-Unis ont construit et ouvert les frontières avec la Chine, avec un accord, avec Paulson, sans qu'ils lèvent de droits de douane. Aujourd'hui, unilatéralement, ils reviennent à la charte de La Havane. Vivent les États-Unis.

James Carver (NI). – Mr President, I really can't decide whether the thrust of this report is anti-American or simply anti-President Trump. Whatever, the result is the alienation of the United States at this time of great uncertainty.

It is not for the EU to second guess the American electorate, and I don't believe that relations with the US could be influenced by your futile aspirations for ever-closer union.

Two quick points on the text. There is a good reason why the US cooperates with the parliaments of Australia, Canada, New Zealand and the United Kingdom in the area of cyber-threats, that being the long and successful history of intelligence cooperation built on our shared values. Why would the US want to include the European Union when this place constantly sets out to disparage the American administration?

Secondly, are you seriously trying to influence the appointment of who heads up the CIA? Is there no end to your arrogance? I am pleased that President Trump has expressed support for the UK post-Brexit, and we Brits can at least look forward to a long and prosperous relationship with the US. I'm not so sure that that same can be said for your prospects.

David McAllister (PPE). – Herr Präsident, meine sehr geehrten Damen und Herren, liebe Kollegen und Kollegen! Auch ich möchte dem Kollegen Elmar Brok gratulieren zu diesem umfassenden und zugleich sehr gelungenen Bericht zu den transatlantischen Beziehungen. Vor welchen Herausforderungen wir stehen, haben die Vorrednerinnen und Vorredner, allen voran die Hohe Vertreterin, bereits umfassend dargestellt. Meine Auffassung ist: Gerade deshalb und gerade jetzt sollten wir uns als Europäische Union bei den transatlantischen Beziehungen von drei Handlungsempfehlungen besonders leiten lassen.

Erstens: Die transatlantischen Beziehungen sind aufgrund der historischen und strategischen Partnerschaft und unserer gemeinsamen Werte einzigartig. Wir sollten gerade auch in diesen Zeiten versuchen, sie auf allen Ebenen zu stärken. Sie sind stärker als der gegenwärtige amerikanische Präsident.

Zweitens: Meinungsverschiedenheiten müssen offen angesprochen werden. Wir sollten unsere Werte und Prinzipien offensiv verteidigen.

Und drittens: In der Tat müssen wir unser Schicksal mehr selbst in die Hand nehmen. Wir müssen selbstbewusster außen-, sicherheits- und verteidigungspolitisch auftreten. Gerade in diesen Zeiten ist es wichtig, auch die parlamentarische Zusammenarbeit zu stärken. Dazu leistet der Bericht von Elmar Brok einen wichtigen Beitrag.

Jeppe Kofod (S&D). – Mr President, Madam High Representative, taking stock of EU-US relations on this day, 9/11, is a sobering proposition. The life lost 17 years ago pains us deeply still and reminds us of the strength of a special bond between us Europeans and Americans. This is not a day for petty politics. This is a day to look past tweets and trade wars and forget bullying and bravado. When Americans fought for freedom, help came from General Lafayette, a great European who became a true American hero. After World War II left Europe devastated, the US' Marshall Plan helped us rebuild. We have always stood up for one another and not against each other. Today, however, our relationship is sadly and needlessly strained, not because of the peoples of Europe or United States, but because of misguided politics. Europe and the United States are the pre-eminent carriers of our Western ideas: democracy, rule of law and freedom of expression – values now under pressure both from foreign agents and from within. Let us stand together on this day instead of drifting apart.

Anders Primdahl Vistisen (ECR). – Hr. formand! Det transatlantiske forhold er uden tvivl det både vigtigste og stærkeste bånd, der binder Europa og Amerika som kontinenter. Derfor er det også vigtigt i en tid, hvor mange på begge sider af Atlanterhavet betvivler nødvendigheden af det fortsatte tætte bånd, at stå op for det og huske, at uanset om amerikanerne fra tid til anden har været ganske utilfredse med de ledere, vi demokratisk har valgt her i Europa, så burde forholdet også kunne overleve, at mange europæere i øjeblikket er skuffede over den leder, man har valgt i USA. Derfor synes jeg også, at betænkningen gør for lidt ud af at understrege, at den amerikanske militære garanti i Europa fortsat det eneste, der står mellem os og præsident Putin i Rusland. Det er vigtigt for os at understrege, i forhold til den betænkning, der foreligger nu, at hvor vi igen og igen klager over Trumps interne indblanding i europæiske forhold, så er der i betænkningen for mange eksempler på, at vi blander os i de amerikanske forhold. Jeg tror, forholdet ville have det bedre, hvis vi fra begge sider undlod den form for indblanding.

Σοφία Σακοράφα (GUE/NGL). – Κύριοι συνάδελφοι, θα έπρεπε η εκλογή του Trump να ενεργοποιήσει εγκαίρως τα υγιή αντανακλαστικά της Ευρώπης, ώστε να αναπτύξουμε νέα ερείσματα, νέες συμμαχίες, νέες συγκλίσεις. Αυτό δεν έγινε. Θα περίμενε κανείς η διαφοροποίησή μας από τις ΗΠΑ στην πυρηνική συμφωνία με το Ιράν να δημιουργήσει δυναμική, ώστε να ασκήσουμε αυτόνομη εξωτερική πολιτική και να εξισορροπήσουμε την καταστροφική πολιτική των ΗΠΑ. Ούτε αυτό έγινε. Η απόφαση των ΗΠΑ να ενεργοποιήσουν μια ωρολογιακή βόμβα στη Μέση Ανατολή, μεταφέροντας την πρεσβεία στα Ιεροσόλυμα, έπρεπε να μας βρει απέναντι στην πράξη και όχι μόνο στα λόγια. Αλλά ούτε και αυτό έγινε. Ακόμη και όταν οι ΗΠΑ ξεκίνησαν, αυτόν τον επικίνδυνο οικονομικό πόλεμο, όλοι περίμεναν μια ενωμένη και αποφασισμένη Ευρώπη να αντιδράσει και να αντισταθεί. Αλλά η κοινή δήλωση Trump-Juncker μας διέψευσε. Μιλάτε για στρατηγική εταιρική σχέση. Η σχέση μας είναι όπως την περιγράφετε: στρατηγικός εταίρος οι ΗΠΑ, εταίρος ήσσονος σημασίας η Ευρωπαϊκή Ένωση. Η Ευρώπη έχει και τη μνήμη και την ωριμότητα πλέον να ακολουθήσει αυτόνομη εξωτερική πολιτική. Σταματήστε να την υποβιβάζετε σε ρόλο κομπάρσου.

Λάμπρος Φουντούλης (NI). – Κύριε Πρόεδρε, ειλικρινά μου προκαλεί τεράστια έκπληξη η τόσο ωμή προσπάθεια παρέμβασης στην εσωτερική πολιτική των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής εκ μέρους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Ταυτόχρονα βέβαια, διατυπώνεται έντονη αντίδραση στην πιθανότητα να ενεργήσουν και οι ΗΠΑ με τον ίδιο τρόπο, φτάνει μάλιστα ο συντάκτης της εκθέσεως στο σημείο να διαχωρίζει το κράτος των ΗΠΑ από τον Πρόεδρό του, μια πρακτική που στα πλαίσια της διεθνούς διπλωματίας ακολουθείται μόνο σε περιπτώσεις εχθρικών κρατών με ηγέτες δικτάτορες. Θα ήθελα λοιπόν να σας υπενθυμίσω ότι ο κύριος Trump είναι εκλεγμένος με δημοκρατικό τρόπο Πρόεδρος των ΗΠΑ και ότι για όσο καιρό θα συνεχίσει να είναι, αυτός εκπροσωπεί τη χώρα του σε ανώτατο επίπεδο. Σας καλώ λοιπόν να αφαιρέσετε από την έκθεση τα συγκεκριμένα εδάφια τα οποία μόνο κακό θα επιφέρουν στις σχέσεις μας με τις ΗΠΑ παρά τον δήθεν αντίθετο στόχο σας. Τέλος, εάν επιθυμείτε όντως τη συνέχιση των καλών σχέσεων, καλό θα ήταν η Ένωση να αναλάβει τις ευθύνες που της αναλογούν αφού, προς το παρόν, το μόνο που βλέπουμε είναι η συνεχής προσπάθεια εκμετάλλευσης της αμερικανικής αγοράς εκ μέρους κυρίως γερμανικών ευρωπαϊκών εταιρειών ενώ αντίθετα υπονομεύεται συστηματικά η αντίστοιχη διείσδυση αμερικανικών εταιρειών στην ευρωπαϊκή αγορά. Το γεγονός αυτό φαίνεται εύκολα αν κοιτάξει κανείς το εμπορικό ισοζύγιο ΗΠΑ-Γερμανίας. Οι καλές σχέσεις προϋποθέτουν κατ'αρχάς ίση μεταχείριση όλων των μερών.

ELNÖKÖL: JÁRÓKA LÍVIA

alelnök

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – Señora presidenta, señora alta representante, señorías, quisiera, en primer lugar, reconocer el trabajo del señor Brok. Su informe reconoce acertadamente los vínculos históricos, los principios y la relación económica, que es la más integrada del mundo. Sin embargo, los cambios demográficos, económicos y políticos que se han producido han suscitado y propiciado la emergencia de toda una serie de países que no comparten ni nuestros valores ni la forma de resolver las crisis y los conflictos internacionales.

Es importante, por ello, que tengamos meridianamente claro cuáles son las conclusiones a las que tenemos que llegar. En primer lugar, reforzar nuestra capacidad de defensa y nuestra autonomía estratégica, como nos ha propuesto la alta representante; defender en un mundo de grandes incertidumbres con convicción nuestros valores; y defender, sin complejos, señora presidenta, nuestros intereses, como ha sucedido en la reciente Cumbre de Washington.

Creo que la relación con los Estados Unidos debe ser una relación estratégica, que trascienda a una Administración. Debemos sentar las bases del futuro, pero creemos que los Estados Unidos podrán alcanzar mejor sus objetivos afirmándose, no en contra de la Unión Europea, sino con la Unión Europea.

Maria Arena (S&D). – Madame la Présidente, notre position ne doit évidemment pas être teintée d'un sentiment anti-américain, car pour nous, Européens, les États-Unis sont et ont toujours été un partenaire privilégié.

Par contre, le contexte politique de l'ère Trump doit éveiller davantage notre vigilance. Trump est sans doute le président américain le plus imprévisible, mais aussi le plus hostile au multilatéralisme, multilatéralisme qui est l'ADN de l'Union européenne.

Je m'interroge donc sur ce fameux *deal* Juncker-Trump, qui à mes yeux est inquiétant à plusieurs titres.

Premièrement, par son manque de transparence. Quel est le mandat par lequel M. Juncker a pu négocier avec M. Trump? Aujourd'hui ici, dans cette enceinte, nous ne connaissons pas le mandat qui a été donné à M. Juncker.

Deuxièmement, par son manque d'équilibre dans les intérêts. Quels sont les intérêts européens qui ont été défendus dans cet accord? Il me semble que la réintégration des États-Unis dans l'accord de Paris aurait été une condition préalable à toute discussion avec M. Trump.

Troisièmement, par son manque de fiabilité. Nous n'avons pas obtenu, dans ces accords, que les droits de douane sur l'aluminium et sur l'acier puissent être retirés par les Américains. De même, à l'égard de nos partenaires, comme par exemple l'Iran, le Pakistan, la Chine, mais aussi les Palestiniens: là non plus, les Européens n'ont pas obtenu de garantie en matière de fiabilité.

Je pense donc que M. Juncker a peut-être fait preuve de faiblesse lors des discussions avec M. Trump.

Τάκης Χατζηγεωργίου (GUE/NGL). – Κυρία Πρόεδρε, ο κύριος Brok, ο εισηγητής της έκθεσης, υπενθύμισε τη βοήθεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς τις Ηνωμένες Πολιτείες για την επίθεση στο Αφγανιστάν. Ας το σκεφτούμε λίγο. Η επίθεση αυτή έγινε για να σκοτώσει τρομοκράτες, εκατό, διακόσιους, αλλά έχει δημιουργήσει χιλιάδες άλλους. Δεν πρέπει αυτό να μας προβληματίσει; Σκότωσε εκατό, δημιούργησε χιλιάδες και έχουμε εκατομμύρια πρόσφυγες και χιλιάδες άλλους άμαχους νεκρούς. Αυτό δεν πρέπει να μας προβληματίσει, αν πρέπει η Ευρωπαϊκή Ένωση να συνεχίσει να τηρεί τέτοια στάση απέναντι σε ένα κράτος που, κυρίως υπό την προεδρία του κυρίου Trump, εφαρμόζει την πιο ακραία, την πιο αντιδραστική μορφή εξωτερικής πολιτικής, μια πολιτική που υπαγορεύεται μόνον από τα γεωπολιτικά και οικονομικά συμφέροντα των πολυεθνικών και της στρατιωτικής βιομηχανίας; Θα σας πω κάτι τελευταίο και θα κλείσω: ακούσατε προχθές τη δήλωση του κυρίου Bolton ο οποίος είπε ότι πρέπει καταργηθεί το Ποινικό Δικαστήριο διότι προτίθεται να δικάσει και Αμερικανούς; Να δικάζει άρα μόνον τους άλλους; Θα δικάσουν και τους δικαστές; Και η Ευρωπαϊκή Ένωση εδώ σιωπά.

Kazimierz Michał Ujazdowski (NI). – Pani Przewodnicząca! Od czasu zwycięstwa wyborczego prezydenta Trumpa rzeczywiście stosunki europejsko-amerykańskie uległy pogorszeniu i toczy się coś w rodzaju wojny retorycznej, wojny na słowa. Myślę, że dojrzała polityka europejska powinna cechować się spokojem i byłoby niedobrze, gdyby Parlament Europejski kontynuował tę wojnę na słowa, tym bardziej, że współpraca europejska-amerykańska przekraczać powinna horyzonty nie tylko jednej kadencji Parlamentu Europejskiego, ale także jednej kadencji prezydenta Stanów Zjednoczonych.

Dobrze się stało, że zasadnicze przesłanie tego sprawozdania jest pozytywne, ale rekomendowałbym usunięcie z niego tych fragmentów, które właśnie są tą kontynuacją niepotrzebnej wojny, tak jak zainteresowanie Parlamentu Europejskiego tym, kto jest szefem wywiadu Stanów Zjednoczonych, czy też, jak to była mowa w jednym z wystąpień, próba wpływu na przebieg wyborów w Stanach Zjednoczonych. Więcej spokoju, więcej strategicznego myślenia.

Андрей Ковачев (PPE). – Г-жо Председател, г-жо Върховен представител, приятелствата се доказват в трудни времена. Съединените щати и Европейският съюз остават двата най-важни стълба на световната демокрация. Глобалните предизвикателства, но и паметта за загиналите в терористичните атаки, ни задължават да задълбочим нашето сътрудничество, а не обратно. Например, на Балканите това сътрудничество е стабилизиращ фактор и подпомага както европейската интеграция, така и реформите за повече просперитет и сигурност в региона.

Борбата с източниците на тероризъм, обмяната на разузнавателна информация, сътрудничеството в областта на отбраната, киберсигурността и борбата с фалшивите новини са области, където ние трябва много повече да направим и както Европейският съюз, така и Съединените щати да засилят сътрудничеството си.

Няма как обаче да не споменем и да сме доволни от липсата на реципрочност по отношение на визовия режим за пет страни от Европейския съюз.

Призовавам отново както Съединените щати – Конгреса и администрацията в САЩ – да приемат съответните решения в тази посока, за да се премахне тази несправедливост, така и Европейската комисия да издаде делегиран акт за временно суспендиране на безвизовия режим на гражданите на САЩ, които пътуват в Европейския съюз. Това би било израз и на солидарност, пък и една допълнителна мотивация за нашите колеги в Съединените щати, защото те явно не обръщат сериозно внимание на този дискриминационен проблем.

Francisco José Millán Mon (PPE). – Señora presidenta, quiero felicitar a Elmar Brok, en primer lugar, por su trabajo. Esta vez no resulta fácil efectuar un informe sobre las relaciones Unión Europea-Estados Unidos, teniendo en cuenta la impredecibilidad y los mensajes confusos —incluso en ocasiones negativos— que vienen de Washington. Desgraciadamente, aumentan también nuestras discrepancias en política exterior y a nosotros tampoco nos gustan los actos unilaterales.

Pero la relación estratégica más importante de la Unión Europea es la que tenemos con Estados Unidos. Mal haríamos los europeos si la abandonamos o si la debilitamos. Necesitamos una agenda positiva que abordar conjuntamente con nuestros socios del otro lado del Atlántico. Por ejemplo —usted lo ha dicho, señora alta representante—, la seguridad y la lucha contra el terrorismo. También debemos encontrar fórmulas de entendimiento en materia comercial, evitando enfrentamientos y, por otra parte, conviene —lo reitero-intentar crear esa especie de consejo político transatlántico; sería muy útil.

La Unión Europea y los Estados Unidos tienen que hacer frente a un mundo multipolar, complejo, cambiante, globalizado. El diálogo y la coordinación se imponen. Más allá de las dificultades del momento —y termino—, son muchos los valores, los principios y los intereses que nos unen a europeos y estadounidenses. La historia de las últimas décadas demuestra la importancia de esta relación estratégica que tenemos que preservar.

Godelieve Quisthoudt-Rowohl (PPE). – Frau Präsidentin! Zunächst möchte ich mich sehr für den Bericht bedanken und sagen, dass ich dessen politische Linie grundsätzlich unterstütze. Das wichtige Treffen von Trump und Juncker in Washington wird in dem Bericht noch nicht ausreichend reflektiert. Das war allerdings auch sehr rezent.

Aus meiner Sicht als Sprecherin für den Ausschuss für internationalen Handel drei kurze Punkte: Es sollte deutlicher gemacht werden, dass die EU-US-Handelsbeziehung die umfassendste der Welt ist und auf mehr als ein halbes Jahrhundert erfolgreiche Geschichte zurückblicken kann. Es sollte klar herausgearbeitet werden, dass die EU einen einheitlichen Ansatz zu Fragen der zukünftigen Handelsbeziehungen mit den USA entwickelt und ein neues Zollabkommen wieder ins Auge gefasst werden muss. Und drittens schließlich dürfen Bestrebungen zur Stabilisierung und Reformierung der WTO keinesfalls ohne Mitwirkung der USA unternommen werden, da diese für die Welthandelsordnung nach wie vor unerlässlich sind.

Tunne Kelam (PPE). – Madam President, it's good that our report declares that the EU-US relationship is a fundamental guarantor of global stability and a cornerstone for our efforts to ensure peace and prosperity in the world. True, we have entered a period of instability and turbulences, but let us be clear, Mr Trump is not the cause of this situation. He is rather the result of long-term developments we have also neglected.

The fact is that there's no alternative or substitute to our cooperation. In fact we urgently need not less, but more, transatlantic cooperation. We need a strategy, especially today, to address jointly the Syrian crisis, Russian politics and many other problems. That's why I think we need to be very constructive and careful in our criticism. To criticise the US for the appointment of a CIA director is not a very balanced approach to this problem.

Eduard Kukan (PPE). – Madam President, I would like to take a moment to commemorate all those who lost their lives 17 years ago today, and express my sympathies to the American people.

The current strain on transatlantic relations is hard to ignore, but it is important now to work together towards the de-escalation of tensions and to bring back certainty in transatlantic relations. While we cannot compromise on our values and our positions, we can still work together on many issues. With our American partners, we must address global challenges and conflicts, join the fight against electoral interference, and support democratisation and the rule of law in third countries, such as in the Western Balkans and Ukraine. The quality of bilateral relations proves itself in times of distress. We owe it to ourselves and to the entire North Atlantic community to find a way out of our strained relations.

Michael Gahler (PPE). – Madam President, dear colleagues, dear High Representative, I'm looking at these issues especially as a spokesperson for security and defence from the PPE Group, and in this specific policy area, it is so obvious that the US is and will remain an indispensable partner. It would not be in our interest to have short-term considerations in this regard and we are not financially or politically able to support, alternatively, the defence commitments that the US is currently undertaking inside Europe. That is why we also have to work together as the European Union towards achieving these 2% goals. I would like to make it very clear – we are aiming at the 2% goals not because of Mr Trump or, earlier, Mr Obama, but because of Mr Putin, that is the reason why we have this work to do and that is a message that we should also convey.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – Gerb. Pirmininke, mes visi puikiai suprantame, kokie svarbūs transatlantiniai ryšiai, Europos Sąjungos – JAV ryšiai, buvo, yra ir bus ne tik mums, bet visam pasauliui.

Mūsų partnerystė yra abiejų pusių stiprybė. Stiprybė glūdi šios partnerystės vertybiniuose pagrinduose, mūsų bendrose vertybėse.

Pastaroju metu gyvename kitokioje realybėje. Iš kitos Atlanto pusės skrieja pareiškimai, kad Europos Sąjunga yra priėšas, kad Europos Sąjunga yra blogiau nei Kinija.

Kaip turėtų elgtis Europos Sąjunga? Ar Europos Sąjunga turėtų bet kokia kaina išsaugoti gerus santykius? Taip, turime stengtis ir išnaudoti visas galimybes, tačiau ne bet kokia kaina. Europos Sąjunga turi interesus ir mūsų pareiga juos ginti.

Europos Sąjunga ir JAV turi veikti pagal taisykles, pabrėžiu – sutartas taisykles. Jei nepatinka, netenkina taisyklės, koreguokime taisykles, bet taisyklės turi būti ir jų turi būti laikomasi.

Bogdan Andrzej Zdrojewski (PPE). – Pani Przewodnicząca! Nie mamy ważniejszego partnera niż Stany Zjednoczone. Ten partner to jest z jednej strony gwarant bezpieczeństwa – partner w tym bezpieczeństwie – ale co bardzo istotne najpoważniejsza także społeczność, która zbudowała kluczowe z dzisiejszego punktu widzenia kanały informacyjne, kanały komunikacyjne. Google, Twitter, Facebook są produkcji Stanów Zjednoczonych i Europejczycy z nich korzystają. My musimy pamiętać dziś, że ten najważniejszy partner buduje nam sytuację, w której pojawiają się niestety na tej szybko poważne pęknięcia. Musimy w tej materii zachowywać daleko idącą powściągliwość i pamiętać, że ten silny, niezwykle dla nas ważny partner, wymaga od nas także pewnej empatii. Wydaje mi się, że na tej sali ją uzyskaliśmy. Mamy dość poważną zgodę, jak powinny te relacje wyglądać i jak one są ważne, a to jest dobrze rokujące.

Seán Kelly (PPE). – Madam President, as we discuss this topic today on the 17th anniversary of 9/11, it brings home clearly to us how the close bond will always be there between the US and the EU, especially in the fight against terrorism and the promotion of peace.

My own country has a very close relationship with the United States. Forty million Americans claim Irish heritage. Our national holiday, Saint Patrick's day, is celebrated all over the States and indeed the Irish Prime Minister, the Taoiseach, is welcomed to the White House on the national holiday every year. Mr Trump has continued with that custom.

And while we are disappointed with many of the actions and the statements of President Trump, especially in relation to Iran, climate change and trade, I think President Juncker has shown that when you do go and sit down with him, he might be able to see things slightly differently, because there are a whole pile of businesses in Europe that have breathed a great sigh of relief as a result of President Juncker and President Trump coming to an agreement. So we continue with the good relationship, there will be life after Donald Trump, the EU-US relationship will continue ad infinitum.

Paulo Rangel (PPE). – Senhora Presidente, Senhora Vice-Presidente, eu queria deixar claro aquilo que me parece ser o ponto essencial nas relações atuais entre a União Europeia e os Estados Unidos e o ponto essencial é um e só este: não podemos olhar para a parceria estratégica e para a comunidade de valores que temos com os Estados Unidos em função de uma liderança que é uma liderança ocasional e, portanto, nós devemos continuar a fazer todo o esforço para manter próxima a relação transatlântica por mais que a Administração Trump faça todo o esforço para que nós mudemos essa orientação.

Naturalmente, nós teremos de responder sempre que haja algum ataque, mas é absolutamente necessário que nós estejamos cientes de que depois de Trump a relação com os Estados Unidos permanece como um pilar fundamental, não apenas para a nossa segurança e para a nossa defesa, mas eu estou convencido, para o progresso global, não apenas na economia, mas também nos valores da democracia e do respeito pelos direitos humanos.

Federica Mogherini, Vice-President of the Commission / High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy. – Madam President, I agree with most of you and I will try to summarise in three or four points what seem to me to be the guidelines of our common work in our partnership with the United States.

First of all, the need from our side to be clear and consistent and I would say, simple, on what unites us across the Atlantic. Actually, no, I think we should even rethink the way in which we call this because 'across the Atlantic' also covers partners that have nothing to do with the United States. Think of Canada, think of Mexico and Latin America: that is also 'across the Atlantic' in a different manner.

So we need to be clear and consistent on what unites us and the United States, and on the EU positions and policies on all the issues where these positions diverge with the United States, in a very clear, realistic manner. I think this is a good basis for having what some of you called a 'principled and pragmatic approach' to keeping a strong partnership with the United States.

Secondly, I very much agree with all of you who said that our relationship with the United States can only benefit from a strong investment in a stronger European Union.

A bolder, stronger European Union is good for itself, it is good for building other kinds of partnerships, and I very much agree that this is what we need to focus on now. As we keep working on the partnership with the United States we also need to differentiate and become a strong point of reference for all those around the world that are still looking for a strong partner on multilateralism and other things: free and fair trade, human rights – the list could continue.

But I think that history tells us that we need to be extremely serious as regards ourselves, the European Union, and how to strengthen our own means, be it on defence, be it on trade, be it on foreign policy, and the list can continue. This is an opportunity for us somehow.

I do not want to comment on the issue of 'America First'. America First can mean America first but not alone. It can also mean America alone. This is subject to different interpretations even within the Administration or within the political debate in what is a very rich and lively democracy, but I think what we should focus upon is not so much 'America First' as 'Strong Europe'. This is what is required from us and especially from decision-makers in the European Union today.

How do we make our European Union stronger in this kind of context? I think that it is important for us to be extremely clear and bold within the European Union too about our principles, values and interests, and be consistent on the way to uphold them.

Last but not least, let me thank all the House, and in particular those of you who have been working intensely over these years on your constant contacts with your US counterparts in Congress. This will continue to be essential in the last months of your mandate, so I would like to ask you to keep this work going, even if most of you will be engaged in the electoral campaign. These months are crucial for parliamentary work to be continued between you and your colleagues in the US Congress, and I can only hope that the next Parliament will be as engaged as you have been in this fight. I would like to finish by thanking once again Elmar Brok for an excellent report.

Elmar Brok, Berichterstatter. – Frau Präsidentin, Frau Vizepräsidentin, Kollegen und Kollegen! Herzlichen Dank für die Debatte. Viktor Orbán ist in unserer Fraktion, und deswegen bin ich immer hin und her gerannt, weil wir eine wichtige Entscheidung zu treffen haben, wie wir alle wissen. Ich möchte für die breite Unterstützung danken. Ich möchte feststellen, dass die USA trotz Trump eine Demokratie mit *checks and balances* sind. Das ist der Unterschied zu China und Russland. Dies dürfen wir bei allen Bewertungen nicht aus den Augen verlieren, daran müssen wir anknüpfen. Damit müssen wir deutlich machen, dass wir die ganzen USA meinen, mit denen wir enger zusammenarbeiten müssen. Dafür müssen wir auch neue Instrumente nutzen, die teilweise angesprochen worden sind, wie auch den Vorschlag eines europäisch-amerikanischen Außenminister-Rates, den Frau Mogherini von unserer Seite leiten soll.

Ich möchte an dieser Stelle auch John McCain erwähnen.

John McCain was a man who did not always take a position that we liked, but he was a man of Western values. He was a man of American-European friendship. He was a man who was clearly convinced of Western values. For example, he was for democracy and the rule of law, and against torture.

Therefore we should praise him in this way and, because of this moment, recognise that the global order should be influenced by the democracies of this world, which means that the Europeans and the Americans have to work closely together. It is not just a matter of facts in certain cases, and interest in trade treaties: it is about the overall values which should run this world, and that requires cooperation between the United States and Europe. The task should not be left to others because then democratic values – the values of a truly civilised society – would have no chance in this world, as I see when I look to Moscow or Beijing.

Elnök asszony: – A vitát lezárom. A szavazásra holnap kerül sor.

Kérem, engedjék meg, hogy átadjam a szót az Európai Parlament elnökének, Tajani úrnak.

Írásbeli nyilatkozatok (162. cikk)

Eva Maydell (PPE), in writing. – In the past couple of years our relationship with the USA has been quite dynamic: evolving and progressing through our cooperation on action in the Western Balkans, North Korea and Ukraine; but also being challenged by disagreements on the nuclear deal with Iran, the Paris Agreement and the UN. EU-US trade relations, constituting the largest economic relationship in the world with USD 1 trillion in bilateral trade, have deteriorated because of the decision by the current US administration to impose tariffs on the steel and aluminium.

When the USA takes such an approach, we should act accordingly and protect our citizens' rights. And we have acted in the best way by seeking dialogue. I welcome President Juncker's successful visit to Washington DC in July. He showed our readiness to build synergies and to cooperate with the USA in areas such as trade and energy so we can together push for global solutions and fair conditions. Still, we should aim for balanced relations with the USA, with the rights of European citizens well protected and guaranteed.

I call for further dialogue and cooperation, as the USA has been our natural partner for many years and will continue to be one for many years to come.

Urmas Paet (ALDE), kirjalikult. – ELi ja USA head suhted on olulised mõlema poole kiire arengu toetamiseks ja julgeoleku tagamiseks ning tuleb teha kõik, et USA ja ELi vahel oleks usaldus ja hea koostöö.

Samas on USA praeguse administratsiooni suhtumine teatud küsimustes, nagu vabakaubanduslepped jms, tõsiselt määrgiks sellest, et EL peab ka ise rohkem panustama oma strateegilise autonoomia tugevdamisse. Nii on oluline tõsiselt edasi liikuda näiteks EL kaitsevõimekuse tõstmisega, sh küberkaitse teemadega.

Oluline on ELi ja USA ühine lähenemine ülemaailmsete konfliktide lahendamisele ja teineteise toetamine. Selles osas on äärmiselt kahetsusväärsed USA ühepoolsed sammud mitmest rahvusvahelisest leppest taganemisel.

Tokia Saïfi (PPE), par écrit. – Les États-Unis font partie des alliés historiques de l'UE avec lesquels nous avons développé un partenariat solide et stratégique durant de nombreuses années face aux défis mondiaux comme la mondialisation, la lutte contre le terrorisme ou encore la lutte contre le changement climatique. La politique menée par Donald TRUMP depuis son élection met à mal la relation UE-États-Unis et il me semble fondamental de rappeler que celles-ci doivent être développées sur la base du respect de nos valeurs et du droit international. Je suis également préoccupée par l'état actuel de nos relations commerciales. Nous ne pouvons pas rester passifs face aux droits de douane arbitraires imposés sur l'acier et l'aluminium européens ainsi qu'aux sanctions extraterritoriales à l'encontre de nos entreprises exerçant en Iran. L'UE doit faire preuve de réactivité et de fermeté dans sa réponse et le contexte ne me semble pas propice à toute discussion commerciale en vue d'un quelconque accord avec les États-Unis. Une réelle désescalade de la part des États-Unis doit être la condition préalable à toute discussion en vue d'un accord commercial. Enfin, et j'insiste sur ce point, je regrette vivement le retrait décidé par Donald Trump de plusieurs engagements internationaux comme l'Accord de Paris.

László Tőkés (PPE), írásban. – Az Elmar Brok által jegyzett, az EU–Egyesült Államok kapcsolatairól szóló jelentés komoly kihívásként kezeli az „Amerika az első” jelszavával fémjelzett Donald Trump-féle politikát. Ezzel szemben szilárd meggyőződése, hogy ez a politikai filozófia igencsak helyénvaló. Nemzetközi viszonylatban az Európai Uniónak vagy Magyarországnak éppenúgy az első helyre kell helyeznie önmagát, saját értékeit és érdekeit, mint Amerikának. Nem érték egyet a jelentés azon kritikájával, mely az Egyesült Államoknak a migrációról szóló globális ENSZ-megállapodás tárgyalásairól való kivonulását illeti.

Magyarország hasonló álláspontot foglal el, amikor egyértelműen és határozottan visszautasítja az illegális bevándorlást, és védelmére kel Európa és az Európát alkotó nemzetek identitásának, vallásának és kultúrájának. A magyar kormány úgy határozott, hogy szintén kilép a „biztonságos, rendezett és szabályos migrációval foglalkozó globális kompakt” előkészítésének folyamatából, továbbá a dokumentum elfogadására kitűzött decemberi marrákési konferencián sem vesz részt, mivel a vitatott egyezmény az ország érdekeivel teljes mértékben ellentétes.

Éppen ezért, noha a magyar-amerikai, illetve az EU–Egyesült Államok közötti kapcsolatokat elsőrendű fontosságúnak tartjuk, a magyar néppárti küldöttség képviselői tartózkodni fognak a jelentés megszavazásánál.

PRESIDENZA DELL'ON. ANTONIO TAJANI*Presidente***17. Sdělení předsednictví: viz zápis****18. Nouzová situace v Libyi a ve Středomoří (rozprava)**

Presidente. – L'ordine del giorno reca la discussione sulla dichiarazione del Vicepresidente della Commissione/Alto rappresentante dell'Unione per gli affari esteri e la politica di sicurezza sulla situazione di emergenza in Libia e nel Mediterraneo (2018/2846(RSP)).

Questa discussione è stata aggiunta all'ultima riunione della Conferenza dei presidenti visto il peggioramento continuo della situazione in Libia. Nelle scorse settimane, gli scontri tra milizie a Tripoli hanno fatto centinaia di morti, anche tra i civili, e ieri c'è stato un altro attentato contro una compagnia nazionale petrolifera. Quindi, senza un governo stabile, in grado di controllare il territorio, i flussi migratori sono destinati ad aumentare, così come il traffico di armi e di droga che alimenta il terrorismo.

Quindi, è fondamentale sostenere la transizione verso un ordinamento stabile e funzionante nel quadro della risoluzione delle Nazioni Unite, ma l'Europa deve svolgere un ruolo diverso, un ruolo più forte. Noi sosteniamo l'azione dell'Alto rappresentante, ma chiediamo anche agli Stati membri di agire nel quadro delle iniziative dell'Unione europea perché capita, ahimè troppo spesso, che gli Stati membri agiscono ognuno per proprio conto finendo per non tutelare l'interesse complessivo dell'Unione europea.

Ecco perché teniamo questa discussione. Ringraziamo la Vicepresidente Mogherini e le concedo immediatamente la parola.

Federica Mogherini, Vicepresidente della Commissione/Alto rappresentante dell'Unione per gli affari esteri e la politica di sicurezza. – Grazie Presidente, vorrei ringraziarla personalmente per l'iniziativa del Parlamento di avere questo punto in agenda questa sera, in un momento, come ha giustamente ricordato, in cui la Libia ha bisogno davvero del sostegno e del supporto dell'Unione europea, in quanto Unione europea, e di tutte le istituzioni dell'Unione europea, in questo momento drammatico, non soltanto nell'interesse della Libia e dei libici, ma anche nell'interesse dell'Unione.

Spero quindi che la discussione di questa sera – che purtroppo, come vedo, non coinvolge moltissimi colleghi parlamentari, ma spero sia di qualità – rifletta questo bisogno forte che c'è di unità e di senso di urgenza sull'affrontare uniti come istituzioni europee una situazione che è davvero per noi prioritaria. Per noi come Unione europea e per la nostra amicizia con la Libia, anche perché, come ha ricordato, nelle recenti settimane, ancora ieri, abbiamo visto una nuova escalation di violenza a Tripoli e attorno a Tripoli, con differenti milizie che competono per le risorse e per il potere, e abbiamo visto civili, inclusi migranti, essere di nuovo vittime di scambi di colpi di arma da fuoco, e abbiamo visto ancora una volta importanti infrastrutture essere distrutte.

Questo ci dice che la violenza in Libia, nonostante alcuni passi che sono stati fatti, ma sta ancora bloccando, sta ancora bloccando un intero paese che avrebbe un immenso potenziale sia per lo sviluppo umano sia per lo sviluppo economico.

The attack on the National Oil Corporation yesterday that you mentioned, like the attack on the electoral commission on 2 May 2018, was both a symptom and a cause of the instability in Libya, and these attacks undermine the ability of the state to serve the Libyan people. The ceasefire is fragile but it is holding and – let me stress today, because we have heard statements and declarations in the past couple of hours – it needs to continue to be respected. It is important to send that strong message from this Chamber tonight, with our united voices, because various protagonists inside Libya need to refrain from stoking tensions, not just by their actions but also by their words. Libya needs serenity at this moment, not inflammatory statements.

When the latest escalation started, I was first of all in contact immediately with UN Special Representative Salamé, supporting his work which has been essential in brokering a ceasefire. We also responded immediately with humanitarian assistance, sending doctors, paramedics and essential equipment. However, I want to stress that, beyond these latest steps, our engagements, as the European institutions, has been intense and constant throughout the years and, in particular, in recent months.

The European Union's delegation has now returned to Tripoli. The last time we discussed Libya it was May and your parliamentary delegation had just returned from a visit to Tripoli, after a long time without visits, for clear reasons. You, Mr President, also visited afterwards and I was there in July, honoured to be able to visit and to open the EU offices in Tripoli, and to be able to tell the Libyan authorities and the Libyan people: we are back, we have always been here with our projects, our support and our work, but we are also back physically, which is important. I reported to the Foreign Affairs Council right after I returned to Brussels from that visit.

Days ago, I spoke again to Fayez al-Sarraj, Chairman of the Presidential Council of Libya and Prime Minister of the Government of National Accord (GNA), and we agreed to meet at the UN General Assembly in New York in a couple of weeks from now. Libya will be very high on the agenda there, including at the European Union Foreign Ministers' meeting that I will convene as High Representative of the European Union.

But let me focus now on four issues that have been and are central to our engagement.

The first is the political transition. Two-and-a-half million Libyans have registered to vote, showing their desire to turn the page. Tens of townhall meetings have been organised all around the country, in difficult conditions and with our support. The Libyan people have the right to choose their representatives safely and freely through the ballot box and we are helping the electoral commission in this: we were already helping it before it was attacked in May, and since then we have increased our assistance.

As I've said before, the Libyans have to know exactly what they are voting for. A solid constitutional framework has to be agreed before the elections. It would be imprudent to elect a president in a legal vacuum. This has always been our common European position and I know that Parliament's delegation conveyed these messages to both the High Council of State and the House of Representatives during their visit in May.

My second point concerns the security situation. The Council is reviewing the mandates of both our civilian and our military operations and missions, working with the Libyan authorities, the EU Border Assistance Mission (EUBAM) and Operation Sofia.

EUBAM plays an important role first of all in border management and we all know how crucial this issue is, first and foremost for the territorial borders of Libya and for migration management but also for all sorts of trafficking and for counterterrorism reasons. However, EUBAM is also working on law enforcement and criminal justice: it has facilitated training for the judicial police and the criminal investigations department, and it works with Libyan officials on border management.

Operation Sofia is training the Libyan coastguards and enforcing the UN Security Council resolutions on the arms and oil embargo. So it is carrying out a responsibility and a duty that also comes from the UN system. Its strategic review is currently under way, and all the EU Member States – I discussed this with both the Defence and the Foreign Ministers a couple of weeks ago in Vienna – have confirmed that they want to preserve Operation Sofia. Its work is perceived by all the Member States, and by our Libyan counterparts, as essential for Libya and for Europe. So I cannot overemphasise how crucial it is that we confirm our commitment to Libya's security with both EUBAM and Operation Sofia, working at sea and on land.

The third issue is the economic situation. We discussed this at length with the Foreign Ministers in July, when we had Libya on our agenda, and it is another essential aspect in helping to stabilise the country and meet the aspirations of the Libyan people. Together with the rest of the international community, we managed to contain the July oil crisis, but the underlying issues remain and could flare up again at any moment.

The UN Security Council will renew the mandate of the United Nations Support Mission in Libya (UNSMIL) on Thursday this week, and the Special Representative has asked the mission to act on economic reforms: on wealth distribution and on uniting the financial institutions. This issue has been placed at the heart of the work by the UN Special Representative, and rightly so. It is also an issue that the Libyan authorities are identifying as a key element in handling and managing the current situation in Libya, and I fully support this view. I think that handling the economic situation, in particular with economic reforms, wealth distribution and the uniting of the country's financial institutions, is going to be a key part of our work. So we fully support this agenda and, accordingly, we have joined the economic dialogue together with the USA, the International Monetary Fund and the World Bank. Our goal is to help Libya implement reforms to ensure that the revenues deriving from oil can be distributed in a transparent manner and benefit the people of Libya.

My fourth and last point concerns migration. In our work with the African Union and the United Nations that we started after the EU-African Union summit in Abidjan last November, and together with the International Organisation for Migration (IOM) and the office of the United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR) and in close partnership with the African Union, we have freed thousands of people from detention centres in Libya – changing the approach to some extent and addressing the issues from the point of view of partnership and cooperation with the international organisations. However, the lives and rights of thousands of migrants continue to be threatened, even more so as the result of a spiral of violence in the country. We know very well that migrants can become, and most often do become, the first targets and the first victims when violence inflates.

All parties should ensure unhindered access for the UNHCR and the UN, both inside and outside detention centres, and all obstacles to their ability to operate fully should be removed, while we continue to work towards emptying the detention centres, providing those who want to go back home with an opportunity to do so, and opening a safe path to Europe for those who have the right to international protection.

Let me say that emptying detention centres remains one of our key objectives and we are working towards it with, as I said, good results so far, but obviously the security situation also has an impact on that work. On this point, in relation to the international protection of those migrants who are entitled to international protection, let me say that EU Member States have a special responsibility. I call on them to accelerate the pace of evacuations from Libya through Niger because, just as we are working well with the IOM on voluntary returns by migrants who were trapped in Libya and want to go back, and we support that, we also have the responsibility and the duty to give international protection to those who are in need of and entitled to it. It's a matter of credibility and it's also a matter of efficiency.

That goes too for our collective investment in the field of migration. Let me say here that the European Union has done its part. The Commission is investing more resources in the European Union Trust Fund for Africa. It is now up to Member States to do their part, in line with the commitments they made at the June European Council, and invest more money in Africa.

The Member States need to do their part here because the European Union, the Commission and the institutions have increased enormously the amount of money we invest in Africa, not only in the traditional fields of development aid, humanitarian aid, peace and security, but also in economic issues, in trade, in good governance and rule of law, in human rights, in women's and youth participation, and in many other issues, including climate change which is extremely important in relation to migration. However, we need Member States not only to say that we need to invest more in Africa but also to invest more in Africa themselves, with a partnership approach.

Having said that, it is also true that the number of migrants who crossed the Mediterranean in this first part of this year – and now it's already the ninth month – was down by 80% compared to the same period last year, and this is a result of the joint partnership that we have established not only with Libya but also, and mainly, with the UN and its agencies, UNHCR and IOM and with the African Union. It is also the result of the work we have initiated, together with our African partners, in the past couple of years following the Valetta summit. However, again, we need the Member States to put in more money and more resources.

We have always been close to the Libyan people. I mentioned migration as the last point because I think that our main message today to Libya and Libyans has to be that our work with them, and for them, has them at the centre. We care about Libya not just because it is a crossing point for migrants but for the sake of Libya itself, and this is the centre of our work with them. We've always been close to the Libyan people, all the Libyan people, investing in their healthcare, in basic services, in security and in local governance, and it is even more important to do that now.

It is important for Libyans. It is important for us Europeans because there is no European security and no European stability if there is no security and stability in Libya.

Today it is our collective responsibility to remain a united and strong partner for Libya and a united and strong partner for the United Nations, as we are the first and most relevant supporter of their crucial work. So I trust, once again, that the positions expressed by Parliament will reflect this strong need for the European Union to pay attention to Libya, first of all as a matter of priority and, secondly, with full unity.

(Applause)

Jaromír Štětina, za skupinu PPE. – Pane předsedající, vážená paní Mogheriniová, dámy a pánové, všichni s velkými obavami sledujeme vyhrcozenou situaci v Libyi. Libyjci si zaslouží žít v míru a stabilitě. Tato vize se jim vzdaluje a my v EU musíme co nejefektivněji využít všechny dostupné nástroje, abychom napomohli tuto situaci změnit.

I při velkém respektu k odvedené práci OSN při stabilizaci země jsem osobně přesvědčen, že v současnosti, nyní, nelze trvat na prosincovém termínu voleb. Dnes ještě chybí politická, ústavní a organizační infrastruktura, zejména však bezpečnostní podmínky. Obávám se, že volby za této situace by vedly jen k další eskalaci násilí. Zároveň je nutné, aby Libye dostala nový impuls k řešení krize stability a politické transformace, realistický plán. Libyjci potřebují pokračování naší podpory jak politické, tak humanitární. A ještě bych chtěl vysoce ocenit, paní Mogheriniová, že EU otevřela svoje zastupitelství přímo v Tripolisu, nikoliv ve vzdáleném Tunisku.

Elena Valenciano, en nombre del Grupo S&D. – Señor presidente, yo comparto absolutamente el enfoque que ha dado aquí la alta representante y, además, quiero, como siempre, reconocer el esfuerzo que ella y su equipo hacen en la tarea hacia Libia. En realidad, nosotros no queríamos hablar de Libia como tal hoy. Este título es el producto de una muy compleja negociación con los grupos políticos.

Queríamos preparar la cumbre informal de Salzburgo para hablar de migración, para hablar de nosotros, no para hablar de ellos como si lo de Libia y el Mediterráneo no tuviera nada que ver con nosotros. Nosotros decimos que hay una grave crisis en el Mediterráneo y en Libia, «humanitaria», «humana», y decimos que hay una grave crisis política en Europa. Nos gusta siempre mucho más hablar de las crisis de los otros que de la nuestra propia.

Pero vamos a Salzburgo, y este Parlamento no se ha podido pronunciar realmente sobre lo que pensamos que se debe debatir en Salzburgo. Y esa es la crisis de Europa. La crisis de Europa es no quererse mirar a sí misma y preferir siempre mirar hacia afuera.

Es cierto que el Mediterráneo está produciendo menos migrantes, pero también se están produciendo, sin embargo, más muertes. Es decir, la ruta del Mediterráneo central sigue siendo mortífera, y de eso deberíamos estar hablando en este Parlamento. De nuestra responsabilidad sobre esa realidad.

Charles Tannock, on behalf of the ECR Group. – Mr President, Madam High Representative, I welcome the UN efforts that have brought about a ceasefire to the recent outbreak of fighting in Tripoli. Yesterday's attack on the National Oil Corporation's headquarters appears not to be a sign of that ceasefire breaking down, with most reports attributing responsibility to Isis – sadly, still present on the territory – rather than any of the rival militias. We cannot underestimate, however, the continuing sense of a kind of paralysis of a failed state that dominates the tragic situation in Libya. Elections before the close of this year looked increasingly unlikely, particularly as we now see Italy taking a more proactive role in the process. Prime Minister Conte has said getting the elections is right and is more important than their actual timing, and I agree. This seems also to mark a shift from the French position championed by President Macron at the Libya summit in May and a move now towards an Italian-led solution. Obviously, Italy's historical links to Libya are extremely strong, but the EU's southern neighbour's stabilisation is, of course, in the interests of all the Member States, and we need unity on this if we are to prevent a greater migratory flux in future and the creation of a base for international terrorism, drug dealing and an arms trade.

Javier Nart, *en nombre del Grupo ALDE*. – Señor presidente, señora Mogherini, yo creo que no comprendemos el desprecio y el rencor que tienen en Libia hacia nosotros, hacia Occidente, por haberle impuesto un gobierno marioneta, una persona inexistente —Fayez al-Sarrach— con todas las instituciones, hasta el Consejo de Estado.

Cuando oigo hablar de elecciones, proceso electoral, comisión electoral independiente... ¿de qué estamos hablando, si la realidad nos ha reventado en la cara? Yo llevo años diciendo que, mientras hacíamos política ficción, había una realidad en Libia terrible, y esa realidad ha sido la lucha entre las milicias, los *gangsters* pagados por el Ministerio de Defensa y el Ministerio del Interior. Esa es la realidad: la gente que controla el territorio. Y la realidad en Libia se llama el Consejo Tubu en el sur, el Consejo Tuareg en el sur; se llama la milicia de Misrata, se llama los *gangsters* de Trípoli, se llama fundamentalmente el Ejército Nacional de Jalifa Haftar, que ha sido perfectamente olvidado porque la legalidad nos imponía que teníamos que tratar con Fayez al-Sarrach. Pero la legalidad es una cosa y la realidad es otra.

Así que, por Dios, salgamos de la política ficción, de comisiones electorales, de procesos electorales y tratemos con los actores verdaderos respetándoles. Porque, señora Mogherini, en Libia nos tienen un profundo respeto y no olvidarán jamás el daño que hacemos imponiéndoles, como occidentales, soluciones que no son las suyas; son gente que se merece un respeto, como nosotros lo tendríamos hacia nosotros mismos, y no permiten estar tutelados por esa cosa difusa, profusa y confusa que se llama «la legalidad internacional», «la comunidad internacional», que no tiene nada que ver con la realidad del territorio libio. A ver si despertamos.

Barbara Lochbihler, *im Namen der Verts/ALE-Fraktion*. – Herr Präsident! Die Situation von Flüchtlingen und Migranten in Libyen ist desaströs. Wegen der Kämpfe sind die Wachen der Internierungslager geflohen. Wir haben Berichte über Verhungerte und Verschleppte. UNHCR-Mitarbeiter berichten von schwersten Misshandlungen. Die libysche Küstenwache in Tripolis hat sich aufgelöst. Nur aus der Stadt Chums brechen noch Patrouillenschiffe auf. Ärzte ohne Grenzen berichten von hundert Ertrunkenen allein am 2. September. Der UNHCR warnt davor, Migranten nach Libyen zurückzuschicken, und sieht die Einrichtung von Aufnahmezentren in Libyen sehr kritisch.

Die Internationale Organisation für Migration bittet um viertausend Evakuierungsplätze in der EU. Und darum frage ich Sie ganz konkret, Frau Mogherini: Haben Sie Zusagen von Mitgliedstaaten, Evakuierte aufzunehmen? Wird die Zusammenarbeit mit den Resten der libyschen Küstenwache abgebrochen, um zu verhindern, dass Fliehende nach Libyen zurückgebracht werden? Und letztlich: Welche Maßnahmen ergreifen Sie oder ergreift die EU, damit es zu einer zivilen Seenotrettung kommt?

Marie-Christine Vergiat, *au nom du groupe GUE/NGL*. – Monsieur le Président, les débats sur la Libye sont toujours un peu surréalistes.

On fait comme si la Libye était un État normal. Or, il n'y a pas d'État en Libye. Les événements récents à Tripoli viennent encore de nous le montrer. Les milices à la solde de telle ou telle faction gouvernementale se battent entre elles pour prendre le contrôle de la capitale. On peut même se demander s'il y a encore un gouvernement et, plus que jamais, ce qu'il contrôle. Tous les Libyens payent le prix fort de cette absence d'État, mais les migrants subsahariens en sont particulièrement victimes. Ils seraient environ 8 000 à Tripoli, abandonnés de tous, affamés, objets des pires sévices et des trafics les plus monstrueux, enfermés, trimballés d'un centre de rétention à l'autre au gré des combats. On se demande où va l'aide humanitaire. La route du Niger, Madame la Commissaire, leur est coupée. Les États européens n'ont pas rempli leurs engagements en matière de réinstallation. Le Niger ne veut plus aucun réfugié tant que les États européens n'auront pas rempli leurs engagements. C'est pourquoi nous sommes un certain nombre de députés de plusieurs groupes politiques à demander l'évacuation de ces migrants de Tripoli, l'ouverture de couloirs humanitaires et l'arrêt du soutien aux fameux garde-côtes libyens. Ces derniers ramènent les migrants sur les côtes, où ils sont – paraît-il – enregistrés, mais nul ne sait ce qu'ils deviennent après.

Nous ne pouvons pas fermer les yeux sur ces horreurs, ne pas entendre les témoignages des survivants. Il ne peut pas y avoir d'élections miraculeuses dans un tel contexte. C'est un profond mépris pour le peuple libyen et Madame la Commissaire, vous savez bien que si le nombre de traversées diminue, ce n'est pas le cas du nombre de morts. Il y a un mort pour 18 traversées aujourd'hui, alors qu'il y en avait un pour 42 l'année dernière, c'est-à-dire même pas au plus fort des traversées. Il faut sauver des vies humaines, c'est votre responsabilité et vous savez très bien que vous ne pouvez rien attendre des États membres en la matière.

Nathan Gill, *on behalf of the EFDD Group*. – Mr President, I think that we all agree that Libya is a nation in crisis. But there's been no mention here that it was EU Member States bombing Libya in March 2011 that led directly to this state of affairs by backing regime change which resulted in extreme violence and chaos, with roving militia and jihadis. And as a direct result of that, economic migrants from all over Africa have been enticed to go there and to stay there illegally, and they have been abused by their Libyan hosts. We're setting up processing centres – surely embassies and consulates are processing centres. By setting up these facilities, the message to the entire world is actually: come. All you have to do is make your way to the centre, pay your life savings to criminal people traffickers – who, by the way, fund terrorism – cross the continent of Africa or even further afield (passing countless safe havens on the way), get yourself to a processing centre, and you're going to get into the EU. Until the message is made abundantly clear that illegal economic migrants will not be processed and that boats will be turned back, thousands and thousands more sad and desperate lives will be lost in vain, all for the sake of your feelings of virtue. You're not really helping people.

Mario Borghezio, *a nome del gruppo ENF*. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, la signora Mogherini ci dice che la Libia dovrà vedere nell'Unione europea un partner forte per questo paese. Grossa difficoltà, direi, nel momento in cui dalla stessa relazione svolta oggi in quest'Aula appare il disegno di un'Unione europea che sembra più una ONG. Non mi sembra di vedere una visione geopolitica, non mi sembra di aver colto delle indicazioni precise e concrete per quello che bisogna fare subito.

Pensiamo solo al fatto, come è stato ricordato, che le coste della Libia, data la dissoluzione della guardia costiera, sono non più presidiate e la Libia è esattamente di fronte all'Italia, sulla quale io avrei gradito sentire anche parole di apprezzamento del ruolo fortemente stabilizzatore che, con tutti i suoi limiti, il nostro paese ha svolto e sta svolgendo, e anche invece di richiamo delle responsabilità di un altro Stato membro, la Francia di Macron, che invece ha svolto un'azione esattamente contraria per interessi che tutti ben conosciamo.

Io credo che si debba invece riporre un grande appoggio e una grande speranza nella vicina conferenza, che deve però coinvolgere tutti gli Stati interessati, compresa la Russia, compresi gli Stati Uniti, naturalmente, cominciando dal grande vicino Egitto che ha tutto l'interesse di bloccare l'eventualità molto pericolosa del contagio dell'Isis e dei gruppi armati filoterroristici.

La Libia è un coacervo di forze molto pericolose e l'Unione europea sta a guardare. Non si occupi solo, giustamente, delle condizioni umanitarie dei rifugiati, si occupi anche di politica, perché siamo qui per questo. Lei sarebbe qui per questo.

Ελευθέριος Συναδινός (NI). – Κύριε Πρόεδρε, η κατάσταση στη Μεσόγειο συνεχίζει να είναι ανθρωπιστικά μη βιώσιμη. Όμως μία τραγωδία δεν επιλύεται με άδικα και μη διαχειρίσιμα βάρη στην πλάτη των Ευρωπαίων πολιτών, διαιωνίζοντας και μεταφέροντας αυτούσια τη διαχείριση του προβλήματος εντός της ευρωπαϊκής επικράτειας, εις βάρος των θεμελιωδών δικαιωμάτων και εναντίον των δικών μας αναγκών στους τομείς της δημόσιας υγείας, της δημόσιας τάξης και της εθνικής ασφάλειας. Οι δυνατότητες της Λυβικής ακτοφυλακής πρέπει να ενισχυθούν. Το έργο που επιτελούν είναι σοβαρό και απαραίτητο. Απόδειξη η περισυλλογή ναυαγών και η διάσωση αριθμού ατόμων που προσπαθούσαν να διασχίσουν τη Μεσόγειο με προορισμό τα παράλια της Ευρώπης. Η επαναφορά της τάξεως και της νομιμότητας απαιτεί πρωτίστως την υιοθέτηση αποτρεπτικών μέτρων κατά της έλευσης των λαθρομεταναστών. Μόνο έτσι θα περιοριστούν οι ανθρωπίνες απώλειες. Αντιθέτως, τα ανοιχτά λιμάνια, η ανεξέλεγκτη και αμφίβολης νομιμότητας δράση πλοιαρίων των ΜΚΟ και η αποδοχή λαθρομεταναστών αποτελούν κίνητρο διέλευσης της Μεσογείου παρά αποτρεπτική και αποτελεσματική μέθοδο αντιμετώπισης.

ELNÖKÖL: JÁRÓKA LÍVIA*alelnök*

Santiago Fisas Ayxelà (PPE). – Señora presidenta, qué duda cabe que hay que felicitar por el alto el fuego acordado entre las diferentes fuerzas bajo el auspicio del representante especial de las Naciones Unidas. Debería ser un paso para la disminución de la escalada de violencia y para contribuir a la estabilidad de la región. Mi preocupación es que solo el alto el fuego no sea suficiente. Se necesitarán nuevos acuerdos en materia de seguridad. Para conseguirlo se han de retomar las negociaciones políticas, que llevan bloqueadas muchos meses. Hay que dar a las partes un marco negociador donde los actores militares tengan una representación; si esto no sucede, corremos el riesgo de que los combates se inicien de nuevo muy pronto.

El objetivo debería ser encontrar una solución que limitase el control que ejercen las milicias sobre las instituciones. La dificultad es conseguirlos y poder contar con fuerzas regulares y neutras. Se podría plantear que, en vez de restablecer zonas de control exclusivo de una milicia u otra, se hiciese de forma conjunta para que ninguna tuviese el control exclusivo de las instituciones. Sería una solución temporal, bajo el auspicio de Naciones Unidas, que debería ir unida a una hoja de ruta que buscase la integración progresiva de las diferentes fuerzas en unidades unificadas. El pueblo libio merece vivir en paz, y hay que seguir trabajando para alcanzar una solución duradera a la crisis política en Libia, que también afecta a toda la región.

Pier Antonio Panzeri (S&D). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, l'escalation della tensione che abbiamo registrato la scorsa settimana, e che probabilmente continuerà attorno a Tripoli, è segno della grande instabilità presente nel paese tra le diverse milizie presenti a Tripoli e fuori dalla capitale e delle difficoltà concrete nelle quali si trova al-Sarraj.

Penso di poter dire che l'accordo di Skhirat appare ormai sempre più lontano. Ora, non è in discussione l'impegno dell'Unione europea mostrato in questi anni, ma penso che il compito principale che oggi noi abbiamo sia quello di contribuire a definire una nuova *roadmap* per la Libia, che veda coinvolti tutti gli attori interni ed esterni, comprese le milizie che nell'accordo di Skhirat non erano state chiamate.

L'azione dell'Unione europea da questo punto di vista è decisiva anche verso gli Stati membri. Al governo italiano va dato un chiaro messaggio: esca da questa ossessione migratoria e si concentri molto di più sull'esigenza di giocare un ruolo politico nel quadro appunto geopolitico libico, a partire dalla conferenza di novembre. E al governo francese è bene rammentare che non otterrà l'avvio di un processo di stabilizzazione se vorrà giocare la partita libica in modo solitario.

In conclusione, penso che il Parlamento europeo – adesso è andato via il Presidente – dovrebbe farsi promotore di un'iniziativa a Bruxelles. Noi dobbiamo avere come orizzonte temporale la prossima primavera, entro la quale realizzare i percorsi istituzionali.

Arne Gericke (ECR). – Frau Präsidentin! Vielen Dank, Frau Kommissarin, dass Sie dieses Thema aufgebracht haben und uns dadurch natürlich immer wieder zwingen, uns über unseren Rahmen Europas immer wieder neue Gedanken zu machen. Europa hat durch die globale Lage historisch, wirtschaftlich, witterungsmäßig und auf vielfältige andere Weise einen großen Vorteil. Aber Libyen als ein verlässlicher Partner, wird sich mancher fragen? Wir müssen als Europäische Union gemeinsam auftreten und Sie, Frau Kommissarin Mogherini, vielleicht als wertvolle Vermittlerin auftreten. Zusammenarbeit der Mitgliedstaaten ist hier ganz wichtig. Wir müssen gemeinsam Verantwortung tragen – Verantwortung, nachdem wir als Europa umfangreich profitiert haben. Rohstoffe sind nur ein ganz kleiner Teil davon. Wenn wir jetzt von einer Notsituation sprechen, könnte ein Teil unser Notfallzentrum sein. Heute ist es Libyen. Der eigentliche Bedarf ist wahrscheinlich noch viel größer.

Ein Plan, ein Zukunftsplan: Aus der Verantwortung entsteht ein ganz neues Partnerschaftsverhältnis. Wie kann Libyen uns Europäer als Partner erfahren, frei von strategisch-militärischen Zielen, frei von Ausbeutung, frei von Forderungen, die Libyen nie wieder eine selbständige Sicherheit finden lassen? Libyen als erster Schritt gegen die große Not der Welt.

Barbara Spinelli (GUE/NGL). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, domani il Presidente Juncker proporrà di federalizzare le frontiere dell'UE, non per mettere fine ai morti in mare con una politica di salvataggi e reinsediamenti, ma per facilitare i rimpatri.

Mi rivolgo dunque alla Commissione: vorrei sapere quanti morti sono necessari perché vi accorgiate che ne siete corresponsabili, avendo estromesso le ONG, senza diminuire le fughe. Il «*push factor*» è più forte dei «*pull factor*».

Vorrei che ricordiate i rapporti ONU: da due anni dicono che la Libia non è un paese sicuro. Lo dite a volte anche voi. Allora perché finanziare carcerieri travestiti da guardie di frontiera, perché appoggiare una politica italiana di respingimenti iniziati ben prima di Salvini e già condannata sei anni fa dalla Corte di Strasburgo? L'unica cosa che non potrete dire è: non sapevamo il prezzo mortifero degli arrivi diminuiti.

Fabio Massimo Castaldo (EFDD). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, gentile Alto rappresentante, è giunta l'ora di calare la maschera dell'ipocrisia. È penosamente evidente come in Libia, a distanza di anni, non sia mai cominciato l'imprescindibile processo di smantellamento e inglobamento delle singole milizie in un esercito unico. Milizie che a tutt'oggi sono padrone del territorio, dettano i passi alla politica e contribuiscono a sostenere una lucrosa situazione di anarchia organizzata.

La perversa spirale è sin troppo chiara: finché sapranno che abbiamo bisogno di loro per liberarci del problema dei migranti, nascondendolo, avranno una potentissima arma di ricatto per ottenere appoggio politico e soldi. *Pecunia non olet*. I finanziatori non mancano da entrambi i lati, e finché riceveranno supporto da parte di potenze regionali, e anche dai paesi europei, nutriranno la costante illusione di poter, se non vincere militarmente, quantomeno mantenere una posizione di privilegio. Questo smantellamento e unificazione sarà una chimera, un gioco scellerato e disgregante da parte di attori che egoisticamente cercano di favorire un gruppo a discapito di un altro, solo per poter aumentare la propria influenza. Ed è ora che anche a Parigi ci dicano qualcosa a riguardo, come sulla folle idea di tenere elezioni senza sicurezza e senza un quadro legale. Certi studenti non apprendono proprio nulla dalla storia.

A ciò si aggiungano altri fattori di instabilità: un rigurgito di sostenitori pro-Gheddafi, la crescente influenza del gruppo radicale salafita dei madkhalisti e la gravissima situazione nel Fezzan, dove alle milizie endogene si affiancano gruppi ribelli dei paesi limitrofi, nonché la presenza consolidata di Al Qaeda e dei miliziani dell'Isis.

Dobbiamo rafforzare la cooperazione regionale allargata con il G5 del Sahel, certo, ma questi compiti che abbiamo all'estero dobbiamo innanzitutto cominciare a farli a casa nostra. Senza un sistema di redistribuzione obbligatorio preventivo e permanente, senza un sistema d'asilo davvero comune e di vie legali d'accesso, continueremo ad alimentare il circolo vizioso libico.

Abbiamo bisogno di una reale unità d'intenti, di una posizione europea scevra da interessi particolari, che speriamo arrivi finalmente alla conferenza di Roma. Solo in questo modo, evitando le solite pericolose partite in solitaria, saremo in grado di fare non ciò che è facile, ma finalmente di fare ciò che è giusto.

Gilles Lebreton (ENF). – Madame la Présidente, la Libye est dans une situation très grave: son gouvernement d'union nationale, reconnu par la communauté internationale, ne parvient pas à maintenir l'ordre.

Tripoli vient d'être ravagée par des combats entre deux groupes armés qui sont théoriquement placés sous son autorité. Partout, le territoire libyen est occupé par des milices, dont beaucoup sont salafistes. La Libye est devenue à la fois un repère de terroristes islamistes, une base de passeurs de migrants et un État dangereux, qui cherche à déstabiliser ses voisins, notamment l'Algérie.

Dans un tel contexte, imaginer qu'on pourrait y organiser des élections en décembre est une illusion. Il faut revenir à la réalité et faire pression sur la Libye pour l'amener à rétablir un minimum d'ordre sur son territoire, au besoin en exigeant en contrepartie de notre aide financière la mise en œuvre d'un véritable plan de redressement.

Francisco José Millán Mon (PPE). – Señora presidenta, yo celebro mucho que tenga lugar este debate. Ya sé que las Presidencias búlgara y austriaca conceden especial relevancia a los Balcanes, pero el Mediterráneo es prioritario también. Se trata de nuestros vecinos del sur, que han vivido acontecimientos muy importantes en la última década. La presencia, la ayuda de la Unión Europea son muy requeridas. Lo he visto hace poco en Túnez, a donde viajé con la Comisión de Asuntos Exteriores.

Libia atraviesa una gravísima crisis desde hace años. La solución política se hace esperar por los enfrentamientos y las divisiones internas y también por los intereses enfrentados de otros países árabes. La Unión Europea tiene que seguir acompañando los esfuerzos de Naciones Unidas y del representante especial para una solución política.

Desgraciadamente, el alto el fuego conseguido en Trípoli hace pocos días es muy precario, muy frágil: parece estar saltando por los aires. Pero también hay emergencias en otros sitios, señora Mogherini; por ejemplo en Siria, pero ya sé que la Unión Europea ahí ha dejado de ser un actor relevante. Se reúnen otros.

Y termino con una nota positiva: resaltar la importancia de nuestras relaciones con Marruecos, un país reformista y profundamente proeuropeo.

Claude Moraes (S&D). – Madam President, Madam High Representative, I welcome the progress that you and your team are making in very difficult circumstances, particularly on trying to empty the detention centres, which we saw as a Parliament delegation recently. Of course, what we saw was that the vast majority of people currently in those detention centres have actually been intercepted at sea and returned to Libya. So here is the paradox, because this is who we are dealing with. They are now trapped and arbitrarily held in these closed centres throughout the detention matrix.

We are in a very difficult position in our discussions with the IOM and UNHCR. Last week we had a very difficult discussion, because on the one hand, we're discussing disembarkation platforms for the future, and now the UNHCR has issued an updated position saying migrants rescued or intercepted at sea should not be returned to Libya.

Really, what I want to ask you is: what do we do now? How are we criminalising NGOs, what do we do about the Libyan coastguard? I only have one minute, but I really have to ask you to go into more depth on these very difficult questions for the immediate future, because without doing this, we stay in this very difficult situation. No one is saying that you are not making progress on the tough questions, but we really need the answers on these more difficult immediate questions.

Miguel Urbán Crespo (GUE/NGL). – Señora presidenta, hoy han muerto cien personas más frente a las costas libias. Cien personas más, se dice rápido. Sería escalofriante saber cuántas personas han muerto desde que en esta Eurocámara hablamos de Libia. ¿Cuántas personas han muerto, sin que nuestras políticas no solo no hagan nada para evitarlo, sino que, normalmente, hagan todo lo contrario, justamente favorezcan esas muertes?

Este verano se debatía en el Consejo la posibilidad de dar más dinero a las bandas armadas libias para que hagan de guardacostas —5 000 millones para que hagan de policía de fronteras— y la creación de centros de internamiento pagados con el dinero europeo que son verdaderos campos de concentración. Cuando se debatía eso, yo estaba en el mar en un barco de esas ONG que criminaliza Europa, con esas personas rescatadas que, si se las pudiera mirar a la cara, señorías, si las pudieran mirar a la cara y escuchar sus historias de terror en Libia, no podrían apretar el botón para seguir apoyando estas políticas criminales que están convirtiendo el Mediterráneo en la mayor fosa común del mundo. Nuestras políticas nos están manchando las manos de sangre. Ténganlo en cuenta señorías, ténganlo en cuenta cuando voten.

Inés Ayala Sender (S&D). – Señora presidenta, le agradezco mucho además que usted se ocupe precisamente también, y mucho, de los problemas de la inmigración; pero en este momento querría dirigirme a la alta representante y agradecerle el no cejar en el trabajo y el apoyo a los libios, porque se lo merecen tanto como las personas que se ven obligadas a pasar por Libia, quienes sufren con los libios. Yo creo que eso es lo que cada vez que hacemos un discurso en esta Cámara, y mientras el señor Urbán estaba en el mar con las ONG —que además hemos propuesto precisamente para el Premio Sájarov— nosotros entrábamos en Trípoli precisamente para manifestar no solamente que los centros había que cerrarlos, que había que apoyar a la OIM y al ACNUR para ayudar a salir a los inmigrantes voluntariamente, que estaba el acuerdo firmado con Níger pero que los Estados miembros no están cumpliendo con sus obligaciones a la hora de sacar a aquellos que no pueden ni siquiera pedir volver a sus lugares de origen.

Y, por lo tanto, creo que es importante que también en este discurso se escuche la voz de los libios, porque nosotros vimos que los pequeños pasos, la política de pequeños pasos que puede parecerles a algunos criminal, es lo contrario: es decir, no se puede cambiar todo, pero el hecho de que los guardacostas estén encuadrados mediante la formación permanente, hace posible que las ONG puedan recibir, desembarcar y darles un kit y registrar a las personas que vuelven. Es decir, es posible ese planteamiento.

Hemos podido también visitar los centros y verificar y apoyar a aquellas personas que debían (y podían) retornar. Y, además, los libios, aquellos que pueden y que nos hablan y con los que tuvimos la ocasión de hablar, también nos dijeron que necesitaban que la Unión Europea pudiera tener un planteamiento más fuerte; no solamente de observación, que sabemos que es ahora mismo nuestro papel, sino dar un paso más allá y tener un papel de mediación. Nos lo están pidiendo. Yo creo que el acuerdo de cese el fuego es muy frágil, se ha vuelto a romper estos días; pero aun así las palabras que se recogen, los centros neurálgicos y las obligaciones que se les imponen a los grupos armados, que son quienes ahora señorean —entre otras cosas también porque están viendo de cara al futuro cuál será su ubicación—, todos ellos piden más política europea, esa política europea que, como decía la señora Valenciano, necesitamos que se acuerde definitivamente en Salzburgo.

President. – Mr Urbán Crespo, I saw that you showed a blue card and I know that you have very good knowledge in the field. I let everybody speak a little bit longer so, if you don't mind, I will not open this procedure because we are running late. Do you agree to this? It is the same as in the previous debate with no catch-the-eye and no blue cards. Thank you very much for your understanding.

Elly Schlein (S&D). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, in queste ore è arrivata conferma di un altro terribile naufragio al largo della Libia, con oltre 100 dispersi, tra cui venti bambini e due gemellini. Già 1 540 morti quest'anno. Secondo l'UNHCR muore una persona su 18.

La mortalità è aumentata per effetto delle vergognose politiche di porti chiusi, criminalizzazione delle ONG ed esternalizzazione delle nostre responsabilità alla Libia, criticate ieri anche dall'Alta commissaria ONU per i diritti umani. Invece servono vie legali e sicure per l'accesso a tutti i paesi UE e una missione europea di ricerca e soccorso. Siete impegnati a svuotare le prigioni libiche ma, per effetto di queste politiche, da marzo a luglio sono più che raddoppiati i migranti detenuti.

La Libia non è un paese sicuro e non è un porto sicuro. Gli accordi con la Libia, come abbiamo sempre denunciato, hanno foraggiato quelle milizie che oggi infiammano Tripoli creando ulteriore instabilità. Si interrompano subito i fondi e l'addestramento alla guardia costiera libica, che non salva vite in mare e viola diritti umani.

Signora Alto rappresentante, La prego di fare ogni sforzo per dare all'UE una voce sola e forte sulla Libia, che superi gli interessi nazionali contrapposti per smettere di complicare la crisi e lavorare con la comunità internazionale a una soluzione pacifica e duratura.

Alfred Sant (S&D). – Madam President, the interests of Libya and of its people and those of the European Union are convergent if not identical. The country needs to go back as soon as possible to a strong and stable governance that will maintain national coherence to the Libyan borders while taking into account the expectations of the different forces present – this by bringing as many of them as possible to participate in running the country. The coming elections should be a crucial step in approaching this state of affairs, which is why it is important to ensure not necessarily that elections are held as soon as possible but that they are run transparently, with the widest possible agreement with Libya as to their relevance. As recent events in Tripoli confirm, there are still huge security problems that have to be overcome. Unless this has been done, the elections will be undermined. First things first: the interests of the Libyan people before other interests. The European Union should, without pre-judgment therefore, maintain dialogue with all non-terrorist organisations in Libya and support elections that will, realistically and as fairly as possible, provide the platform for the establishment of a governance that could bring back to Libya stability, peace and prosperity.

Federica Mogherini, *Vice-President of the Commission / High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy*. – Madam President, I started this debate by saying I hope, I trust that this debate tonight will give not only Europeans but also the Libyans the picture of a united European Union.

Can I start by saying you're 22 in this Hemicycle tonight discussing Libya, and I think you expressed at least 15 different positions. You're asking me to represent a strong, united European position.

If I had to represent your views (and it's not my job), it would be a difficult task. This is to make you understand that the effort we are trying to do is to represent a united, strong – not only political – position, but action: action, with Libyans, putting the interest of the Libyans first, not the interests of one group, or one militia or one militia against the other, but the Libyan citizens. Because you are perfectly right: reality on the ground is different from the theory of the negotiations. But those thousands of Libyans that have been registering to vote in the last months are asking for normality in their lives and are knowing very well that the state doesn't exist, has never existed in Libya. But they want it. They want the oil revenues to benefit a normal organisation of services. They want the richness of their country and their natural resources to benefit normal people. They're asking for a normal life, and this is our first thought; this is what guides our action: trying to create the unity that maybe you cannot find in this Hemicycle – I hope yes – but among our Member States.

And let me be very clear on elections, because I have heard your voices and I know very well what is the current debate, especially among commentators and in the media about that, but we do have a clear, common European Union position that I have been expressing in these months, including to our Libyan interlocutors and on which we have been working with the UN special representative in these months on a daily basis, which is that elections will need to take place first of all in a sustainable security environment. Secondly, with a clear constitutional and legal framework: Libyans need to know for what they are asked to vote.

And we need to have the reasonable certainty that all different stakeholders will accept the result of the elections the day after the elections. Then it's not for anybody else to define the date; that is why we have an electoral committee that we are supporting, because we want the Libyans to run the process, to decide the process, but they need our help, they need our support, from the basic financial need to have computers in the offices to the even more basic need to have offices, because with the attack they had in May, they couldn't even use the offices anymore. So we are doing this work, we're trying to empower the Libyans to decide for themselves and to try to help the United Nations to run this difficult political process in a way that gives an answer to the demand of the Libyan people to have institutions that function, which is, I think, a natural expectation of anybody in the world. And I will continue discussing this and working on this, not only with the UN special representative Salamé in New York in a couple of weeks' time, but also with our Libyan interlocutors and with the main regional players, because what is essential is that we coordinate this work not only with the UN, not only among ourselves in the European Union, but also that we coordinate with the neighbouring countries, with the African Union and with the Arab League. And believe me, it's quite something.

But I think that, on the support of the process of political transition, compared to a few years ago, we have a better international and regional understanding of the needs that need to be addressed.

On migration: for me personally it's quite painful, after all the fights and all the work I have personally tried to make in these years, swimming against the, how do you say, *nuotando controcorrente* (I ask the help of the translators). And you know very well that the mainstream in the European Union Member States and even in this Parliament is not to put focus and priority on saving lives. This has been my priority, and this is why today we have Sophia at sea that is fighting the traffickers, trying to train the Libyan coastguards, together with the NGOs and with the UN humanitarian agencies that are doing the training.

We cannot be selective on when we like the UN agencies or the NGOs and when we don't, or when we ignore that they're working with us. We cannot pick and choose. The work we're trying to do is exactly because we know there's a problem. You can forget it and complain and do nothing, or you can try to engage and you can try to have a different kind of picture. Is it perfect? Far from it. Is it better than before? Starting to get better and may be at risk of getting worse now again, because the fight against militias is creating a different kind of dynamic. But this is the reason why we have added to the mandate of Operation Sophia the training of the Libyan coast guards, including on human rights standards and including with the UN agencies and with the NGOs, because we want that to start to be part of the DNA of the extremely limited institutional work that is done there. Because we cannot say we need to empower the

Libyans without interfering and then say it's useless, they cannot run either the country nor the territorial waters. It's a contradiction in terms.

So what we need to do is to work with them on the international standards and try to upgrade the levels not only of efficiency but also of respect of human rights. This is the same kind of work we have been doing and we are continuing to do in extremely difficult conditions on the detention centres, where we finally managed – together with the African Union, which I want to thank, and together with the IOM and UNHCR, which I'd like to thank, because when we started this work, they were not even present in the country, and we are there together.

When we started this work a couple of years ago, I remember perfectly well the first meetings we had with the UNCHR and the IOM, and they were telling us: 'no way we're going back to Libya, we're not there, we're not operating there, we only have a few local staff.' And we have been working together in these years to bring them back, to be ourselves back (and finally we are), and to work with our African partners.

I fully share with you – and I said it at the beginning – most of our Member States are not doing their part, especially when it comes to giving international protection to those in need. The issue of the refugees that are entitled to protection that are in Niger needs to be addressed by Member States. There's an engagement, there's a commitment that needs to be respected. That's clear. And I appreciate you raising your voice on this as well as – I have heard that much tonight from you on this, but I trust we agree on that – on the resources we allocate for our partnership with countries of origin and transit, because they need our support in this. So priority number one is to diminish the number of people dying inside Libya, at sea, and in the desert before they enter Libya.

Second is also reducing the number of migrants arriving, because we are working in destroying the system of business of the traffickers.

These are the objectives we have. Is it easy? Is it accomplished? No, it's not easy and it's not accomplished yet. But the trend compared to when we had nothing – No European Union policy or presence on this fight (and that was just four years ago, I would like to remind you all: you were here) – there was no policy at all. No European Union presence at sea at all, at land at all, no work on this file. It was left to single Member States. But by the way: change in government, change policies.

So I think that we need to keep working very hard on this, keeping in mind first and foremost the facts some of you have mentioned. We cannot talk about Libya only because we are worried about the migrants. I agree with you: there is some frustration. My experience is this: the biggest frustration of the Libyans is when we remember that Libya exists only in relation to the number of migrants arriving in Europe, whereas they've been suffering for years, for different reasons: first because of a dictatorship and then because of a state of conflict, and they deserve to have a normal country and a normal life.

(Applause)

Elnök asszony. – A vitát lezárom.

Írásbeli nyilatkozatok (162. cikk)

Csaba Sógor (PPE), írásban. – A líbiai rendkívül bizonytalan és ingatag helyzet kapcsán folyamatosan abba a problémába ütközik az Európai Unió, hogy a líbiai hatóságok nem képesek gyakorolni az állami főhatalmat, ezáltal minden stabilizációs kísérlet hatása kérdéses. Az Európai Uniónak az az érdeke, hogy stabil kormány álljon fel Líbiában, amely képes talpra állítani az országot és kezelni tudja a bevándorló-hullámokat is. A földközi-tengeri helyzet szorosan összefügg a líbiai hatóságok reagálási képességével, ezért Európának arra kell törekednie, hogy a tripoli kormány ellenőrzése alatt tartsa a helyzetet és megálljt parancsoljon az embercsempészek tevékenységének. El kell ismernünk, hogy a probléma közvetlenül Olaszországban csapódik le, de a bevándorlók másodlagos mozgása miatt egész Európa számára kihívást jelent. Líbia – és tágabb értelemben az észak-afrikai államok – stabilizációja az európai országok elemi érdeke, ennek megfelelő súlyt kell kapjon a kérdés a Bizottság külügyi tevékenységében is.

19. Hrozba demolice Chán al-Ahmaru a dalších beduínských vesnic (rozprava)

Elnök asszony. – A következő pont a Bizottság alelnökének/ az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének nyilatkozata a Han al-Ahmar és más beduin falvak lerombolásának veszélyéről

[2018/2849(RSP)]

Federica Mogherini, *Vice-President of the Commission / High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy.* – Madam President, this is one of those endless evenings we spend together. It is a pleasure. We have another debate after this, but I have got used to that now. On this debate, I want to say seriously that I share the sense of urgency that has made you call for this debate. The demolition of this small Palestinian village would not only affect a local community, as one would think; it would also be a blow against the viability of the State of Palestine and against the very possibility of a two-state solution.

The Israeli High Court last week rejected the petitions by the residents of the Palestinian village of Khan al-Ahmar and allowed the Israeli authorities to proceed with the plans for demolition within seven days. Any day now, the Israeli authorities could start demolishing this community and evict the residents from their homes, including parents and children. This is why last week I called once again on the Israeli authorities to reconsider this decision. That demolition would have grave humanitarian consequences and it would be contrary to Israel's obligations under international humanitarian law, including the Fourth Geneva Convention. The demolition of Khan al-Ahmar, together with plans for further settlement expansions in the same area, would also severely threaten the viability of the two-state solution, as I said. The village is located in the so-called 'E1' area, which is of strategic importance for preserving the contiguity of a future Palestinian state.

The European Union and its Member States have been crystal clear about their opposition to this demolition. The Foreign Affairs Council has systematically drawn attention to the plight of Bedouin communities in the West Bank and has repeatedly stated its strong opposition to Israel's settlements policy. Such a policy is illegal under international law, including the demolitions of Palestinian communities and the possible forced transfers of population. These are positions we share completely, as demonstrated by the European Parliament's resolution in May last year.

The EU and its Member States expressed their concerns about the imminent demolition through repeated statements, démarches and ministerial letters to the Israeli authorities, and the representatives of several Member States were present at the village on 5 July when the Israeli forces attempted to cordon it off. Until now, these efforts have been to no avail. Israel claims that the community has been built without the required building permits. It is important to note, however, that it is virtually impossible for Palestinians to obtain any building permits in Area C of the West Bank, as confirmed by the quartet report we produced in July 2016.

We Europeans, together with our international partners, have worked intensively to speed up the approval of master plans in Area C, but again, with little success. Israeli authorities have advanced plans for thousands of new settlement units, including attempts to regularise buildings that have been built without any permit or planning in Israeli settlements. This is the situation on the ground: new settlements for Israelis are built, while Palestinian homes in the same area are demolished. This will only further entrench a one-state reality, with unequal rights for the two peoples, perpetual occupation and conflict. The two-state solution is today under serious threat – more than ever before – and yet there is no realistic and viable alternative that would end the conflict and achieve a just and lasting peace. This is also mainly, I would say, in Israel's interest.

This is why the European Union does not and will not give up on a negotiated two-state solution. We will continue our engagement on the ground in support of building a viable Palestinian state, in support of the essential work that UNRWA (United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East) is doing, and in support of projects that keep the perspective of a two-state solution alive. Several Member States are involved in the funding of Khan al-Ahmar, in particular, the tyre school. Thanks to their engagement, hundreds of Palestinian children have been able to go to school and receive quality education, and I am glad that the European Parliament is also asking the Israeli authorities not to implement the decision to demolish and not to strip an entire Palestinian community of their homes and their children of the school. Again, I stress this: this would not be in the interests of Israel itself.

Any irregularity issues in the community should be solved in dialogue with its residents and not through demolition and displacement. All energy and resources should go into seeking political solutions for achieving peace, not into creating more grievances, which will only perpetuate the conflict.

Cristian Dan Preda, *au nom du groupe PPE*. – Madame la Présidente, Madame la Haute Représentante, mon groupe n'a pas soutenu l'ajout de ce débat à l'ordre du jour. Nous n'avons pas été en faveur parce que nous estimons que discuter de façon isolée d'un aspect ou d'un autre lié au conflit israélo-palestinien ne peut pas mener à un débat équilibré. Un tel débat sur un aspect isolé ne pourra pas contribuer à une paix durable au Proche-Orient, qui reste toujours notre ultime but. Nos efforts seraient mieux investis si l'Europe s'impliquait plus dans le processus de paix.

Ensuite, pour nous, l'Union européenne – à travers la déclaration que vous-même avez faite le 7 septembre — a pris position de manière assez claire sur la menace de démolition de Khan el-Ahmar. La position de l'Union européenne sur les implantations israéliennes est aussi bien connue, y compris pour ce qui est des démolitions et des possibles transferts de populations palestiniennes. Maintenant, là où il y a un accord assez large, je crois, dans notre Parlement, c'est sur la nécessité de trouver une solution décente pour la situation de ces personnes. Elles se trouvent depuis des années dans des installations de fortune, où les conditions de sécurité et de salubrité sont très difficiles à supporter. Ces installations ont été déclarées illégales en 2009 par la Cour suprême et, depuis, beaucoup d'efforts ont été réalisés pour trouver une alternative avec les autorités israéliennes avec la proposition de réinstallation à Jahalin-Ouest. D'ailleurs la décision récente de la Cour suprême, rejetant les plaintes des habitants de Khan el-Ahmar, reconnaît ces efforts et exprime l'espoir qu'une solution pourra être trouvée de façon pacifique et par consentement mutuel.

J'ajoute le fait que j'ai vu le texte de la résolution commune proposée par certains groupes. Nous n'appuierons pas un texte qui part dans tous les sens. Nous voulons nous concentrer sur cet aspect en respectant la position déjà exprimée par la Haute représentante. Je crois que cela n'a pas de sens de faire un mini-rapport avec des éléments qui ne nous aident pas à résoudre ce problème.

Elena Valenciano, *en nombre del Grupo S&D*. – Señora presidenta, la voluntad de negociación del señor Preda ha quedado clara ya antes de que empiece la negociación. Supongo que el señor Preda, cuando habla de aspectos residuales, está pensando en los 180 habitantes de esta pequeña aldea. De estos 180 habitantes, la mayoría son niños y adolescentes a los que van a expulsar de su tierra, que viven en tiendas de madera, con plásticos, sin agua... justamente porque las autoridades israelíes les niegan el derecho a una vida medianamente digna. Son víctimas de un sistema perverso en el que los ocupantes —los colonos— tienen todas las facilidades, y los ocupados son forzados a vivir en condiciones insostenibles. Supongo que el señor Preda se refiere a este aspecto colateral de la vida de los seres humanos que, como son pocos y son débiles, no deberían importarnos nada.

¿Cuál es el crimen de estas personas? Ninguno. No han hecho absolutamente nada, solo molestan a los planes expansionistas de Israel. Y para nosotros, la expulsión de la población local por la fuerza ocupante es una grave violación de los derechos humanos. Por cierto, para nosotros y para el Derecho internacional. Es decir, que es una violación del Derecho internacional por parte de Israel. De eso estamos hablando. Por supuesto que va mucho más allá de una situación concreta de 180 personas concretas, aunque solo por ellas ya merece la pena hacer esta declaración.

Nosotros compartimos muchos valores con la sociedad israelí y, desde esa posición, queremos pedirle al Gobierno de Israel que detenga la demolición del pueblo de Jan al-Ahmar. Que detenga esta política que hace padecer a gente inocente, sobre la base de un incumplimiento flagrante de la legislación internacional y del respeto a los derechos humanos. Lo pedimos con respeto al Gobierno del señor Netanyahu.

Bas Belder, *namens de ECR-Fractie*. – Tijdens het zomerreces bracht ik een werkbezoek aan Israël's grensstreek met Gaza. Daar zag ik de afschuwelijke gevolgen van Palestijnse brandstichting en raketvuur. Met nostalgie herinneren de kibboetsbewoners zich de vervlogen tijden van normaal menselijk contact met de Gazaanse bevolking. Geen woord van haat hoorde ik.

En passant gaat de wekelijkse hetze tegen Israël door. Daarom ben ik er op bezoek gegaan. Waar blijft de stem van het Europees Parlement? Die klinkt vandaag en nog wel tegen Israël, notabene vanwege het besluit van 's lands hoogste rechterlijke instantie tegen illegale bouwwerken in het gebied van Khan al-Ahmar, ondanks alle ruimhartige, kosteloze overheidsvoorstellen tot hervestiging van de inwoners.

Waar blijft de redelijkheid van de EU en dit parlement ten aanzien van de staat Israël? Dit debat verslechtert slechts de betrekkingen tussen de EU en Israël, waarover mijn Israëlische gesprekspartners deze zomer terecht grote zorgen maken. Zo schakelen we onszelf als geloofwaardige speler in het vredesproces almaar meer uit. En dat is triest.

Ivo Vajgl, *on behalf of the ALDE Group*. – Madam President, the date of demolition of the Bedouin village of Khan al-Ahmar represents just another step by the Israeli authorities towards a situation where reaching a real and not just hypothetical two-state solution to the long-standing Israeli-Palestinian conflict will not be possible anymore. This is the reason why Parliament should echo the statement of the High Representative as well as the joint statement by France, Germany, Italy and Spain. They have all called on the Israeli Government not to go ahead with its plan to demolish the village, including its school, and forcibly displace its residents.

A couple of years ago I had the possibility to visit Khan al-Ahmar and listen to its inhabitants, who obviously knew a long time ago that their future had been sealed. Nevertheless, they have been using all legal possibilities to prevent a divorce scenario from happening. The decision of the Israeli High Court of Justice of 5 September did not come as a surprise, either for the Bedouins or for us. Israel is once again proving that it does not abide by international law, notably the 4th Geneva Convention, which prohibits the forcible transfer of a population unless the security of the population or imperative military reasons so demand.

With our resolutions, we will once again call on the Israeli Government to put an end to its policy of humiliation, threat and demolition against the Bedouin communities and Palestinians living in the West Bank. This is definitely not in Israeli interests.

Margrete Auken, *on behalf of the Verts/ALE Group*. – Madam President, I would like to remind the Vice-President / High Representative, that you started your mandate, Ms Mogherini, by telling this House that the Israeli-Palestine conflict was your foreign policy priority.

You told this House that you would not accept any more demolitions of EU-funded projects. You told this House that you would do all you could to uphold international law and preserve the two-state solution. And what has this House witnessed under your mandate? No EU initiatives. An EU Special Envoy has gone missing in action; EU aid worth millions of euros destroyed in full impunity and no adequate labelling of settlement products.

The village of Khan al-Ahmar that I and countless friends of the Bedouins have visited is about to be destroyed. You have warned of severe consequences. This is your moment to save your record on this file, and that of all Europeans. Will you take action at last? If not, then when?

Martina Anderson, *on behalf of the GUE/NGL Group*. – Mr President, the barbaric and insidious Israeli occupation of Palestine is the problem. All other catastrophes are the symptoms. Not content with stealing Palestinian land and building their own illegal settlements, the State of Israel continues to destroy people's homes on an industrial scale.

Khan al-Ahmar is the most recent in a series of planned village destruction. The Bedouin residents, who valiantly fought the planned destruction for years, have suffered disproportionately because of this apartheid policy. To add insult to injury, the Israeli State plans to forcibly relocate the inhabitants to a site right next to a public rubbish dump. This House likes to think it stands up for political freedom and democracy. You would imagine, then, that all here would condemn – without reservation or equivocation – illegal occupation, illegal settlement construction and illegal destruction of property.

Recently we heard that Israel has prevented Ahed Tamimi from leaving Palestine. Where else would a state restricting the movement of a political opponent be tolerated? You would imagine that the EU High Representative would act decisively and go beyond fluffy words. I won't hold my breath. Now more than ever, Palestine needs our support. With the Trump Administration actively undermining the two-state solution, the EU more than ever has a role to play in advancing peace and justice in the region. Inaction is acquiescence. Mere rhetoric with no follow-up in these cases of supreme human rights violation means only one charge is viable: rank hypocrisy.

Νεοκλής Συλικιώτης (GUE/NGL). – Κυρία Πρόεδρε, η απόφαση του Ισραήλ για κατεδάφιση του χωριού των βεδουίνων Khan al-Ahmar στην κατεχόμενη Δυτική Όχθη υπηρετεί έναν μόνο στόχο: την αρπαγή της γης των βεδουίνων για την επέκταση υφιστάμενων παράνομων εποίκισμών που θα οδηγήσει και στην τελική διαίρεση της Δυτικής Όχθης. Με αυτόν τον τρόπο, το Ισραήλ ελέγχει το έδαφος και τους φυσικούς πόρους στην Παλαιστίνη ενώ προσάρτησε την Ανατολική Ιερουσαλήμ, ενώ έκτισε τον παράνομο τοίχο στη Δυτική Όχθη και ενώ κρατά για πέραν από δέκα χρόνια τη Λωρίδα της Γάζας σε πολιορκία. Αντί να τερματίσει το Ισραήλ την κατοχή, τη νομιμοποιεί με τη συνεχιζόμενη επέκταση των εποίκισμών, με επιθέσεις ενάντια στον παλαιστινιακό λαό, με κατεδαφίσεις σχολείων και σπιτιών, με φυλακίσεις παιδιών, δολοφονίες και βιασμούς. Επιτέλους, η Ευρωπαϊκή Ένωση, κυρία Υπατη Εκπρόσωπε, πρέπει να αντιδράσει αποφασιστικά· πρέπει να πάρει μέτρα· πρέπει να ασκήσει πιέσεις στο Ισραήλ, ώστε να μην προχωρήσει στην κατεδάφιση της κοινότητας των βεδουίνων και προσφυγοποιήσει για τρίτη φορά τους Παλαιστινίους βεδουίνους. Για αυτό εμείς πρέπει να πάρουμε όλα τα μέτρα, ώστε να σταματήσει ο εποίκισμός, να επικρατήσει ειρήνη και να προωθηθεί επιτέλους η λύση των δύο κρατών.

Federica Mogherini, Vice-President of the Commission / High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy. – Madam President, I shall contribute to compensating for our being behind schedule, and use less than five minutes, because I think I took more time in the introduction, when I said everything I had to say on this. As I said, Khan al-Ahmar is located in the 'E1' area, which is essential for the future of a Palestinian state. It is essential for the prospect of the two-state solution, and so we will continue to raise our strong concerns about Israeli settlement activity, as well as the demolition of Palestinian communities and livelihoods.

We have repeatedly expressed our strong opposition to Israel's settlement policy and actions taken in this context, including the forced transfer of Bedouins. I would add that Israel, as the occupying power, has humanitarian obligations vis-à-vis the Palestinian population in Area C, which it must meet, starting with halting demolitions and confiscations, and returning confiscated equipment and structures.

We continue to call upon the Israeli authorities to reconsider their decision to demolish Khan al-Ahmar.

Elnök asszony. – Hat állásfoglalásra irányuló indítványt juttattak el hozzám az eljárási szabályzat 123. cikkének (2) bekezdésével összhangban.

A vitát lezárom. A szavazásra 2018. szeptember 13-án, csütörtökön kerül sor.

20. Situace v oblasti vztahů mezi EU a Čínou (rozprava)

Elnök asszony. – A következő napirendi pont a Bas Belder által a Külügyi Bizottság nevében készített, az EU–Kína kapcsolatok helyzetéről szóló jelentésről folytatott vita (2017/2274(INI) (A8-0252/2018)).

Bas Belder, Rapporteur. – Dankuwel, Voorzitter. Onder het absolute leiderschap van president Xi Jinping ontwikkelt de Volksrepubliek China zich intern en extern bijzonder dynamisch en ambitieus.

Nauwkeurige tracing en interpretatie van dit complexe proces is noodzakelijk voor een realistische Europese benadering van de nauwe betrekkingen met Peking. Dit verslag wil daartoe een verantwoorde bijdrage leveren. Met dank, veel dank zelfs, aan de substantiële inbreng van de schaduwrapporteurs.

Een cruciaal beginsel voor solide betrekkingen tussen de EU en China is wederkerigheid. Maar dan graag op alle terreinen! Qua marktoegang bijvoorbeeld, maar evengoed qua persvrijheid. Wederkerigheid kweekt onderling vertrouwen en vormt een vast fundament onder een strategisch partnerschap tussen de EU en China dat deze veelbelovende naam ook eerlijk verdient.

Wederkerigheid is echter een ideaalbeeld, en daar wordt in dit verslag ook duidelijk op gewezen. Het verslag laat er in concreto geen misverstand over bestaan dat vanuit Europees perspectief de zorgen over het beleid van de alleenheersende Chinese Communistische Partij toenemen. Als we bijvoorbeeld spreken over Tibet, Xinjiang, de sinificatie van alle religies, het sociaal kredietsysteem, de militarisering van de Zuid-Chinese Zee, de wet op internationale ngo's en de opvoering van de spanningen in de betrekkingen met Taiwan, dan zijn juist dit de gevoelige onderwerpen bij uitstek voor de Chinese censuur.

Bij deze open blik vanuit het Europees Parlement op de betrekkingen tussen de EU en China past de intentie om, naast het behartigen van de Europese belangen, ook het algehele welzijn van de burgers van de Volksrepubliek te bevorderen. Om een gevleugelde officiële Chinese uitdrukking te gebruiken: een win-winsituatie op het grondvlak van de burgers!

Ondertussen zet dit verslag ook aan tot Europese zelfkritiek. China's ambitieuze dynamiek wereldwijd en dus ook tegenover Europa (sleutelwoord Gordel- en Weginitiatief) vraagt urgent om een doordachte Europese strategie. Om slechts één grote uitdaging te noemen: Peking denkt inmiddels aan noordelijke en zuidelijke varianten op ons continent, in navolging van het controversiële 16+1-formaat, met maar liefst elf EU-lidstaten uit Centraal- en Oost-Europa en vijf Balkanlanden.

Tot slot, mevrouw de hoge vertegenwoordiger, geachte collega's, wil ik graag de laatste zinsnede van paragraaf 14 in het verslag onderstrepen: de krachtige bevordering van onze kennis over China door substantiële Europese steun aan onafhankelijke denktanks van hoog wetenschappelijk niveau! Van zulke Europese expertise heb ik mogen proeven en profiteren bij de werkzaamheden aan dit verslag. Van Berlijn tot Beijing! Met adequate politieke toepassing door de EU van diepgaande kennis van China en zijn bevolking zal, naar ik van harte wens, een Europese dynamiek zich aan de Chinese dynamiek gaan paren en gebalanceerde betrekkingen tussen de EU en China stimuleren.

Ik dank u zeer. Ik heb met erg veel plezier aan dit verslag gewerkt. Het is mijn laatste mandaatsjaar. Maar zolang ik de gezondheid heb, zal mijn belangstelling zeker naar de relatie tussen de EU en China blijven uitgaan, omdat we hier te maken hebben met een buitengewoon belangrijke handelspartner en een opkomende macht op het wereldtoneel. Ik was geroerd en ben nog steeds onder de indruk van de enorme expertise in de Europese delegatie in Peking. De deelnemers keken werkelijk naar de algemene Europese belangen, maar hadden tegelijkertijd ook oog voor het algehele, materiële en immateriële welzijn van de Chinese bevolking. Dat versta ik onder wederzijdse betrekkingen met wederzijds oog voor elkaar.

IN THE CHAIR: MAIREAD McGUINNESS

Vice-President

Iuliu Winkler, *rapporteur for the opinion of the Committee on International Trade*. – Madam President, the Committee on International Trade also worked on the EU-China report, together with the Committee on Foreign Affairs, and my thanks for the excellent cooperation go to rapporteur Bas Belder and Foreign Affairs Committee colleagues.

The International Trade Committee appreciates the increasing role of China on the global stage. We call for responsible engagement on key issues such as WTO reform and climate change, to name but two. China has been very active lately in communicating new internal reforms and opening up various economic sectors. However, EU businesses in China do not report real progress on the ground. So China should complement its rhetoric with concrete measures to actually create the level playing field for European companies and investors, and especially for European SMEs.

To sum up my approach on EU-China trade relations, cooperation is needed rather than confrontation, but without compromises on any of the EU core interests.

Federica Mogherini, *Vice-President of the Commission / High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy*. – Madam President, I might take a few minutes more at the beginning but I promise I'll be brief in my concluding remarks. First of all, I would like to thank the rapporteur, Mr Belder, for a very balanced report which accurately reflects the state of EU-China relations and the key issues at stake. And thank you too, Mr Belder, for your work to find a broad consensus on such a strategic issue for Europe – one which in the past has been more divisive. This is a major achievement. I'm also glad to see that the report echoes the EU strategy for relations with China that we adopted two years ago and I am very satisfied with the work you've been doing with our delegation in Beijing and with all our teams working in China and with China.

The European Union and China are two of the great powers of the world of today and we don't always see eye to eye. On the contrary, we have some fundamental disagreements. They are very evident. But, as two global powers, we both understand that our cooperation is essential to address the main challenges we face. If we want to preserve the multi-lateral system and make it more effective, engagement with China is an absolute must. And I have to say I've seen, in the past six or seven months, very strong engagement from the Chinese side, and also from the European side, which I have been able to channel, working increasingly in the multilateral framework on global issues in general terms.

In recent years, China has become much more active on the global stage and China looks to the European Union as a partner on many issues where our interests converge. Our cooperation is already intense on most foreign policy matters: we're working together to preserve the nuclear deal with Iran; we both support the ongoing negotiations towards a reconciled and denuclearised Korean peninsula; we both want to see peace in Afghanistan and we are both actively supporting the Afghan Government's efforts to bring forward the peace process.

As you can tell from these examples, China sees the European Union now not just as a huge market and an investor, not just an economic player – the traditional view – but also increasingly as a global political player and a global security provider. Our security cooperation is getting stronger in various parts of the world. For instance, we cooperate on the ground in Mali and in Somalia, where we are both present with our security personnel. We work together in various parts of the world global issues, particularly in the UN framework.

This summer, at the EU-China summit, we agreed a very substantial and ambitious statement on climate change, for instance. We have agreed to step up our cooperation to reduce emissions and implement the Paris Agreement. But even when our starting point is not the same, there is still room for working together and building win-win solutions.

Take investment in Africa as an example. As you know, whenever we Europeans bring new investment to Africa we always bear in mind the Sustainable Development Goals. We want European investment to create quality jobs, to increase peace, stability and good governance in human rights, and to focus in particular on opportunities for women and youth. Everybody knows that China is already a major player in Africa. Our approach is not the same, but if we want to promote sustainable development and sustainable security in Africa, engagement with China is key to achieving results on the ground. Even if we come from different starting points we can explore the possibilities for trilateral cooperation among Europe, China and Africa and find common fields of work that are beneficial for all.

Another good example is the 'One Belt, One Road' initiative. I believe we must not be afraid to engage with China, creating synergies between their initiative and our projects on connectivity. We believe that big infrastructure projects should, first of all, create opportunities and jobs in all the countries along the New Silk Road, and that these projects should be about sustainable development for local communities and not about crafting new spheres of influence. Only if we engage together with China can we make our interests, our goals, our vision and our connectivity converge.

Both the European Union and China are part of the world's economic G3, together with the USA. The choice ahead of us is straightforward. We could choose a conflictual approach, going for trade wars that would hurt everyone, or we can work together with China to make the global economic system more just and fair. We have a number of disagreements with China when it comes to trade – and I believe you have had the chance to discuss them at length, not only with me but also with Commissioner Malmström – ranging from the issue of over-capacity to intellectual property. Our choice is clear. We want to deal with these issues within the framework of a rules-based international system. We want our trade with China to be based on reciprocity and to be free and fair. This is the only way to achieve a solution that benefits both Europe and China, instead of going for a lose-lose trade conflict.

Definitely we should go for the win-win solution, avoiding any scenario of a lose-lose confrontation. I believe we share the same approach here with China now on the need to find, or to build, cooperative win-win solutions and approaches, rather than entering on, or fuelling, the conflictual trends we are seeing. Dialogue and engagement are the best way forward for us, not just on trade but on all issues, when we disagree with China. I could mention – as you yourself – the situation in the South China Sea, or restrictions to freedom of expression in Hong Kong, and we regret that the dialogue with Taiwan has been frozen for the past three years.

Of course, the most outstanding disagreement we have with China concerns the human rights situation in China as underlined in your report. During the last EU-China human rights dialogue we spoke up against the recent restrictions on freedom of religion, on minorities' rights and on freedom of association and expression. We raised our position against the death penalty, as we always do with all countries that still have that penalty, and we discussed the impartiality of the justice system. We also focused on the situation in Xinjiang, especially the expansion of political re-education camps, and we discussed the detention of human rights defenders, including particular cases. We know that the Chinese Government does not share all our principles and values and they know that we are in different places in some issues.

It is also very clear that we will not sacrifice our values in the name of 'real politics': we are always very clear on that. On the contrary, we will continue to engage with China precisely to advance our values and our interests, because Europe and China recognise and understand each other's importance in shaping a more cooperative global order. I would say that this, in a nutshell, describes the state of play of our relations with China today. We recognise each other as fundamental key players on the global stage of today's world. We know that, at this moment in world history, cooperation and engagement are simply the smartest choice and that, on some global and also some regional issues, if the European Union and China work together, this makes the difference in the world.

Your report, Mr Belder, rightly points out that China is a complex partner, and our engagement takes different forms on different issues, but we should not be afraid of a more proactive and a more confident China. The Chinese look at Europe as a global power, and our dialogue can help the world to move beyond the current chaos towards a better global order. It is a dialogue based on clarity, on respect, and on our interests and values, and it can be one that benefits both Europe and China, as well as the rest of the world.

I am glad this is also the spirit of your report, Mr Belder, and I'm glad that you built such consensus on what is a crucial issue for the present and the future of our continent.

Stefan Eck, *Verfasser der Stellungnahme des mitberatenden Ausschusses für Umweltfragen, öffentliche Gesundheit und Lebensmittelsicherheit*. – Frau Präsidentin, Hohe Vertreterin Mogherini, meine Damen und Herren! Ich bin davon überzeugt, dass eine strategische Partnerschaft mit China notwendig, ja geradezu die Voraussetzung dafür ist, dass wir die Ziele des Pariser Klimaschutzübereinkommens erreichen, nachdem Präsident Trump das Abkommen aus Dummheit und reinem Profitdenken aufgekündigt hat.

China und Europa müssen jetzt noch mehr zusammenarbeiten, um die klimaschädlichen Treibhausgasemissionen einzudämmen, aber auch, um den internationalen Handel und die internationale Forschung zu stimulieren. Es gibt auch eine gemeinsame Verantwortung bei der Umsetzung der Agenda 2030 für nachhaltige Entwicklung und der Erhaltung der natürlichen Ressourcen. Dass China dieser Verantwortung gerecht wird, zeigt das Konzept der ökologischen Zivilisation, das kürzlich vom nationalen Volkskongress angenommen wurde.

Ich gehe davon aus, dass sich Europa und China trotz aller Unterschiede in Bezug auf die politischen Systeme gemeinsam auf den Weg machen, um die großen Probleme auf unserem Planeten anzugehen. Europa wird von China profitieren und China von Europa. China ist vielleicht ein roter Drache, aber ein friedlicher. Es ist sicherlich nicht die sogenannte gelbe Gefahr. Und Präsident Xi Jinping dürfte auch zuverlässiger sein als der infantile Klimaleugner Trump.

Julia Pitera, w imieniu grupy PPE. – Pani Przewodnicząca! Chiny są drugim co do wielkości partnerem handlowym Unii Europejskiej, a Unia jest największym partnerem handlowym Chin. Ambitna inicjatywa „Jeden pas i jeden szlak” wymaga współpracy przy założeniu, że Chiny będą tworzyć otwartą platformę stosującą się do zasad rynkowych, norm unijnych i międzynarodowych. Ważne jest też, by współpraca państw Europy Środkowo-Wschodniej z Chinami w ramach formatu „16+1” była przyjazna i nie wpływała negatywnie na spójność Unii.

W kontekście budowania relacji Unia Europejska–Chiny niepokój budzi tegoroczna decyzja Ogólnochińskiego Zgromadzenia Przedstawicieli Ludowych. Zniesienie konstytucyjnej dwukadencyjności przewodniczącego Chińskiej Republiki Ludowej zacementowało jego władzę i zwiększyło kontrolę organów partii nad aparatem państwowym, odwróciło proces przemian strukturalnych i może mieć negatywny wpływ na stan praw człowieka i praworządności.

Jo Leinen, im Namen der S&D-Fraktion. – Frau Präsidentin! Frau Mogherini, das ist der zweite Bericht des Parlaments über EU-China-Beziehungen. Das zeigt, dass wir diesem Thema größere Bedeutung beimessen, und ich möchte mich bedanken bei Herrn Belder und den anderen Schattenberichterstatlern. In der Tat haben wir 27 Kompromisse erzielt, und es gibt ja auch keine Änderungsanträge im Plenum. Also, dieses Haus hat weitgehende Einigkeit, wie wir China sehen und wie wir unsere Beziehung zu China auch weiterentwickeln.

Wir haben eine strategische Partnerschaft mit China, und man muss natürlich definieren, was das heißt. Sind das nur Worte oder hat das einen praktischen Nutzen? Und die EU muss sich fragen: Was sind die Felder, in denen wir diese Strategie mit China auch exerzieren können? Das ist ja hier schon gesagt worden: Beim Klimaschutz geht es sehr gut, bei gewissen Friedensinitiativen geht es auch recht gut voran.

China hat eine Reihe von Initiativen gestartet, wo die EU eher hinterherläuft. Frau Mogherini, Sie haben die Seidenstraße genannt oder das gigantische Investitionsprogramm in Afrika. Da haben wir noch nicht so richtig eine Antwort. Da würde ich Sie auch fragen, wie wir damit umgehen. Wir beklagen bei der Seidenstraße, dass es ein einseitiges chinesisches Projekt ist. Wie kommen wir da als Europa hin? Und bei Afrika las ich in der *Global Times*, der englischen Ausgabe der offiziellen chinesischen Zeitung, dass die Europäer die Erziehung und die Ausbildung der Afrikaner machen und China die Infrastrukturprojekte macht. Also so eine Arbeitsteilung möchten wir dann auch nicht. Und wir müssen China auf internationale Standards, auch auf die Ziele für eine nachhaltige Entwicklung verpflichten, die sie ja auch unterschrieben haben. Und da wäre die Frage, ob wir da Dialoge haben und ob es Signale gibt, dass China da mitmacht. Nun, die Wirtschaft ist nach wie vor das Herzstück unserer Zusammenarbeit. In der Tat müssen wir uns auch schützen, wo notwendig, weil es unfaire Bedingungen gibt.

Ich will noch Internet und Innovation nennen. Wir sehen da allerhand Diskriminierungen. Das können wir auch nicht akzeptieren, da muss man eine harte Sprache sprechen. Zu guter Letzt: Der 19. Parteitag hat ein Modell entwickelt, das in Konkurrenz steht zu unserem liberalen Demokratiemodell. Und die Demokratien müssen sich wirklich wappnen gegen diesen Exportartikel autoritärer Strukturen aus China.

Mirosław Piotrowski, w imieniu grupy ECR. – Pani Przewodnicząca! Dobrze, że w projekcie rezolucji w sprawie stosunków między Unią a Chinami zwraca się uwagę na prześladowania chrześcijan w tym kraju. W ustępie R bowiem mowa jest o restrykcjach w stosunku do działalności religijnej i grup religijnych, które są narażone na coraz większe represje w Chinach, a chrześcijanie zarówno w kościołach podziemnych, jak i zatwierdzonych przez państwo są celem ataków polegających na prześladowaniu. To niestety prawda ujęta w ogólnie dyplomatyczne słowa.

Jeśli przyjrzymy się wielu innym ustępom naszej rezolucji – a jest ich 92 – to zauważymy, jak często rozpoczynają się one od podkreślenia kompleksowego partnerstwa strategicznego UE–Chiny (choćby ustępy 1 i 2) i że Chiny są drugim co do wielkości partnerem handlowym UE, a UE jest największym partnerem handlowym Chin. A jeśli tak, to znaczy, że możemy realnie wpłynąć nie tylko poprzez zapisy w rezolucji, pani Mogherini, na chińskiego partnera, aby w ogóle zaprzestał haniebnego prześladowania chrześcijan.

Ilhan Kyuchyuk, on behalf of the ALDE Group. – Madam President, I would like to thank Mr Belder for his comprehensive report. Undoubtedly China is one of the most important and valuable strategic partners of the EU. I warmly welcome the good progress which has been made by deepening the EU-China Comprehensive Strategic Partnership. I believe that the strengthening of this partnership will create many opportunities, and will have a significant global impact when it comes to addressing global challenges, common security threats, climate change, global economic growth and the promotion of multilateralism.

On the other hand, the EU has pledged that human rights, democracy and the rule of law are at the centre of its relations with all third countries, including strategic partners like China. Unfortunately, China continues to have a bad human rights record. The authorities must stop their repression of human rights defenders, activists, ethnic and religious minorities. I strongly believe that strict restrictions on Muslim and Christian practices, including a complete ban of ethnic language and culture in the case of the Uighur language and minority, do not fit with China's ambitions for leadership in a democratic and liberal world order and have been a real obstacle in our growing partnership.

Reinhard Bütikofer, *on behalf of the Verts/ALE Group*. – Madam President, I am disappointed by what Ms Mogherini said. The language that the report speaks is completely different from the language you spoke, Ms Mogherini. You are sweet-talking China. You say there is a confident China. I see an overbearing China. You say the Taiwan dialogue has been frozen. I see the efforts from the Chinese side to strangle Taiwan. You say China does not share all our principles. In reality, China rejects completely all of our sacred principles.

You say we share the same approach and China is not fuelling conflictual trends. I see China fuelling so many conflictual trends. I do not know which China you are talking about. I think we should be speaking clearly and it would be nice to do so by starting to demand from China that they start pursuing a 'One EU' policy.

Helmut Scholz, *im Namen der GUE/NGL-Fraktion*. – Frau Präsidentin, Frau Mogherini! Vor knapp 47 Jahren staunte die Welt, als nach Jahren ohne Beziehungen und Kommunikation Richard Nixon plötzlich nach Peking reiste. Die USA wollten China als Partner für den Kampf gegen Russland. Dafür war man bereit, wirtschaftliche Zugeständnisse zu machen. Nichts von dieser Konstellation hat heute Bestand. Wenn China prosperiert und gewichtig auf alle weltwirtschaftlichen Prozesse Einfluss hat, ist dies nach der gesellschaftlichen Katastrophe der Kulturrevolution vor allem der selbstbestimmte Weg, seiner fast ein Fünftel der Weltbevölkerung umfassenden Bevölkerung sozialen und wirtschaftlichen Fortschritt zu garantieren. Das aber hat Auswirkungen auf die gesamte Welt – für Wirtschaft, Umwelt, Frieden, Ressourcenverbrauch, internationales Zusammenleben und demokratische Verfasstheit nach innen und nach außen – und erfordert auch politische Positionen aller anderen Partner.

Vieles an den Entwicklungen in China, an der Unteilbarkeit von politischen und sozialen Menschenrechten, an den persönlichen Freiheiten bedarf der berechtigten Kritik und des offenen Dialogs zur Lösung von Widersprüchen. Für die Europäische Union – und das habe ich Ihren Worten entnommen, Frau Mogherini – muss entscheidend bleiben, an dem bisherigen Ansatz festzuhalten, mit China partnerschaftlich an regelbasierten Lösungen für die gemeinsamen Herausforderungen zu arbeiten. Daran wird mittel- und langfristig kein Weg vorbeiführen, auch wenn kurzfristige Meinungsverschiedenheiten bestehen. Die EU sollte nicht der Versuchung erliegen, zum Beispiel in der Handelsfrage Tauschgeschäfte zulasten Dritter einzugehen. Das widerspricht zutiefst den Interessen der Bürgerinnen und Bürger.

Jean-Luc Schaffhauser, *au nom du groupe ENF*. – Madame la Présidente, je vais faire un peu de pédagogie.

Pourquoi est-ce que je parle toujours de la charte de La Havane? Parce que mes collègues ne le savent peut-être pas, mais elle est antérieure au GATT (Accord général sur les tarifs douaniers et le commerce) et à l'OMC (Organisation mondiale du commerce). La charte de La Havane, c'était la première régulation des commerces après la guerre, en 1948, 53 pays s'entendent.

Les faits: les États-Unis ont 375 milliards de déficit par rapport à la Chine, ils veulent le ramener à 200. L'Europe en a 170 depuis dix ans, près de 1 500 milliards. Pourquoi faut-il réguler les échanges? Parce que cela signifie perte de savoir-faire, chômage, délocalisation et perte de souveraineté.

Au sujet de l'OMC, la Chine n'aurait pas dû en devenir membre, mais Paulson, président de Goldman Sachs à l'époque, avait négocié en contrepartie de l'achat de bons, émis justement par Goldman Sachs. Elle n'applique pas la réciprocité, elle n'a pas levé les droits de douane, treize en moyenne: trois pour l'Europe, treize pour l'Europe, trois dans l'autre sens. Elle a plus de 50 domaines réservés, nous n'en avons pas. Elle refuse l'accès aux marchés publics, nous pas.

Donc, retrouvons un équilibre, cela est nécessaire pour le commerce mondial.

Cristian Dan Preda (PPE). – Madame la Présidente, je souhaite tout d'abord saluer le fait que le rapport dont on discute aujourd'hui n'hésite pas à critiquer la situation désolante des droits de l'homme que l'on observe en Chine depuis des années. En effet, depuis notre dernier rapport il y a trois ans, on constate de graves violations des droits de l'homme et des libertés fondamentales. Je veux surtout attirer l'attention sur la répression massive de la religion et de la culture locales dans les régions où vivent les minorités. Les autorités chinoises continuent à empêcher les Tibétains d'exercer leurs droits fondamentaux et on ne peut même pas dire combien d'emprisonnements pour des opinions dissidentes ont eu lieu ces dernières années.

Pour ce qui est de la situation à Xinjiang, le dernier rapport montre que jusqu'à un million de Ouïgours seraient détenus dans des camps d'internement. Dans ce contexte, je crois qu'il faut envoyer un message clair à la Chine: l'approfondissement du partenariat stratégique dépendra aussi des résultats concrets dans le domaine des droits de l'homme.

Je veux vous rappeler combien il est important de nous exprimer d'une seule voix sur la scène internationale concernant la Chine, afin d'éviter de se retrouver dans une situation comme celle de la réunion du Conseil des droits de l'homme des Nations unies qui s'est tenue à Genève, en juin 2017.

Ana Gomes (S&D). – Senhora Presidente, a União Europeia tem um interesse estratégico nas relações com a China e para isso tem que dialogar com Pequim em todos os azimutes, da segurança global à reciprocidade nas relações comerciais, dos acordos sobre o clima às políticas de desenvolvimento sustentável, proteção de dados, cibersegurança, drogas sintéticas e outras formas de criminalidade organizada que vêm da China ou passam pela China.

Uma relação estratégica que ainda é mais crucial quando os Estados Unidos, de Trump, são um fator de perigoso questionamento do multilateralismo e de desestabilização internacional. Mas esta relação estratégica tem que procurar construir sinergias, nas quais não esperamos que a China atue em consistência com as suas obrigações desde logo como membro do permanente do Conselho de Segurança, membro da OMC e na base dos acordos com a União. E para isso nós, União Europeia, não podemos eximir-nos, de maneira nenhuma, de falarmos nos direitos humanos, de fazer ver a Pequim que é um tiro no pé, contraproducente, é inaceitável a repressão interna dos ativistas de direitos humanos, sindicalistas, às minorias uigur, tibetanas, cristãs, falun gong, o que seja.

A credibilidade da potência global que é a China depende, mede-se, pela sua influência ou pelos receios que inspira, desde logo na sua própria região, portanto na península coreana, Taiwan e nos mares do Sul e que se projeta globalmente. Mas, para termos esta relação *win*, como diz a Sr.ª Mogherini, nós temos que saber quais são os nossos interesses estratégicos como União Europeia, temos de saber afirmar a nossa autonomia estratégica. Ora, ela não se acautelou quando estes últimos anos de políticas neoliberais levaram várias empresas e setores críticos da própria União Europeia e dos Estados-Membros a ficarem controladas pelo Partido Comunista Chinês.

Nos últimos dez anos a China investiu em ativos na Europa um valor superior a 318 mil milhões de dólares e controla hoje infraestruturas críticas, portos, redes de energia, telecomunicações, até empresas tecnológicas de defesa e de segurança, na Grécia, no meu país, Portugal, e noutros Estados-Membros.

Portanto, enquanto, de facto, não assumimos que isto tem que parar e a Comissão acordou, acordou tarde, mas acordou, o que vejo é que os Estados-Membros ainda não acordaram e há muitos que continuam a viver numa ilusão mercantilista relativamente à China.

László Tórkés (PPE). – Elnök Asszony! A 2018 júliusi EU–Kína csúcstalálkozó a kétoldalú stratégiai partnerséget szorgalmazta. A tizenhat plusz egy együttműködés tagjaként Magyarország szintén a közös értékeken és érdekeken alapuló partnerséget támogatja. Mindazáltal viszonyaink kedvező alakulása mellett sem kerülhető meg a demokrácia és a jogállamiság, a politikai és az emberi jogok biztosításának kérdése.

Ezen a téren az utóbbi öt évben Kínában folyamatos visszaesés tapasztalható. Az európai demokrácia nem alkudhat meg a kommunista diktatúrával. Továbbra is ki kell állnunk a Hszincsiang tartománybeli muszlim ujjurok mellett, akiket milliószámra politikai tudati átnevelésnek vet alá és szülőföldjükről deportál az ateista kínai rezsim. Ilham Tohti ujjur egyetemi tanárt éppen négy esztendeje ítélték életfogytiglani börtönre. A tibeti nép brutális jogfosztását sem nézhetjük tétlenül. A fölötté kívánatos kínai partnerségnek elengedhetetlen feltétele az emberi méltóság, az emberi és a közösségi jogok tiszteletben tartása.

Boris Zala (S&D). – Madam President, I think three steps are necessary. Firstly, China should be pulled into the complete system of international order, especially at a time when the Trump Administration is going to destroy it. Secondly, a structure of EU strategic interests should be created, especially in the areas of technology, trade, financial services and militarily sensitive issues. In this context, we need a clear strategy on how to support European values and the European political model. Thirdly, cooperation should be enhanced with China, especially in Africa, in the areas of investment, infrastructure projects, peacekeeping and conflict resolutions, but based on our social and environmental standards. This report is a welcome step towards those three strategic intentions of the European Union.

Francisco José Millán Mon (PPE). – Señora presidenta, el ascenso de China en el mundo es uno de los acontecimientos más importantes de los últimos treinta años. Ha cambiado el escenario mundial. Los europeos tenemos que mantener una relación constructiva con China, y eso no significa abdicar de nuestros valores ni de nuestros intereses, ni ocultar nuestras diferencias.

La colaboración de China, obviamente, es muy relevante para afrontar con éxito los retos globales, por ejemplo, el cambio climático. Sobre esa posibilidad de acuerdos bilaterales para solucionar problemas en África o en países africanos, esos acuerdos triangulares que usted mencionó, señora Mogherini, yo soy un tanto escéptico. Pero, en fin, estamos en un mundo en el que las relaciones económicas y comerciales se han globalizado, y esa apertura económica y el impulso del comercio han permitido el gran desarrollo económico y social de China; pero también nosotros somos una gran potencia exportadora, y muchos puestos de trabajo en Europa —siempre lo digo— dependen de nuestra capacidad de penetración comercial, incluso en el espacio chino. Por eso debiéramos intentar llegar a soluciones en nuestras discrepancias comerciales, al tiempo que evitamos los dumpings.

Y destaco —y termino— la necesidad de concluir el acuerdo bilateral de inversiones. Me parece imprescindible para buscar ese terreno de juego equilibrado para las inversiones recíprocas, y espero que el impulso dado por la cumbre reciente del 16 de julio permita una pronta conclusión.

Eduard Kukan (PPE). – Thank you, Madam President. My appreciation goes to Mr Belder for his competent engagement on this file. We need to fully acknowledge the role that China plays currently on the global scene. We could build a strategic partnership with that country only if we are united in our policy towards it. We can further develop our trade relations, work on issues such as climate change, and also talk seriously about security issues. I am sure that we can benefit from such relations, but we cannot afford to be divided by a particular interest.

We need to be realistic about relations with China. China is already inside the EU. Its soft power has impact on many countries in the EU in our close neighbourhood. We should be cautious, especially when it comes to its growing acquisition of critical technologies, investments and political influence in Europe. Finally, I would like to stress the importance of relations with Taiwan. We have a responsibility to call for peace and stability in cross-trade relations. Therefore, it is important to support all initiatives to resume the official dialogue between Beijing and Taipei. Thank you very much.

Tunne Kelam (PPE). – Madam President, thanks to Mr Belder, our approach to China is clear, critical and broad-based, but in general our relations with third countries must proceed from the balance between political and economic interests, on the one hand, and human rights, on the other hand. I am a bit worried that individual EU countries are conducting very different policies, often avoiding sensitive political and humanitarian issues. As a result, the EU's fragmented approach to China risks giving the appearance of EU complacency regarding human rights there.

Second, we need to support actively the continuation of stability and peaceful relations between China and its neighbours, especially Taiwan. Therefore, we urge Beijing to refrain from taking any unilateral action to change the existing status quo and to stop military provocations in the Taiwan Strait.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – Gerb. Pirmininke, pirmiausia dėkoju kolegai Bas Belder už pranešimą.

Nors OBOR strategiją Kinija pristato kaip ekonominio bendradarbiavimo strategiją, ji gimė Kinijos nacionalinio saugumo ir gynybos žinybose. OBOR – ekonominės ekspansijos strategija, kurios tikslas – Kinijos dominavimas pasaulyje, nauja pasaulio tvarka, JAV ekonominės galios ir įtakos pasaulyje mažinimas. Negana to, siekiama supriešinti Europos Sąjungą ir JAV.

Kad kinai nejuokauja, matyti iš Graikijos pavyzdžio: Pirėjo jūrų uostas – jau kinų valstybinės kompanijos rankose. Turime ir daugiau pavyzdžių: Portugalijos elektros energijos gamyba ir perdavimas – taip pat kinų rankose. Formato „16+1“ taikynys – Rytų ir Vidurio Europos valstybės – Europos Sąjungos narės.

Kinija virsta Europos Sąjungos vidaus jėga, sustabdykime tai. Kinija – ir gerbtina ir laukiama partnerė, bet abipusiškumas ir taisyklių laikymasis yra būtini sėkmingai partnerystei.

Federica Mogherini, Vice-President of the Commission / High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy. – Madam President, I promise to be brief. I will do so also because I want to stress once again what I said in the beginning – my full appreciation for an excellent, very balanced report which, as I said, reflects perfectly well the state of play, the strategy and the policy we have with China, regardless of some interpretations of something I did or did not say in this Chamber.

It is obviously a complex partnership, a complex relationship, where neither of the two sides hides, or intends to hide, the differences and the disagreements – even the profound disagreements – we have. We have two completely different institutional and political systems, based on two completely different sets of priorities and values. That is clear, but it is not a mystery either for us or for the Chinese.

The point is that in the current geopolitical context of today, we are finding out more and more that on some issues that are of strategic relevance and priority for us, the European Union, autonomously determined, and for China, we have convergent views on some issues or possibly a convergence of interests that we can explore together, obviously in a very realistic way.

We know very well how China approaches the rest of the world and the region. We are not shy in pointing out not only the differences, but also the problems when we see them, starting with the regional ones, from the South China Sea to others, but we also see the potential for cooperation in some other areas. Let me tell you, for instance, that the work that we do with China on Afghanistan has an added value that is real. The same goes for the work we are trying to do with North Korea. Obviously we have different viewpoints, but there is common ground and a common interest in trying to move forward a policy that is compatible.

Let me stress two things that were raised here, namely our approach to two issues that are top priorities in China's strategy and policy and where I see, finally – I think Ana Gomes was saying – an awakening on the Commission's side and hopefully for the Member States as well.

One is the work we are doing with Africa on economic, infrastructure, energy and digital issues – on the non-traditional fields of EU-Africa cooperation. I think you will hear a bit about this from President Juncker tomorrow in the State of the Union speech. I will present, together with other colleagues in the Commission, the package we have adopted today in the College and about which President Juncker will speak tomorrow regarding our sustainable economic partnership with Africa. We are not doing it for China, but I think this response mirrors well the need we have to find potentially common ground or balancing ground when it comes to economic development in Africa.

The same goes for connectivity. I do not know if I can announce this, but I think that I can. Next week we will present a communication in the Commission on connectivity between Europe and Asia, based on our European approach, where we will see very clearly the differences we have, and I mentioned some of them. One is to avoid investments playing into the hands of a few, or one, but ensure that they benefit the people and the communities of the countries concerned – this is especially important for Central Asia, but also for Europe – and that they respond to certain standards that are ours and not Chinese standards.

So clearly there are differences, but there is also a convergence of interests in improving the connectivity between Asia and Europe. Coming from different points of view, we can on certain issues find common ground for work. I think this is exactly the spirit of the report, which highlights the differences – clearly, with no mystery and in a very candid manner – but also the potential areas for cooperation. That is why I would really like to thank the rapporteur for the excellent work done.

Bas Belder, Rapporteur. – Mevrouw de voorzitter, mevrouw de hoge vertegenwoordiger, hartelijk dank voor uw waardevolle woorden voor dit verslag. Dit is het resultaat van samenwerking met de collega's – in de eerste plaats de schaduwrapporteurs – maar ook allen hier die het woord hebben gevoerd. Die betrokkenheid stel ik buitengewoon op prijs. Zij was een steun in de rug voor mij als rapporteur en ik wil er ook verder aan werken, want het werk met China gaat gewoon door. Ik blijf dus rustig verder lezen en hoop in dit laatste mandaatsjaar zeker nog een keer naar Peking af te reizen.

Tot slot wil ik ook mijn grote waardering uitspreken voor mijn politiek medewerker Walter van Luik, hier links van mij. Hij was mijn rechterhand, die buitengewoon accuraat meelast, meedacht en ook de contacten met de collega's onderhield. Want, laten we eerlijk zijn, zonder een prima staf voel je je toch gauw "onhand". Ik was niet "onhand". Ik had namelijk zelfs twee handen die me hielpen.

Nogmaals hartelijk dank, collega's. Het was me een genoegen. Ik denk hierbij ook aan de vergadering met de schaduwrapporteurs. U hebt mijn geest gescherpt. Wat wil je meer als lid van het Europees Parlement? Ook tegen het thuisfront kan ik zeggen: in het Europees Parlement wordt gewerkt en nagedacht. Kortom, de verkiezingen van 2019 zijn erg belangrijk voor de lidstaten en voor het hele politieke proces waarin de Europese Unie zich bevindt.

Ik kom uit een kritisch milieu wat Europa betreft, maar wil één ding onderstrepen: bij de expertise en hulp die ik heb ontvangen van de Europese delegatie zie je wat de meerwaarde is van een uitstekend functionerende, competente Europese ambassade in een grootmacht als China. Ik wilde dat allang onderstrepen en doe het bij dezen. Hartelijk dank!

President. – The debate is closed.

The vote will take place on Wednesday, 12 September 2018.

Written statements (Rule 162)

Fabio Massimo Castaldo (EFDD), per iscritto. – L'officina mondiale del futuro: è quella che l'Africa sta diventando «grazie» agli investimenti del dragone cinese. In dieci anni, le case di fango e paglia di Mlingotini e molti piccoli villaggi di pescatori lungo la costa nord della Tanzania saranno rasi al suolo per fare spazio a un mega porto cinese da 10 miliardi di dollari. Con i suoi investimenti la Cina non sta cambiando solo il volto dell'Africa ma quello del mondo, senza chiedere condizioni politiche ma solo economiche. Non c'è dubbio: l'ex Impero di mezzo è un *global player* con il quale dobbiamo interloquire, a maggior ragione ora che Trump ha annunciato dazi per altri 267 miliardi di dollari sull'import cinese. Gli interessi commerciali però non devono offuscare i diritti umani, la repressione indiscriminata di giornalisti, minoranze e l'utilizzo della pena di morte. Ringrazio il relatore per aver espresso così chiaramente l'appello a una posizione europea chiara su questi temi. L'Europa deve parlare con una sola voce e far leva sul suo potere negoziale e difendere i principi democratici dall'influenza cinese.

Danuta Jazłowiecka (PPE), na piśmie. – Szanowni Państwo! Współpraca z Chinami to zarówno szansa, jak i wyzwanie dla UE. Przede wszystkim kraj ten jest drugim co do wielkości partnerem handlowym Unii. Widoczny jest stały wzrost obrotów handlowych między obydwojma partnerami, ale coraz wyraźniej bilans wymiany towarowej jest wypaczony na korzyść Chin. Istnieje jednak wiele obszarów, w których współdziałanie mogłoby przynieść obustronne korzyści. Pekin poprzez swoją obecność w Afryce, Afganistanie czy Pakistanie, mógłby pomóc ustabilizować te obszary i ograniczyć migrację do Europy. Również w obliczu coraz bardziej izolacjonistycznej polityki Waszyngtonu, współpraca unijno-chińska mogłaby przyczynić się do wypracowania rozwiązań globalnych problemów, np. klimatycznych. Istnieje jednak wiele obszarów, gdzie ta współpraca nie jest już taka bezproblemowa. Od 2008 r. Chiny nabyły w Europie aktywność wartości przekraczającej 300 mld euro, co pokazuje skalę ich obecności w Unii. Od 2016 r. państwo to jest w Unii inwestorem w ujęciu netto, ale aż 68% chińskich inwestycji w Europie było przeprowadzanych przez przedsiębiorstwa państwowe, które kierują się przede wszystkim wytycznymi politycznymi. Chiński rynek zamówień publicznych w dalszym ciągu jest zamknięty dla europejskich dostawców. Zgadzam się więc ze sprawozdawcą, że Komisja powinna podjąć działania na rzecz opracowania, we współpracy z państwami członkowskimi i Parlamentem Europejskim, wspólnej strategii gospodarczej w stosunku do tego państwa.

21. Kontrola peněžní hotovosti vstupující do Unie nebo ji opouštějící (rozprava)

President. – The next item is the debate on the report by Mady Delvaux and Juan Fernando López Aguilar, on behalf of the Committee on Economic and Monetary Affairs and the Committee on Civil Liberties, Justice and Home Affairs, on controls on cash entering or leaving the Union (COM(2016)0825 – C8-0001/2017 – 2016/0413(COD)) (A8-0394/2017).

Mady Delvaux, Rapporteuse. – Madame la Présidente, je voudrais d'abord remercier mon corapporteur Juan Fernando Lopez Aguilar ainsi que les rapporteurs fictifs pour la bonne coopération entre les commissions ECON (affaires économiques et monétaires) et LIBE (libertés civiles, justice et affaires intérieures), qui nous a permis d'arriver en trilogue à un texte dont je suis assez contente, parce qu'il établit un bon équilibre entre, d'une part, l'efficacité des moyens d'action des autorités nationales et, d'autre part, la protection de la vie privée des citoyens.

Le règlement sur les contrôles d'argent liquide entrant dans l'Union ou sortant de l'Union contribue à renforcer la lutte contre le blanchiment d'argent et le financement du terrorisme en donnant aux autorités compétentes des États membres, les douanes, les instruments dont elles ont besoin pour accomplir leur mission à la frontière extérieure de l'Union.

Il établit un système de contrôle applicable aux personnes qui entrent dans l'Union ou en sortent en transportant de l'argent liquide d'un montant égal ou supérieur à 10 000 euros, ou d'un montant équivalent en d'autres monnaies. La définition de l'argent liquide comprend évidemment les espèces, mais aussi l'or ou encore certains types de cartes pré-payées anonymes qui ne sont liées à aucun compte bancaire.

Un rôle essentiel revient aux douanes, bien sûr, mais aussi aux cellules de renseignement financier des différents États membres, qui reçoivent et traitent les informations provenant de diverses sources et sont donc bien placées pour déterminer s'il y a lieu d'effectuer une enquête plus approfondie sur cet argent. Voilà pourquoi il faut que les systèmes d'informations nationaux soient interconnectés et que les informations soient rapidement mises à disposition des autorités.

Le Parlement européen a aussi demandé à la Commission d'examiner s'il est opportun de créer une cellule de renseignement financier au niveau de l'Union européenne. Il ne s'agit pas de jeter un quelconque soupçon sur des personnes qui agissent de bonne foi, mais il n'est pas acceptable qu'au sein de l'Union européenne, nous ne disposions pas d'informations suffisantes sur les sommes qui passent clandestinement nos frontières parce que ces informations sont dispersées entre les États membres et que les criminels comptent précisément sur une non-coopération entre les autorités des États membres.

Le règlement prévoit qu'une personne portant une somme égale ou supérieure à 10 000 euros fasse une déclaration qui renseigne sur le destinataire, la provenance économique et l'usage prévu de cet argent, et les autorités compétentes auront la possibilité de retenir l'argent à titre temporaire – sous certaines conditions, évidemment: quand l'obligation de déclarer n'a pas été respectée et quand il existe des indices d'activité criminelle.

Cette période de retenue temporaire doit être limitée au temps nécessaire pour décider si des enquêtes supplémentaires sont de mise, et évidemment une somme minimale devrait rester à disposition du porteur pour lui permettre de subvenir à ses besoins. En tout état de cause, les autorités sont tenues de fournir une explication et de décrire les raisons ayant donné lieu à la saisie temporaire.

Ce sont les États membres qui fixent les sanctions pour non-exécution de l'obligation de déclaration – elles doivent être proportionnées et efficaces – et le Parlement européen lance un appel aux États membres pour faire converger au maximum les sanctions appliquées au niveau national, pour éviter que les criminels choisissent l'État membre d'entrée ou de sortie dans lequel les sanctions sont les plus légères.

Enfin, en dernier lieu, je voudrais encore mentionner que des campagnes d'information régulières devraient avoir lieu pour remédier à la situation actuelle, où beaucoup de personnes ne savent pas qu'elles sont obligées de déclarer leur argent liquide au-delà d'un certain montant.

Juan Fernando López Aguilar, ponente. – Señora presidenta, comisario Moscovici, a esta avanzada ahora de la noche y hasta seguramente pasada la medianoche, este Parlamento, por fin, debate actos legislativos —legislación europea—, después de haber dedicado unas horas a debatir sobre relaciones estratégicas con países terceros sobre los que no tenemos competencia legislativa, ahora discutimos de legislación europea, y no menor, ciertamente.

En primer lugar, un Reglamento —una norma directamente vinculante— de control de dinero efectivo en las fronteras, que se enmarca dentro del conjunto de iniciativas que adoptó la Comisión Europea para responder a la emergencia de seguridad antiterrorista que tuvo lugar, sobre todo, a lo largo del año 2016, después de los terribles atentados terroristas que recorrieron y devastaron Europa en el año 2015.

Se trata, efectivamente, de un Reglamento en el que hemos trabajado conjuntamente la señora Delvaux y yo mismo como ponente de la Comisión de Libertades Civiles, Justicia y Asuntos de Interior, y agradezco toda la cooperación a lo largo de este tiempo y también la voluntad de encuentro con el Consejo, que no se ha mostrado precisamente disponible para ningún compromiso legislativo con el Parlamento Europeo durante este mandato. Pero aquí ha sido posible, como en la Directiva sobre la lucha contra el blanqueo de capitales mediante el Derecho penal europeo, que debatiremos inmediatamente después.

Esta iniciativa intenta reforzar la capacidad de respuesta europea en el área del blanqueo de capitales, flujo de efectivos ilícitos y congelación y confiscación de activos. Y lo hace a través de un Reglamento que se enmarca en la lucha contra el fraude económico transnacional, el blanqueo de capitales y, particularmente, la financiación del terrorismo. Y el propósito es atender a un fundamento jurídico (el del artículo 114 del Tratado de Funcionamiento Europeo, en combinación con el artículo 33), que prevé el refuerzo de la cooperación aduanera entre Estados miembros y la Comisión en materia de control de dinero en efectivo.

Con un antecedente legislativo, 2005, un Reglamento que estableció en su momento el control de metálico —dinero en efectivo hasta una cantidad de 10 000 euros—, pero con claros defectos que ahora procedemos a su corrección.

En primer lugar, una cobertura incompleta de los movimientos de efectivo transfronterizos. Se trata de cumplimentar una declaración completa y que los delincuentes que remiten dinero en efectivo o recurren a modalidades de empleo sepan que esos efectivos van a estar mejor y más eficazmente controlados a partir de ahora.

En segundo lugar, las dificultades del intercambio de información entre autoridades de los Estados miembros, porque hasta ahora existía una obligación de poner a disposición de una unidad de inteligencia financiera de carácter estatal, pero a partir de ahora va a existir la obligación activa —no solamente la puesta a disposición— de transmitir esa información.

En tercer lugar, atender a la imposibilidad de que las autoridades competentes retuviesen temporalmente el efectivo que alcanzase el umbral fijado.

En cuarto lugar, la definición de efectivo, que incluya no solamente la cantidad de dinero líquido, sino también otras materias primas de liquidez elevada, como es el caso del oro; que se pueda transmitir, por tanto, igualmente información en entrada en frontera.

Y, en quinto lugar, responder a la gran disparidad de sanciones aplicadas por los Estados miembros, la heterogeneidad de los niveles de ejecución.

En este informe hemos intentado atender a todos estos elementos y, además, hemos intentado que la declaración de efectivo deba completarse independientemente de si los viajeros llevan el dinero en persona o si lo envían por cualquier otro medio de transporte, lo que se denomina *unaccompanied cash* (el efectivo no acompañado), con una declaración de revelación.

Las autoridades de los Estados miembros deben intercambiar toda la información cuando haya indicios de que este efectivo esté relacionado con alguna actividad delictiva que pueda afectar negativamente a los intereses financieros de la Unión Europea y debe transmitir esta información a la Comisión Europea. Las administraciones de aduanas tienen un papel preponderante en esta primera línea.

No hemos conseguido establecer una unidad europea de inteligencia financiera, pero sí una cláusula de revisión sólida que encarga a la Comisión que atienda esta demanda del Parlamento Europeo de la articulación de una unidad de inteligencia financiera europea.

Y, finalmente, el esfuerzo de la Comisión de Libertades Civiles, Justicia y Asuntos de Interior ha apuntado también a que esta legislación europea directamente vinculante para los Estados miembros e invocable por los ciudadanos en los tribunales, sea respetuosa con el Derecho europeo de protección de datos, porque tenemos un Reglamento General de Protección de Datos que debe ser coherente y debe inspirar, de acuerdo con la indicación del Supervisor Europeo de Protección de Datos, toda la legislación europea.

La ponemos en conexión con el expediente de Derecho penal europeo contra el blanqueo de capitales que debatiremos inmediatamente después. Estamos dando un paso adelante y solo puedo celebrar el ejercicio de cooperación parlamentaria y la disposición a llegar en este punto —al menos en este punto— a un entendimiento con el Consejo.

Pierre Moscovici, *membre de la Commission*. – Madame la Présidente, Mesdames et Messieurs les députés, je suis heureux d'être devant vous aujourd'hui pour échanger sur un sujet majeur, qui est celui de la lutte contre le financement du terrorisme.

La proposition de la Commission visant à renforcer les règles sur l'entrée et la sortie d'argent liquide aux frontières de l'Union européenne est l'un des dispositifs clés de notre stratégie de lutte contre le blanchiment d'argent et le financement du terrorisme, et je souhaite remercier chaleureusement les rapporteurs Mme Delvaux, M. López Aguilar pour leur travail, leur engagement, y compris leur passion sur ce dossier primordial.

Nous sommes confrontés à une inventivité toujours plus grande des réseaux terroristes, et il était urgent de mettre à jour nos règles sur le contrôle des mouvements d'argent liquide en Europe. En effet, les terroristes et les organisations criminelles parviennent aujourd'hui, on le sait, à contourner les règles existantes, soit en envoyant de l'argent par la poste, soit en utilisant des marchandises servant de réserve de valeurs très liquides, telles que l'or ou les cartes prépayées – c'est une innovation – éléments non couverts par le règlement actuel qui, par définition, n'intégrait pas certaines avancées technologiques.

La proposition de la Commission qui sera soumise à votre vote demain vise à combler les failles du règlement actuel et à garantir un contrôle renforcé de l'argent liquide qui entre dans l'Union européenne ou qui en sort. Nous avons donc proposé d'amender le règlement existant, qui nous semblait obsolète: en renforçant les contrôles qui s'appliquent aux espèces d'une valeur supérieure à 10 000 euros, envoyées par colis postal ou par fret; en élargissant la définition de l'argent liquide afin que les nouveaux moyens de transport de valeurs, tels que les cartes prépayées ou encore les métaux précieux comme l'or, puissent être également contrôlés; en créant un mécanisme simplifié et plus robuste pour l'échange d'informations entre les autorités douanières nationales et les cellules nationales de renseignement financier; enfin, en permettant aux autorités compétentes d'agir sur des montants inférieurs à 10 000 euros en liquide entrant dans l'Union ou en sortant, lorsque des indices laissent supposer que ces montants sont liés à une activité criminelle.

Je voudrais insister sur deux aspects qui sous-tendent l'architecture de ce texte: la flexibilité et la coopération.

D'abord la flexibilité. Notre législation doit, autant que possible, résister à l'épreuve du temps et être suffisamment flexible pour faire face à la créativité des réseaux terroristes et des criminels. C'est pourquoi nous avons proposé que les cartes prépayées puissent, au besoin, être incorporées dans ce règlement par voie d'acte délégué. Je me réjouis que cet aspect soit présent dans le projet d'accord entre les colégislateurs.

Deuxième aspect, la coopération. Coopération à l'échelle européenne, tout d'abord. Une plus grande coopération entre toutes les autorités compétentes est indispensable si nous voulons améliorer l'efficacité de la lutte contre le blanchiment d'argent et le financement du terrorisme, et ce règlement leur fournira les aspects et les outils appropriés et renforcera leurs capacités opérationnelles pour détecter les mouvements d'argent liquide pouvant être liés aux crimes organisés ou aux réseaux terroristes.

Ensuite, coopération à l'échelle mondiale. Ce nouveau règlement alignera aussi nos règles sur les normes, sur les pratiques internationales les plus abouties dans le domaine de la lutte contre le blanchiment de capitaux et le financement du terrorisme. Elle est aussi pleinement en ligne avec les recommandations du GAFI (Groupe d'action financière) et c'est un point fort de la proposition.

J'aimerais également rappeler que cette proposition s'intègre dans une stratégie plus globale de la Commission en matière de lutte contre le terrorisme et son financement. Je dirai quelques mots sur certaines des initiatives prises lors de ce mandat. En tant que commissaire aux douanes et à la fiscalité, je me suis pleinement engagé dans ce combat. Dans le domaine des contrôles douaniers tout d'abord, j'ai proposé de renforcer les contrôles douaniers à l'importation de biens culturels les plus à risque, qui peuvent participer au financement du terrorisme. L'évasion fiscale et la fraude fiscale sont également une source de financement des réseaux terroristes à laquelle nous nous sommes attaqués, et je me réjouis de pouvoir compter sur le soutien de ce Parlement européen sur ce sujet. Depuis le début de mon mandat, vous le savez, la lutte contre l'évasion fiscale est une de mes priorités, j'ai ainsi appelé les États membres à définir la première liste européenne de paradis fiscaux. Ce combat pour la transparence fiscale, je le mène aussi avec l'Union européenne, je pense à la réforme complète du système de TVA actuel ou encore au renforcement de l'échange d'informations entre administrations fiscales. En effet, la fraude fiscale n'est pas l'apanage des paradis fiscaux, et nous avons des preuves que c'est un des moyens de financement des organisations criminelles et terroristes.

Pour terminer ce propos introductif, j'aimerais insister sur la complémentarité qui existe entre notre proposition de renforcement du contrôle de l'argent liquide et la cinquième directive contre le blanchiment d'argent. Cette complémentarité se traduit par la coopération entre les cellules de renseignement financier au niveau de l'Union. La Commission devra, pour le 1er juin 2019, évaluer les obstacles et aussi la possibilité de la renforcer, y compris en créant un mécanisme de coordination et de soutien.

La révision du règlement sur le contrôle des mouvements d'argent liquide était très attendu, vous le savez, pour permettre de tarir les sources de revenus utilisées par les organisations terroristes, et c'est en les frappant aussi au portefeuille qu'on les fera reculer. Ces nouvelles règles apportent davantage de transparence sur les transactions financières pour améliorer la lutte contre le blanchiment d'argent dans l'ensemble de l'Union européenne.

Mesdames et Messieurs les Députés, je suis convaincu que la proposition de la Commission, examinée par vos rapporteurs et sur laquelle vous apprêtez à voter, fournit des solutions efficaces au défi du terrorisme. J'espère pouvoir compter, et je crois pouvoir compter sur votre soutien lors de ce vote, parce que nous devons tous être conscients, sur tous les bancs, que c'est un sujet sur lequel les citoyens européens attendent que nous agissions, attendent que nous agissions fortement. Il est de notre responsabilité d'assurer leur protection et leur sécurité.

Емил Радев, от илто на групата PPE. – Г-жо Председател, една от най-старите форми на изпиране на пари е чрез тяхното физическо пренасяне през граница, естествено без да бъдат декларирани. Дори и в днешно време, въпреки все по-честата употреба на некешови начини на плащания, между 46% и 82% от всички транзакции в световен мащаб се извършват в брой.

Изпирането на пари чрез тяхното физическо пренасяне през граница е свързано както с организираната престъпност, така и с тероризма. В последните години, поради наложения строг контрол върху банковите разплащания, недеklarираният пренесен кеш през граница е станал още по-важен за финансирането на терористични дейности.

Това налага затягането на контрола върху паричните средства, влизащи и излизащи от Съюза, както и осъвременяване на правилата, с които Европейският съюз разполага от 2005 г. Така например опитът на държавите членки през годините е показал, че престъпниците са иновативни и за да заобиколят съществуващото законодателство, използват златни кюлчета и дори някои видове предплатени карти да пренесат нелегални средства през граница. За да могат да реагират на тези новости, митническите служби трябва да разполагат със съответните правомощия да извършват проверки, като в същото време не нарушават правата на обикновените пътници.

Вярвам, че постигнатото споразумение в триалог, което ще гласуваме утре, постига тези цели – осъвременява правилата за контрол, подпомага работата на митническите служители и засилва сътрудничеството между държавите членки.

Maria Grapini, *în numele grupului S&D*. – Doamna președintă, domnule comisar, așa cum a rezultat aici, era nevoie să modificăm regulamentul privind controlul numerarului și motivele au fost bine expuse și de către Comisie, în propunerea Comisiei, și de către raportori.

Susțin întru totul raportul, pentru că, sigur, спълarea de bani, fluxul de numerar illicit creează o distorsiune în piață, o concurență neloială, dar, așa cum spunea și domnul comisar, финансира тероризмът și, până la urmă, affectează securitatea statelor noastre și a Uniunii Europene.

Мă bucur că în acest raport се explicitează conceptul de numerar, pentru că в вechiul regulament nu era cuprins, de exemplu, aurul sau altă valoare transportată. Apoi s-a explicat foarte clar modul de verificare nu numai а plafonului de 10 000 de euro cash (numerar) transportat de persoanele fizice care intră și ies, dar și transportul prin alte mijloace de transport.

Аșadar, susțin raportul și sper să aducă o contribuție importantă la eliminarea спълării banilor.

Sander Loones, *namens de ECR-Fractie*. – Dankuwel, voorzitter. “Veilig thuis”, dat is de slogan van de N-VA-ploeg in Koksijde-Oostduinkerke. Dat is ook waar de N-VA voor staat: zorgen voor de veiligheid van onze inwoners en criminaliteit bestrijden, op Vlaams niveau, op federaal niveau, op Europees niveau, maar zeker ook op lokaal niveau in onze eigen gemeente. Die criminaliteit bestrijden is echt nodig, zeker met onze open economieën in Europa en onze open Vlaamse economie, met onze zeehavens. Recent werd bij ons in het nieuws nog uitgebreid aandacht besteed aan het drugsverkeer en hoe we dat kunnen aanpakken.

Maar wat zien we? In Europa verschuiven grote sommen geld tussen de grenzen binnen de Europese Unie, maar ook buiten de Europese grenzen. Daarom is dit dossier belangrijk, zodat we nieuwe, strenge regels kunnen invoeren met controles op onder andere contant geld dat Europa binnenkomt en verlaat. Elke maatregel die helpt om onze strijd te versterken, moeten we nemen, zodat de criminelen niet langer door de mazen van het net kunnen glijpen.

Petr Ježek, *on behalf of the ALDE Group*. – Madam President, cash remains a predominant source of financing, including for terrorists and other criminal organisations in Europe. The current rules on cash control need to be updated to address the new challenges.

Recent events have shown that terrorists have managed to find ways to circumvent the current rules on cash control. In particular, public authorities have noted that criminals have resorted to sending or receiving cash via post, or in a parcel, in order to escape the obligation to make a declaration under the current rules. Moreover, French customs authorities found non-declared cash and gold worth EUR 9.2 million in postal parcels and freight packages during an investigation at Charles de Gaulle airport in 2015. National authorities have also seen that certain precious high-value commodities, such as gold, are now being used to escape the obligation to declare, since gold is not considered as cash under existing rules.

I believe this new regulation will target these loopholes by imposing a simple rule. If you plan to enter or leave the EU with EUR 10 000 or more in cash, you must declare it to customs. As for cash sent by freight or post, the disclosure will have to be made. I was among those who believe that no differentiation should be made between accompanied and non-accompanied cash, and I was thus calling for a mandatory declaration for cash sent by freight or post. Unfortunately, the Commission was not convinced by this approach, nor were the other political groups.

However, we all agreed to introduce this possibility in a review clause, and I hope the Commission will conduct these assessments thoroughly and update us on the outcome. Overall, I am satisfied with the outcome of the negotiations with the Council. I encourage Members to support this text and Member States to implement these new rules quickly.

Eva Joly, *au nom du groupe Verts/ALE*. – Madame la Présidente, l'Union européenne actualise et améliore ses règles pour lutter plus efficacement contre la criminalité financière, c'est une excellente nouvelle.

Ce règlement permettra de mieux détecter l'entrée dans l'Union européenne, et la sortie, d'argent liquide pour toutes les sommes au-dessus de 10 000 euros, que l'argent soit envoyé par la poste ou transporté sur soi, et qu'il s'agisse de billets ou de cartes prépayées. Ces améliorations permettront d'ouvrir des enquêtes plus facilement et de mieux suivre les flux financiers.

Mais notre combat contre l'argent sale ne s'arrête pas là. L'Union européenne doit s'attaquer au problème des visas dorés: ces programmes permettent d'acheter la citoyenneté d'un pays en échange d'investissements financiers et sans véritable contrôle quant à l'origine des sommes d'argent. Trop de pays de l'Union européenne proposent ces visas dorés: Grèce, Portugal, Malte et d'autres encore.

La Commission a promis d'y apporter une réponse d'ici la fin de l'année. Le temps presse, et je lui demande de le faire au plus vite.

David Coburn, *on behalf of the EFDD Group*. – Madam President, EU restrictions on how much cash or gold you can take out of the EU is an unacceptable infringement of the freedom of the individual. EU bureaucrats who dreamed up this nonsense have evidently never run a business in their lives. When you go to a car sale, antiques fair or any other international market you need cash and EUR or GBP 10 000 is simply not enough. The excuse is always terrorism, money laundering, crime, tax cuts and all trigger words to keep you silent. Pure George Orwell. It's absolute twaddle. That is not the real reason for removing privacy of the individual and for any bureaucratic police or customs official confiscating your hard-earned money on a whim, and giving it back when they choose to give it back, even if your business goes bust, is simply not good enough. The real reason is not crime and terrorism; the real reason is fear on the part of the EU Weimar State teetering on the brink of financial catastrophe: Argentinian banks going bust, Italian banks to follow, followed by contagion across Europe – even Deutsche Bank is in trouble. The EU fears decent, hard-working and wise taxpayers getting their money out of the EU, perhaps to Great Britain. What may be acceptable in France in terms of the *droit fiscal* on motorways ...

(The President cut off the speaker)

Dariusz Rosati (PPE). – Pani Przewodnicząca! Panie Komisarzu! Po wystąpieniu ostatniego mówcy chciałbym powrócić do tematu. Celem rozporządzenia jest dostosowanie systemu kontroli transgranicznego przepływu gotówki, pieniędzy w Unii Europejskiej do wymogów związanych z koniecznością zwalczania prania pieniędzy i finansowania terroryzmu.

Przepływy gotówkowe stanowią ulubiony sposób przekazywania wartości i działania na rzecz celów przestępczych przez wszelkiego rodzaju kryminalistów i bardzo dobrze, że ta inicjatywa została podjęta przez Komisję Europejską i gratuluję również obojgu sprawozdawcom – pani Delvaux i panu Lopez Aguilar – za przygotowanie tego sprawozdania. Uważam, że to sprawozdanie jest potrzebne, ponieważ ono wypełnia luki istniejące w obecnym systemie kontroli przepływu środków pieniężnych.

Po pierwsze, obejmuje również pieniądze przesyłane pocztą bądź jako towary, co do tej pory wymykało się kontroli władz skarbowych. Po drugie, obowiązkowe są deklaracje związane z przepływem tych środków pieniężnych. Co więcej te deklaracje należy teraz w sposób systematyczny przekazywać do instytucji odpowiedzialnych za kontrolę finansową, do tzw. *financial investigation units*. Po trzecie, istnieje możliwość zatrzymania kwot podprogowych, tzn. takich, które nie przekraczają dziesięciu tysięcy euro, ale jednocześnie mogą stanowić środki finansowe. I wreszcie po czwarte, mamy rozszerzoną definicję środków pieniężnych obejmujących złoto i wiele innych spraw, tak że popieram tę inicjatywę i będziemy wspierać w czasie głosowania ten projekt.

Neena Gill (S&D). – Madam President, this agreement on controls on cash entering and leaving the EU is an important step in the fight against money laundering and terrorism financing. The sharing of information between financial intelligence units and customs authorities has to be strengthened. The recent scandals surrounding many of the well-known European banks demonstrate how criminals have exploited weakness in the banking system to launder vast amounts of cash.

Ten years after the beginning of the financial crisis, whilst we have strengthened the capital requirements of major banks, and they are supervised by the ECB, the policing of anti-money laundering rules is not covered under this system. Instead the responsibility for making sure that the banks carry out customer checks is down to national watchdogs, which leads to patchy implementation. This is the real core of the problem.

So this system has to change. Tomorrow, President Juncker's State of the Union address will announce the strengthening and enforcement of the powers of the European Banking Authority (EBA) and the European Public Prosecutor's Office in the fight against money laundering, but it is important that we have resources to back it. We only have 1.8 persons in the ECB who deal with this.

Tomáš Zdechovský (PPE). – Paní předsedající, škoda, že na tomto plénu nemůžeme dávat zelené karty, jinak bych se ihned přihlásil k řeči kolegy a vysvětlil bych mu, že bude moci i nadále převážet peníze do Velké Británie, ale bude je muset nahlásit, vyplnit jeden jednoduchý formulář, který možná vyřeší ten problém, který v současné době je, že se přes hranice převáží peníze v hotovosti bez jakékoliv kontroly a jsou za ně financovány různé činnosti spojené s terorismem nebo s nelegální činností. Ano, pane kolego, možná byste si někdy měl jít sednout mezi oběti teroristických činů a měl byste jim vysvětlit, jak teroristé získali zbraně nebo jakým způsobem získali třeba výbušniny a jakým způsobem za ně platili. Mluvíme tady o jednotném trhu, mluvíme o tom, že je potřeba opravdu bojovat proti různým formám. Nejsou to jenom peníze, bylo tady zmíněno zlato, ale můžeme dnes mluvit o dalších způsobech financování. Tato směrnice se nesmí zastavit. Já mockrát děkuji zpravodajům za výbornou práci, ale je potřeba se začít věnovat i otázce kryptoměn a způsobu, jakým jsou financovány aktivity právě různých teroristických skupin.

Pierre Moscovici, membre de la Commission. – Madame la Présidente, Mesdames et Messieurs les Députés, je souhaite d'abord remercier les rapporteurs ainsi que tous les autres députés pour leurs interventions et ce débat, disons, vif. J'observe que c'est un sujet dans lequel vous êtes pleinement investis et je salue votre engagement, parce que la Commission a besoin de votre soutien, tout simplement parce que cette cause mérite d'être défendue.

J'écoute toujours M. Coburn avec plaisir. Nous sommes rarement d'accord, mais je respecte son goût pour la liberté et, après tout, nos désaccords. Mais là, Monsieur Coburn, ce soir, non je ne vous suis pas. Je pense que l'amour de la liberté et ce qui permet de faire des affaires ne doit pas aller contre la sécurité de nos concitoyens quand ils sont frappés par le terrorisme, car c'est bien de cela qu'il s'agit et de rien d'autre. C'est la seule raison pour laquelle la Commission a entendu légiférer dans un contexte...

(en réaction à une intervention hors micro de M. Coburn) Écoutez, vous parlez à un commissaire qui est aussi un Français, et qui était dans son lit, quand, à Paris, on a tué 100 personnes au Bataclan. Croyez-moi, pour monter ce type d'opération, il faut des financements et c'est la raison pour laquelle la lutte contre le financement du terrorisme est une priorité absolue que nous devons tous partager. Nous ne pouvons pas mettre de l'idéologie là où elle n'a pas sa place.

Je souhaite donc ardemment que cette proposition de renforcement du contrôle de l'argent liquide entrant et sortant de l'Union européenne soit adoptée au plus vite. C'est impératif, parce que la menace terroriste est toujours très présente en Europe et il est de la responsabilité de tous les décideurs européens de donner aux autorités nationales les moyens de lutter efficacement contre ce fléau. Nous le devons aux 500 millions de citoyens européens qui comptent sur nous.

Je suis convaincu que ce dispositif contribuera considérablement à renforcer l'arsenal européen en matière de lutte contre le financement du terrorisme. Comme cela a été rappelé par certains d'entre vous, le projet de règlement permettra désormais aux autorités douanières d'obtenir plus de données, de les partager plus rapidement entre autorités douanières, ainsi qu'avec les cellules de renseignement financier, mais oui, c'est de cela dont il s'agit, et ce, aussi, de manière électronique.

Je tiens également à souligner que la Commission prendra à cœur son rôle dans la phase de mise en œuvre de cette proposition. Comme je vous l'ai expliqué, cette Commission a fait de la lutte contre le terrorisme une de ses priorités et nous sommes et resterons pleinement engagés aux côtés des États membres pour faciliter leur action collective, puisque de nombreuses responsabilités nous ont été confiées: procéder à l'adaptation de l'outil informatique pour l'échange de données entre autorités et tenir informés le Conseil et le Parlement du fonctionnement des nouvelles dispositions.

Madame la Présidente, Mesdames et Messieurs les députés, j'espère que vous êtes aujourd'hui convaincus, tous ou presque, de la nécessité d'adopter cette proposition dès demain pour garantir sa mise en œuvre dans les meilleurs délais. C'est indispensable parce que la menace terroriste persiste en Europe, parce que des innocents en sont encore et toujours les victimes, parce que nous savons que cette menace évolue et qu'elle prendra des formes de plus en plus sophistiquées, parce que nous savons que les règles actuelles sont désuètes et ne permettent plus de lutter contre ce phénomène avec l'efficacité nécessaire.

Enfin, et je terminerai par ce message, nous devons agir vite parce que la lutte contre le terrorisme est un domaine sur lequel nos concitoyens européens attendent légitimement une réponse efficace et commune. Nous sommes à quelques mois d'un scrutin européen, il faut absolument apporter cette preuve-là d'Europe. Nous sommes jugés sur notre action, c'est bien naturel, et l'heure est venue de démontrer aux citoyens, aux Européens, la valeur ajoutée de notre action collective et l'intérêt de notre projet commun, là ce soir, il y en a une belle traduction concrète.

Mady Delvaux, Rapporteuse. – Madame la Présidente, je pense que tout a été dit, j'ai rarement vu un règlement trouver un consensus aussi large au sein de ce Parlement, à une exception près, que j'interpréteraï plus comme de la mauvaise foi que comme un argument valable.

Si je me satisfais de ce consensus, en revanche la raison de ce dernier est beaucoup plus inquiétante. Nous avons en effet tous pris la mesure de l'importance du financement du terrorisme et des activités criminelles en Europe, et il fallait une telle situation pour que nous nous mettions ensemble pour trouver un accord sur un règlement qui contribue à lutter contre les activités criminelles. Je ne voudrais pas dire que c'est la panacée, mais c'est une contribution importante, et nous devons être tout aussi vigilants sur d'autres dossiers que celui des contrôles d'argent liquide.

Je voudrais remercier le commissaire pour son engagement à suivre de près la mise en œuvre de ce règlement et lui dire que le Parlement aussi a lancé beaucoup d'appels à la Commission et aux États membres, et que nous aimerions que cet effort collectif soit respecté par tous les participants.

Il ne me reste plus qu'à remercier encore une fois tous les collègues pour leur coopération et à souhaiter, demain, un vote très positif en plénière.

Juan Fernando López Aguilar, ponente. – Señora presidenta, solo quiero reiterar mi agradecimiento en este ejercicio de cooperación que permite dar luz verde a legislación europea que refuerza nuestra capacidad contra el blanqueo de dinero, el crimen organizado y la financiación del terrorismo.

He tenido el honor de ser ministro de Justicia de España, un país bregado en la lucha antiterrorista, y la misma sensibilidad con la que entiendo que la seguridad es un derecho fundamental de los europeos me ha llevado a subrayar la importancia de la compatibilidad de esta legislación europea y de la Directiva sobre la lucha contra el blanqueo de capitales mediante el Derecho penal, que se debate inmediatamente después, con los derechos fundamentales y, en particular, con la limitación del periodo de conservación de los datos.

Solo quiero lamentar que este ejercicio legislativo, en el que por fin el Parlamento Europeo y el Consejo han llegado a un punto de entendimiento, tenga que ver con una iniciativa que subraya la seguridad, que es ciertamente un derecho fundamental, porque el Consejo no ha buscado ningún compromiso con el Parlamento Europeo en todo lo relativo al Reglamento de Dublín, paquete de asilo, libre circulación de personas y tantas iniciativas importantes como el Reglamento de Dublín y el código de visados, que están pendientes de desbloqueo por el Consejo.

President. – The debate is closed.

The vote will take place on Wednesday, 12 September 2018.

Written statements (Rule 162)

Stanisław Ożóg (ECR), na piśmie. – Trudno nie zgodzić się ze stwierdzeniem, że poprawa kontroli nad przepływem środków pieniężnych między państwami UE wspomaga zwalczanie międzynarodowego terroryzmu i może przeciwdziałać tzw. praniu brudnych pieniędzy. Z tego punktu widzenia obecna inicjatywa ustawodawcza jest bardzo potrzebna – zwłaszcza rozszerzenie zakresu kontroli o czeki podróżne, akcje na okaziciela czy złoto. Popieram jednak ograniczenie kontroli kart przedpłaconych do wyłącznie anonimowych (nierejestrowanych) kart przedpłaconych. Jest to rozsądny kompromis między zwiększeniem restrykcji nadzorczych a poszanowaniem swobód obywatelskich. Nie popieram natomiast poprawki w Art. 12 ustęp 4, przewidującej utworzenie z inicjatywy Komisji unijnej jednostki analityki finansowej. Uważam, że projekt ten powinien wzmacniać działania i koordynację narodowych jednostek analitycznych, bez wprowadzania dodatkowego narzędzia harmonizującego. Nie jestem w związku z tym również entuzjastą harmonizacji sankcji krajowych; lepszym rozwiązaniem byłoby np. ustanowienie wysokich progów minimalnych za tego rodzaju przestępstwa, a nie pełne ich ujednoczenie na terytorium UE. Zgadzam się również z diagnozą sprawozdawcy co do potrzeby szkoleń dla pracowników organów celnych i innych organów krajowych, dotyczących sposobów identyfikowania gotówkowego prania pieniędzy. Na uznanie zasługuje również fakt, że nasze poprawki uwzględniły problem przetwarzania i przechowywania danych osobowych, określając maksymalne terminy ich przetwarzania. W ostatecznym rozrachunku uważam, że tekst sprawozdania zasługujące na moje poparcie w głosowaniu plenarnym.

22. Boj proti praní peněz prostřednictvím trestního práva (rozprava)

President. – The next item is the debate on the report by Ignazio Corrao, on behalf of the Committee on Civil Liberties, Justice and Home Affairs, on countering money laundering by criminal law (COM(2016)0826 – C8-0534/2016 – 2016/0414(COD)) (A8-0405/2017).

Ignazio Corrao, relatore. – Signora Presidente, onorevoli colleghi, signor Commissario, domani si voterà il risultato di un lungo lavoro, durato più di un anno, su una direttiva oggettivamente importante e che mi sta particolarmente a cuore, poiché è volta a contrastare un crimine odioso, la cui pericolosità sociale è spesso sottovalutata: il riciclaggio di denaro.

Il riciclaggio di denaro è un problema globale, che per essere affrontato efficacemente richiede una risposta forte da parte del legislatore. Il denaro è l'elemento che permette alle organizzazioni criminali di far funzionare i propri sporchi affari. Per questo è fondamentale elaborare regole che colpiscano quella che è la loro risorsa più preziosa, la fonte di finanziamento che alimenta le loro attività criminali.

Il riciclaggio ha anche un'ulteriore odioso effetto indiretto: i proventi delle attività illecite vengono immessi nell'economia legale attraverso imprese di copertura. In tal modo il mercato è drogato, con grave danno per le imprese che rispettano le regole e che vengono distrutte da questa concorrenza illecita e sleale.

Le organizzazioni criminali operano alla stregua di grandi multinazionali, diversificando le proprie attività per massimizzare i profitti, e sono bravissime nel trarre profitto dalle lacune legislative e garantirsi l'impunità. Per esempio, i proventi del traffico di droga in Italia possono essere reinvestiti comprando ristoranti in Olanda o in Germania, i quali resteranno sul mercato sorretti da tali finanziamenti di illecita origine, a prescindere dal loro reale volume di affari.

Per tale ragione, abbiamo a lungo lavorato ad un testo che permetterà alle autorità di contrasto di tutta Europa di investigare e perseguire questo reato ovunque si realizzi. Per fare questo abbiamo assicurato l'allineamento della legislazione europea con gli standard internazionali in materia e siamo andati oltre con la Convenzione di Varsavia sul riciclaggio. Abbiamo lavorato assiduamente per concludere, nel più breve tempo possibile, l'iter istituzionale che porterà domani all'adozione di questa direttiva.

Ringrazio tutti i colleghi qui presenti, la Commissione e la Presidenza bulgara del Consiglio per l'ottima collaborazione durante tutto il corso dei negoziati interistituzionali, che ci ha permesso di licenziare un testo davvero completo e che segna un passo importante nella lotta contro la criminalità organizzata a livello europeo, offrendo alle autorità giudiziarie e di contrasto strumenti efficaci ed incisivi.

Fin dall'inizio dei nostri lavori abbiamo puntato ad ottenere un testo legislativo che fosse efficace, chiaro ed esaustivo, e che chiudesse una volta per tutte le maglie delle legislazioni degli Stati membri sfruttate dai criminali per sfuggire alla giustizia, senza dimenticare il rispetto dei diritti fondamentali. La direttiva, infatti, prevede una definizione comune e un allineamento delle pene relative al crimine di riciclaggio.

Siamo partiti dall'ottima proposta della Commissione e, insieme agli altri relatori ombra, abbiamo condotto un ampio lavoro preparatorio e di consultazione che ha coinvolto i massimi esperti in materia, i cui preziosi contributi abbiamo poi tradotto in emendamenti alla proposta della Commissione.

Vorrei adesso soffermarmi brevemente sui principali risultati che abbiamo ottenuto con questa direttiva. Grazie al nostro lavoro, abbiamo rimosso il principale potenziale ostacolo alle indagini e abbiamo assicurato la punibilità del riciclaggio. Infatti, abbiamo eliminato il requisito della doppia incriminabilità della condotta criminosa, da cui provengono i proventi di reati particolarmente gravi, quali il traffico di essere umani, il terrorismo o la corruzione. Questo significa che gli inquirenti di un paese membro potranno procedere nei confronti di chi ricicla denaro senza doversi preoccupare del fatto che tale condotta costituisca o no reato per l'ordinamento di altri paesi eventualmente coinvolti.

Per quanto riguarda le pene, abbiamo ritenuto fondamentale non limitarci a pene detentive, ma abbiamo puntato su sanzioni accessorie che riteniamo particolarmente efficaci e dissuasive.

(La Presidente chiede all'oratore di parlare più lentamente)

Gli Stati membri dovranno obbligatoriamente prevedere sanzioni quali il divieto permanente di contrarre con la pubblica amministrazione e di accedere a finanziamenti pubblici, l'interdizione dall'esercizio di un'attività commerciale o il divieto di candidarsi a cariche elettive o pubbliche. Chi si macchia di crimini tanto gravi e pericolosi deve stare lontano dalla pubblica amministrazione. Questo è anche il nostro impegno in Italia, come stiamo già dimostrando con il decreto «spazzacorrotti».

La direttiva prevede anche norme in tema di confisca dei proventi di questo reato. Su questo punto avremmo voluto vedere uno sforzo maggiore da parte delle altre istituzioni per accogliere le richieste del Parlamento. La mia relazione, licenziata dalla commissione per le libertà civili, la giustizia e gli affari interni, prevedeva invece norme ben più stringenti e innovative che, purtroppo, hanno trovato la ferma opposizione delle altre istituzioni coinvolte nei negoziati.

Mi auguro che la Commissione tenga fede agli impegni presi nel corso dei triloghi e presenti in tempi brevi una revisione della direttiva esistente relativa al congelamento e alla confisca dei beni strumentali e dei proventi di reati, al fine di prevedere il sequestro anche per una condanna non definitiva, in caso di prescrizione o di morte del reo.

Questa direttiva include anche norme in materia di cooperazione tra autorità giudiziarie e di contrasto che, come abbiamo sempre detto, è un prerequisito indispensabile per assicurare la concreta efficacia delle norme.

Infine, abbiamo inteso rafforzare significativamente lo scambio di informazioni e l'obbligo di cooperare tra le autorità e gli Stati membri e, esprimendo la posizione della commissione per lo sviluppo di cui sono membro, abbiamo inteso inserire norme specifiche per incentivare in futuro una sempre più efficace collaborazione con i paesi terzi rispetto all'Unione europea, inclusi quelli in via di sviluppo.

Dimitris Avramopoulos, *Member of the Commission*. – Madam President, let me start by expressing my thanks to our rapporteur Mr Corrao and his shadow rapporteurs, as well as the Council, for this excellent outcome of the negotiations on our proposal for a directive on countering money laundering by criminal law. Mr Corrao, I do not see many of your colleagues here tonight in this Chamber at this late hour, but as you see there are two Commissioners present given the importance of this debate.

Today we are bringing all our Member States up to international standards in the money laundering fight. Money laundering, as you all know, is a serious affliction in our economies and in our societies. Never far from the news, it is a practice which undermines trust in financial institutions and entire economies.

Dirty money is unfortunately also a key security concern because laundering is instrumental to the operations of criminal, and even terrorist, groups. Terrorist organisations and organised crime need financing to maintain their criminal networks, to recruit and supply, and to commit terrorist acts themselves.

Money laundering allows criminal organisations to reap fruits from illegal activities and maintain operations. Our existing criminal law framework against money laundering in the European Union suffers from gaps and loopholes. All Member States criminalise money laundering but the differences in how they do this, in the scope and sanctions for money laundering offences, affect in a negative way cross-border police and judicial cooperation.

Information exchange becomes difficult and criminals slip through the cracks left by divergent national systems. Crime, of course, follows the path of least resistance and the criminals do their business where they see anti-money laundering measures to be weakest. The agreement you have reached in the trilogues will remedy these problems.

Our new rules will reinforce our capacity to tackle organised crime and terrorist financing more effectively by providing police and prosecutors with the tools to crack down on money laundering. First, they will provide minimum common rules on the definition of criminal offences and sanctions relating to money laundering, including profits from all offences defined in EU criminal law.

Second, they will also provide common provisions to improve investigations of money-laundering related offences. Third, a comprehensive definition of money laundering, ranging from conversion and concealment to mere possession or use of criminal property and including self-laundering. Fourth, liability and punishment for both natural and legal persons involved in money laundering, and fifth, maximum sanctions for those convicted of money laundering of at least four years imprisonment.

This is the European Union providing added value to the Member States. My thanks once again to Mr Corrao and his shadow rapporteurs for the excellent work on this initiative.

Eva Joly, *rapporteuse pour avis de la commission des affaires économiques et monétaires*. – Madame la Présidente, la lutte contre le blanchiment d'argent nécessite un arsenal juridique complet et cohérent.

Cette directive est donc la bienvenue car elle harmonise au niveau européen les définitions et les sanctions pénales pour les infractions liées au blanchiment. Elle intègre aussi les obligations internationales. Cela facilitera la coopération judiciaire et renforcera notre combat contre la criminalité financière.

C'est également l'opinion de la commission des affaires économiques du Parlement européen, qui a rendu son avis sur cette proposition de directive en novembre 2017, un avis adopté sans aucun vote contre.

En tant que rapporteure, je suis très satisfaite de voir que plusieurs de nos recommandations figurent dans le texte final. Il était important, par exemple, d'ajouter à la liste des infractions sous-jacentes les infractions fiscales dans le but de sanctionner également le blanchiment d'évasion fiscale. Il était également utile d'ajouter la possibilité de sanctions complémentaires, comme l'interdiction d'accéder aux marchés publics pour une entreprise condamnée.

Je souhaite remercier tous mes collègues pour cet important travail, et j'appelle les États membres à appliquer rigoureusement et sans délai les règles européennes anti-blanchiment.

Monika Hohlmeier, *im Namen der PPE-Fraktion*. – Frau Präsidentin, liebe Kolleginnen und Kollegen! Ich bin ganz begeistert, dass um halb zwölf Uhr nachts gleich zwei Kommissare samt ihren Teams bei uns sind und sich mit uns gemeinsam darüber freuen, dass es dem Kollegen Ignazio Corrao und auch uns, den Schattenberichterstatterinnen – ich sehe Ana Gomes und die Kollegin Joly – gelungen ist, einen ganz guten Schritt zu tun in Richtung der strafrechtlichen Bekämpfung der Geldwäsche. Es war kein ganz leichtes Stück an Arbeit, weil die Mitgliedstaaten hier wirklich extrem heterogen vorgegangen sind. Es ist immer noch nicht ganz so weit, wie wir es uns vielleicht vorstellen würden, aber wir sind doch deutliche Schritte vorangekommen. Ich gratuliere ganz herzlich dem Berichterstatter, dass es uns zum Beispiel gelungen ist – was vorher wirklich mehr als fraglich war, weil die Mitgliedstaaten sehr dagegen waren –, teilweise Ausnahmen vom Erfordernis der Doppelkriminalität zu erreichen. Wir haben immerhin bei sechs Bereichen

Ausnahmen erreichen können. Ich halte es für ganz wesentlich, dass wir bei der Geldwäsche in Zukunft bei unseren Anhörungen nicht mehr Staatsanwälten gegenüber sitzen, die uns mitteilen, dass bei fast 95 % der Fälle die Geldwäsche nicht vor Gericht landet und nicht geahndet werden kann. Ich hoffe, dass mit dieser gemeinsamen Harmonisierung deutlich mehr an Ermittlungsergebnissen als auch an tatsächlicher Bestrafung von Geldwäschern passieren kann, zumal dies sowohl im Bereich des Terrorismus als auch im Bereich der organisierten Kriminalität ein ganz wesentlicher Bestandteil für die Netzwerke ist.

Ana Gomes, em nome do Grupo S&D. – Senhora Presidente, saúdo o relator Corrao e os outros colegas *shadow* pelos progressos alcançados nesta negociação lograda sob a presidência da Bulgária numa matéria que devia ser prioritária para os governos europeus. Trata-se da luta contra o branqueamento de capitais e o financiamento do terrorismo. Devia ser, mas não é, porque, se alguns progressos houve, sem dúvida, como foi já dito, também vimos Estados-Membros rejeitarem importantes recomendações deste Parlamento, por exemplo, sobre a extensão do congelamento e o confisco de bens enquanto produtos do crime, por morte do autor ou suspeito, ou por se atingir o prazo de prescrição, ou sobre a criminalização da negligência, ou ainda, pasmem, sobre circunstâncias agravantes para pessoas politicamente expostas.

Isto foi vergonhosamente rejeitado pelos Estados-Membros. Enfim, eu saí desta negociação, mais uma nesta matéria, cada vez mais convencida de que alguns Estados-Membros não querem, conseqüentemente, combater o branqueamento de capitais e o financiamento do terrorismo. Querem só fingir que o fazem.

Petr Ježek, on behalf of the ALDE Group. – Madam President, it was perhaps a rare situation when the Commissioners played a power play, to use an ice hockey expression. But, more importantly, I believe that the text we agreed will complement another important directive we are working on, the Fifth Anti-Money Laundering Directive, by introducing a strong and efficient criminal law instrument to tackle money laundering.

The new rules, combined with other legislative instruments, will contribute to a cutting of the financial sources of criminals. The amount of money generated from criminal activity in the main illicit markets in the EU has been estimated at EUR 110 billion per year, corresponding to 1% of EU GDP. For criminals to benefit fully from the proceeds of their crimes, these criminal proceeds need to be laundered and the number of money laundering cases in the EU has been growing, according to Europol.

In my capacity as Chair of the Special Committee on Financial Crimes, Tax Evasion and Tax Avoidance, I can only recall here how important it is to agree on common minimal rules on the way Member States criminalise money laundering. The investigation we conducted in Parliament's previous Committee of Inquiry on Money Laundering, Tax Avoidance and Tax Evasion clearly shows that differences in national legislation on money laundering are a major obstacle to cross-border cooperation and exchange of information.

By harmonising the definition of what constitutes a criminal offence, we facilitate the possibility for financial intelligence units to exchange information regarding criminal investigation of money laundering or terrorist financing. I believe we did it right and I am convinced that the trilogue outcome will gain overwhelming support in the House.

Paloma López Bermejo, en nombre del Grupo GUE/NGL. – Señora presidenta, el blanqueo de capitales supone una actividad delictiva con múltiples ramificaciones y nefastas consecuencias. Nos fijamos en el impacto que el blanqueo tiene en nuestra seguridad, en la financiación del terrorismo o en la delincuencia organizada. Pero no son los únicos riesgos. A menudo, los actores de estas actividades delictivas son personas bien posicionadas.

La lucha contra el blanqueo de dinero a través del Código Penal es una herramienta imprescindible para castigar estas prácticas y para limitar también su extensión. No tenemos ninguna duda que la escala europea es una dimensión adecuada en combinación con los Estados, siempre y cuando estos tengan voluntad política, que lamentablemente les falta con bastante frecuencia.

La Unión Europea debe colocarse a la ofensiva en esta materia; ir más allá de las propias recomendaciones del GAFI; establecer mecanismos de evaluación y seguimiento de las medidas acordadas. Para ello es imprescindible hacer homogéneas las legislaciones, precisamente para que estos delitos asociados al blanqueo sean castigados con penas de prisión que sean además disuasorias. Es importante que no perdamos esta batalla y que trabajemos enseguida en ello.

Tomáš Zdechovský (PPE). – Paní předsedající, hokejovou terminologií bych řekl, pane komisaři, že už začínáte být v oslabení, protože už zde nejste dva, ale jeden. Ale pojďme k něčemu vážnějšímu. Dnes si připomínáme výročí tragických útoků na Světové obchodní centrum v New Yorku, které bylo asi největším impulsem k započetí války proti terorismu. A všichni víme, jak obrovský fenomén terorismus je. Jsou to rozmanité dimenze, které nelze utnout jednou iniciativou. Je potřeba proti nim bojovat systematicky a je potřeba vyvinout veškeré úsilí k potlačení jakýchkoliv skupin a vzniku právě teroristických činů. Vítám proto akční plán Evropské komise, který má hlavu a patu a přinejmenším se snaží o omezení jeho financování a snaží se tak předcházet jeho vzniku přímo od začátku.

Nejvíce ale vítám, že Parlamentu se podařilo v trialogu prosadit sankce týkající se evropských prostředků. Vítám operativní ustanovení o zmrazení a konfiskaci výnosů z trestné činnosti. A také si myslím, že vyloučení těchto osob z možnosti přijímat veřejné prostředky či peníze z fondů EU je spolu s trestními a správními pokutami velice dobrým řešením.

Caterina Chinnici (S&D). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, un'efficace lotta al riciclaggio di denaro necessita, a livello europeo, di un quadro organico di norme minime comuni per fornire alle autorità giudiziarie nazionali strumenti penali moderni e adeguati e per colmare le lacune determinate dalla diversità delle legislazioni degli Stati membri.

Penso, ad esempio, alle differenze nelle definizioni del reato di riciclaggio, o al concetto giuridico di reato presupposto, o all'assenza di norme sull'autoriciclaggio in alcune legislazioni nazionali. Differenze che di fatto hanno ostacolato la cooperazione fra le autorità giudiziarie, indebolendo l'azione di contrasto ai più gravi reati di natura transfrontaliera.

La proposta che voteremo domani segna decisamente un passo in avanti verso una maggiore efficacia nella lotta al riciclaggio, al terrorismo e alle organizzazioni criminali, e prepara a una più ampia riflessione su un tema fondamentale, ormai ineludibile, per lo sviluppo di un'autentica politica penale europea: quello di una definizione comune di criminalità organizzata, che tenga conto della dimensione transnazionale del fenomeno e delle strategie di contrasto più avanzate sviluppate da alcuni Stati membri.

Emilian Pavel (S&D). – Madam President, thank you to Madam Commissioner for staying with us this late. As you may know, I worked hard on the Regulation on the recognition of freezing and confiscation orders, and I am happy to vote tomorrow for a directive on countering money laundering by criminal law.

The achievements of the new rules, as mentioned also by Commissioner Avramopoulos (who is not here any more): money laundering activities will be punishable by a maximum term of imprisonment of at least four years; additional sanctions and measures may be imposed by judges, together with imprisonment; aggravating circumstances will apply to cases linked to criminal organisations or for offences conducted in the exercise of certain professional activities; legal entities will also be held liable for certain money laundering activities and can face a range of sanctions.

The compromise also includes clear rules to define which Member State has jurisdiction and the cooperation between Member States concerned in cross-border cases, as well as the need to involve Eurojust. Thank you for your work, and please do support this directive tomorrow.

Julian King, Member of the Commission. – Madam President, I would like to thank the Members for their engagement on this subject, including at this late hour. It hasn't quite struck midnight yet.

Preventing terrorists gaining access to funding is, as has been said, a key security consideration, but more widely, the strengthened criminal response to money laundering helps counter the financial incentives that drive a whole range of serious criminal activity. It goes along with the proposal on controls on cash entering or leaving the EU that you were discussing just before this item.

We very much welcome and support the new directive. We think that the rules on the definition of criminal offences and sanctions are an important step forward. We think the establishment of corporate liability for money laundering in certain circumstances and the specific sanctions are a key strengthening of our panoply of instruments for fighting this challenge. We welcome the fact that we have been able to find various compromises in discussion. I think the compromise on the issue of double criminality follows a clear logic and will make the EU more robust against money laundering. Likewise, the agreement on aggravating circumstances, proposed by this House, for example, cases concerning property of significant value or that relate to certain serious crimes, which are now going to be punished more severely.

The potential risks posed by virtual currencies and politically-exposed people have been properly highlighted, and the Commission will continue to play close attention to those risks. Ultimately, the agreed text ensures that the laundering of proceeds of tax crimes will be criminalised in each Member State. Moreover, as has already been stressed, it ensures that differences in the definition of tax crimes from Member State to Member State will not be allowed to hamper cooperation between national authorities.

Overall, the new directive is an important part of our comprehensive approach to tackling money laundering and terrorist financing. We will now consider the impact of the measures introduced under the 2016 Action Plan on terrorist financing and, based on the assessment, the Commission will make further proposals as necessary.

Thank you again for the contribution of all those involved in this work, in particular the rapporteur and his shadows. We look forward to a positive outcome to tomorrow's vote.

Ignazio Corrao, relatore. – Signora Presidente, onorevoli colleghi, sarò molto breve. Ringrazio il Commissario, che è ancora presente, e i colleghi che sono qui quasi a mezzanotte.

Voglio semplicemente concludere dicendo che, partendo dalla buona proposta della Commissione europea, noi abbiamo avuto l'ambizione di fare quello che i legislatori devono fare, quindi migliorare il testo e ambire a innovare anche la legislazione dell'Unione europea, fare dei passi in avanti. Penso che ci siamo riusciti da alcuni punti di vista, quando abbiamo inserito delle circostanze aggravanti, delle pene accessorie innovative, come il divieto di contrattare con la pubblica amministrazione e il divieto di candidarsi per cariche elettive.

Questo rientra anche in una logica più ampia che stiamo perseguendo, anche a livello nazionale, di lotta alla corruzione e quindi di lotta al riciclaggio, ma serve appunto a migliorare il contrasto alla criminalità organizzata e al terrorismo, e di questo siamo contenti.

Ci aspettiamo, come dicevo anche prima, di poter vedere dalla Commissione altrettanta ambizione in futuro. Ringrazio di nuovo i relatori ombra e, visto che siamo arrivati a mezzanotte, vi auguro una buona notte.

President. – The debate is closed.

The vote will take place on Wednesday, 12 September 2018.

23. Předložení dokumentů: viz zápis

24. Pořad jednání příštího zasedání: viz zápis

25. Ukončení zasedání

(The sitting closed at 23.50)

—

Vysvětlivky k použitým symbolům

*	postup konzultace
***	postup souhlasu
***I	řádný legislativní postup: první čtení
***II	řádný legislativní postup: druhé čtení
***III	řádný legislativní postup: třetí čtení

(Druh postupu závisí na právním základu navrženém v návrhu aktu.)

Zkratky používané pro parlamentní výbory

AFET	Výbor pro zahraniční věci
DEVE	Výbor pro rozvoj
INTA	Výbor pro mezinárodní obchod
BUDG	Rozpočtový výbor
CONT	Výbor pro rozpočtovou kontrolu
ECON	Hospodářský a měnový výbor
EMPL	Výbor pro zaměstnanost a sociální věci
ENVI	Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin
ITRE	Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku
IMCO	Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů
TRAN	Výbor pro dopravu a cestovní ruch
REGI	Výbor pro regionální rozvoj
AGRI	Výbor pro zemědělství a rozvoj venkova
PECH	Výbor pro rybolov
CULT	Výbor pro kulturu a vzdělávání
JURI	Výbor pro právní záležitosti
LIBE	Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci
AFCO	Výbor pro ústavní záležitosti
FEMM	Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví
PETI	Petiční výbor
DROI	podvýbor pro lidská práva
SEDE	podvýbor pro bezpečnost a obranu

Zkratky používané pro politické skupiny

PPE	skupina Evropské lidové strany (Křesťanští demokraté)
S&D	skupina Pokrokové aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu
ECR	skupina Evropských konzervativců a reformistů
ALDE	skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu
GUE/NGL	skupina konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice
Verts/ALE	skupina Zelených/Evropské svobodné aliance
EFDD	skupina Evropa svobody a přímé demokracie
ENF	skupina Evropa národů a svobody
NI	nezařazení poslanci